6-3

உ

சிவமயம்.

பதினெண் சித்தர்கள்

பெரிய

ஞானக்கோவை.

முதற்பாகம்.

இஃது,

சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்
னவான்களுக்கு உபயோகமாகும்பொருட்டு
சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
சுப்பிரதிகளிலிருந்தும் சேர்க்கப்பட்டதோடு
26-சித்தர்கள் புதிதாகச்சேர்த்து.

-வெ- துரைசாமி முதலியார்
அவர்களால்,

சென்னை,
ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

இதன் விலை ரூபா 2.

6-3

சிவமயம்.

18-சித்தர் ஞானக்கோவையின்

முகவுரை.

அருள்சுரந்த நாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
அம்பரமாம் பூரணத்தின் ஒளிகண்டோர்கள்
தெருள்சுரந்த சிவத்தோடே சிவமாய்நின்றோர்
சித்தெல்லாம் வல்லசிவ முத்தரானோர்
மருள்சுரந்து அமுதமழைப் பொழியுமாபோல்
மண்ணுலகின் ஜீவான்ம கோடிகட்கு
பொருள்சுரந்து ஞானவரை விளங்கிமேவப்
போதித்த வேதாந்தக் கோவையாமே. 1

வேதாந்தமென்றுபதி னெண்மராலே
விளக்கிவைத்தசூட்சுமமாம் ஞானமின்னுள்
போதாந்த மாயொருங்கே கோவையாக்கி
புலப்படுவதில்லாது புலம்புவோர்க்கு
ாதாந்தமாப்பலநூல் நாடித்தேடி
நாள்கழிவதில்லாது நமனையோட்டிச்
ாதாந்தமில்லாது ஜீவத்தோங்க
சேகரித்துக்கோவையெனச் செய்திட்டோமே. 2

திட்டமுளஆரியநில் லாதுநோக்கச்
செய்தசிவவாக்கியந்தான் நூலேயாதி
பட்டினத்தார்பாடலொடு புலம்பல்ஞானம்
பத்திரகிரியருட்புலம்பல் பாம்பாட்டிசர்
ட்டமரை யிடைக்காட ரகப்பைசித்தர்
வடிவற்ற குதம்பை கடுவெளியாஞ்சித்தர்
தொட்டுரைத்த குருமுனிவ ரழுகண்சித்தர்
துரைபோன்ற நந்தீசர் ராமதேவர். 3

தேவரோடு கொங்கணவர் ரோமநாதர்
திருமூலர் கருவூரார் பொதிகைசித்தர்
ஆவலொடு இவருரைத்த ஞானமியாவும்
அவனியுள மனுக்களெலா மரியவென்றே
பாவலரை நாவலரை பண்டிதோரை
பற்பலவாம் பெரியோரைப் பணிந்துகேட்டு
மாவிதமாய்ப் பிழையின்றி திருத்தஞ்செய்து
மாசரவே யச்சியற்றி மகிழ்ந்தவாறே. 4

மகிழ்வாக யிந்நூலை தெரிசிப்போரை
மன்றாடிக் கேழ்க்குமனு யாதென்றாலோ
புகழ்பெரிய சித்தர்கணூ லாங்காங்கேதான்
புண்ணியர்கள் கைவசமாய் பொருத்தலுண்டாம்
அகமகிழ்ந்தே யெம்மிடத்தி லருள்செய்தீரேல்
அச்சிட்டே பலபெரியோ ரரியச்செய்வோம்
ஜெகம்புகழச் சாஸ்திரத்தை வெளியிட்டோர்க்கு
சிவலோகம் கிட்டுமென சித்தர்வாக்கே. 5

இதில் அடங்கியிருக்கும்

புத்தகங்கள்.

உ

சிவமயம்.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

இஃது

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உபயோக மாகும்பொருட்டு,

சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

சேர்க்கப்பட்டு,

சென்னை,

ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

சிவமயம்.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் சகலமான கன தனவான்களுக்கும் தெரி
விப்பதென்னவெனில், சென்னப்பட்டணம் பெத்த
துநாய்க்கன்பேட்டை பெருமாள்கோவில் தோட்
டத்தெருவு 20-வது நெ. வீட்டில் ஸ்தாபித்திரு
க்கும் "ஆதிமூலவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்,

பண்டரி கீர்த்தனை	0	4	0
ஸ்ரீராமலீலா அல்லது ஸ்ரீமத் ராமாயண சம்பூரணம்	0	6	0
சரஸபூஷண சரித்திரம்	0	4	0
நீலி கதை	0	4	0
6-பாஷைகளின் ஒக்கபில்லரி ...	0	4	0
ஷை தெலுங்கு	0	4	0
சுந்தரகாண்டம் லங்காதகனம் ...	0	4	0
கெர்ப்பசாஸ்திரம்...	2	0	0

மார்க்கண்டேயர் சரித்திரம்அச்சிட்டுவருகிறது
கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளிவரும்.

இப்படிக்கு,

பே-ஆதிமூலமுதலியார்.

பெருமாள்கோவில் தோட்டத்தெருவு நெ. 20-வது
சவுக்கார்பேட்டை போஸ்ட்டு மதராஸ்.

சிவமயம்.

கிரியை விலக்கல்.

நட்டகல்லை தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ் சாத்தி
சுற்றிவந்துமொணமொணென்று சொல்லுமந்த்ர
நட்டகல்லும்பேசுமோநாத னுள்ளிருக்கையில்[தட
சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ.

சுட்டசட்டிசட்டுவங் கறிச்சுவையறியுமோ-சுவ
த்தகறியின் உருசியைஅந்தச்சட்டியுஞ், சட்டுவ
கிய கிளறுபொருளுந் தெரிந்துக்கொள்ளுமோ
ரிந்துக்கொள்ளாது (அதுபோல) நாதன் உள்ளி
க்க பரம்பொருள் மனத்தின் கண்ணேய யிருக்
அதைவிட்டு, நட்டகல்லை-சிறப்பினுல்உருவமைக்க
பட்டு நாட்டியதாதுப் பொருளை, தெய்வமென்
சகல நிட்களாதீதமாகிய பரம்பொருளென்று நி
த்து, நாலுபுட்பஞ்சாத்தி-நான்கு வகையாகிய ம
களைத் தரித்து, சுத்திவந்து மொணமொணென்
சொல்லுமந்திர மேதடா-முறைப்படி பிரதட்சண
செய்து இருதயாதிகண்டாந்தத்துக்குள் தன்னு
யஅறிவுக்குமாத்திரம் அறியப்படும் மத்திமைவாக்
ஞல் சொல்லும்மந்திரம் எங்குள்ளது (இப்படியி
க்கையால்) நட்டகல்லும்பேசுமோ-நடப்பட்ட சிவ
ரூபமானது பேசக்கூடியதோ! அன்று என்றபடி.

ஆயினும் இவ்விஷயம் பாரமார்த்திகர்க்கேய
றி ஏனையோர்க்கன்று. இஃதறியாத சிலா இவ்வா
சொல்லுகின்றதேயென்று நடித்துச் சிலர்ரூபத்
வணங்குதற்கேதுவாகிய அன்பையிழந்து அலைந்
தத்தமக்கேற்றவண்ணம் பேசித்திருக்கின்றனர்.
துநிற்க,

இனி இச்செய்யுளின் கருத்தை வியவதாரத்தன்
மெயுளர்க்கேளன்று விளக்குதும் எப்படியெனில்;-
வேதமுதலிய கலைகளிற் சொல்லப்படுவது துவிதம்,
அத்துவிதம் என்கிற இரண்டு மார்க்கங்களே, அவற்
றில், துவிதமே அத்துவிதத்திற்கு முதற்காரணமா
யுள்ளது, அம்மார்க்கத்தில் ஒவ்வொருவரும்பதி பசு
பாசங்களை விசாரிக்கவேண்டிய அவசிய முள்ளது.
அப்படிவிசாரிக்குங்கால், பதி நிர்மலமுடையவனெ
ன்றும், பசு தனக்குள்ள பாசமாகிய சகசமலத்தால்
நிர்மலனென்றும் விளங்கும். அங்ஙனமுள்ள மல
த்தைப் போக்கிக்கொள்ளுதற் பொருட்டே பதியா
னவர் அப்பசுவுக்குத் தநுகரண புவனபோகங்களை
அளிக்கி, கருடோஹம்பாவனை செய்தோனுக்கு, அக்க
டன் இவனுய்ந்ின்று, விஷயங்களைத் தீர்த்தானே
யாழிய, இவனதுபாவனையொன்றினுலேயே தீர்த்
துக் கொள்ளாமைபோலவும். இரசவாகனஞ் செய்
வான் செம்பிலுள்ள களிம்பைப்போக்கப் பிரயத்
தனஞ் செய்தானேயொழிய, இவனதுபிரயத்தனம்
களிம்பைப் போக்காமல் மருந்தின்காரமே அக்களிம்
பை உள்ளேயே அடங்கச்செய்தமைபோலவும், தா
ன்கலவாமற்கலந்துநின்று, அச்சகமலத்தின்வலியை
அடக்கித்தன்னடிப்படுத்த நியமித்தமார்க்கங்கள்நா
ன்கு, அவைகளாவன;-சரியை,கிரியை,யோகம்,ஞா
னம். இந்நான்கும்ஒவ்வொன்றில், நந்நான்காகப்பதி
னாறுகும், அங்ஙனம் கூறியதினுல் இச்செய்யுட் கரு
த்து கிரியையில்ஞானமாகும். எப்படியெனில், சர்வ
பரிபூரணனென்னுந் திருப்பெயரை விசாரிக்கின்,
எங்கு நிறைந்தவனென்று புலப்படும். அங்ஙனம்
எங்குநிறைந்த கடவுள் மனம் ஒன்றிலேயே இருக்
கின்றுனென்றும், மற்ற இடங்களிலில்லை யென்றும்
சொல்லுதல்கூடாமை. இதைநோக்கியே, (அங்கிங்

கெனுதபடி யெங்கும் பிரகாசமாய்) எனவும், (பா
க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற) என
வும், (கல்லிலும் செம்பிலுமோ விருப்பா னெங்க
கண்ணுதலே) எனவும், ஆன்றோர் கூறினர். ஆ
யால், எங்குமுள்ள கடவுளைக் * கல்லில்லை யென்
சொன்னால் பூரணத்துவங் குறையும் அது குறை
போது ரூபகற்பிதமுண்டாகும். அது உண்டா
போது கடவுள்என்பதுபோய், எல்லாம் நாமேயா
ஆகங்காரவாதமுண்டாய்ப் பிறவிப் பெருங்கடலி
வீழ்ந்து கறையேறக்கூடாமல் அலைந்தலைந்து தவி
கச் சந்தேகமில்லை ஆகையால் கிரியையாகிய சில
ரூபவணக்கமும், பூரணத்தைநோக்குவதாகியஞா
முங் கலந்துநிற்றலால், இச்செய்யுளின்கருத்து, கி
யையில் ஞானமேயாகச் சாதிக்கப்படும்.

இவ்வாறு சொன்னமையால் உண்டான கரு
தென்னவெனின், இந்நூலாசிரியர் பாரமார்த்திக
தைப்பற்றிச் சொன்னமையால் குற்றமன் றென்றி
வியவகாரத்தார் இவ்விஷயத்தையேகொண்டே
பூரணத்துவத்தைநோக்கி நடக்கவேண்டுமென்
கல்வியறிவில்லாத சிறியேன் சிற்றறிவிற்கெட்டின
ரை யெழுதினதற்குப் பயன்யாதெனில் இதைப்ப
ர்த்துக் கற்றோரும் மற்றோரும் நகைத்தல் ஒன்று
என்க. என்னும் விரிக்கின நன்றாய் விளங்கும், ஆ
ன்பெருகுமென்று விடுத்தாம். இவ்வாறே மற்றும
ள வைக்கும் உரை யெழுதினால் மிகவும் பெருகு
ன்று விடப்பட்டது.

இங்ஙனம்,

மா வ,

---

* கல்லிலும் மிருந்தா ரென்பதற்குப் பிரக
தாழ்வானும் மார்க்கண்டேயருமே சான்றாம்.

சிவமயம்.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

காப்பு.

...றியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்த மானதும்
...திரண்டு நூறுதேவ ரன்றுரைத்த மந்திரம் [கியம்
...ரியதோரெழுத்தையுன்னி சொல்லுவேன்சிவவாக்
...தாஷ்தோஷ பாவமாய்கை தூரதூர வோடவே. 1

... கரியதோர் முகத்தையொத்த கற்பகத்தைக் கை
...தாழக், கலைகள்நூல்கள் ஞானமுங் கருத்தில்வந்
...திக்கவே, பெரியபேர்கள்சிறியபேர்கள் கற்றுணர்
...தபேரெலாம், பேயனுகியோதிடும்பிழைபொறுக்க
...வண்டுமே. 2

அக்ஷரநிலை.

...னவஞ் செழுத்துளே யண்டமு மகண்டமும்
...னவஞ் செழுத்துளே யாதியான மூவரும்
...னவஞ் செழுத்துளே யகாரமும் மகாரமும்
...னவஞ் செழுத்துளே யடங்கலாவ லுற்றதே. 3

சரியை விலக்கல்.

...டியோடி யோடியோடி-யுட்கலந்த சோதியை
...டிநாடி நாடிநாடி நாட்களுங் கழிந்துபோய்
...டிவாடி வாடிவாடி மாண்டுபோன மாந்தர்கள்
...ாடிகோடி கோடிகோடி யெண்ணிறந்த கோடியே

யோகநிலை.

...ருத்தரித்த நாடியி லொடுங்குகின்ற வாயுவை
...ருத்தினு லிருத்தியே கபாலமேற்ற வல்லிரேல்
...ருத்தரும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவந்திடும்
...ருட்டரித்த நாதர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

வேதநிலை.

வடிவுகண்டு கொண்டபெண்ணை மற்றொருவன
தினால், விடுவனோவவனையின்னம் வெட்டவேணுமெ
ன்பனே, நடுவன்வந் தழைத்தபோது நாறுமிந்த ந
லுடல், சுடலைமட்டுங் கொண்டுபோய்த் தோட்
கைக் கொடுப்பரே.

ஞானநிலை.

என்னிலே யிருந்தவொன்றையானறிந்ததில்லையே
என்னிலேயிருந்தவொன்றை யானறிந்துகொண்ட
ன், என்னிலே யிருந்தவொன்றை யாவர்காணவல்ல
ரோ, என்னிலே யிருந்திருந்து யானுணர்ந்துகொண்
டனே.

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னீயலாது வேறிலை
நினைப்புமாய்மறப்புமாய் நின்றமாய்கை மாய்கை
அனைத்துமா யகண்டமா யனாதிமுன் னனாதியாய்
எனக்குள்நீ யுனக்குள்நா னிருக்குமாற தெங்ஙனே

மண்ணும்நீ விண்ணும்நீ மறுகடல்க ளேழும்நீ [ம்
எண்ணும்நீ எழுத்தும்நீ யிசைந்த பண்ணெழுத்
கண்ணும்நீ மணியும்நீ கண்ணுளாடும் பாவைநீ
நண்ணுநீர்மை நின்றபாதம் நண்ணுமா றருளிடாய்

அறியுமல்ல வவனுமல்ல வப்புறத்தி லப்புறம் [
கருமைசெம்மைவெண்மையைகடந்து நின்றகாரன
பெரியதல்லசிறியதல்ல பற்றுமின்கள் பற்றுமின்கள்
துரியமுங் கடந்துநின்ற தூரதூர தூரமே. 1

அந்திகால முச்சிமூன்று மாடுகின்ற தீர்த்தமும்
சந்திதர்ப் பணங்களுந் தபங்களுஞ் செபங்களும்
சிந்தைமேவு ஞானமுந் தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
சிந்தைராம ராமராம ராமவென்னு நாமமே. 1

கதாவுபஞ்ச பாதகங்க ளைத்துரந்த மந்திரம்
இதாமிதாமதல்லவென்று வைத்துழலுமேழைகாள்
சதாவிடாம லோதுவார் தமக்குநல்ல மந்திரம்
இதாமிதாம ராமராம ராமவென்னும் நாமமே. 12

ானதேது நீயதேது நடுவினின்ற தேதடா
கோனதேது குருவதேது கூறிடுங் குலாமரே
ஆனதேது வழிவதேது வப்புறத்தி லப்புறம்
னதேது ராமராம ராமவென்ற நாமமே. 13

யோகநிலை.

ாத்திரங்க ளோதுகின்ற சத்தநாத பட்டரே
வத்திரைப்புவந்தபோதுவேதம்வந்துதவுமோ[ரேல்
ாத்திரைப்போ தும்முளே மறிந்துதொக்க லல்லி
ாத்திரைப்பைநோய்களோது சத்திமுத்திசித்தியே

ஞானநிலை.

ாரதூரந் தூரமென்று சொல்லுவார்கள்சோம்பர்
ாரும்விண்ணுமெங்குமாய் பரந்தவிப்பராபரம்[கள்
ஊருநாடு காடுதேடி யுழன்றுதேடு மூமைகாள்
நரதாக வும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

யோகநிலை.

ானுவேத மோதுவீர் ஞானபாத மறிகிலீர்
ானுநெய்க லந்தவாறு பாவிகா ளறிகிலீர்
ஆலமுண்ட கண்டஞ ரகத்துளே யிருக்கவே
ாலனென்று சொல்லுவீர் கனவிலும்ம தில்லையே.()

த்திலாத சம்ப்ரதாய மேலுமில்லை கீழுமில்லை
ச்சிலாத மாளிகை சமைந்தவாற தெங்ஙனே
பற்றதாயைவிற்றடிமை கொள்ளுகின்றபேதைகாள்
த்திலாத போதுசீவ னில்லையில்லை யில்லையே. 17

ுஞ்சுமூணு மெட்டதா யநாதியான மந்திரம்
நெஞ்சிலேநினைந்துகொண்டு நூறுருச் செபிப்பிரேல்

பஞ்சமான பாதகங்க ளூறுகோடி செய்யினும்
பஞ்சுபோல்பறக்குமென்றுநான்மறைகள்பன்னுமே

அண்டவாச லாயிரம்ப்ர சண்டவாச லாயிரம்
ஆறிரண்டு நூறுகோடி யானவாச லாயிரம்
இந்தவாச லேழைவாச லேகபோக மானவாசல்
எம்பிரா னிருக்கும்வாச லியாவர்காண வல்லரே.

சாமம்நாலு வேதமும் சகலசாத் திரங்களும்
சேமமாக வோதிலுஞ் சிவனைநீ ரறிகிலீர்
காமநோயை விட்டுநீர் கருத்துளே யுணர்ந்தபின்
ஊனமற்ற கர்யமா யிருப்பனெங்க ளீசனே. 2

சங்கிரண்டுதாரையொன்று சன்னபின்னலாகையா
மங்கிமாளு தேயுலகில் மானிடங்க ளெத்தனை
சங்கிரண்டை. யுந்தவிந்து தாரையூத வல்லிரேல்
கொங்கைகொங்கை பங்கரோடு கூடிவாழ லாகுமே

ஞானநிலை.

தங்கமொன்றுருபம்வேறு தன்மையானவாறுபோ
செங்கண்மாலு மீசனுஞ் சிறந்திறந்த தெம்முளோ
விங்களங்கள் பேசுவார் விளங்குகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்றநாமம் நாமமிந்த நாமமே. 22

யோகநிலை.

அஞ்செழுத்தி லேபிறந்து அஞ்செழுத்திலேவளர்ந்
து,அஞ்செழுத்தையோதுகின்றபஞ்சபூதபாவிகாள்
அஞ்செழுத்தி லோரெழுத் தறிந்துகூற வல்லிரேல்
அஞ்சலஞ்ச லென்றுநாத னம்பலத்தி லாடுமே.

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யனாதியான தஞ்சுமே
பிஞ்சுபிஞ்சு தல்லவோ பித்தர்காள் பிதற்றுறீர்
நெஞ்சிலஞ்சு கொண்டுநீர் நின்றுதொக்க வல்லிரேல்
அஞ்சுமில்லை யாறுமில் லனாதியாக தோன்றுமே.

ளே,வீடு கட்டுறீர் நெடுங்கதவு சாத்துறீர்
வாழவேணு மென்றலோ மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரே
காலனோலை வந்தபோது கைகலந்து நின்றிடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

கிரியைநிலை.

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்
புமாய், மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்கு
மாந்தர்காள், நாடுபெற்ற நடுவர்கையி லோலைவந்த
அழைத்திடில், ஓடுபெற்ற தவ்விலை பொருதுகாணு
டலமே. 26

யோகநிலை.

டமுள்ள போதெலா மோடியே யுலாவலாம்[லாம்
டமுள்ள போதெலா முறுதிபண்ணிக் கொள்ள
டமு முடைந்தபோது வொப்பிலாத வெளியிலே
டுமில்லை கோனுமில்லை யாருமில்லை யானதே. 27

உற்பத்திநிலை

ண்ணலே யணுதியே யணுதிமுன் னணுதியே
பண்ணுமாணுமொன்றலோ பிறப்பதற்குமுன்னெ
ன்னிலாணிசுக்கிலங் கருதியோங்குநாளிலே [லாம்
ண்ணுளோரும்விண்ணுளோரும் வந்தவாறதெங்ங

ஞானநிலை.

பண்டுநான் பறித்தெறிந்த பன்மலர்க ளெத்தனை
பாழிலே செபித்துவிட்ட மந்திரங்க ளெத்தனை
மிண்டராய்த் திரிந்தபோ திறைத்தநீர்க ளெத்தனை
மீளவுஞ் சிவாலயங்கள் சூழவந்த தெத்தனை
அண்டர்கோ னிருப்பிட மறிந்துணர்ந்தஞானிகாள்
கண்டகோயில்தெய்வமென்று கையெடுப்பதில்லையே

யோகநிலை.

நெருப்பைமூட்டி நெய்யைவிட்டு நித்தநித்த நீரிலே
விருப்பமோடு நீர்குளிக்கும் வேதவாக்யங்கேளுமின்
நெருப்புநீரு மும்முளே நினைந்துகூற வல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூட லாகுமே

பாட்டிலாத பரமனைப் பரமலோக நாதனை
நாட்டிலாத நாதனை நாரிபங்கர் பாகனை [ரப்
கூட்டிமெள்ள வாய்புதைத்து குணுகுணுத்த மந்தி
வேட்டகாரர் குசுகுசுப்பை கூப்பிடர் முகிஞ்சதே

தரிசனம்.

செய்யதெங்கி லேயிளநீர் சேர்ந்தகார ணங்கள்
போல், ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில்கொ
ண்டபின், ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில்
கொண்டபின், வையகத்தில் மாந்தர்முன்னம் வா
திறப்ப தில்லையே. 3

சரியைநிலை

மாறுபட்டு மணிதுலக்கி வண்டினெச்சில் கொண்
ஊறுபட்டகல்லினமீதே யூற்றுகின்றமூடரே[போ
மாறுபட்ட தேவரு மறிந்துநோக்கு மென்னையும்
கூறிபட்டுதீர்க்கவோ குருக்கள்பாதம் வைத்ததே.

யோகநிலை.

கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
கோயிலுங் குளங்களுங் கும்பிடுங் குலாமரே
கோயிலு மனத்துளே குளங்களு மனத்துளே
ஆவது மழிவது மில்லையில்லை யில்லையே. 3

செங்கலுங் கருங்கலுஞ் சிவந்தசாதி லிங்கமும்
செம்பிலே திராவிலுஞ் சிவனிருப்ப னென்கிறீர்

ன்பத மறிந்துநீ ரும்மைநீ ரறிந்தபின்
ம்பலம் நிறைந்தநாத ராடல்பாட லாகுமே. 35

கிரியைநிலை.

சைபூசை யென்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகாள்
சையுள்ள தன்னிலே பூசைகொண்ட தெவ்விடம்
திபூசைகொண்டதோ வனாதிபூசைகொண்டதோ
துபூசை கொண்டதோ வின்னதென் றியம்புமே.

ஞானநிலை.

நக்குநாலு வேதமு மெழுத்தையற வோதிலும்
ருக்கநீறு பூசிலும் பிதற்றிலும் பிரானிரான்
நக்கிநெஞ்சையுட்கலந்து வுண்மைகூறவல்லிரேல்
க்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூடலாகுமே.

யோகநிலை.

த்தின் வார்த்து வைத்தநீர் கடுத்ததீமுடுக்கினல்
த்திலே கரந்ததோ கடுத்ததீ குடித்ததோ
த்திலே கரந்ததோ நீள்விசும்பு கொண்டதோ
த்தின்மாயை நீக்கிலே மனத்துளே கரந்ததே.

சரியைநிலை.

றச்சியாவ தேதடா பணத்தியாவ தேதடா
றச்சிதோ லெலும்பினு மிலக்கமிட் டிருக்குதோ
றைச்சிபோகம்வேறதோபனத்திபோகம்வேறதோ
றைச்சியும் பணத்தியும் பகுந்துபாரு மும்முளே.

ாயிலே குடித்தநீரை யெச்சிலென்று சொல்லுறீர்
ாயிலே குதப்புவேதம் மெனப்படக் கடவதோ
ாயிலெச்சில்போகவென்று நீர்தனைக்குடிப்பீர்காள்
ாயிலெச்சில் போனவண்ணம் வந்திருந்துசொல்லு
ம. 40

சிவவாக்கியர்பாடல்.

ஓதுகின்ற வேதமெச்சி லுள்ளமந் திரங்களெச்சி
மோதகங்க ளானதெச்சில் பூதலங்க ளேழுமெச்
மாதிருந்தவிந்துவெச்சில் மதியுமெச்சிலொலியுெ
சில், ஏதிலெச்சி லில்லதில்லை யில்லையில்லை யில்லை

உற்பத்தி

பிறப்பதற்கு முன்னெலா மிருக்குமாற தெங்ங
பிறந்துமண் ணிறந்துபோ யிருக்குமாற தெங்ங
குறித்துநீர் சொலாவிடிற் குறிப்பிலாத மாந்தரே
அறுப்பனேசெவியிரண்டு மஞ்செழுத்து வாளின

ஞானம்.

அம்பலத்தையம்புகொண் டசங்கென்றாலசங்கு
கம்பமற்ற பாற்கடல் கலங்கென்றால் கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியை யிருளும்வந் தணுகுமோ
செம்பொனம் பலத்துளே தெளிந்தமே சிவாய

கடவுள்நிலை.

சித்தமேது சிந்தையேது சீவனேது சித்தரே
சத்தியேது சம்புவேது சாதிபேத மற்றது
முத்தியேது மூலமேது மூலமந்தி ரங்களேது
வித்திலாத வித்திலே யின்னதென் றியம்புமே.

ஒடுக்கநிலை

சித்தமற்று சிந்தையற்று சீவனற்று நின்றிடம்
சத்தியற்று சம்புவற்று சாதிபேதமற்றுநன்
முத்தியற்று மூலமற்று மூலமந்தி ரங்களும்
வித்தையித்தையீன்றவித்தில் விளைந்ததேசிவாய

கிரியை

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாச லொன்றலோ பூதமைந்து மொன்றலோ

ாதில்வாளி காரைகம்பி பாடகம்பொனென்றலோ
ாதிபேத மோதுகின்ற தன்மையென்ன தன்மையே
றந்தபால்முலைப்புகா கடைந்தவெண்ணெமோர்புகா
நடைந்துபோனசங்கினோசை யுயிர்களுமுடற்புகா.
பிரிந்தபூ வுதிர்ந்தகாயு மீண்டுபோய் மரம்புகா
இறந்தவர் பிறப்பதில்லை யில்லையில்லை யில்லையே.

கரையினிற் கிடந்தபோ தன்றுதூமை யென்றிலீர்
துறையறிந்து நீர்குளித்த தன்றுதூமை யென்றிலீர்
பறையறைந்து நீர்பிறந்த தன்றுதூமை யென்றிலீர்
புறையிலாத வீசரோடு பொருதுமாற தெங்ஙனே.

தூமைதூமை யென்றுநீர் துவண்டலையுமேழைகாள்
தூமையானபெண்ணிருக்க தூமைபோனதெவ்விட
ஆமைபோல முழிகிவந் தனேகவேத மோதுநீர் [ம்
தூமையுந் திரண்டுருண்டு சொற்குருக்க ளானதே.

சொற்குருக்க ளானதுஞ் சோதிமேனி யானதும்
மெய்க்குருக்க ளாயினும் வேணபூசை செய்கினும்
சற்குருக்க ளாயினுஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லினும்
மெயக்குருக்க ளாயினுந் திருண்டுருண்ட தூமையே

கைவ்வடங்கள் கொண்டுநீர் கண்சிமிட்டி நிற்கிறீர்
எவ்விடங்கள் கண்டுநீ ரெண்ணியெண்ணிபார்க்கிறீர்
பொய்யுணர்ந்த சிந்தையை பொருந்திநோக்கவல்லீ
ரேல், மெய்கடந்த தும்முளே விளைந்துகூறலாகுமே

ஆடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுத்து மாறுபோல்
மாடுகாட்டி யென்னைநீ மதிமயக்க லாகுமோ
கோடுகாட்டி யானையைக் கொன்றுறித்த கொற்றவா
வீடுகாட்டி யென்னைநீ வெளிப்படுத்த வேணுமே

இடதுகண்கள் சந்திரன் வலதுகண்கள் சூரியன்
இடக்கைசங்கு சக்கரம் வலக்கைசூல மான்மழு

எடுத்தபாதம் நீண்முடி யெண்டிசைக்கு மப்புறம்
உடல்கலந்து நின்றமாயம் யாவர்காண வல்லரோ.

நாழியும் நாழியுப்பு நாழியான வாறுபோல்
ஆழியோனு மீசனு மமர்ந்துவாழ்ந் திருந்திடம்
ஏருதிலேறு மீசனு மியங்குசக்ர தரனையும்
வேறுகூறு பேசுவார் வீழ்வார்வீ ணரகிலே. 5

தில்லைநா யகனவன் திருவரங் கனுமவன்
எல்லையான புவனமு மேகமுத்தி யானவன்
பல்லுநாவு முள்ளபேர் பகுந்துகூறி மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசுவார் வாய்புழுத்து மாய்வரே.

எத்திசைக்குமெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்ப னெம்பிரா
முத்தியானவித்துளே முளைத்தெழுந்தவச்சுடர் [ன்
சித்தமுந் தெளிந்துவேத கோயிலுந் திறந்தபின்
அத்தனுடல் கண்டபின் னடங்கலாடல் காணுமே

உற்றநூல்க ளும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்து பாடுவீர்
பற்றறுத்து நின்றுநீர் பராபரங்க ளெய்துவீர்
செற்றமாவை யுள்ளரைச் செறுக்கறுத் திருத்திடல்
சுற்றமாக வும்முளே சோதியென்றும் வாழுமே

போதடா வெழுந்ததும் புனலதாகி வந்ததும்
தாதடா புகுந்ததும் தானடா விளைந்ததும்
ஓதடா வஞ்சுமூன்று மொன்றதான வக்கரம்
ஓதடா விராமராம ராமமென்னுநாமமே. 58

அகாரமென்ற வக்கரத்து லவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமென்ற வக்கரத்தி லுவ்வுவந் துதித்ததோ
அகாரமும் உகாரமுஞ் சிகாரமன்றி நின்றதோ
விகாரமற்ற யோகிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே

அறத்திரங்க ளுக்குநீ யகண்டமென் டிசைக்குநீ
திறத்திரங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ

உறக்கம்நீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே

அண்டம்நீ யகண்டம்நீ யாதிமூல மானநீ
கண்டம்நீ கருத்தும்நீ காவியங்க ளானநீ
புண்டரீக மற்றுலே புணருகின்ற புண்ணியர் [வே
கொண்டகோலமானநேர்மைகூர்மையென்ன கூர்மை

மையடர்ந்த கண்ணினர் மயக்கிடும் மயக்கிலே
மையிரந்து கொண்டுநீங்க ளல்லலற் றிருப்பீர்காள்
மெய்யடர்ந்தசிந்தையால் விளங்குஞானமெய்தினல்
உய்யடர்ந்து கொண்டுநீங்க ளூழிகாலம் வாழ்விரே

கருவிருந்து வாசலாற் கலங்குகின்ற வூமைகாள்
குருவிருந்துசொன்னவார்த்தை குறித்துநோக்கவல்
உருவிலங்கு மேனியாகி யும்பராகி நின்றநீர் [விரேல்
திருவிலங்கு மேனியாகச் சென்றுகூட லாகுமே

தீர்த்தமாட வேணுமென்று தேடுகின்ற தீனர்காள்
தீர்த்தமாடலெவ்விடந் தெளிந்துநீ ரியம்புவீர்
தீர்த்தமாக வும்முளே தெளிந்துநீ ரிருந்தபின்
தீர்த்தமாகவுள்ளதுஞ்சிவாயவஞ் செழுத்துமே.

கழுத்தையும் நிமிர்த்திநல்ல கண்ணையும்விழித்துநீர்
பழுத்துவாய் விழுந்துபோன பாவமென்னபாவமே
அழுத்தமான வித்திலே யனாதியா யிருப்பதோர்
எழுத்திலா லெழுத்திலே யிருக்கலா மிருந்துமே

கண்டுநின்ற மாயையுங் கலந்துநின்ற பூதமும்
உண்டுறங்கு மாறுநீ ருணர்ந்திருக்க வல்லிரேல்
பண்டையாறுமொன்றுமாய்ப் பயந்தவேதசுத்தனும்
அண்டமுத்தி யாகிநின்ற வாதிமூல மூலமே. 66

ஈன்றவாச லுக்கிரங்கி யெண்ணிறந்து போவீர்காள்
கான்றவாழை மொட்டலர்ந்தகாரணமறிகிலீர், நான்

றவாச லைத்திறந்து நாடிநோக்க வல்லிரேல், தோன்
றமாயை விட்டொழிந்து சோதிவந்து தோன்றுமே

உழலுவாச லுக்கிரங்கி யூசலாடு மூமைகாள்
உழலும்வாசலைத்திறந்து வுண்மைசேர்வெண்ணிலீர்
உழலும்வாச லைத்திறந்து வுண்மைநீ ருணர்ந்தபின்
உழலும்வாச லுள்ளிருந்த வுண்மைதானு மாவிரே.

மூலநாடி தன்னிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாடிநாடி யும்முளே நாழிகை யிருந்தபின்
பாலனாகி வாழலாம் பறந்துபோக யாக்கையும்
ஆலமுண்டகண்டராணை யம்மையாணையுண்மையே.

இருக்கவேணு மென்றபொ திருக்கலா யிருக்குமோ
மரிக்கவேணு மென்றலோ மண்ணுளேபடைத்தனர்
சுருக்கமற்றதம்பிரான் சொன்னவஞ்செழுத்தையும்
மரிக்குமுன் வணங்கிடீர் மருந்தெனப் பதங்கெடீர்

அம்பத்தொன்றி லக்கர மடங்கலோ ரெழுத்துமோ
விண்பரந்த மந்திரம் வேதநான்கு மொன்றலோ
விண்பரந்த மூலவஞ் செழுத்துளே முளைத்ததே
அங்கலிங்க பீடமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. 71

சிவாயவென்ற வக்ஷரஞ் சிவனிருக்கு மக்ஷரம்
உபாயமென்று நம்புதற்கு உண்மையான வக்ஷரம்
கபாடமற்ற வாசலைக் கடந்துபோன வாயுவை
உபாயமிட் டழைத்துமே சிவாயவஞ் செழுத்துமே.

உருவமல்லவெளியுமல்ல வொன்றைமேவிநின்றதல்ல
மருவுவாசல் சொந்தமல்ல மற்றதல்ல வற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசலான தானுமல்ல
உரியதாகி நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. 73

ஆத்துமா வனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
பூத்திருந்த ஐம்பொறி புதன்களு மனாதியோ

ாக்கமிக்க நூல்களுஞ் சதாசிவ மனுதியே
ீக்கவந்த யோகிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

அறிவிலே பிறந்திருந் தாகமங்க ளோதுநீர்
நெறியிலே மயங்குகின்ற நேர்மையொன் றறிகிலீர்
உறியிலே தயிரிருக்க வூர்புகுந்து வெண்ணெய்தேடு
அறிவிலாத மாந்தரோ டணுகுமாற தெங்ஙனே [ம்

இருவரங்க மும்பொருந்தி யென்புருகி நோக்கிலீர்
உருவரங்கமாகிநின்ற வுண்மையொன்றையோர்கிலீர்
கருவரங்க மாகிநின்ற கற்பனை கடந்துபின்
திருவரங்க மென்றுநீர் தெளிந்திருக்க வல்லிரே.

கருக்குழியி லாசையாய்க் காதலுற்று நிற்கிறீர்
குருக்கிடுக்கு மேழைகள் குலாவுகின்ற பாவிகாள்
திருத்திருத்திமெய்யினாற் சிவந்தவஞ்செழுத்தையும்
உருக்கழிக்குமும்மையு முணர்ந்துணர்ந்துகொள்ளு
மே 77

மண்ணிலே பிறக்கவும் வலக்கலா துரைக்கவும்
எண்ணிலாதகோடிதேவ ரென்னதுன்னதென்னவும்
கண்ணிலே மணியிருக்க கண்மறைந்த வாறுபோல்
எண்ணில்கோடி தேவரு மிதன்கணால் விழிப்பதே

மண்கலங் கவர்ந்தபோது வைத்துவைத் தடுக்குவார்
வெண்கலங்கவர்ந்தபோ துவேணுமென் றுபேணுவா
நண்கலங்கவர்ந்தபோது நாறுமென்றுபோடுவார்
எண்கலந்து நின்றமாய மென்னமாய மீசனே. 79

மிக்கசெல்வ நீபடைத்த விறகுமேவிப் பாவிகாள்
விறகுடன் கொளுத்திமேனி வெந்துபோவதறிகிலீர்
மக்கள்பெண்டிற் சுற்றமென்று மாயைகாணு மிவை
யெலாம், மறலிவந்தழைத்தபோது வந்து கூடலாகு
மோ. 80

ஒக்கவந்து மாதுடன் செறிந்திடத்தி லழகிய
ஒருவராகி யிருவராகி யிளமைபெற்ற வூரிலே
அக்கனிந்து கொன்றைசூடு மம்பலத்தி லாடுவீர்
அஞ்செழுத்தை யோதிடி னனேகபாவ மகலுமே

மாடுகன்று செல்வமு மனவிமைந்தர் மகிழவே
மாடமாளி கைப்புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே
ஓடிவந்து காலதூதர் சடுதியாக மோதவே
உடல்கிடந்துயிர் கழன்றவுண்மைகண்டுமுணர்கிலீர்

பாடுகின்ற தும்பருக்கண் தங்கணுக் க்ளுக்கியே
பழுதிலாத கன்மகூட்ட மிட்டவெங்கள் பரமனே
நீதிசெம்பொ னம்பலத்து ளாடுகொண்ட வப்பனே
நீலகண்ட காலகண்ட நித்தியகல்லி யாணனே. 83

கானமற்ற காட்டகத்தில் வெந்தெழுந்த நீறுபோல்
ஞானமுற்ற நெஞ்சகத்தில் வல்லதேது மில்லையே
ஊனமற்ற சோதியோ டுணர்வுசேர்ந் தடக்கினல்
தேனகத்தி னூறல்போல் தெளிந்ததே சிவாயமே

பருகியோடி யும்முளே பறந்துவந்த வெளிதனை
நிரவியே நினைந்துபார்க்கில் நின்மலம தாகுமே
உருகியோடி யெங்குமாய தாயசோதி தன்னுளே
கருதடா வுனக்குநல்ல காரணம தாகுமே 85

சோதிபாதி யாகிநின்ற சுத்தமும் பலித்துவந்து
போதியாத போதகத்தை யோதுகின்ற பூரணா
வீதியாக வோடிவந்து விண்ணடியி னூடுபோய்
ஆதிநாத நாதனென் றனந்தகால முள்ளதே 86

இறைவனு லெடுத்தமாடத் தில்லையம் பலத்திலே
அறிவினு லடுத்தகாய மஞ்சினு லமர்ந்ததே
கருவினாத முண்டுபோய் கழன்றவாச லொன்பதும்
ஒருவரா யொருவர்கோடி யுள்ளுளே யமர்ந்ததே.

நெஞ்சிலே யிருந்திருந்து நெருக்கியோடும் வாயுவை
அன்பினு லிருந்துநீ ரருகிருத்த வல்லிரேல்
அன்பர்கோயில்காணலாமகன்றமெண்டிசைக்குளே
தும்பியோடி யோடியோ சொல்லடா சுவாமியே.

தில்லையேவணங்கிநின்று தெண்டனிட்டவாயுவை
எல்லையைக் கடந்துநின்று ஏகபோக மாய்கையோ
டெல்லையைக் கடந்துநின்று சொர்கலோகவெளியி
வெள்ளையுஞ்சிவப்புமாகி மெய்கலந்துநின்றதே [லே

உடம்புயி ரெடுத்ததோ வுயிருடம் பெடுத்ததோ
உடம்புயி ரெடுத்தபோ தருவமேது செப்புவீர்
உடம்புயி ரிறந்தபோ துயிரிருப்ப தில்லையே
உடம்புமெய்மறந்துகண் டுணர்ந்தஞானமோதுமே.

அவ்வெனு மெழுத்தினு லகண்டமேழு மாகினுய்
உவ்வெனு மெழுத்தினு லுருத்தரித்து நின்றனே
மவ்வெனு மெழுத்தினுல் மயங்கினுர்கள்வையகம்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே 91

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மரத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதத்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மானமேது மில்லையே

என்னவென்று சொல்லுவே னிலக்கணமிலாததைப்
பன்னுகின்ற செந்தமிழ்ப் பதங்கடந்த பண்பென
மின்னகத்தில்மின்னெடுங்கிமின்னதானவாறுபோல்
என்னகத்து ளீசனும் யானுமல்ல தில்லையே 93

ஆலவித்தி லாலொடுங்கி யாலமான வாறுபோல்
வேறுவித்து மின்றியே விளைந்துபோக மெய்திடீ

ஆறுவித்தை யோர்கிலீ ரறிவிலாத மாந்தரே
பாருமித்தை யும்முளே பரப்பிரம மானதே. 9

அவ்வுதித்த மந்திரம் மகாரமாய் உகாரமாய்
எவ்வெழுத் தறிந்தவர்க் கெழுபிறப்பு திங்கிலை
சவ்வுதித்த மந்திரத்தை தற்பரத் திருத்தினுல்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. 9

நவ்விரண்டு காலதாய் நவின்றமவ் வுயிரதாய்
சிவ்விரண்டு தோளதாய் சிறந்தவவ்வு வாயதாய்
யவ்விரண்டு கண்ணதா யெழுந்துநின்ற நேர்மையி
செவ்வையொத்துநின்றதே சிவாயமஞ்செழுத்துமே

இரண்டுமொன்று மூலமா யியங்குசக் கரத்துளே
சுருண்டுமூன் றுவளையமாய் சுணங்குபோற் கிடந்தி
முரண்டெழுந்த சங்கினேசை மூலநாடி யூடுபோய்
அரங்கன்பட் டணத்திலே யமர்ந்ததே சிவாயமே.

கடலிலேதிரியுமாமை கரையிலேறி முட்டையிட்டுச்
கடலிலே திரிந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்
மடலுளே யிருக்குமெங்கள் மணியரங்கசோதியை
உடலுளேநினைந்துநல்ல வுண்மையான வுண்மையே.

மூன்றுமண்ட லத்தினு முட்டிநின்ற தூணிலும்
நான்ற பாம்பின் வாயிலும் நவின்றெழுந்த வட்சரம்
ஈன்றதாயு மப்பரு மெடுத்துரைத்த மந்திரம் [யே.
தோன்றுமோ ரெழுத்துளே சொல்லவெங்குதில்லை

மூன்றுமூன்று மூன்றுமே மூவர்தேவர் தேடிடும்
மூன்றுமஞ் செழுத்துமாய் முழங்குமவ் வெழுத்து
ஈன்றதாயு மப்பரு மியங்குகின்ற நாதமும் [ளே
தோன்றுமண்டலத்திலே சொல்லவெங்குதில்லையே.

சோறுகின்ற பூதம்போற் சுணங்குபோற் கிடந்தி
நாறுகின்ற கும்பியி னவின்றெழுந்த மூடரே

ஏறுகின்ற வைவரைச் சினுக்கறுக்க வல்லிராய்
ஆறுகோடி வேணியா ராறிலொன்றி லாவரே. 101

வட்டமென்று வும்முளே மயங்கிவிட்ட திவ்வெளி
அட்டரக் கரத்துளே யடக்கமு மொடுக்கமும்
எட்டுமெட்டு மெட்டுமா யியங்குசக்க ரத்துளே
எட்டலாமு தித்தெம்பி ரானைநா னறிந்தபின். ()

பேசுவானு மீசனே பிரமஞான மும்முளே
ஆசையான வைவரு மலைந்தலைகள் செய்கிறார்
ஆசையான வைவரை யடக்கியோ ரெழுத்திலே
பேசிடா திருப்பிரேல் நாதம்வந் தொலிக்குமே. 103

நமசிவாய வஞ்செழுத்தும் நிற்குமே நிலைகளும்
நமசிவாய மஞ்சுமஞ்சும் புராணமான மாய்கையை
நமசிவாய மஞ்செழுத்தும் நம்முளே யிருக்கவே
நமசிவாய வுண்மையை நற்குரைசெய் நாதனே. ()

பரமுனக் கெனக்குவேறு பயமிலை பராபரா
கரமெடுத்து நிற்றலுங் குவித்திடக் கடப்படா
சிரமுருகி யமுதளித்த சீருலவு நாதனே
பரமெனக்கு நீயளித்த ஓம்நமசி வாயமே. 105

பச்சைமண் பதுப்பிலே பழுப்பதிந்த வேட்டுவன்
சித்தமும் நினைந்திட நினைத்தவண்ண மாயிடும்
பச்சைமண் ணிடிந்துபோய் பரந்ததும்பி யாயிடும்
பித்தர்கா ளறிந்துகொள் பிரானிருந்த கோலமே.

ஒளியதான காசிமீது வந்துதங்கு வோர்க்கெலாம்
வெளியதான சோதிமேனி விசுவநாத னானவன்
தெளியுமங்கை யுடனிருந்து செப்புகின்ற தாரகம்
வெளியசோரி ராமராம நாமமிந்த நாமமே. 107

கிழியினோடு புனல்விளைந்த வில்லவல்லி யோனியும்
வெளியிலே பிதற்றலாம் விளைவுநின்ற தில்லையே.

வெளிபரந்த தேசமும் வெளிக்குள்மூல வித்தையுட
தெளியும்வல்ல ஞானிகள் தெளிந்திருத்தல் திண்
ணமே. 108

ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்துபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் தெளிந்துபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுட்கலந்து நிற்குமே. 109

அல்லல்வாச லொன்பது மறுத்தடைந்த வாசலும்
சொல்லும்வாச லோரைந்து சொம்மிவிம்மி நின்றது
நல்லவாச லைத்திறந்து ஞானவாச லூடுபோய்
எல்லைவாசல கண்டவ ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. 110

ஆதியான தோன்றுமே யனேகனேக ரூபமாய்
சாதிபேத மாயெழுந்து சர்வசீவ னானபின்
ஆவியோடு ஆடுகின்ற மீண்டுமிந்த சென்மமாம்
சோதியான ஞானியர்க்குஞ் சுத்தமா யிருப்பரே. (

மலர்ந்ததாது மூலமாய் வையக மலர்ந்ததும்
மலர்ந்தபூ மயக்கம்வந் தடுத்ததும் விடுத்ததும்
புலன்களைந்தும்பொறிகலங்கி பூமிமேல்விழுந்தது
இனங்கலங்கி நின்றமாய மென்னமாய மீசனே. (

பாரடங்க வுள்ளதும் பரந்தவாள முள்ளதும்
ஓரிடமு மன்றியே யொன்றிநின்ற வொண்சுடர்
ஆரிடமு மன்றியே யகத்துளும் புறத்துளும்
சீரிடங்கள் கண்டவர் சிவன்தெரிந்தஞானியே. 11

மண்கிடார மேசுமந்து மலையுளேறி மறுகுறீர்
எண்படாத காரியங்க ளியலுமென்று கூறுறீர்
தம்பிரானை நாள்கடோறுந் தரையிலே தலைபடக்
கும்பிடாத மாந்தரோடு கூடிவாழ்வதெங்ஙனே. (

நாவிதூ லழிந்ததும் நலங்குல மழிந்ததும்
மேவுதே ரழிந்ததும் விசாரமுங் குறைந்ததும்

ாவிகாளி தென்னமாயம் வாமநாடு பூசலாய்
ுவியா ரடங்கினு லேவரு மடங்குவார். 115

வீடெடுத்துவேள்விசெய்துமெய்யரோடுபொய்யு
ாய், மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்குமாந்
ர்காள், நாடுபெற்ற நண்பர்கையி லோலைவந் தழை
தபோது, ஆடுபெற்ற தவ்விலை பெருதுகாணு மிவ்
டல். 116

இல்லைஇல்லையென்றுநீ ரியம்புகின்றவேழைகாள்,
ல்லையென்று நின்றதொன்றை யில்லையென்ன லா
மோ, இல்லையல்ல வொன்றுமல்ல விரண்டுமொன்
நின்றதை, எல்லைகண்டு கொண்டபேரினிப்பிறப்ப
ல்லையே. 117

ரகார காரகார காவலூழி காவலன்
ாரபோர போரபோர போரில்நின்ற புண்ணியன்
ரயார மாரமார மரங்களேழு மெய்தசீ
மராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே. 118

பொரி லேபிறந்து நேயமான மாயந்தான் [மோ
டுவெறி தென்றபோது வேண்டியின்பம் வேண்டு
ாடிநாலு வேதமும் பாரிலே படர்ந்ததோ
றுராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே. 119

உயிருநன்மை யாலுட லெடுத்துவந் திருந்திடும்,
பிருடம்பொழிந்தபோது ரூபரூப மாயிடும், உயிர்
வத்தின் மாய்கையாகி யொன்றையொன்றுகொன்
டும், உயிருசத்தி மாய்கையாகி ஒன்றையொன்று
ன்னுமே. 120

நெட்டெழுத்துவட்டமோ நிறைந்தபல்லியோ
யும்,நெட்டெழுத்தில்வட்டம்ஒன்றுநின்றதொன்
கண்டிலே, குட்டெழுத்தி லத்ததென்று கொம்பு

ல்கு காறித்திடி, நெட்டெழுத்தில் வட்டமொன்றி
நேர்படானம் மீசனே. 121

விண்ணிலுள்ளதேவர்க ளறியொணுதேமய்ப்பொ
ருள், கண்ணிலானி யாகவே கலந்துநின்றதெம்பிர
ன், மண்ணிலாம் பிறப்பறுத்து மலரடிகள் வைத்
பின், அண்ணலாரு மெம்முளே யமர்ந்துவாழ்வ உ
ண்மையெ. 122

விண்கடந்து நின்றசோதி மேலைவாச லைத்திறந்து
கண்களித்த வுள்ளுளே கலந்துபுக் கிருந்தபின்
மண்பிறந்த மாயமும் மயக்கமு மறந்துபோய்
எண்கலந்த வீசனே டிகைந்திருப்ப துண்மையே

மூலமான மூச்சதில் மூச்சரிந்து விட்டபின்
நாலுநாளு முன்னிலோரு நாட்டமாகி நாட்டிடில்
பாலனுகி நீடலால் பரப்பிரமமாகலாம்
ஆலமுண்டகண்டராணை யம்மையாணை யுண்மைமே

மின்னெழுந்து மின்பரந்து மின்னெடுங்கும்வா
போல், என்னுள்நின்ற வென்னுளீச னென்னுளே
டங்குமே, கண்ணுநின்ற கண்ணில்நேர்மை கண்
றிவிலாமையால், என்னுணின்ற வென்னையானியா
றிந்த தில்லையே. 12

இருக்கலா மிருக்கலா மவலிலே யிருக்கலாம்
அரிக்குமால் பிரமனு மகண்டமே ழகற்றலாம்
கருக்கொளாத குழியிலே காலிடாத கண்ணிலே
நெருப்பறை திறந்தபின்பு நீயும்நானு மீசனே

ஏகபோக மாகிய விருவரு மொருவராம்
போகமும் புணர்ச்சியும் பொருந்துமாற தெங்ஙனே
ஆகிலு மழகிலு மதங்கணேய தானபின்
சாகிலும் பிறக்கிலு மில்லையில்லை யில்லையே 12

வத்னுனு பூதமாய் விரவுமங்கி நீரதாய்
ாதமேயி லிக்கமாய்ப் பரிந்துபூசை பண்ணினுல்
ாதில்நின்று கடைதிறந்து கட்டறுத்த ஞானிகள்
ஆதியந்த முங்கடந்த தரியவீட தாகுமே. 128

ருத்திநூல் முரிக்கியிட்டு பஞ்சியோது மாந்தரே
ருத்திநூல் முருக்கியிட்டு துன்பநீங்க வல்லிரேல்
ருத்திநூல் கலைப்படுங் காலநூல் கழிந்திடும்
றுத்திநூல் காவருங் சிவாயவஞ் செழுத்துமே

ாவதான தத்துவச் சடங்குசெய்யு மூமைகாள்
தவர்கல்லுமாவரோசிரிப்பதன்றி யென்செய்வேன்
வராலுமறியொணுத முக்கணன்முதற்கொழுந்து
ாவலாக வும்முளே கலந்திருப்பன் காணுமே

ாலைமாலை நீரிலே முழுகுமந்த மூடர்காள்
ாலைமாலை நீரிலே கிடந்ததேரை யென்பெறும்
ாலமே யெழுந்திருந்து கண்கள்மூன்றி லொன்றை
ம். மூலமே நினைந்திராகில் முத்திசித்தி யாகுமே

ங்கள்தேவ ருங்கள்தேவ ரென்றிரண்டு தேவரோ
ங்குமங்கு மாகிநின்ற வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ
அங்குமிங்கு மாயிரண்டு வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ
பங்கவாரஞ் சொன்னபேர்கள் வாய்புழுத்து மாள்
வரே. 132

இறையறை யிடைக்கிட வன்றுதூமை யென்கி
றீர், முறையறிந்து பிறந்தபோது மன்றுதூமை யெ
ன்கிறீர், துறையறிந்து நீர்குளித்தா லன்றுதூமை
யென்கிறீர், பொறையிலாத நீசரோடும் பொருந்து
மாறதெங்ஙனே. 133

சத்தம்வந்த வெளியிலே சலமிருந்து வந்ததும்
மத்தமாகி நீரிலே துவண்டுமூழ்கு மூடரே

சுத்தமேது கட்டதேது தூய்மைகண்டு நின்றதேது
பித்தர்காய முற்றதேது பேதமேது போதமே 134

மாதமாதந் தூமைதான் மறந்துபோன தூமைதான்
மாதமற்று நின்றலோ வளர்ந்துரூப மானது
நாதமேது வேதமேது நற்குலங்க ளேதடா
வேதமோதும் வேதியா விளைந்தவாறும் பேசடா.

தூமையற்று நின்றலோ சுதீபமற்று நின்றது
ஆண்மையற்று நின்றலோ வழக்கமற்று நின்றது
தாண்மைபற்று ஆண்மையற்று சஞ்சலங்களற்றுநின்
ற,தூமைதூமையற்றகாலஞ் சொல்லுமற்றுநின்றதே

ஊறிநின்ற தூமையே யுறைந்துநின்ற சீவனை
வேறுபேசி மூடரே விளைந்தவாற தேதடா
நாறுகின்ற தூமையல்லோ நற்குலங்க ள்ாவன
சீறுகின்ற மூடரேயத் தூமைநின்ற கோலமே. 137

தூமைகண்டுநின்றபெண்ணின் தூமைதானுமூறியே
சீமையெங்குமாணும்பெண் ணும்சேர்ந்துலகங்கண்ட
தே, தூமைதானும் ஆசையாய் துறந்திருந்த சீவனை
தூமையற்று கொண்டிருந்த தேசமேது தேசமே.

வேணும்வேணு மென்றுநீர் வீணுழன்று தேடுவீர்
வேணுமென்று தேடினுலு முள்ளதல்ல தில்லையே
வேணுமென்றுதேடுகின்ற வேட்கையைத்திரந்தபின்
வேணுமென்றவப்பொருள் விறைந்துகாணலாகுமே.

சிட்டரோது வேதமுஞ் சிறந்தவாக மங்களும்
நட்டகாரணங்களும் நவின்றமெய்மை நூல்களும்
கட்டிவைத்த போதகங் கதைக்குகந்த பித்தெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிராணையா னரிந்தபின்.

நூறுகோடி யாகமங்கள் நூறுகோடி மந்திரம்
நூறுகோடி நாளிருந்து மோதினு லதென்பயன்

ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்துமாய்
ஏறுசீ ரெழுத்தையோத வீசன்வந்து பேசுமே

காலைமாலை தம்மிலே கலந்துநின்ற காலனுர்
மாலைகாலை யாய்ச்சிவந்த மாயமேது செப்பிடீர்
காலைமாலை யற்றுநீர் கருத்திலே யொடுங்கினுல்
காலைமாலை யாகிநின்ற காலனில்லை யில்லையே 14

எட்டுமண்ட லத்துளே யிரண்டுமண்ட லம்வளைத்து
இட்டமண்ட லத்துளே யெண்ணியாறு மண்டலம்
தொட்டமண்டலத்திலே தோன்றிமூன்றுமண்டலம்
நட்ட மண்டபத்துளே நாதனுடி நின்றதே. 14

நாலிரண்டு மண்டலத்துள் நாதனின்ற தெவ்விடம்
காலிரண்டு மூலநாடி கண்டதங் குருத்திரன்
சேரிரண்டு கண்கலந்து திசைகளெட்டு மூடியே
மேலிரண்டு தான்கலந்து வீசியாடி நின்றதே. 14

அம்மையப்பனப்புநீ யறிந்ததே யறிகிலீர்
அம்மையப்ப னப்புநீ யறியய னரனுமாய்
அம்மையப்ப னப்புநீ ராதியாதி யானபின்
அம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானதே

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுடல்கலந்த தெங்ஙனே
கருத்தரிப்பதற்குமுன் காரணங்க ளெங்ஙனே,பெ
ருத்திவைத்தபோதமும் பொருந்துமாறதெங்ஙனே
குருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்துணர்ந்து கொ
ள்ளுமே. 14

ஆதியுண்டு வந்தமில்லை யன்றுநாலு வேதமில்லை
சோதியுண்டு சொல்லுமில்லைசொல்லிறந்ததேதுமி
ல்லை,ஆதியான மூவரி லமர்ந்திருந்த வாயுவும்
ஆதியன்று தன்னையும் மாரறிவ ரண்ணலே. 14

புலால்புலால் புலாலதென்று பேதமைகள் பேசுறீ
புலாலைவிட்டு மெம்பிரான் பிரிந்திருந்த தெங்ஙனே

புலானுமாய்ப் பிதற்றுமாய் பேருலாவுந் தானுமாய்
புலாலிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மத்தனே.

உதிரமான பால்குலித் தொக்கநீர் வளர்ந்ததும்
இரத்தமா யிருந்ததென்றி ரண்டுபட்ட தென்கலாம்
மதிரமாக விட்டதேது மாங்கிசம் புலாலதென்று
சதிரமாய் வளந்ததேது சைவரான மூடரே 149

உண்டகல்லை யெச்சிலென் றுள்ளெறிந்து போடுநீர்
கண்டவெச்சில் கையல்லோ பரமனுக்கும் வேறும்மா
கண்டவெச்சில் கேளடா கலந்தபாணி யப்பிலே
கொண்டசுத்த மேதடா குறிப்பிலாத மூடரே.

ஓதிவைத்த நூல்களு முணர்ந்து கற்ற கல்வியும்
மாதுமக்கள் சுற்றமு மறக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாதி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளித்தமாயஞ் சொல்லடா சுவாமியே.

ஈனெருமை யின்கழுத்தி லிட்டடொட்ட ணங்கள்
போல், மூணுநாலுசீலையில் முடிந்தவிழ்க்கு மூடர்கா
மூணுநாலு லோகமு முடிவிலாத மூர்த்தியை [ள்
ஊணியூணிநீர்முடிந்தவுண்மையென்ன வுண்மையே

சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சு தாயதான வாறுபோல்
தாயமான கூட்டிலே கலந்துசண்டை கொள்ளுதே
கூவமான கிழநரிக் கூட்டிலே புகுந்தபின்
சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சுந் தானிறந்து போனதே.

மூலமாங் குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையை
காலமே யெழுந்திருந்து நாலுகட் டறுப்பிரேல்
பாலனாகி வாழலாம் பரப்பரக மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே

செம்பினிற் களிம்புவந்த சிதரங்கள் போலவே
அம்பினி லெளுதொணாக வணியரங்க சோதியை

வெம்பிவெம்பி வெம்பியே மெலிந்துமேல் கலங்கிட
செம்பினிர் களிம்புவிட்ட சேதியேது காணுமே.

நாடிநாடி யம்முளே நயத்துகான வல்லிரேல்
ஓடியோடி மீளுவா ரும்முளே யடங்கிடும்
தேடிவந்த காலனும் திகைத்திருந்து போய்விடும்
* கோடிகால மும்முகந் திருந்தவாற தெங்ஙனே.

பிணங்குகின்ற தேதடா பிறஞ்சைகெட்ட மூடரே
பிணங்கிலாத பேரொளிப் பிராணனை யறிகிலீர்
பிணங்குவோ ரிருவினைப் பிணக்கறுக்க வல்லிரேல்
பிணங்கிலாத பெரியவின்பம் பெற்றிருக்க லாகுமே

மீனிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மீனிருக்கு நீரலவோ மூழ்வதுங் குடிப்பதும்
ஆட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
ஆட்டிறைச்சி யல்லவோ யாகநீங்க ளாற்றலே.

மாட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மாட்டிறைச்சி யல்லவோ மரக்கறிகிடுவது
மானிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மானுதித்த தோலலோ மார்புநா லணிவதும்.

அக்கிடீ ரனைத்துயிர்க்கு மாகியாகி நிற்பது
குக்கிடீ ருவைப்பிடித்து குத்தரித்து விட்டது
மைக்கிடிற் பிறந்திறந்து மாண்டுமாண்டு போவது
மொக்கிடிலுமக்குநா னுணர்த்துவித்த துண்மையே.

ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்தவாற தெங்ஙனே
செய்யதிங்க ளங்குரும்பை நீர்புகுந்த வண்ணமே
ஐயன்வந்துமெய்யகம் புகுந்துகோவில்கொண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தரோடு வாய்திறப்ப தில்லையே

---

*கோடிகோடி காலமும் குறைவிலா திருப்பரே எனவும் பாடம்.

நவ்வுமவ்வை யுங்கடந்து நாடொணாத தசியின்மேல்
வவ்வுயவ்வு ளுஞ்சிறந்த வண்மைஞான போதகம்
ஒவ்வுசுத்தி யுண்ணிறைந்த துச்சி யூடுருவியே
இவ்வகை யறிந்தபேர்க ளீசனுனை யீசனே. 162

அக்கரமனாதியோ வாத்தும மனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலங்களு மனாதியோ
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாத்திர மனாதியோ
தற்பரத்தை யூடறுத்த சற்குரு வனாதியோ. 163

பார்த்ததேது பார்த்திடில் பார்வையூ டழிந்திடும்
கூத்ததா யிருப்பிரேல் குறிப்பிலாச் சிவமதாம்
பார்த்தபார்த்த போதெலாம் பார்வையு மிகந்துநீர்
பூத்தபூவுங் காயுமாய் பொருந்துவீர் பிறப்பிலே.

நெற்றிரத்தி யுழலுகின்ற நீலமா வழங்கினைப்
பத்திபொத்தி நின்றுநின்று பற்றறுத்த தென்பலன்
உற்றிருந்து பாரடா வுள்ளொளிக்கு மேலொளி
அத்தனா யமர்ந்திட மறிந்தவன்ன னாதியே. 165

நீரையள்ளி நீரில்விட்டு நீநினைந்த காரியம்
ஆரையுன்னி நீரெலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முளைத்தெ
ழுந்த, சீரையுன்னவல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம்

நெற்றியிற் றயங்குகின்ற நீலமாம் விளக்கினை
யுய்த்துணர்ந்து பாரடா வுள்ளிருந்த சோதியைப்
பத்தியிற் றொடர்ந்தவர் பரமயம் தானவர்
அத்தலத் திருந்தபேர்க ளவரெனக்கு நாதரே.

கருத்தரிக்கு முள்ளெலாங் காயம்நின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிக்குமுள்ளெலா முயர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
அருட்டரிக்கு முள்ளெலா மாசைநின்ற தெவ்விடம்
திருக்கறுத்துகொண்டலோசிவாயமென்று கூறுவீர்

கருத்தரிக்கு முன்னெலாங் காயம்நின்ற தேயுவில்
உருத்தரிக்கு முன்னெலா முயிர்ப்புநின்ற தப்புவில்
அருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற வாயுவில்
திருக்கறுத்துக்கொண்டதே சிவாயமென்றுகூறுமே

தாதரான தாதருந் தலத்திலுள்ள சைவரும்
கூத்தரைப் பறைச்சிமக்கள் கூடிசெய்த காரியம்
வீதிபோகு ஞானியை விரைந்துகல் லெறித்ததும்
பாதகங்க ளாகவே பலித்ததே சிவாயமே. 17

ஓடியோடி பாவிழைத் துள்ளங்கால் வெளுத்ததும்
பாவியான பூனைவந்து பாலிலே குதித்ததும்
பணிக்கன்வந்து பார்த்ததும் பாரமில்லை யென்றதும்
இழையறுந்து போனதும் என்னமாய மீசனே.

சதுரம்நாலு மறையுமிட்டு தானதங்கி மூன்றுமே
எதிரதான வாயுவாறு எண்ணும்வட்ட மேவியே
உதிரந்தான் வரைகளெட்டு மெண்ணுமென் சிரசின்
மேல், கதிரதான காயகத்தில்கலந்தெழுந்த நாதமே.

நாலொடாறு பத்துமேல் நாலுமூன்று மிட்டபின்
மேலுபத்து மாறுடன் மேதிரண்ட தொன்றுமே
கோலியஞ் செழுத்துளே குருவிருந்து கூறிடில்
தோலும்மனிநா தமாய்த் தோற்றிநின்ற கோசமே.

கோசமா யெழுந்ததுங் கூடுருவி நின்றதும்
தேசமாய்ப் பிறந்ததுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமே
ஈசனிருந்திடமனேகனேக மந்திரம்
ஆகமம் நிறைந்துநின்ற வைம்பத்தோ ரெழுத்துமே

அங்கலிங்க பீடமா வையிரண் டெழுத்திலும்
பொங்குதா மரையினும் பொருந்துவாய் மரத்தினும்
பங்குகொண்ட சோதியும் மரந்தவஞ் செழுத்துமே
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே.

உவமையில்லாப் பேரொளிக்கு ளுருவமானதெவ்விடம், உவமையாகி யண்டத்தி ளுருவிநின்றதெவ்விடம், தவமதானபரமனூர் தரித்துநின்றதெவ்விடம், தற்பரத்தில்சலம்பிறந்து தாங்கிநின்றதெவ்விடம்.

சுகமதாக வெருதுமூன்று கன்றையீன்றதெவ்விடம், சொல்லுகிழு லோகமேழும் நின்றவாற தெவ்விடம் அளவதான மேருவும் அம்மைதான தெவ்விடம் அவனுமவளு மாடலா லருஞ்சிவன் பிறந்ததே.

உதிக்குகின்ற தெவ்விட மொடுங்குகின்ற தெவ்விடம், கதிக்குநின்ற தெவ்விடங் கன்றுறக்க மெவ்விடம், மதிக்கநின்றிதெவ்விட மதிமயக்க மெவ்விடம், விதிக்கவல்ல ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

திரும்பியாடு வாசலெட்டு திறமுறைத்த வாசலெட்டு, மருங்கிலாத கோலமெட்டு வன்னியாடுவாசலெட்டு, துரும்பிலாத கோலமெட்டு சுத்திவந்த வருளரே, அரும்பிலாதபூவுமுண் டையனூணையுண்மையே.

தானிருந்து மூலவங்கி தணலெழுப்பு வாயுவால் தேனிருந்து வரைதிறந்து தித்தியொன்று வொத்த வானிருந்தமதியமூன்று மண்டலம் புகுந்தபின் [வே ஊனிருந்த தளவுகொண்ட யோகிநல்ல யோகியே.

முத்தனுய்நினைந்தபோது முடிந்தவண்டத்துச்சிமே பத்தனூரு மம்மையும் பரிந்துவாட லாடினர் [ல் சித்தான ஞானிகாள் தில்லையாட லென்பிர்காள் அத்தனாட லுற்றபோ தடங்கலாட லுற்றதே.

ஒன்றுமொன்று மொன்றமே யுலகனைத்துமொன்றமே, அன்றமின்று மொன்றமே யனுதியானதொன்றுமே, கன்றல்நின்ற செம்பொனைக் களிம்பறுத்து நாட்டினல், அன்றுதெய்வ மும்முளே யறிந்ததே சிவாயமே 182

ட்டதா பரங்களும் நவின்றசாத் திரங்களும்
இட்டமான ஓமகுண்ட மிசைந்தநாலு வேதமும்
கட்டிவைத்த புத்தகம் கடும்பிதற்றி தற்கெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையா னறியவே.

ட்டமான கூட்டிலே வளர்ந்தெழுந்த வம்புலி
சட்டமீ படைத்திலே சங்குசக் கரங்களாய்
விட்டதஞ்சு வாசலில் கதவினு லடைத்தபின்
மூட்டையி லெழுந்தசீவன் விட்ட வாற தெங்ஙனே.

கோயில்பள்ளி யேதடா குறித்துநின்ற தேதடா
வாயினல் தொழுதுநின்ற மந்திரங்க ளேதடா
ஞானமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினல்
வயமான பள்ளியிற் காணலா மிறையையே. 185

நல்லவெள்ளி யாறதாய் நயந்தசெம்பு நாலதாய்
சொல்லுநாக மூன்றதாக் குலாவுசெம்போ டிரண்ட
தாய், வில்லினேசை யொன்றுடன் விளங்கவூத வல்
லிரேல், எல்லையொத்தசோதியானையெட்டுமாற்றதா
குமே. 186

மனத்தகத் தழுக்கறுத மவுனஞான யோகிகள்
மனத்தகத் திருக்கினு மனத்தகத் தழுக்கறுர்
மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மவுனஞான யோகிகள்
முளைத்தடத் திருக்கினும் பிறப்பறத் திருப்பரே.

உருவுமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றதாகி நின்றதே
மருவுமல்ல கந்தமல்ல மந்தநாடி யுற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசுமாவி தானுமன்
றரியதாக நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லிரே.

ரெழுத் தலகெலா முதித்தவட் சரத்துடே
ரெழுத் தியம்புகின்ற வின்பமே தறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் மூண்டெழுந்த மூர்த்தியை
லெழுத்து நாவிலே நவின்றதே சிவாயமே. 189

ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந்து பூதமாய்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந் தெழுத்துமாய்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமேவி நின்றதும்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமே சிவாயமே. 190

அன்னமிட்ட பேரலா மனேககோடி வாழவே
சொன்னமிட்ட பேரெலாந் துரைத்தனங்கள் பண்
வின்னமிட்டபேரெலாம் வீழ்வரெந்நரகிலே (ணவ
கன்னமிட்ட பேரெலாம் கடந்துநின்ற தின்னமே.

ஓதொணமல் நின்றநீ ருறக்கமூணு மற்றநீர்
சாதிபேத மற்றநீர் சங்கையன்றி நின்றநீர்
கோதிலாத வறிவிலே குறிப்புணர்ந்து நின்றநீ
ரேதுமன்றி நின்றநீ ரியங்குமாற தெங்ஙனே. 192

பிறந்தபோது கோவண மிலங்குநூல் குடுமியும்
பிறந்துடன் பிறந்ததோ பிறங்குநாற் சடங்கெலா
மறந்தநாலு வேதமும் மனத்துளே யுதித்ததோ
நிலம்பிளந்து வானிடிந்து நின்றதென்ன வல்லிரே.

திருத்தியுண்டுகொல்லனுண்டு சொர்னமான சோ
தியுண்டு, திருத்தமாய் மனத்திலுன்னித் திகழவூ
வல்லிரேல், பெருத்ததூ ணிலங்கியே தியங்கதாவ
ரிந்திடும், நிருத்தமான சோதியு நீயுமல்ல தில்லையே.

வேடமிட்டு மினிதுலக்கி மீக்கதூப தீபமாய்
ஆடறுத்துகூறுபோட்ட. வவர்கள்போலும் பண்ணு
ரீர், தேடிவைத்தசெம்பலாந் திரள்படப்பரப்பியே
போடுகின்ற புட்பபூசை பூசையென்ன பூசையே.

முட்டுகண்ட தூமையின் முளைத்தெழுந்த சீவனை
கட்டிகொண்டு நின்றிடங் கடந்துநோக்க வல்லிரேல்
முட்டுமற்று கட்டுமற்று முனியினின்ற நாதனை
எட்டுதிக்குங் கையினு லிருந்தவீட தாகுமே.

அருக்கனோடு சோமனு மதுக்குமப் புறத்திலே
நெருக்கியேறு தாரகை நெருங்கிநின்ற நேர்மையை
உருக்கியோரெழுத்துள யொப்பிலாதவெளியிலே
இருக்கவல்ல பேரலோ யினிபிறப்ப தில்லையே

மூலவட்ட மீதிலே முளைத்தவஞ் செழுத்தின்மேல்
கோலவட்ட மூன்றுமாய் குலைத்தலந்து நின்றநீர்
ஞானவட்ட மன்றுளே நவின்றஞான மாகிலோ
லவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 198

க்கிலத் திகையுலே சுரோணிதத்தின் வாசலுள்
மச்சதிர மெட்டுளே மூலாதார வரையிலே
அச்சமற்ற சவ்வுளே யரியர னயனுமாய்
உச்சரிக்கு மந்திர முண்மையே சிவாயமே. 199

பூவுநீரு மென்மனம் பொருதுகோயி லென்னுளம்
ஆவியோடி லிங்கமா யகண்டமெங்கு மாகினும்
மேவுகின்ற ஐவரும் விளங்குதீப தீபமாய்
ஆடுகின்ற கூத்தனுக்கோ ரந்திசந்தி யில்லையே.

உருக்கலந்த பின்னலோ வுன்னைநா னறிந்தது
இருக்கிலென் மறக்கிலென் னினைந்திருந்தபோதெலா
உருக்கலந்து நின்றபோது நீயுநானு மொன்றலோ
திருக்கலந்த போதலோ தெளிந்ததே சிவாயமே.

சிவாயமெஞ்செழுத்திலே தெளிந்து தேவராகலா
ம், சிவாயமஞ்செழுத்திலே தெளிந்துவான மாளலா
ம், சிவாயமஞ்செழுத்திலெ தெளிந்துகொண்ட வா
ன் பொருள் சிவாயமஞ்செழுத்துளே தெளிந்துகொ
ளு முண்மையே. 202

பொய்க்குடத்தி லைந்தொதுங்கி போகவீசு மாறு
போல், இச்சடமு மிந்தியமும் நீருமே லலைந்ததே,
உடக்குடஞ்சவத்தைமொன் டமர்ந்திருந்தவாறுபோல்
இச்சடஞ்சிவத்தைமொண் டுகர்ந்தமர்ந்திருப்பதே

பட்டமுங் கயருபோல் பறக்கநின்ற சீவனை
பார்வையாலே பார்த்துநீ படுமுடிச்சுப் போடடா
திட்டவும் படாதடா சீவனை விடாதடா
கட்டடாநீ சிக்கெனக் களவறிந்த கள்ளனை. 204

அல்லிருந்து பகலிறந் தகப்பிரம மிறந்துபோய்
அண்டரண்ட முங்கடந் தனேகனேக ரூபமாய்
சொல்லிறந்துமனமிறந்த சுகசொரூபவுண்மையைச்
சொல்லியாறவென்னில்வேறு துணைவரில்லையானதே.

ஐயிரண்டு திங்களா யடங்கிநின்ற தூமைதான்
கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டு மாகியே
மெய்திரண்டு சத்தமாய் விளங்கிரச கந்தமும்
துய்யகாய மானதுஞ் சொல்லுகின்ற தூமையே.

அங்கலிங்க பீடமு மசவைமூன் றெழுத்தினுஞ்
சங்குசக் கரத்தினுஞ் சகலவா னகத்தினும்
தங்குகொண்ட யோகிகள் பரமவாச லஞ்சினும்
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே.

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுரைக்குமன்பர்கா, ளஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமல்லகாணுமப்பொருள், அஞ்செழுத்து நெஞ்செழுத்திலவ்வெழுத்தறிந்தபின், அஞ்செழுத்து மவ்வின்வண்ண மானதே சிவாயமே. 208

ஆதரித்தமந்திர மமைந்த வாக மங்களும்
மாதர்மக்கள் சுற்றமு மயக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளுத்திடஞ் சொல்லடா சுவாமியே.

அக்கர மனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியோ

ஓங்கமிக்க நூல்களுஞ் சதாசிவ மனுதியோ
ஈங்கவந்த யோகிகாள் விரைந்துரைக்க வேணுமே
ஒன்பதான வாசலு ளொழியுநா ளிருக்கையில்
ஒன்பதாம ராமாம நாமமென்னு நாமமே
வன்மமான பேர்கள்வாக்கில்வந்துநோயடைப்பரா
அன்பரானபேர்கள் வாக்கி லாய்ந்தமைந்திருப்பரே.

அள்ளிநீரையிட்டதே தகங்கையிற் குழைத்ததேது
மெள்ளவேமினமினென்று விளம்புகிற்குமூடர்காள்
கள்ளவேட மிட்டதேது கண்ணைமூடி விட்டதேது
மெள்ளவே குருக்களே விளம்பிடீர் விளம்பிடீர்.

அன்னைகர்ப்பத் தூமையி லவதரித்த சுக்கிலம்
முன்னையே தரித்ததும் பனித்துளிபோ லாகுமே
உன்னிதொக்குளழலுந் தூமையுள்ளுளேயடங்கிடு
பின்னையே பிறப்பதுந் தூமைகாணும் பித்தரே.

அழுக்கறத்தி னங்குறித் தழுக்கறுத மாந்தரே
அழுக்கிருந்த தவ்விட மழுக்கிலாத தெவ்விடம்
அழுக்கிருந்த தவ்விடத் தழுக்கறுக்க வல்லிரேல்
அழுக்கிலாத சோதியோ டணுகிவாழ லாகுமே.

அனுத்திரண்டகண்டமாயனைத்துபல்லியோனியா
மனுப்பிறந் தோதிவைத்த நூலிலே மயங்குறீர்
சனிப்பதேது சாவதேது தாபரத்தி னூடுபோய்
நினைப்பதேது நிற்பதேது நீர்நினைந்து பாருமே.

ஆதியாகி யண்டரண்ட மப்புறத்து மப்புரம்
சோதியாகி நின்றிலங்கு சுருதிநாத சோமனை
பேதியாமல் தம்முளே பெற்றுணர்ந்த ஞானிகாள்
சாதிபேத மென்பதொன்று சற்றுமில்லை யில்லையே

ஆக்கைமுப்ப தில்லையே யாதிகா ரணத்திலே
நாக்கைமூக்கை யுள்மடித்து நாதநாடி யூடுபோய்

எக்கறுத்தி ரெட்டையு மிறுக்கழுத்த வல்லிரேல்
பார்க்கப்பார்க்க திக்கெலாம் பரப்பிரம மாகுமே.

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமஞ்சு மல்லல்செய்து நிற்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யமர்ந்துளே யிருப்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யாதரிக்க வல்லிரேல்
அஞ்சுமஞ்சு மும்முளே யமர்ந்ததே சிவாயமே.

அஞ்செழுத்தி னாதியா யமர்ந்துநின்ற தேதடா
நெஞ்செழுத்தி நின்றுகொண்டு நீசெபிப்ப தேதடா
அஞ்செழுத்தின் வாளதா லறுப்பதாவ தேதடா,ப
ஞ்செழுத்தினேர்மைதான்பிரித்துரைக்கவேண்டுமே

உயிரிருந்த தெவ்விட முடம்பெடுத்த தின்முனம்
உயிரதாவ தேதடா வுடம்பதாவ தேதடா
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தேதடா
உயிரினுடம்பெடுத்த வுண்மைஞானி சொல்லடா

சுழித்தவோ ரெழுத்தையுஞ் சொன்முகத் திருத்தி
யே, துன்பவின்பமுங்கடந்து சொல்லுமூலநாடிக
அழுத்தமான வக்கர மங்கியுள் ளெழுப்பியே
ஆறுமங்கை யுட்கலந் தப்புறத் தலத்துளே. 22

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்புகுந்து நாதமும்
கருத்தரித்த தற்குமுன் காயமென்ன சோணிதம்
அருட்டரிப்பதற்குமுன் னறிவுமூலா தாரமாம்
குருத்தறிந்துகொள்ளுவீர்குணங்கெடுங்குருக்களே

எங்குமுள்ள வீசனா ரெம்முடல் புகுந்தபின்
பங்குகூறு பேசுவார் பாடுசென் றணுகிலார்
எங்கள்தெய்வ முங்கள்தெய்வ மென்றிரண்டு பேத
மோ, உங்கள்பேதமன்றியேவுண்மைரண்டுமில்லையே

அரியுமாகி யயனுமாகி யண்டமெங்கு மொன்றதாய
பெரியதாகி யுலகுதன்னில் நின்றபாதமொன்றலோ

விரிவிதென்று வேறுசெய்து வேடமிட்ட மூடரே
அறிவினோடு பாருமிங்கு மங்குமெங்கு மொன்றதே.

வெந்தநீறு மெய்க்கணிந்து வேடமுந் தரிகிறீர்
சிந்தையுள் நினைந்துமே தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
முந்தமந் திரத்திலோ மூலமந்தி ரத்திலோ
எந்தமந்தி ரத்திலோ வீசன்வந் தியங்குமே. 225

அகாரகா ரணத்திலே யனேகனேக ரூபமாய்
உகாரகா ரணத்திலே யுருத்தரித்து நின்றனன்
மகாரகா ரணத்திலே மயங்குகின்ற வையகம்
சிகாரகா ரணத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. 226

அவ்வெழுத்திலுவ்வுவந் தகாரமுஞ்சனித்ததோ, உவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்து மொன்றை யொன்று நின்றதோ, செவ்வையொத்து நின்றலோ சிவபதங்கள் சேரினும், மிவ்வையொத்த ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 227

ஆதியான வஞ்சிலு மனாதியான நாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுரூபமற்ற ரெண்டிலும்
நீதியான தொன்றிலே நிறைந்து நின்ற வஸ்துவை
ஆதியான தொன்றுமே யற்றதஞ் செழுத்துமே.

வானிலாத தொன்றுமில்லை வானுமில்லை வானிடில்
ஊனிலாத தொன்றுமில்லை யூனுமில்லை யூனிடில்
நானிலாத தொன்றுமில்லை நானுமில்லை நண்ணிடில்
தானிலாத தொன்றுமே தயங்கியாடு கின்றதே.

சுழித்ததோ ரெழுத்தையுன்னி சொல்முகத்திருத்தியே, துன்பவின்பமுங்கடந்துசொல்லும்நாடியூடுபோய்; அழுத்தமான வக்கரத்தி னங்கியை யெழுப்பியே ஆறுபங்க யங்கடந் தப்புறத்து வெளியிலே. 230

விழித்தகண் குவித்தபோ தடைந்துபோ யெழுத்தலா, விளைந்துவிட்டவிந்திரசாலவீடதானவெளியிலே

அழுத்தினு மதிமயங்கி யனுபவிக்கும் வேலையில்
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானவே.

நல்லமஞ் சனங்கள்தேடி நாடிநாடி யோடுறீர்
நல்லமஞ் சனங்களுண்டு நாதனுண்டு நம்முளே
எல்லை மஞ்சனங்கள் தேடி யேகபூசை பண்ணினல்
தில்லைமேவு சீவனுஞ் சிவபதத்து ளாடுமே. 232

உயரகத்தில் நின்றிடு முடம்பெடுத்த தற்குமுன்
உயிரகார மாயிடு முடலுகார மாயிடும்
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தச்சிவம்
உயிரினு லுடம்புதா னெடுத்தவா றுரைக்கினே.

அண்டமேழு முழலவே யனிந்தயோனி யுழலவே
பண்டுமா லயனுடன் பரந்துநின் றுழலவே
எண்டிசை கடந்துநின் றிருண்டசத்தி யுழலவே
அண்டரண்ட மொன்றதா யாதிநட்ட மாடுமே.

உருவநீ ருறப்புகொண் டுருத்தரித்து வைத்திடும்
பெரியபாதை பேசுமோ பிசாசையொத்தமூடரே
கரியமாலு மயனுமாக காணொணுதகடவுளை,உரிமை
யாகவும்முளே யுணர்ந்து வுணர்ந்து'கொள்ளுமே.

பண்ணிவைத்த கல்லையும் மழம்பொருளதென்று நீர், எண்ணமுற்று மென்னபெ ருரைக்கிறீர்களே மைகாள், பண்ணவும் படைக்கவும் படைத்துவைத் தளிக்கவும், ஒண்ணுமாகி யுலகளித்த வொண்றைநெஞ்சி லுன்னுமே 236

நாலதான யோனியுள் நவின்றவிந்து மொன்றதாய்
ஆலதான வித்துளே யமர்ந்தொடுங்குமாறுபோல்
சூலதான வுற்பனஞ் சொல்வதான மந்திரம்
மேலதான ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

அருவமா யிருந்தபோ தன்னையங் கறிந்திலை
உருவமா யிருந்தபோ துன்னை நா னறிந்தனன்
குருவினால்தெளிந்துகொண்டு கோதிலாத ஞானமாம்
பருவமான போதலோ பரப்பிரம மானதே.

பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்திடா திருப்பதும்
மறப்பது நினைப்பது மறந்ததைத் தெளிந்ததுந்
துறப்பதுந் தொடுப்பதுஞ் சுகித்தவாரி யுண்பதும்
பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்தவீ டடங்குமே.

கண்ணிலே யிருப்பனே கருங்கடல் கடைந்தமால்
விண்ணிலே யிருப்பனே மேவியங்கு நிற்பனே
தன்னுளே யிருப்பனே தராதலம் படைத்தவன்
என்னுளே யிருப்பனே யெங்குமாகி நிற்பனே.

ஆடுநாடு தேடினு மானைசேனை தேடினும்
கோடிவாசி தேடினுங் குறுக்கேவந்து நிற்குமோ
ஓடிவிட்ட பிச்சையு முகந்துசெய்த தர்மமும்
சாடிவிட்ட குதிரைபோல தர்மம்வந்துநிற்குமே.

எள்ளிரும்புகம்பிளி யிடும்பருத்து வெண்கலம்
அள்ளியுண்ட நாதனுக்கோ ராடைமாடைவஸ்திரம்
உள்ளுருக்கும் வேதியர்க் குற்றதான மீதிரால்
மெள்ளவந்து நோயனைத்து மீண்டிடுஞ் சிவாயமே.

ஊரிலுள்ள மனிதர்கா ளொருமனதாய்க் கூடியே
தேரிலே வடத்தையிட்டு செம்பைவைத் திழுக்கிறீர்
ஆரினாலு மறியொணாத வாதிசித்த நாதரை
பேதையான மனிதர்பண்ணும்பிரளிபாரும்பாருமே

மருள்பகுந்த சிந்தையால் மயங்குகின்ற மாந்தரே
குருக்கொடுத்த மந்திரங் கொண்டுநீந்த வல்லீரேல்
குருக்கொடுத்த தொண்டருங் குகனெடிந்த பிள்ளை
யும், பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு பாடுதான்படுவரே.

அன்னைகர்ப்ப வறையதற்கு ளங்கியின்பிர காசமாய்
அந்தறைக்குள் வந்திருந் தரியவிந்து ரூபமாய், தன்
னையொத்துநின்றபோது தடையறுத்துவெளியதாய்
தங்கநற் பெருமைதந்து தலைவனாய் வளர்ந்ததே.

உன்னையற்ப நேரமு மறந்திருக்க லாகுமே
உள்ளமீ துறைந்தென மறைப்பிலாத சோதியை
பொன்னைவென்றபேரொளிப்பொருவிலாதவீசனே
பொன்னடிப்பிறப்பிலாமை யென்றுநல்கவேணுமே

பிடித்ததெண்டு மும்மதோ பிரமமான பித்தர்காள்
கடித்தகோலமத்தைவிட்டுசாதிபேதங்கொண்மினோ
வடித்திருந்ததோர்சிவத்தை வாய்மைகூறவல்லிரேல்
திடுக்கமுற்ற வீசனைச் சென்றுகூட லாகுமே.

சத்திநீ தயவுநீ தயங்குசங்கி னோசைநீ
சித்திநீ சிவனுநீ சிவாயமா மெழுத்துநீ
முத்திநீ முதலுநீ மூவரான தேவர்நீ
அத்திபுர மும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

சட்டையிட்டு மணிதுலங்குஞ் சாத்திரச் சழக்க
ரே, பொஸ்தகத்தை மெத்தவைத்து போதமோது
ம்பொய்யரே, நிட்டையேது ஞானமேது நீரிருந்தவ
க்ஷரம், பட்டையேது சொல்லிரே பாதகக்கபடரே.

உண்மையான சுக்கில் முபாயமா யிருந்ததும்
வெண்மையாகி நீரிலே விரைந்துநீர தானதும்
தண்மையான காயமே தரித்துருவமானதும், தெண்
மையான ஞானிகாள்தெளிந் துரைக்க வேணுமே.

வஞ்சகப் பிறவியை மனத்துளே விரும்பியே
அஞ்செழுத்தி னுண்மையையறிவிலாதமாந்தர்காள்
வஞ்சகப் பிறவியை வதைத்திடவும் வல்லிரேல், அஞ்
செழுத்தி னுண்மையை யறிந்துகொள்ள லாகுமே.

காயிலாத சோலையிற் கனியுகந்த வண்டுகள்
ஈயிலாத தேனையுண் டிராப்பக லுறங்கிறீர்
பாயிலாத கப்பலேறி யக்கரைப் படுமுனே
* வாயினு லுரைப்பதாகு மோமவுன ஞானமே.

பேய்கள்பேய்களென்கிறீர் பிதற்றுகின்ற பேய
காள், பேய்கள்பூசை கொள்ளுமோ பிடாரி பூசை
கொள்ளுதோ, ஆதிபூசை கொள்ளுமோவனாதிபூசை
கொள்ளுதோ, காயமான பேயலோ கணக்கறிந்
கொண்டதே. 25

மூலமண்ட லத்திலே முச்சதுர மாதியாய்
நாலுவாசலெம்பிரான் நடுவுதித்த மந்திரம்
கோலியெட் டிதழுமாய் குளிர்ந்தலர்ந்த தீட்டமா
மேலும்வேறு காண்கிலேன் விளைந்ததே சிவாயமே

ஆதிகூடு நாடியோடு காலைமாலை நீரிலே
சோதிமூல மானநாடி சொல்லிறந்த தூவெளி
யாதிகூடு நெற்பறித்த காரமாதி யாகமாம்
பேதபேத மாகியே பிறந்துட லிறந்ததே. 25

பாங்கினோடிருந்துகொண்டு பரமனஞ்செழுத்துமே
யோங்கிநாடி மேலிருந்து உச்சரித்த மந்திரம்
மூங்கில்வெட்டிநாருரித்து முச்சிலைதைவிதத்தினி,
ய்ந்தநூலிற்றோன்றமேயறிந்துணர்ந்துகொள்ளுமே

புண்டரீக மத்தியி லுதித்தெழுந்த சோதியை
மண்டலங்கள் மூன்றினோடு மன்னுகின்ற மாயனை
அண்டரண்ட மூடறுத்தறிந்துணர வல்லிரேல், கண்
டகோயில் தெய்வமென்று கையெடுப்ப தில்லையே.

அம்பலங்கல் சாதியி லாடுகின்ற வம்பனே
அன்பனுக்கு ளன்பனாய் நிற்பனாதி வீரனே

---

* வாயிலாயி யென்னுங்கள் வாயிலாத மூட
எனவும் பாடம்.

அன்பருக்கு ளன்பராய் நின்றவாதி நாயனே
உன்பருக்குவுண்மையாய் நின்றவுண்மையுண்மையே

அண்ணலாவ தேதடா வறிந்துரைதத மந்திரம்
தண்ணணுக வந்தவன் சகலபுராணங் கற்றவன்
கண்ணணுக வந்தவன் காரணைத் துதித்தவன்
ஒண்ணதாவ தேதடா யுண்மையான மந்திரம்.

எள்ளதோர் புறப்பதோ ருயிரொடுங்கி நின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டிநீர் வினவவேணு மென்கிறீர்
உள்ளதும் புறம்பது மொத்தபோது நாதமாம்
கள்ளவாச லைத்திறந்து காணவேணு மப்பனே.

ஆரலைந்து பூதமா யளவிடாத யோனியும்
பாரமான தேவரும் பழுதிலாத பாசமும்
ஓரொணாத வண்டமு முலோகலோக லோகமும்
சேரவந்து போயிருந்த தேகமேது செப்புமே.

என்னகத்து ளென்னைநா னெங்குநாடியோடினேன்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்திலாத தாகையால்
என்னகத்து னென்னைநா னறிந்துமே ,தெரிந்தபின்
என்னகத்துளென்னையன்றியாதுமொன்றுமில்லையே

விண்ணினின்று மின்னெழுந்த மின்னொடுங்கும் வாறுபோல், என்னுள்நின்று மெண்ணுமீச னென்னகத்திருக்கையால், கண்ணினின்று கண்ணில்தோன்றும் சண்ணறிவி லாமையால், எண்ணுனின்றவென்னையுமியானறிந்த தில்லையே. 263

அடக்கினு மடக்கொணாத வம்பலத்தி னூடுபோய்
அடக்கினு மடக்கொணும லன்புருக்கு மென்றுளே
கிடக்கினு மிருக்கினுங் கிலேசம்வந் திருக்கினும்
நடக்கினு மிடைவிடாத நாதசங் கொலிக்குமே.

மட்டுலாவு தண்டுழா யலங்களாய் புனற்கழல் (னும்
விட்டுவீழில் தாகபோக விண்ணில்நண்ணில்வெளியி

எட்டிஞே டிரண்டினு மிதத்திஞல் மைந்தனேக்
கட்டிவீடி லாதுவைத்த காதலின்ப மாகுமே. 265

ஏகமுற்றி மூன்றுமுற்றி நாலுமுற்றி நன்மைசேர்
போகமுற்றிபுண்ணியத்தில் முற்றியன்றிமுற்றியாய்
நாகமுற்ற சயனமாய் நலங்கடல் கடந்ததீ
யாகமுற்றி யாகிநின்ற தென்கொலாதி தேவனே.

மூன்றுமுப்பத் தாறிஞேடு மூன்றுமூன்று மாயமாய்
மூன்றுமுத்தி யாகிமூன்று மூன்றுமூன்றுமூன்றுமா
ய்த், தோன்றுசாதி மூன்றதாய் துலக்கமில் விளக்க
தாய், என்றனுவி னுள்புகுந்த தென்கொலோநம்
மீசனே. 267

ஐந்துமைந்து மைந்துமா யல்லவத்து ளாயுமாய்
ஐந்துமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
ஐந்துமைந்து மைந்துமா யமைந்தனைத்து நின்றநீ
ஐந்துமைந்து மாயநின்னை யாவர்காண வல்லரே.

ஆறுமாறுமாறுமாயொ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய்
ஏறுசீ ரிரண்டுமூன்று மேழுமாறு மெட்டுமாய்
வேறுவேறு ஞானமாகி மெய்யிஞேடு பொய்யுமாய்
ஊறுமோசை யாயமர்ந்த மாயமாய மாயனே. 269

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயோ ரேழுமேழுமேழுமாய்
எட்டுமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
எட்டுமாய பாதமோ டிறைஞ்சிநின்ற வண்ணமே
எட்டெழுத்து மோதுவார்க ளல்லல்னீங்கி நிற்பரே.

பத்திஞேடு பத்துமாயோ ரேழிஞேடு மொன்பதாய்
பத்துநாற் றிசைக்குநின்ற நாடுபெற்ற நன்மையா
யத்துமாய கொத்தமோடு மத்தலமிக் காதிமால்
பத்தர்கட்க லாதுமுத்தி முத்திமுத்தி யாகுமே.

வாசியாகி நேசமொன்று வந்தெதிர்ந்த தென்னுக
நேசமாக நாளுவ நன்மைசேர்ப வங்களில்

வீசிமேல் நிமிர்த்ததோளி யில்லையாக்கி னுய்கழல்
ஆசையால் மறக்கலா தமரராக லாகுமே. 272

எளியதான காயமீதி லெம்பிரா னிருப்பிடம்
அளிவுருது நின்றதே அகாரமும் உகாரமும்
கொளுகையான சோதியுங் குலாவிநின்ற தவ்விடம்
வெளியதாகு மொன்றிலே விளைந்ததே சிவாயமே.

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுரைக்கும் மன்பர்கா, அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமல்லகாணு மப்பொருள், அஞ்செழுத்தை நஞ்செழுத்தியவ்வெழுத்தறிந்தபின், அஞ்செழுத்து மூண்றெழுத்துமவ் வுமாஞ்சிவாயமே. 274

பொய்யுரைக்க போதமென்று பொய்யருக் கிருக்கையால், மெய்யுரைக்கவேண்டுதில்லை மெய்யர்மெய்க்கிலாமையால், வையகத்தி லுண்மைதன்னை வாய்திறக்கவஞ்சினேன், நையவைத்த தென்கொலோ நமசிவாயநாதனே. 275

ஒன்றையொன்று கொன்றுட னுணவுசெய்திருக்கினும், மன்றினூடு மொய்களவு மாறுவேறு செய்யினும், பன்றிதேடுமீசனைப்பரிந்துகூடவல்லிரேல், அன்றுதேவரும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

மச்சகத்து ளேயிவர்ந்து மாயைபேசும் வாயுவை
அச்சகத்துளேயிருந் தறிவுணர்த்திக் சொள்விரேல்
அச்சகத்து ளேயிருந் தறிவுணர்த்தி கொண்டபின்
இச்சையற்ற வெம்பிரா னெங்குமாகி நிற்பனே.

வயலிலேமுளைத்தசெந்நெல் களையதானவாறுபோல்
உலகிலேருரும் வண்மைகூறி லவ்வுமாற தங்ஙனே
விரகிலேமுளைத்தெழுந்த மெய்யலாது பொய்யதாய்
நரகிலே பிறந்திருந்து நாடுபட்ட பாடதே. 278

ஆடுகின்ற வெம்பிரானை யங்குமங்கு மென்றுநீர்
தேடுகின்றபாவிகாள்தெளிந்தவொன்றையோர்கிலீர்
காடுநாடு வீடுவீண் கலந்துநின்ற கள்வனை
நாடியோடி யும்முளே நயந்துணர்ந்து பாருமே.

ஆடுகின்ற வண்டர்கூடு மப்புற மதிப்புறம்
தேடுநாலு வேதமுந் தேவரான மூவரும்
நீடுவாழி பூதமும்நின்றதோர் நிலைகளும்
ஆடுவாழி னுழியலா தனைத்துமில்லை யில்லையே.

ஆவதும் பரத்துளே யழிவதும் பரத்துளே
போவதும் பரத்துளே புகுவதும் பரத்துளே
தேவரும் பரத்துளே திசைகளும் பரத்துளே
யாவிரும் பரத்துளே யானுமப் பரத்துளே. 281

ஏழுபா ரெழுகட லிபங்களெட்டு வெம்புடன்
சூழுவான் கிரிகடந்து சொல்லுமே முலகமும்
ஆழிமால் விசுப்புகொள் பிரமாண்டரண்டவண்டமு
ளூழியானொளிக்குளே யுதித்திடனெடுங்குமே.

நயத்துநீ ரிறைக்கிறீர் கைகள்சோர்ந்து நிற்பதேன்
மனத்துளீர மொன்றிலாத மதியிலாத மாந்தர்காள்
அகத்துளீரங் கொண்டுநீ ரழுக்கறுக்க வல்லிரேல்
நினைத்திருந்த வோதியும் நீயும்நானு மொன்றரே

ஊரிலே பிறந்திருந்து நீர்சடங்கு செய்கிறீர்
ஆரையுன்னி நீரெலா மவத்திலை யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முளைத்தெ
ழுஞ், சீரையுன்ன வல்லிரேற் சிவபத மடைவீரே.

பத்தொடத்த வாசலிற் பரந்துமூல வக்கர
முத்திசித்தி தொந்தமென றியங்குகின்ற மூலமே
மத்தசித்த வைம்புலன் மகாரமான கூத்தையே
அத்தியூரர் தம்முளே யமைந்ததே சிவாயமே.

அறிவிலோடு மண்டபமா யளவிடாத சோதியை
குணமதாகி யும்முளே குறித்திருக்கில் முத்தியா
முணமுணென்று உம்முளே விரலையொன்றிமீள்வும்
தினந்தின மயக்குவீர் செம்புபூசை பண்ணியே.

மூலமான வக்கர முகப்பதற்கு முன்னெலாம்
மூடமாக மூடுகின்ற மூடமேது மூடரே
காலனான வஞ்சுபூத மஞ்சிலே யொடுங்கினால்
ஆதியோடு கூடுமோ வனாதியோடு கூடுமோ. 287

முச்சதுர மூலமாகி முடிவுமாகி யேகமாம்
அச்சதுர மாகியே யடங்கியோ ரெழுத்துமாய்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமாய்
உச்சரிக்கு மந்திரத்தி னுண்மையே சிவாயமே.

வண்டலங்கள் போலுநீர் மனத்துமா சறுக்கிலீர்
குண்டலங்கள் போலுநீர் குளத்திலே முழுகுகிறீர்
பண்டுமுங்கள்நான்முகன்பறந்துதேடி காண்கிலான்
கண்டிருக்கு மும்முளே கலந்திருப்பர் காணுமே.

நின்றதன் றிருந்ததன்று நேரிதன்று கூறிதன்றி
பந்தமன்று வீடுமென்று பரவகங்க ளற்றது
கெந்தமென்றி கேள்வியன்று கேடிலாத வானிலே
அந்தமன்றிநின்றதொன்றைதெங்ஙனேயுரைப்பதே

பொருந்துநீரு மும்முளே புகுந்துநின்ற காரணம்
எருதிரண்டு கன்றையீன்ற வேகமொன்றை யோர்கி(லீர்)
அருகிருந்து சாவுகின்ற யாவையு மறந்திலீர்
குருவிருந்து லாவுகின்ற கோலமென்ன கோலமே.

அம்பரத்து ளாடுகின்ற வஞ்செழுத்து நீயலோ
சிம்புளாய் பரந்துநின்ற சிற்பரமு நீயலோ
எம்பிரானு மெவ்வுயிர்க்கு மேகபோக மாதலால்
எம்பிரானு நானுமா யிருந்ததே சிவாயமே. 292

ஈரொளிய திங்களே யியங்கிநின்ற தப்புறம்
பேரொளிய திங்களே யாவரு மறிகிலீர்
காரொளிய படலமுங் கடந்துபோன தற்பரம்
பேரொளிப் பெரும்பத மேகநாத பாதமே. 293

கொள்ளொணாது மெல்லொணாதுகோதறக்குதட்டொணு, தள்ளொணு தணுகொணு தாழலான்மனத்துளே, கொள்ளொணாது தெளியொணாது சிற்பரத்திணுட்பயன், விள்ளொணாது பொருளைநான் விளம்புமாற தெங்ஙனே. 294

வாக்கினுல் மனத்தினுல் மதித்தகா ரணத்தினுல், நோக்கொணாதநோக்கையுன்னிநோக்கையாவர் நோக்குவார், நோக்கொணாத நோக்குவந்து நோக்கநோக்கநோக்கிடில், நோக்கொணாத நோக்குவந்து நேக்கையெங்க ணேக்குமே. 295

உள்ளினும் புபம்பினுமுலகமெங்க ணும்பரந்,தெள்ளிலெண்ணெய் போலநின் றியங்குகின்ற வெம்பிரான், மெள்ளவந்தே னுட்புகுந்து மெய்த்தவம் புரிந்தபின், வள்ளலென்ன வள்ளலுக்கு வண்ணமென்னவ்வண்ணமே. 296

வேதமொன்றுகண்டிலேன் வெம்பிறப்பிலாமையாய்
போதநின்ற வடிவதாய்ப் புவனமெங்கு மாயினுய்
சோதியுள் ளொளியுமாய்த் துரியமோ டதீதமாய்
ஆதிமூல மாதியா யமைந்ததே சிவாயமே. 297

சாணிரு மடங்கினுற் சரிந்தகொண்டை தன்னுளே
பேணியப் பதிக்குளே பிறந்திறந் துழலுவீர்
தோணியான வைவரைத் துறந்தறுக்க வல்லிரேல்
காணிகண்டு கோடியாகக் கலந்ததே சிவாயமே.

அஞ்சுகோடி மந்திர மஞ்சுளே யடங்கினுல்
நெஞ்சுகூற வும்முளே நினைப்பதே ரெழுத்துளே

அஞ்சுநா லு மூன்றதாகி யும்முளே யடங்கினல்
அஞ்சுமோ ரெழுத்ததா யமைந்ததே சிவாயமே.

அக்கரந்த வக்கரத்தி லுட்கரந்த வக்கரம்
சக்கரத்துசிவ்வையுண்டு கம்புளத்திருந்ததும் [முன்
எட்கரந்த வெண்ணெய்போ லெவ்வெழுத்துமெம்பி
உட்கரந்து நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே.

ஆகமத்தி னுட்பொரு ளகண்டமூல மாதலால்
தாகபோக மன்றியே தரித்ததற் பரமுநீ
ஏகமாதம் வைத்தனை யுணர்த்துமஞ் செழுத்துளே
ஏகபோக மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 301

மூலவாசல் மீதுளே முச்சதுர மாகியே
நாலுவாச லெண்விரல நடுவுதித்தமந்திரம்
கோலமொன்று மஞ்சுமாகு மிங்கலந்து நின்றநீ
வேறுவேறு கண்டிலேன் விளைந்ததே சிவாயமே.

சுக்கிலத் திடியுளே சுழித்ததோ ரெழுத்துளே
அக்கரத் திடியுளே யமர்ந்தவாதி சோதிநீ
உக்கரத் தடியுளே யுணர்ந்தவஞ் செழுத்துளே
அக்கரம தாகியே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 303

குண்டலத்து ளேயுளே குறித்தகத்து நாயகன்
கண்டவந்த மண்டலங் கருத்தழித்த கூத்தனை
விண்டலர்ந்த சந்திரன் விளங்குகின்ற மெய்ப்பொரு
ள்,கண்டுகொண்டமண்டலஞ் சிவாயமல்லதில்லையே.

சுற்றுமைந்துகூடமென்று சொல்லிறந்ததோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவனுமாக நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியாவ தும்முடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளறிந்திலீர் பிரானிருந்த கோலமே 305

மூலமென்ற மந்திர முணர்த்தவஞ் செழுத்துளே
நாலுவேத நாவுளே நவின்றஞான மெய்யுளே

ஆலமுண்ட கண்டனு மரியயனு மாதலால்
ஓலமென்ற மந்திரஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 30

தத்துவங்களென்றுநீர் தமைக்கடிந்து போவிர்கா
தத்துவஞ் சிவமதாகில் தற்பரமு நீரல்லோ
முத்தசீவ னாதமே மூலபாதம் வைத்தபின்
அத்தனரு மும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே

மூன்றுபத்து மூன்றையு மூன்றுசொன்ன மூலனே
தோன்றுசேர ஞானிகாள் துய்யபாத மென்றலை
என்றுவைத்தவைத்தபின் னியம்புமஞ்செழுத்தை
ம், தோன்றவோதவல்லிரேல் துய்யசோதிகாணுமே

உம்பர்வான கத்தினு முலகபார மேழினும்
நம்பர்நாடு தன்னினு நாவலென்ற தீவினும் [
செம்பொன்மாட மல்குதில்லை யம்பலத்து ளாடுவா
எம்பிரான லாதுதெய்வ மில்லையில்லை யில்லையே.

பூவிலாய வைந்துமாய் புனலில்நின்ற நான்குமாய்
தீயிலாய மூன்றுமாய் சிறந்தகா லிரண்டுமாய்
வேயிலாய தொன்றுமாய் வேறுவேறு தன்மையாய்
நீயலாமல் நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே.

அந்தரத்தி லொன்றுமா யசைவுகா லிரண்டுமாய்
செந்தழலில் மூன்றுமாய்ச் சிறந்தவப்பு நான்குமா
ஐந்துபாரி லைந்துமா யமர்ந்திருந்த நாதனை
சிந்தையிற் றெளிந்தமாயை யாவர்காண வல்லரே.

மனவிகார மற்றுநீர் மதித்திருக்க வல்லிரேல்
நினைவிலாத மணிவிளக்கு நித்தமாகி நின்றிடும்
அனைவரோதும் வேதமு மகம்பிதற்ற வேணுமேற்
கனவுகண்ட துண்மைநீர் தெளிந்ததே சிவாயமே.

இட்டகுண்ட மேதடா விருக்குவேத மேதடா
சுட்டமட் கலத்திலே சுற்றிநூல்க ளேதடா

மூட்டிநின்ற தூணிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
பற்றிநின்ற தேதடா பட்டநாத பட்டரே. 313

நீரிலே முளைத்தெழுந்த தாமரையி னோரிலை
நீரினோடு கூடிநின்று நீரிலாத வாறுபோல்
பாரிலே முளைத்தெழுந்த பண்டிதப் பராபரம்
பாரினோடு கூடிநின்ற பண்புகண் டிருப்பிரே. 314

உறங்கிலென்விழிக்கிலெ னுணர்வுசென் றொடுங்கிலேன், சிறந்தவைம்புலன்களுந் திசைத்திசைகளொன்றிலென், புறம்புமுள்ளு மெங்கனும் பொருந்திருந்ததேகமாய், நிறைந்திருந்தஞானிகாள் நினைப்பதேதுமில்லையே. 315

ஓதுவார்களோதுகின்ற வோரெழுத்து மொன்றதே
வேதமென்ற தேகமாய் விளம்புகின்ற தன்றிது
நாதமொன்று நான்முகன் மாலுநானு மொன்றதே
வதுமன் றிநின்றதொன்றையா னுணர்ந்தநேர்மையே

பொங்கியே தரித்தவச்சு புண்டரீக வெளியிலே
தங்கியே தரித்தபோது தாதுமா துளையதாம்
அங்கியுட்சரித்தபோது வடிவுகளொளியுமாய்க்
கொம்புமேல் வடிவுகொண்டு குருவிருந்தகோலமே.

மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாரதெங்கெனில, கண்ணினோடு சோதிபோற் கலந்தநாதவிந்துவும், அண்ணலோடுசத்தியு மஞ்சுபஞ்ச பூதமும் பண்ணினோடுகொடுத்தழிப்பாரோடேழுமின்றுமே.

ஒடுக்குகின்றசோதியு முந்திநின்ற வொருவனும், நடுத்தலத்திலொருவனும் நடந்துகாலிலேறியே, விடுத்துநின்ற விருவரோடு மெய்யினோடு பொய்யுமாய், அடுத்துநின் றறிமினோ வனுதிநின்ற வாதியே. 319

உதித்தமந் திரத்தினு மொடுங்குமக் கரத்தினும்
வதித்தமண் டலத்தினு மறைந்துநின்ற சோதிநீ
மதித்தமண் டலத்துளே மரித்துநீ ரிருந்தபின்
சிருத்தமண் டலத்துளே சிறந்ததே சிவாயமே.

திருத்திவைத்தசற்குருவைச் சீர்பெறவணங்கிலீர்
குருக்கொடுக்கும்பித்தரே கொண்டுநீந்த வல்லிரே
குருக்கொடுக்கும்பித்தருங்குருக்கொள்வந்தசிடனும்
பருத்திபட்டபாடுதான் பன்னிரண்டும்பட்டதே.

விழித்தகண் துதிக்கவும் விந்துநாதவோசையும்
மேருவங்கடந்தவண்ட கோளமுங்கடந்துபோய்
எழுத்தெலாமறிந்துவிட்ட விந்திரஞானவெளியிலே
* யானுநீயுமேகலந்த தென்னதொன்மையீசனே.

ஓம்நமா வென்றுளே பாவையென் றறிந்தபின்
பானுடற் கருத்துளே பாவையென் றறிந்தபின்
நானுநீயு முண்டடா நலங்குலம் துண்டடா
ஊனுமூணுமொன்றுமே யுணர்ந்திடாயெனக்குளே.

ஐம்புலனை வென்றவர்க் கன்னதான மீவதாய்
நண்புலன்க ளாடுநின்ற நாதருக்க தேறுமோ
ஐம்புலனை வென்றிடா தவத்தமே யுழன்றிடும்
வம்பருக்கு மீவதங் கொடுப்பது மவத்தமே.

ஆதியான வைம்புலன்க ளவையுமொக்கு ளொக்குமோ, யோனியிற் பிறந்திருந்த துன்பமிக்கு மொக்குமோ, வீணர்காள் பிதற்றுவீர் மெய்மையே யுணர்த்திரேல், ஊனுறக்க போகமு முமக்கெனக்குமொக்குமே. 325

* இருளை வெல்பவர்களுக் கெழுபிறப்பு மில்லையே.

ஓடுகின்ற வைம்புல ஞெடுங்கவஞ் செழுத்துளே
நாடுகின்ற நான்மறை நவிலுகின்ற ஞானிகாள்
கூடுகின்ற கண்டித குணங்கள்மூன் றெழுத்துளே
ஆடுகின்ற பாவையா யமைந்ததே சிவாயமே.

புவனசக் கரத்துளே பூதநாத வெளியிலே
பொங்குதீபவங்கியுள் பொதிந்தெழுந்தவாயுவைத்
தவனசோம ரிருவருந் தாமியங்கும் வாசலில்
தண்டுமாறி யேறிநின்ற சரசமான வெளியிலே.

மவுனவஞ் செழுத்திலே வாசியேறி மெள்ளவே
வானளாய் நிறைந்தசோதி மண்டலம் புகுந்தபின்
அவனுநானு மெய்கலந் தனுபவித்த வளவிலே
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே.

வாளுறையில்வாளடக்கம்வாயுரையில்வாய்விடக்கம்
ஆளுறையில்ஆளடக்கம்அருமைஎன்னவித்தைகாண்
தாளுறையில்தாளடக்கம் தன்மையான தன்மையும்
நாளுறையில்நாளடக்கம் நானுநீயுங்கண்டதே.

வழுத்திடானழித்திடான் மாயரூபமாகிடான்
கழன்றிடான்வெகுண்டிடான் காவகாலகாலமும்
துவண்டிடானசைந்திடான் றாயரூபமாகிடான்
சுவன்றிடானுரைத்திடான் சூக்ஷசூக்ஷசூக்ஷமே.

ஆகிகூவென்றேயுரைத்த வக்ஷரத்தினனந்தம்
யோகியோகியென்பர்கோடி யுற்றறிந்துகண்டிடார்
பூகமாம்மனக்குரங்கு பொங்குமங்குமிங்குமாய்
ஏகமேகமாகவே யிருப்பர்கோடிகோடியே.

கோடிகோடி கோடிகோடி குவலயத்தோராதியை
நாடிநாடிநாடிநாடி நாளகன்றுவீணதாய்
தேடிதேடிதேடிதேடி தேகமுங்கசங்கியே
கூடிகூடிகூடிகூடி நிற்பர்கோடிகோடியே.

கருத்திலான் வெளுத்திலான் பரனிருந்தகா ரணம்
இருத்திலானெளித்திலா னென்றுரெண்டுமா கிலா
ஒருத்திலான்மரித்திலா னெழிந்திடா னழிந்திடா
கருத்திற்கியுங் கூவுமுற்றேன் கண்டறிந்தவா திடே

வாதிவாதிவாதிவாதி வண்டலையறிந்திடான்
ஊதியூதியூதியூதி யொளிமழுங்கி யுளறுவான்
வீதிவீதிவீதிவீதி விடையெருப்புரக்குவோன்
சாதிசாதிசாதிசாதி சாகரத்தைக்கண்டிடான்.

ஆண்மையாண்மை யாண்மையாண்மை ஆண்மை கூறுமசடரே, காண்மையான வாதிரூபங் காலகா காலமும், பான்மையாகி மோனமான பாசமாகி நின்றிடும், நாண்மையான நரலைவாயில் நங்குமிங்கு மங்குமே. 33

மிங்குவென்றவட்சரத்தின் மீட்டுவாகிகூவுடன்
துங்கமாகச்சோமனேடு சோமன்மாநீநின்றிடும்
அங்கமாமுனைச்சுழியி லாகுமேகவாகையாய
சங்குலற்றுக்கியானமுற்று காணுவாய்சுடரொளி.

சுடரெழும்புஞ்சூட்சமுஞ் சுளுமுனையின்சூட்சமுமட
அடரெழும்பியேகமாக வமர்ந்துநின்றசூட்சமுந்
திடரதானசூட்சமுந் திரியின்வாலை சூட்சமுங், கட
லெழும்புசூட்சந்தன்னைகண்டறிந்தோன்ஞானியே.

ஞானிஞானி யென்றுரைத்த நாய்கள்கோடிகோடியே, வானிலாத மழைநானென்ற வாதிகோடிகோடியே, தானிலான சாகரத்தின் தன்மைகாணு மூடர்காள், மூனிலாமற் கோடிகோடி முன்னறிந்தவெகல்பரே. 337

சூக்ஷமான கொம்பிலே சுளிமுனைச் சுடரிலே
வீச்சமானவீதியிலே விபுலைதங்கும் வாயிலே

கூச்சமான கொம்பிலே குடியிருந்த கோவிலே
தீக்ஷையான தீவிலே சிறந்ததே சிவாயமே 339

பொங்கிநின்றமோனமும் பொதிந்துநின்றமோனமுந்
தங்கிநின்றமோனமுந் தயங்கிநின்றமோனமுங்
கங்கையானமோனமுங் கதித்துநின்றமோனமுந்
திங்களானமோனமுஞ் சிவனிருந்தமோனமே. 340

மோனமானவீதியில் முனைச்சுழியில்வாலையில்
பானமானவீதியில் பசிந்தசெஞ்சுடரிலே
ஞானமான மூலையில் நாலைதங்கும்வாயலில்
ஓனமானசெஞ்சுட ருதித்ததேசிவாயமே. 341

உதித்தெழுந்தவாலையு முயங்கிநின்றவாலையும்
கதித்தெழுந்தவாலையுங் காலையானவாலையும்
மதித்தெழுந்தவாலையு மறைந்துநின்றஞானமுங்
கொதித்தெழுந்துகும்பலாகி ஹ்ரூயுங்ஹ்ரீயுமானதே.

கூவுங்கியுமோனமாகி கொள்கையானகொள்கையை
மூவிலேயுதித்தெழுந்த முச்சுடர்விரிவிலே
பூவிலேநறைகள்போற் பொருந்திநின்றபூரணம்
ஆவியா வியாவியர்வி யன்பருள்ளமுற்றதே. 343

ஆண்மைகூறுமாந்தரே அருக்கனேடும்வீதியைக்
காண்மையாகக்காண்பிரே கசடறுக்கவல்லிரே
தூண்மையானவாதிசூட்சஞ் சோபமாகுமாகுமே
நாண்மையானவாயலில் நடிந்துநின்றநாதமே. ()

நாதமானவாயலில் நடிந்துநின்றசாயலில்
வேதமானவீதியில் விரிந்தமுச்சுடரிலே
சீதமானஹ்ரீயிலே கிளர்ந்துநின்றகூவிலே
பூதமானவாயலைப் புகலறிவனுதியே. 345

ஆவியாவியாவியாவி ஐந்துகொம்பினுவியே
மேவிமேவிமேவிமேவி மேதினியின்மானிடர்

வாவிவாவிவாவிவாவி வண்டற்கவறிந்திடார்
பாவிபாவிபாவிபாவி படியிலுற்றமாந்தரே. 34

வித்திலே முளைத்தசோதி வில்வளைவின் மத்தியில்
உத்திலே யொளிவதாகி மோனமான தீபமே
நத்திலோதி ரச்சிபோன்ற நாதனை யறிந்திடார்
வத்திலே கிடந்துழன்ற வாலையான சூட்சமே. (

வாலையோடு காலையும் வடிந்துபொங்கு மோனமே
மாலையோடு காலையான வாரறிந்த மாந்தரே
மூலையான கோணமின் முளைத்தெழுந்த சுடர்
தாலையோடு பானகன்று தங்கிநின்ற மோனமே. (

மோனமான வீதியில் முடிகின்ற நாதமே
ஈன்மின்றி வேகமான வேகமென்ன வேகமே
கானமான மூலையில் கனித்திருந்த வாலையில்
ஞானமான செஞ்சுடர் நடந்ததே சிவாயமே. (

உச்சிமத்தி வீதியி லொழிந்திருந்த சாதியிற்
பச்சியுற்ற சோமனும் பரந்துநின் றுலவவே
செச்சியான தீபமே தியானமான மோனமே
கச்சியான மோனமே கடந்ததே சிவாயமே. 35

அஞ்சிகொம்பி னின்றநாத மாலைபோ லெழும்பியே
பிஞ்சினோடு பூமலர்ந்து பெற்றியுற்ற சுத்தமே
செஞ்சுட ருதித்தபோது தேசிகன் சுழன்றடன்
பஞ்சபூத மானதே பறந்துநின்ற மோனமே. 35

சடுதியான கொம்பிலே தத்துவத்தின் ஹீயிலே
அடுதியான ஆவிலே யானிருந்த ஹூவிலே
இடுதியென்ற சோலையி லிருந்தமுச் சுடரிலே
நடுதியென்று நாதமோடி நன்குறவ மைந்ததே

அமையுமாள மோனமு மரனிருந்த மோனமும்
சமையும்பூத மோனமுந் தரித்திருந்த மோனமும்

இமையுங்கொண்ட வேகமு மிலங்குமுச்சி மோனமு
ம்,தமையறிந்தமாந்தரே சடத்தையுற்றுநோக்கிலர்

பாச்சலூர் வழியிலே பரனிருந்த சுழியிலே
காய்ச்சகொம்பி னுனியிலே கனியிருந்த மலையிலே
வீச்சமான தேதடா விரிவுதங்கு மிங்குமே
மூச்சினோடு மூச்சைவாங்கு முட்டிநின்ற சோதியே.

சோதிசோதி யென்றுநாடித் தோற்பவர் சிலவரே
ஆதிஆதி யென்றுநாடு மாடவர் சிலவரே
வாதிவாதி யென்றுசொல்லும் வம்பருஞ் சிலவரே
நீதிநீதி நீதிநீதி நின்றிடு முழுச்சுடர். 355

சுடரதாகி யெழும்பியங்கு தூபமான காலமே
இடரதாய்ப் பவியும்விண்ணு மேகமா யமைக்குமுன்
படரதாக நின்றவாதி பஞ்சபூத மாகியே
அடரதாக அண்டமெங்கு மாண்மையாக நின்றதே.

நின்றிருந்த சோதியை நிலத்திலுற்ற மானிடர்
கண்டறிந்து கண்குளிர்ந்து காதலுற் றுலாவுவோர்
கண்டமுற்ற மேன்முனையின் காட்சிதன்னைக் காணு
வார், நன்றியற்று நரலைபொங்கி நாதமுமகிழ்ந்திடும்.

வயங்குமோனச் செஞ்சுடர் வடிந்தசோதி நாதமுங்
கயங்கள்போலக் கதறியே கருவூரற்ற வெளியிலே
பயங்கொடின்றி யின்றியே படர்ந்துநின்றபான்மை
யே,நயங்கள்கோவென்றேநடுங்கிநங்கையானதீபமே.

தீபவுச்ச முனையிலே திவாகரத்தின் சுழியிலே
கோபமாறு கூவிலே கொதித்துநின்ற தீயிலே
தாபமான மூலையிற் சமைந்துநின்ற சூக்ஷமுஞ்
சாபமான மோட்சமுந் தடித்துநின் றிலங்குமே.

தேசிகன் சுழன்றதே திரிமுனையின் வாலையில்
வேசமோடு வாலையில் வியனிருந்த மூலையில்
நேசசந்தி ரோதைய நிறைந்திருந்த வாரமில்
வீசிவீசி நின்றதே விரிந்துநின்ற மோனமே. 36

உட்கமல மோளமி லுயங்கிநின்ற நந்தியை
விக்கலோடு கியுமாகி வில்விளைவின் மத்தியில்
முட்பொதிந்த தென்னவே முடிகிநின்ற செஞ்சுடர்
கட்குவைகள் போலவுங் கடிந்துநின்ற காட்சியே.

உந்தியிற் சுழிவழியி லுச்சியுற்ற மத்தியிற்
சந்திர னொளிகிரணந் தாண்டிநின்ற செஞ்சுடர்
பந்தமாக வில்வளைவிற் பஞ்சபூத விஞ்சையாங்
கிந்துபோற் கியில்நின்று கீச்சுமூச்சு வென்றதே,

செச்சையென்ற மூச்சினோடு சிகாரமும் வகாரமும்
பச்சையாகி நின்றதே பரவெளியின் பான்மையே
இச்சையான ஹூவிலே யிருந்தெழுந்த ஹீயிலே
உச்சியான கோணத்தி லுதித்ததே சிவாயமே

ஆறுமூலைக் கோணத்தி லமைந்தவொன்ப தாத்திலே
நாறுமென்று நங்கையான காவியுந் தெரிந்திட
கூறுமென்று ஐவரங்கு கொண்டுநின்ற மோனமே
பாறுகொண்டு நின்றது பறந்ததே சிவாயமே.

பறந்ததே சுறந்தபோது பாச்சலூர் வழியிலே
பிறந்ததே பிராணனன்றிப்பெண்ணுமாணுமல்லவே
துறந்ததோ சிறந்ததோ தூயதுங்க மானதோ
இறந்தபோதி லன்றிஈ இலங்கிடுஞ் சிவாயமே.

அருளிருந்த வெளியிலே அருக்கனின்ற விருளிலே
பொருளிருந்த சுழியிலே புரண்டெழுந்தவழியிலே
தெருளிருந்த கலையிலே யங்கிநின்ற வலையிலே
குருவிருந்த வழியினின்று ஹூவுங்ஹீயு மானதே.

ஆனதோ ரெழுத்திலே யமைந்துநின்ற வாதியே
கானமோடு தாலமீதிற் கண்டறிவ தில்லையே
தானுந்தானு மானதே சமைந்தவாலை காலையில்
வேனலோடு வாறுபோல் விரிந்ததே சிவாயமே.

ஆறுகொண்ட வாரியு மமைந்துநின்ற தெய்வமுந்
தூறுகொண்ட மாரியுந் துலங்கினின்ற தூபமும்
வீறுகொண்ட மோனமும் விளங்குமுட் கமலமும்
மாறுகொண்ட ஊவிலே மடிந்ததே சிவாயமே.

வாயல்கண்ட கோணமில் வயங்குமவர் வைகியே
சாயல்கண்டு சார்ந்ததுந் தலைமன்னு ருறைந்ததுங்
காயவண்டு கண்டதுங் கருவூரங்கு சென்றதும்
பாயுமென்று சென்றதும் பறந்ததே சிவாயமே.

பறந்ததே துறந்தபோது பாச்சலூர் வழியிலே
மறந்ததே கவ்வுமுற்ற வாணர்கையின் மேவியே
பிறந்ததே யிறந்தபோதிற் பீடிடாமற் கீயிலே
சிறந்துநின்ற மோனமே தெளிந்ததே சிவாயமே

வடிவுபற்ப வாசனத் திருத்திமூல வனலையே
மாருதத்தி னெலெழுப்பி வாசலைந்து நாலையு
முடிவுமுத்தி ரைப்படுத்தி மூலவினை தண்டினல்
முளரியாக யங்கடந்து மூலநாடி யூடுபோய் 371

அடிதுவக்கி முடியளவு மாறுமா நிலங்கடந்
தப்புறத்தில் வெளிகடந்த வாதியெங்கள் சோதியை
யுடுபதிக்க ணமுதருந்தி யுண்மைஞான வுவகையுள்
உச்சிபட் டிறங்குகின்ற யோகிநல்ல யோகியே.

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மறத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதித்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மரணமேது மில்லையே.

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றநீர் மரித்தபோது சொல்விரோ
மந்திரங்க ளும்முளே மதித்தநீரு மும்முளே
மந்திரங்களாவது மனத்தினைந் தெழுத்துமே.

உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிரொடுங்கி நின்றிடம்
மெள்ளவெந்து கிட்டிநீர் வினவவேண்டு மென்கி
உள்ளதும் பிறப்பதும் மொத்தபோது நாதமாங்
கள்ளவாசலைத்திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே.

ஓரெழுத்தி லிங்கமா யோதுமட் சரத்துள
ஓரெழுத்தி யங்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாலெழுத்து நாவுடே நவின்றதே சிவாயவே.

முத்திசித்தி தொந்தமா முயங்குகின்ற மூர்த்தியை
மற்றுதித்த வப்புளல்க ளாகுமத்தி மப்புவன்
அத்தர்நித்தர் காளகண்ட ரன்பினு லனுதினம்
உச்சரித் துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே

மூன்றிரண்டுமைந்துமாய் முயன்றெழுந்த தேவரா
மூன்றிரண்டு மைந்தராய் முயன்றதே யுலகெலாம்
ஈன்றதாயு மப்பனு மியங்குகின்ற நாதமாய் [லே
தோன்றுமோ ரெழுத்திேனடு சொல்லவொன்று மில்

வெளியுருக்கி யஞ்செழுத்து விந்துநாத சத்தமுந்
தளியுருக்கி நெய்கலந்து சகலசத்தி யானதும்
வெளியிலு மவ்வினையிலு மிருவரை யறிந்தபின்
வெளிகலந்த தன்மையால் தெளிந்ததே சிவாயமே

முப்புறத்தி லப்புரம் முக்கணன் வினையிலே
சிற்பரத்து ளூற்பனஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமாந்
தற்பரமுதித்து நின்று சாணுவெங்கு மானபி
னிப்புற மொடுங்குமோடி யெங்கும்லிங்க மானதே.

ஆடிநின்ற சீவனே ரஞ்சுபஞ்ச பூதமோ
கூடிநின்ற சோதியோ குலாவிநின்ற மூலமோ
நாடுகண்டு நின்றதோ நாவுகற்ற கல்வியோ
வீடுகண்டு விண்டிடின் வெட்டவெளியு மானதே.

உருத்தரித்தபோதுசிவ னுக்கநின்றவுண்மையுந்
திருத்தமுள்ளதோன்றிலுஞ் சிவாயமஞ்செழுத்து
மா,மிருத்துநின்றுறுத்தடங்கி யேகபோகமானபின்
கருத்தினின்றுதித்ததே கபாலமேந்துநாதனே.

கருத்தரித் துதித்தபோது கமலபீட மானதுங்
கருத்தரித் துதித்தபோது காரணங்க ளானதுங்
கருத்தரித் துதித்தபோது காரணமிரண்டு கண்களா
ய்,கருத்தினில்றுதித்ததே கபாலமேந்துநாதனே.

ஆனவன்னிமூன்றுகோண மாறிரண்டுஎட்டிலே
யானசிவனஞ்செழுத் தகாரமிட்டலர்ந்தது
மானசோதியுண்மையு மனுதியானவுண்மையு
மானதானதானதா யவலமாய்மறைந்திடும்.

ஈன்றெழுந்தவென்பிரான் றிருவரங்கவெளியிலே
நான்றபாம்பின்வாயினல் நாலுதிக்குமாயினன்
மூன்றுமூன்றுவளையமாய் முப்பரங்கடந்தபின்
னீன்றெழுந்த அவ்வினைசை யெங்குமாகிநின்றதே.

எங்குமெங்கு மொன்றலோ வீரேழ்லோகமொன்றலோ, அங்குமிங்கு மொன்றலோ வனுதியானதோன்றலோ, தங்குதா பரங்களுந் தரித்துவார தொன்றலோ,உங்களெங்கள்பங்கினி லுதித்ததேசிவாயமே.

அம்பரத்தி லாடுஞ்சோதி யானவன்னி மூலமா
மப்பரமுந் தம்பரகு மகோரமிட் டலர்ந்தது
மம்பரக் குளியிலே யங்கமிட் டுருக்கிட
வம்பரத்தி லாதியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே.

வாடிலாத பூமலர்ந்து வண்டுரிசை நாவிலே
யோடிநின் றுருவெடுத் துகாரமா யலர்ந்தது
மாடியாடி யங்கமு மகப்படக் கடந்தபின்
கூடிநின் றுலாவுமே குருவிருந்த கோலமே

விட்டடிவிரைத்ததோ வேருருக்கிநின்றதோ
எட்டிநின்றசிவனு மீரேழ்லோகங்கண்டதோ
தட்டுருவமாகிநின்ற சதாசிவத்தொளியதோ
விட்டவீடறிந்தபேர்கள் வானதேவராவரே.

வானவர் நிறைந்தசோதி மானிடக் கருவிலே
வானதேவ ரத்தனைக்குள் வந்தடைவர் வானவர்
வானகமு மண்ணகமும் வட்டவீ டறிந்தபின்
வானெலா நிறைந்துமன்னு மாணிக்கங்களானதே

பன்னிரண்டுகால்நிறுத்திப் பஞ்சவர்னமுற்றிடின்
மின்னியேவெளிக்குணின்று வேரிடத்தமர்ந்ததுஞ்
சென்னியாந்தலத்திலே சீவனின்றியங்கிடும்
பன்னியுன்னியாய்ந்தவர் பரப்பிரமமானதே.

உச்சிகண்டுகண்கள்கட்டியுண்மைகண்டதெவ்விடம்
மச்சுமாளிகைக்குளே மானிடங்கலப்பிரேல்
எச்சிலான வாசல்களு மேகபோகமாய்விடும்
பச்சைமாலுமீசனும் பரந்ததேசிவாயமே. 361

வாயிலிட்டு நல்லுரிசை யட்சரத் தொளியிலே
கோயிலிட்டு வாவியுமங் கொம்பிலே யுலர்ந்தது
மாயிலிட்ட காயமு மனுதியிட்ட சீவனும்
வாயுவிட்ட வன்னியும் வளர்ந்ததே சிவாயமே.

அட்சரத்தை யுச்சரித் தனுதியங்கி மூலமா
யட்சரத்தை யுந்திரந்த கோரமிட்டலர்ந்தது
மட்சரத்தி னுட்கர மகப்படக் கடந்தபின்
அட்சரத்தி லாதியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே.

கோயிலுங் குளங்களுங் குளியினிற் குருக்களாய்
மாயிலு மடியிலு மனத்திலே மயங்குறீர்
ஆயனை யானையு மறிந்துணர்ந்து கொள்விரேல்
தாயினுந் தகப்பனோடு தானமர்ந் தொக்குமே.

கோயிலெங்கு மொன்றலோ 'குளங்கணீர்க ளொ ன்றலோ, தேயுவாயு வொன்றலோசிவனுமங்கேயொ ன்றலோ, ஆயசிவ னெங்குமா ரமர்ந்துவார தொன் றலோ,காயமீதறிந்தபேர்கள் காட்சியாவர்காணுமே

காதுகண்கள்மூக்குமாய் கலந்துவாரதொன்றலோ
சோதியிட்டடுத்ததுஞ் சகங்களஞ்சுமொன்றலோ
ஓதிவைத்தசாத்திர முதித்துவாரதொன்றலோ
நாதவீடறிந்தபேர்க ளுதராவர் காணுமே. 366

அவ்வுதித்த வட்சரத்தி னுட்கலந்த வட்சரம்
சவ்வுதித்த மந்திரஞ் சம்புவத் திருந்ததால்
மவ்வுதித்த மாய்கையால் மயங்குகின்ற மாந்தர்காள்
உவ்வுதித்த தவ்வுமா யுருத்தரித்த வுண்மையே.

அகாரமென்னு மக்கரத்தி லக்கர மெழுந்ததோ
அகாரமென்னு மக்கரத்தி லவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமு மகாரமு மொன்றிநன்று நின்றதோ
விகாரமற்ற ஞானிகாள்விரித்துரைக்க வேணுமே.

சத்தியாவ துன்னுடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளிதற்குமேல் பிதற்றுகின்ற தில்லையே
சுத்தியைந்து கூடமென்று சொல்லிறந்த தோர்வெ
ளி,சத்திசிவமுமாகிநின்றுதண்மையாவதுண்மையே

சுக்கிலத் துளையிலே சுரோணிதக் கருவுளே
முச்சதுர வாசலில் முளைத்தெழுந்த மோட்டினில்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமா
யுச்சரிக்கு மந்திரம் ஓம்நமசி வாயமோ.

அக்கர மனாதியல்ல வாத்தும மனாதியல்ல
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியல்ல
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாஸ்திர மனாதியல்ல
வொக்கநின்றுடன்கலந்த வுண்மைகாணனாதியே

மென்மையாகிநின்றதேது விட்டுநின்றுதொட்டதே
து,வுண்மையாகநீயுரைக்க வேணுமெங்க ளுத்தம
பெண்மையாகிநின்றதொன்று விட்டுநின்றதொட்
தை, யுண்மையாயுரைக்கமுத்தி யுட்சலத்திருந்ததே

அடக்கினாலடங்குமோ வண்டமஞ்செழுத்துளே
யுடக்கினாலெடுத்தகாய முண்மையென்னுணர்ந்துநீ
சடக்கிலாறுவேதமுந் தரிக்கவோதிலாமையால்
விடக்குநாயுமாயவோதி வேறுவேறுபேசுமோ. 40

உண்மையான சக்கர முபாயமா யிருந்ததுந்
தண்மையான காயமுந் தரித்தரூப மானதும்
வெண்மையாகி நீறியே விளைந்துநின்ற தானது
முண்மையானஞானிகள் விரித்துரைக்கவேண்டுமே

எள்ளகத்தி லெண்ணெய்போல வெங்குமாகியெம்பி
ரா, னுள்ளகத்தி லேயிருக்க வூசலாடு மூடர்காள்
கொள்ளைபட்ட வாலினைக் குணக்கெடுக்கவல்லிரே
வள்ளலாகி நின்றசோதி காணலாகு மெய்ம்மையே

வேணுமென்றஞானமும் விரும்புகின்றநூலிலே
தானுவுண்டங்கென்கிறீர் தரிக்கிலீர்மறக்கிலீர்
தானுவொன்றுமூலநாடி தன்னுள்நாடியும்முளே
காணுமன்றிவேறியாவுங் கனாமயக்கமொக்குமோ

வழக்கிலேயுரைக்கிறீர் மனத்துள தவிக்கிறீர்
உழக்கிலாதுநாழியான வாறுபோலுமூமைகாள்

உழக்குநாலு நாழியான வாறுபோலு மும்முளே
வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளீசன் மன்னுமே ()

அறத்திறங்க ளுக்குநீ யண்டமெண் டிசைக்குநீ
திறத்திறங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ
யுறக்கும்நீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே.

ஆடுகின்ற வெம்பிரானை யங்குமிங்கு நின்றுநீர்
தேடுகின்றவீனர்காள்தெளிவதொன்றையோர்கிலீர்
நாடிநாடியும்முளே நவின்றுநோக்கவல்லிரேல்
கூடொணாததற்பரங் குவிந்துகூடலாகுமே. 409

சுத்தியைந்துகூடமொன்றுசொல்லிறந்ததோர்வெளி
சத்தியுஞ்சிவமுமாகி நின்றதன்மையோர்கிலீர்
சத்தியாவதும்முடல் தயங்குசீவனுட்சிவம்
பித்தர்காளறிந்துகொள் பிரானிருந்தகோலமே. ()

அகாரமான தம்பலம் மனாதியான தம்பலம்
உகாரமான தம்பலம் முண்மையான தம்பலம்
மகாரமான தம்பலம் வடிவமான தம்பலஞ்
சிகாரமான தம்பலம் தெளிந்ததே சிவாயமே. 411

சக்கரம் பறந்ததோடி சக்கரமேல் பலகையாய்
செக்கிலா மெண்ணெய்போல சிங்குவாயு தேயுவு
முக்கிலே யொளிகலந்து யுகங்களுங் கலக்கமாய்
புக்கிலே புகுந்தபோது போனவாற தெங்ஙனே.

வளர்ந்தெழுந்த கொங்கைதன்னை மாயமென்றெண்ணிநீ, ரருள்கொள்சீவராருடம் புடமையாகத்தோர்வீர்கள், விளங்குஞானமேவியேமிக்கோர்சொல்லைக் கேட்பிரேல், களங்கமற்று நெஞ்சுளே கருத்திவந்து புக்குமே. 413

நாலுவேதமோதுகின்ற ஞானமொன்றறிவிரோ
நாலுசாமமாகியே நவின்றஞானபோதமா
யாலமுண்டகண்டனு மயனுமந்தமாலுமாய்ச்
சாலவுன்னிநெஞ்சுளே தரித்ததேசிவாயமே. 4

சுற்றமென்றுசொல்வதுஞ் சுருதிமுடிவில்வைத்தி
ரத்தரித்தமாடியே யமர்ந்திருந்ததெவ்விடம்
பத்திமுற்றியன்பர்கள் பரந்திலொன்றுபாழது
பித்தரேயிதைக்கருதி பேசலாவதெங்ஙனே. 4

எங்ஙனேவி ளக்கதுக் கேற்றவாறு னின்றுதா
னெங்ஙனே யெழுந்தருளி யீசனேச ரென்பரே
சிங்ஙமண்மி யானைபோலத் திருமலங்க ளற்றதே.

அற்றவுள் ளகத்தையும் மலக்கிடு மெழுகிடு
மெத்ததீப 'மிட்டதிற்பிற வாதபூசை யெத்தியே
நற்றவம் புரிந்துளக நாதர்பாதம் நாடியே
கற்றிருப்ப தேசரிதை கண்டுகொள்ளு மும்முளே

பார்த்தநின்ற தம்பலம் பரமனாடு மம்பலங்
கூத்துநின்ற தம்பலங் கோரமான தம்பலம்
வார்த்தையான தம்பலம் வன்னியான தம்பலஞ்
சீற்றமான தம்பலந் தெளிந்ததே சிவாயமே. 41

சென்றுசென் றிடந்தொறும் சிறந்தசெம்பொனம்
அன்றுமின்று நின்றதோ ரனாதியான தம்பலம் [ல
மொன்றியொன்றிநின்றதுளொழிந்ததே சிவாயமே

தந்தைதாய் தமருநீ சகலதே வதையுநீ
சிந்தைநீ தெளிவுநீ சித்திமுத்தி தானுநீ
விந்துநீ விளைவுநீ மேலதாய வேதநீ
யெந்தைநீ யிறைவனீ யென்னையாண்ட வீசனே.

எப்பிறப்பி லும்பிறந் திருந்தழிந்த வேழைகா
ளிப்பிறப்பி லும்பிறந்து என்னைநீறு பூசுநீ

ரப்புடன் மலமறுத்து ஆசைநீக்க வல்லிரேல்
செப்புராத வொசையிற் றேளிந்துகாண லாகுமே.

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றநீர் மரித்தபோது சொல்விரோ
மந்திரங்க ளும்முளே மதிக்கநீரு மும்முளே
மந்திரங்க ளாவது மனத்திலைந் தெழுத்துமே. ()

எட்டியோக மானது மியங்குகின்ற நாதமும்
மெட்டுவக்க ரத்துளே உகாரமு மகாரமும்
விட்டலந்த மந்திரம் வீணுதண்டி னூடுபோ
யட்டவக்ஷ ரத்துளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 423

பிரான்பிரா னென்றுநீர் பினத்துகின்ற மூடரே
பிரானைவிட்டு மெம்பிரான் பிறித்தவாற தெங்ஙனே
பிரா னுமாய் பிரா னுமாய் பேருலகு தா னுமாய்
பிரானிலேமுளைத்தெழுந்த பித்தர்காணுமும்முடல்

ஆதியில்லை யந்தமில்லை யானநாலு வேதமில்லை
சோதியில்லை சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த தூவெளி
நீதியில்லை நேசமில்லை நிச்சயப் படாததும்
ஆதிகண்டு கொண்டபின் னஞ்செழுத்து மில்லையே

அம்மையப்ப னப்பநீ ரமர்ந்தபோ தறிகிலீ
ரம்மையப்ப னுனநீ ராதியான பாசமே
யம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானபின்
னம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யில்லையே.

நூறுகோடி மந்திரம் நூறுகோடி யாகமம்
நூறுகோடி நாளிருந்தூ டாடிநாலு மேன்பயன்
ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்ததாய்
சீறையோத வல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். ()

முந்தவோரெழுத்துளே முளைத்தெழுந்த செஞ்
சந்தவோ ரெழுத்துளே பிறந்துகாய மானது
மந்தவோ ரெழுத்துளே யேகமாகி நின்றது
மந்தவோரெழுத்தையுமறிந்துணர்ந்துகொள்ளு

கூட்டமிட்டு நீங்களுங் கூடிவேத மோதுறீர்
ஏட்டகத்து ளீசனு மிருப்பதென் னெழுத்துளே
நாட்டமிட்டு நாடிடு நாலுமூன்று தன்னுளே
வாட்டகத்து யாடிடு மம்மையாணை யுண்மையே

காக்கைமூக்கை யாமையா ரெடுத்துரைத்தகார
காக்கையூன்றி யுள்வளைத்து ஞானநாடி யூடுபோ
யேக்கைநோக்க வட்சரமிரண்டெழுத்து யேத்தி
பார்த்தபார்த்த திக்கெலாம் பரப்பிரம மானவே.

கொள்ளொணாது குவிக்கொணாது கோதறக்
கொணாது, அள்ளொணாது வணுகொணாது வ
மூலமானதத், தெள்ளொணாது தெளியொ
நிற்பரத்தினுட்பயன், விள்ளொணாதபொருளையா
விளம்புமாற தெங்ஙனே. 4

ஓசையுள்ள கல்லைநீ யுடைத்திரண்டாய் செய்து
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கிறீர்
பூசனைக்கு வைத்தகல்லில் பூவும்நீருஞ் சாத்துறீர்
ஈசனுக் குகந்தகல் லெந்தகல்லு சொல்லுமே 4

ஓட்டுவைத்து கட்டிநீ ருபாயமாற மந்திரங்
கட்டுபட்ட போதிலுங் கர்த்தனங்கு வாழுமோ
எட்டுமெட்டு மெட்டுளே லியங்குகின்ற வாயுவை
வட்டமிட்டயவ்விளே வைத்துணர்ந்து பாருமே.

இந்தவூரி லில்லையென்று எங்குநாடி யோடுறீ
அந்தவூரி லீசனு மமர்ந்துவாழ்வ தெங்ஙனே

பந்தமான பொந்திலாரில் மேவிநின்ற நாதனை
பந்தமான சியிலவ்வி லறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே
புக்கிருந்த தும்முளே பூரியிட்ட தோத்திரம்
தொக்குசட்சு சிங்குவை சாக்கிராணன் சூழ்ந்திடி
லக்குமணி கொன்றைசூடி யம்பலத்து ளாடுவார்
மிக்கசோதி யன்புடன் விளம்பிடாது பின்னையே.()

பின்னெழுந்த மாங்கிஷத்தை பேதையர்கண் பற்றி
பின்புமாங்கிஷத்தில் போகமாய்கைபண்ணினால்(மே
துன்புறும்வினைகள் தான் சூழ்ந்திடும்பி னென்றனே
அன்பரா யிருந்தபேர்க ளாறுநீந்தல் போல்விதே

விட்டிருந் தும்முளே விதனமற் றிருக்கிறீர் (அ
கட்டிவைத்தவாசல்மூன்று காட்சியானவாசலொன்
கட்டிவைத்த வாசலுங் கதவுதாள் திறந்துபோய்த்
திட்டமான வீசனைத் தெளிவுமாங் கிஷத்துடே.

ஆகுமாகு மாகுமே யனாதியான வப்பொருள்
ஏகர்பாதம் நாடிநாடி யேத்திநிற்க வல்லிரேல்
பாகுசேர் மொழியுமைக்குப் பாலனாகி வாழலாம்
வாகுடனே வன்னியை மருவியே வருந்திடீர். 438

உண்மையான தொன்றதொன்றை யுற்றுநோக்கி யும்முளே, வண்மையானவாசியுண்டுவாழ்த்தியேத் தவல்லிரேல், தண்மைபெற்றிருக்கலாம் தவமும்வந் துநேரிடும்,கன்மதன்ம மாகுமீசர் காட்சிதானுங் கா ணுமே 439

பாலனாக வேணுமென்று பத்திமுற்று மென்பரே
நாலுபாத முண்டதில் நனைந்திரண் டடுத்ததால்
மூலநாடி தன்னில்வன்னி மூட்டியந்த நீருண
ஏலவார் குழலியூடே யீசர்பாத மெய்துமே. 440

எய்துநின்னை யன்பினு லிறைஞ்சியேத்த வல்லிரே
லெய்துமுண்மை தன்னிலே யிறப்பிறப் பகற்றிடும்
மையிலங்கு கண்ணிபங்கள் வாசிவானி லேறிமுன்
செய்தவல் வினைகளுஞ் சிதறுமது திண்ணமே. ()

திண்ணமென்று சேதிசொன்ன செவ்வியோர்கள் கேன்மினே, யண்ணலன் புளன்புருகி யறிந்துநோக்கலாயிடும், மண்ணதிர விண்ணதிரவாசியைநடத்திடில், நண்ணியெங்களீசனும்நமதுடலிருப்பனே.

இருப்பனெட் டெட்டெண்ணிலே பிறந்துவேறதாகுவன், நெருப்புவாயுநீருமண்ணும் நீள் விசும்புமாகுவன், கருப்புகுந்து காலமே கலந்துசோதிநாதனைக், குருப்புனலில் மூழ்கினர் குறித்துணர்ந்துகொள்வரே. 443

கொள்ளுவார்கள் சிந்தையிற் குறிப்புணர்ந்தஞானிகள், விள்ளுவார்கள் பக்குவத்தில் வேண்டிவேண்டியேத்தினல், உள்ளுமாய் புறம்புமா யுணர்வதற்குணர்வுமாய்த், தெள்ளிதாக நின்றசோதி செம்மையைத் தெளிந்திடே. 444

தெளிந்தநற் சரியைதன்னில் சென்றுசாலோகம்பெறும், தெளிந்தநற் கிரியைபூசை சேரலாஞ்சமீபமே, தெளிந்தநல் யோகந்தன்னில் சேரலாகுஞ்சாரூபந், தெளிந்தஞானம் நான்கிலும் சேரலாஞ்சாயுச்சியமே. 445

சேருவர்கள்ஞானமென்று செப்புவார்தெளிவுளோர்
சேருவார்கள்நாலுபாதச் செம்மையென்றதில்லையே
சேருவார்கள் சிவகதி திருவருளைப் பெற்றபேர்
சேறுமாறு கண்டுநாலுஞ் செய்தொழில்திடப்படே.

திறிமலிக்கு நாலுபாதஞ் செம்மையுந் திறப்படார்
அறிவிலிகள் தேசநாடி யவத்திலே யலைவதே
குழியதனைக் காட்டியுட் குறித்துநோக்க வல்லிரேல்
வெறிகமழ்சடையுடையோன் மெய்ப்பதமடைவரே

அடைவுளோர்கள் முத்தியை யறிந்திடாத மூடரே
படையுடைய தத்துவமும் பாதகங்க ளல்லவோ
மடைதிறக்க வாரியின் மடையிலேறு மாறுபோல்
எடலில்மூல நாடியை யுயரவேத்தி யூன்றிடே.

ஊன்றியேத்தி மண்டல முறுவிமூன்று தாள்திரந்
தான்றுதந்தி யேறிடி லமுர்தம்வந் திறங்கிடும்
தான்றிதென்று தொண்டருக்குநாதனும்வெளிப்படு
மான்றியு முயிர்பரம் பொருந்திவாழ தாகவே. 449

ஆகமூல நாடியி லனலெழுப்பி யன்புடன்
மோகமான மாயையில் முயல்வது மொழிந்திடில்
தாகமேரு நாடியே கனேகமான வாறுபோ
லோகபாத மன்புட னிறைஞ்சினு ரறிவரே. 450

அறிந்துநோக்கி யுட்முளே யயன்தியான மும்முளே
யிருந்திராம லேகர்பாதம் பெற்றிருப்பதுண்மையே
யறிந்துமீள வைத்திடா வகையுமாண மேத்தினுர்
செறிந்துமேலை வாசலைத் திறந்துபாரு மும்முளே.

சோதியாக வும்முளே தெளிந்துநோக்க வல்லிரேல்
சோதிவந் துதித்திடுந் துரியாதீத முற்றிடு
மாதிசக் கரத்திளி லமர்ந்துதீர்த்த மாடுவன்
பேதியாது கண்டுகொள் பிராணனைத் திருத்தியே.

திருவுமாய் சிவனுமாய் தெளிந்துளோர்கள் சிந்தை [யில்
மருவிலே யெழுந்துவீசும் வாசனைய தாகுவன்
கருவிலே விழுந்தெழுந்த கன்மவாத னையெலாம்
பருதிமுன் னிருளதாய் பறியுமங்கி பாருமே. 453

பாருமெந்தை யீசர்வைத்த பண்பிலே யிருந்துநீர்
சேருமே நடுவறிந்து செம்மையான வப்பொருள்
வேரையும் முடியையும் விரைந்துதேடி மாலயன்
பாரிடந்து விண்ணிலே பறந்துங்கண்ட தில்லையே.

கண்டிலாதயன்மாலொன்று காட்சியாகசொல்கி[
மண்டிணு லரனுடன் மேவலா யிருக்குமோ [
தொண்டுபட்டுமன்புடன் தொழுதுநோக்கவல்லி[
வண்டுமுப் புரமெரித்த பத்திவந்து முத்துமே.

முத்துமேயவனெழிந்து முன்பினென்று காண்கி[
பற்றிலாத தொன்றுதன்னை பற்றிநிற்க வல்லமு [
கற்றதாலே யீசர்பாதங் காணலா யிருக்குமோ
பெற்றபேரை யன்புடன் பிரியமாகக் கேளுமே.

கேட்டுநின்ற வுன்னிலை கிடைத்தகா லத்துளே
வாட்டமுள்ள தத்துவ மயக்கமு மகற்றிடும்
வீட்டிலே வெளியதாகும் விளங்கவந்து நேரிடுங்
கூட்டிவன்னிமாருதங் குபத்தைவிட் டெழுப்புமே

எழுப்பிமூல நாடியை யிதப்படுத்த லாகுமே
மழுப்பிலாத சபையைநீ வலித்துவாங்க வல்லிரேல்
சழுத்தியுங்கடந்துபோய் சொப்பனத்திலப்புற[
மழுத்தியோ ரெழுத்துளே யமைப்பதுண்மை[

அல்லதில்லை யென்றுதா ஞவியும் பொருளுடல்
நல்லவீசர் தாளிணைக்கு நாதனுக்கு மீந்திலை
என்றபென்னுள் நேசமும் வாசியை வருந்திஞல்
தொல்லையாம் விணைவிடென்று தூரதூரமானதே

ஆனதே பதியது பரர்ற பசுபாசம்
போனதே மலங்களும் புலன்களும் விணைகளும்
கானகத்தி லிட்ட தீயிற் காற்றுவந் தடுத்தலோ
ஊனகத்தில் வாயுவன்னி யொன்றியே யுலாவுமே.

உலாவுமுவ்வு மவ்வுமா யுதித்தடர்ந்து நின்றது
மூலாவியைம் புலன்களு மொருதலத் திருந்திடும்
விலாவுமங்கு நேசமாகி நின்றமூர்த மூண்டுதாங்
குலாவுமெங்க ளீசனைக் குறித்துணர்ந்து கும்பிடே.

கும்பிடுங் கருத்துளே குகனையைங் கரனையும்
நம்பியே யிடம்வலம் நமஸ்கரித்து நாடிட
வெம்பிரானு மம்மையு மிருத்தியே நடுவணைத்
தும்பிபோல வாசகந் தொடர்ந்துசோம்பி நீங்குமே.

நீங்குமைப் புலன்களும் நிறைந்தவல் வினைகளும்
ஆங்காரமா மாசையு மருந்தடர்ந்த பாவமும்
ஓங்காரத்தினுள்ளிருந்த வொன்பதொழிந்தொன்றி
லத், தூங்கவீசர் சொற்படி துணிந்திருக்க சுத்தமே.

நினைப்ப தொன்று கண்டிலே னீயலாது வேறிலை
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்கைமாய்கையே
யனைத்துமா யகண்டமா யனாதிமுன் னனாதியாய்
நினைக்குள்நானெனக்குள்நீ நினைக்குமாறதெங்ஙனே.

கருக்கலந்த காலமே கண்டுநின்ற காரணம்
உருக்கலந்த போதலோ வுன்னைநா னுணர்ந்தது
விரிக்கிலென் மறைக்கிலென் வினைக்கிசைந்த போதெ
லா,முருக்கலந்துநின்றபோது நீயும்நானுமென்றலோ

ஞானநூல்கள் தேடியே நவின்றஞான யோகிகாள்
ஞானமான சோதியை நாடியுள் ளறிகிலீர்
ஞானமாகி நின்றதோர் நாதனை யறிந்தபின்
ஞானமல்ல தில்லைவேறு நாமுரைத்த துண்மையே.

கருத்தரிப்ப தற்குமுன் காயம்நின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
மருட்பொதிந்த சிந்தையில்மயக்கம்நின்ற தெவ்விட
ம்,விருப்புணர்ந்தஞானிகள்விரித்துரைக்கவேணுமே.

கருவினிற் கருமதா டெடுத்தவேழு தோற்றமு
மிருவினைப் பயத்தினுல் பிறந்திறந் துழன்றிடும்
மறுவினைப் பிறவிமூன்று காலமும் வகுத்தபின்
உறுவினைப்பயனிதென் றுணர்ந்தஞானிசொல்லு

வாயிலெச்சில் போகவே நீர்குடித்து துப்புவீர்
வாயிருக்களச்சில்போன வாறதென்னதெவ்விடம்
வாயிலெச்சிலல்லவோ நீருரைத்தமந்திரம்
நாதனையறிந்தபோது நாடுமெச்சிலேதுசொல். 4

தொடக்கதென்று நீர்விழித் தொடங்குகின்ற
ர்காள், தொடக்கிருந்த தெவ்விடஞ் சுத்தியான
வ்விடம், தொடக்கிருந்த வாறரிந்து சுத்திபண்ண
ல்லிரேல், தொடக்கிலாத சோதியைத் தொடர்
காணலாகுமே. 4

மேதியோடுமாவுமே விரும்பியேயுணர்ந்திடில்
சாதிபேதமாயுருத் தரிக்கும்வாறுபோலவே
வேதமோதுவானுடன் புலைச்சியென்றுமேவிடில்
பேதமாய்ப்பிறக்கிலாத வாறதென்னபேசுமே. 4

வகைகுலங்கள்பேசியே வழக்குரைக்குமாந்தர்கா
தொகைக்குலங்களானநேர்மைநாடியேயுணர்ந்த
மிகைத்தசுக்கிலமன்றியே வேறுமொன்றுகண்டி

ஓதும்நாலுவேதமு முரைத்தசாஸ்திரங்களும்
பூதலத்துவங்களும் பொருந்துமாகமங்களும்
சாதிபேதவண்மையுந் தயங்குகின்றநூல்களும்
பேதபேதமாகியே பிறந்துழன்றிருந்ததே. 4

உறங்கிலேன்விழிக்கிலே நுணர்வுசென் றொடு
லேன், திறம்பிலேன் றிகைக்கிலேன் சிலதிசை

டிலேன், புறம்புமுள்ளு மெங்ஙனும் பொதிந்திரு
த தேகமாய், நிறைந்திருந்த ஞானிகள் நினைப்பதே
மில்லையே. 474

ங்கலிங்கம்பூண்டுநீ ரகண்டபூசைசெய்கிறீர்
ங்கலிங்கம்பூண்டுநீ யமர்ந்திருந்தமார்பனே
யங்குமோடியெங்குமெங்கு மீடழிந்துமாய்கிறீர்
சங்கல்செம்பிகல்லெலாஞ் சிறந்துபார்க்குமூடரே.

ட்டந்திட்டமென்றுநீர் தினமுழுகுமூடரே
ட்டமாகியல்லவோ திரண்டுகாயமானதும்
ட்டகாயமும்முளே புகழுகின்றபேயரே
ட்டவந்துகொண்டலோ தெளிந்ததேசிவாயமே.

லநாடி தம்முளே முளைத்தெழுந்த வாயுவை
ளுநாளு மும்முளே நடுவிருந்த வல்லிரேல்
லனுகு மும்முடல் பறந்துபோகலாய்விடும்
லமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

ந்திமேலே நாலுமூன்று ஓம்நமசி வாயமாஞ்
ந்திசந்தி யென்றுநீர் சாற்றுகின்ற பேயரே
ந்தவந்து நம்முளே மூலநாடி யூடுபோய்
ந்திசந்தி யற்றிட மறிந்துணர்ந்து பாருமே. ()

ன்னிமூன்று தீயினில் வாழுமெங்கள் நாதனுங்
ன்னியான துள்ளிருக்க காதல்கொண்ட தெவ்விட
, சென்னிநாலுகையிரண்டு சிந்தையிலிரண்டொன்
, உன்னியுன்னிநம்முளேயுய்ந்துணர்ந்துபாருமே.

தாண்டுசெய் துநீங்களுஞ் சூலவோடிமாள்கிறீர்
ண்டுமூன் றுநம்முளே யுற்றுணர்ந்துபார்க்கிலீர்
ண்டுலாடுசோலைசூழ் வாழுமெங்கள்நாதனும்
ண்டுபோலநம்முளே பகுத்திருப்பனீசனே. ()

அரியதோர்நமச்சிவாய மாதியந்தமானதும்
ஆறிரண்டுநூறுகோடி யளவிடாதமந்திரம்
தெரியநாலுவேதமாறு சாத்திரபுராணமுந்
தேடுமாலுமாலுஞ்சர்வ தேவதேவதேவனே. 4

பரமுனக்கெனக்குவேறு பயமுமில்லையாரையா
கரமுனக்குநித்தமுங் குவித்திடக்கடமையாஞ்
சிரமுருக்கியமுதளித்த சீருலாவுநாதனே
யுரமெனக்குநீயளித்த வுண்மையுண்மையுண்மை

மூலவட்டமூதிலே முளைந்தவைந்தெழுத்திலே
கோலவட்டமூன்றுமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்துநின்றதி
ஞாலவட்டமன்றுளே நவின்றஞானிமேலதா
யேலவட்டமாகியே யிருந்ததேசிவாயமே. 4

என்னகத்தி லென்னைநா னெங்குமோடி நாடி
னென்னகத்தி லென்னையன்றி யேதுமொன்று க
டிலேன், மின்னெழும்பி விண்ணகத்தின் மின்
ங்கும் வாறுபோ, லென்னகத்து ளீசனேடி யா
ல்லதில்லையே. 4

நாலுவேதமோதுகின்ற ஞானமொன்றறிவிரோ
நாலுசாமமாகிய நவின்றஞானபோதமாய்
ஆலமுண்டகண்டனு மயனுமந்தமாலுமாய்ச்
சாலவுன்னிநெஞ்சிலே தரித்ததேசிவாயமே. 4

முச்சதுரமூலமாகி மூன்றதானபேதமா
யச்சதுரமும்முளே யடங்கிவாசியோகமா
மெய்ச்சதுரமெய்யுளே விளங்குஞானதீபமா
யுச்சரித்தமந்திர யோம்நமசிவாயமே. 4

மூன்றுமண்டலத்துளே முச்சதுரமாயமாய்
நாலுவாசலென்விரலி னடுவுதித்தமந்திரங்

கோலியென்றுமைமைந்துமாய்க் குளிர்ந்தலந்துநின்றநீ
மேலுமேலுநாடினேன் விளைந்ததேசிவாயமே. ()

இடங்கள்பண்ணி சுத்திசெய்தே யிட்டபீடமீதிலே
படங்கநீறும் பூசல்செய் தருந்தவங்கள் பண்ணுவீர்
ஒடுங்கிநின்ற நாதனு ருதிக்குஞான மெவ்விட
மடங்குகின்ற தெவ்விட மறிந்துபூசை செய்யுமே.

புத்தகங் களைச்சுமந்து பொய்களைப் பிதற்றுவீர்
செத்திடம் பிறந்திடம் தெங்ஙனனென் றறிகிலீர்
அத்தனைய சித்தனை யறிந்துநோக்க வல்லிரே
வுத்தமத்து ளாயசோதி யுணரும்போக மாகுமே.

அருளிலே பிறந்துதித்து மாயைரூப மாகிய
இருளிலேதயங்குகின்ற வேழைமாந்தர்கேண்மினோ
பொருளிலே தவம்புனைந்து பொருந்திநோக்கவல்லி
ரேல், மருளதேதுவன்னியின்மறைந்ததேசிவாயமே.

இருக்கலந்த காலமே கண்டிருந்த காரணா
அருக்கலந்த போதலோ வுன்னையா னறிந்தபின்
உருக்கலந்த சோதியைத் தெளிந்துயா னறிந்தபின்
னிருக்கிலே னிறக்கிலே னிரண்டுமற் றிருந்ததே.

சென்மசிந்தை யாமளவுந் தவமறியாத் தன்மையாய்க்
சென்மசிந்தை வெயிலுழன்று கருத்தமிழ்ந்தகசடரே
செனமசென்மந்தேடியுந் தெளியொணுதசெல்வனை
தன்மையாக வும்முளே நயந்துகாண வேண்டுமே.

உள்ளவுள்ள மேயிருக்க கடந்தஞான மோதுவீர்
உள்ளமுள் ளறுத்தபோது கதியிதன்றிக் காண்கிலீ
ருள்ளமே விளக்கிநித்த மொளியணுக வல்லிரேற்
றெள்ளுஞான மும்முளே சிறந்ததே சிவாயமே. ()

காணவேண்டு மென்றுநீர் கடன்மலைக ளேறவி
ஆணவம தல்லவோ வறிவில்லாத மாந்தரே
வேணுமென்றவ் வீசர்பாத மெய்யுளே தரிப்ப
ருணுவாக ரின்றசிவன் ருன்சிவம தாகுமே.

அணுவினெ டகண்டமா யளவிடாத சோதியை
குணமதாகவும்முளே குறித்துநோக்கின் முத்தி
மிணமிணென்றுவிரலையெண்ணி நீளொணுமயக்
ய், துநிவிலாதபடியினுற்றொடர்ந்து பூசைசெய்கு

எச்சிலெச்சி லென்றுநீ ரிடைந்திருக்கு மேழைகா
டுச்சிலெச்சி ளல்லவோ தூயகாய மானதும்
வைத்தவெச்சி றேனலோ வண்டினெச்சில் பூவ
கைச்சுதாவில் வைத்துடன் கறந்தபாலு மெச்சி

தீர்த்தலிங்க மூர்த்தியென்று தேடியோடுந் தீத
தீர்த்தலிங்க முள்ளிநின்ற சிவனைத் தெளியுமே
தீர்த்தலிங்க மும்முளே தெளிந்துகாண வல்லி
தீர்த்தலிங்கந் தானதாய்ச் சிறந்ததே சிவாயமே.

ஆடுகொண்டு கூடுசெய் தமர்ந்திருக்கும் வாறுபோ
றேடுகின்ற செம்பினைத் திடப்படப் பரப்பியே
நாடுகின்ற தம்பிரானு நம்முளே யிருக்கவே
போடுதர்ப்ப பூசையென்ன பூசையென்னபூசை

என்னையற்ப நேரமு மறக்கலாத நாதனே
ஏகனே யிறைவனே யிராசராச ராசனே
யுன்னையற்ப நேரமு மொழிந்திருக்க லாகுமே
வுனதுநாட்ட மெனதுநாவி லுதவிசெய்வி ரீச

எல்லையற்று நின்றசோதி யேகமா யெரிக்கவே
யெந்தைபூர ணப்பிரகாச யோகபோக மாகியே

ல்லவின்ப மோனசா கரத்திலே யழுத்தியே
ாடொணாத வமிர்தமுண்டு நானழிந்து நின்றநாள்.

ஆனவாற தாவிடு மகண்டமான சோதியை
பூனேகாட்டி யும்முளே யுகந்துகாண வல்லிரே
லூனகாய மாளலா முலகபார மாளலாம்
வானநாடு மாளலாம் வண்ணநாட ரானேயே. 501

ித்தலுமணி துலக்கி நீடுமூலே புக்கிருந்து
கத்தியே கதறியே கண்கண்மூடி யென்பயன்
எத்தனேபே ரெண்ணினு மெட்டிரண்டு பத்தலோ
வத்தனுக் கிதேற்குமா வறிவிலாத மாந்தரே. 502

எட்டிரண்டுங் கூடியே யிலிங்கமான தேவனே
மட்டதாக வும்முளே மதித்துநோக்க வல்லிரேற்
கட்டமான பிறவியென் கருங்கடல் கடக்கலா
மிட்டமானவெளியினேடிசைந்திருப்பீர்காண்மினே

உண்மையான மந்திர மொளியிலே யிருந்திடுந்
தண்மையான மந்திரஞ் சமைந்தரூபமாகிய
வெண்மையான மந்திரம் விளேந்துநீற தானதே
யுண்மையான மந்திரம் தோன்றுமே சிவாயமே.

பன்னிரண்டு நாளிருத்திப் பஞ்சவன்ன மொத்திட
மின்னியுவ் வெளிக்குனின்று வேரெடுத் தமர்ந்தது
சென்னியான தலத்திலே சீவனின் றியங்கிடும்
பன்னியுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரம மாவரே. 505

தச்சிவாயி லுச்சிமே லாயிரந் தலங்களாய்
முச்சுடரு மூவிரண்டு மூண்டெழுந்த தீச்சுடர்
வச்சிரமதாகிய வளர்ந்துநின்ற தெவ்விடம்
இச்சுடரு மிந்தியமுமேகமான தெங்ஙனே. 506

முத்திசித்தி தொந்தமாய் முயங்குகின்ற மூர்த்தி
மற்றுதித்த வைம்புலன்க ளாகுமத்தி மப்புலன்
அத்தனித்த காளகண்ட ரன்பினு லனுதின
முச்சரித்துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மி

அண்ணலா ரநாதியா யநாதிமுன் னநாதியாய் [
பெண்ணுமாணு மொன்றலோ பிறப்பதாகு மு
கண்ணிலாணில் சுக்கிலங் கருத்தொடுங்கி நின்றப
மண்ணுளோரு விண்ணுளோருவந்தவா ரதெங்

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்ப
பிரான்,' முத்திஞான வித்துளே முளைத்தெழு
செஞ்சுடர், சித்தினிற் றெளிந்தபோது தேவர்
யிற்சேர்ந்தன, னத்தனுடல் கண்டபோதடங்கிய
லுற்றதே. 5

வல்லவாச லென்பது மருத்தடைத்த வாசலுஞ்
சொல்லும்வாச லோரைந்துஞ் சொல்லவிம்மி நின்
நல்லவாச லைத்திறந்து ஞானவாச லூடுபோ [
யெல்லைவாசல் கண்டபி னினிப்பிறப்ப தில்லையே.

ஆதியான தொன்றமே யநேகரூப மாயமாய்ப்
பேதாபேத மாயெழுந்து சர்வசீவ னானபின்
ஆதியோடு கூடுமீண் டெழுந்துசன்ம மானபின்
சோதியான ஞானியாருஞ் சுத்தமா யிருப்பரே.

வண்டுபூ மணங்களோடு வந்திருந்த தேனெலாம்
உண்டுளே யடங்குவண்ண மோதுலிங்க மூலமாய்
கண்டுகண்டு வேரிலே கருத்தொடுங்க வல்லிரேற்
பண்டுகொண்ட வல்வினை பறந்திடுஞ் சிவாயமே.

ஓரெழுத்து லிங்கமாக வோதுமக் கரத்துளே
யோரெழுத் தியங்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்

மூவெழுத்து மூவராய் முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாவெழுத்து நாவுளே நவின்றதே சிவாயமே.

தூரதூர தூரமுந் தொடர்ந்தெழுந்த தூரமும்
பாரபார மென்று பரித்திருந்த பாவிகாள்
நேரநேர நேரமு நினைந்திருக்க வல்லிரேல்
தூரதூர தூரமுந் தொடர்ந்துகூட லாகுமே.

குண்டலங்கள் பூண்டுநீர் குளங்கடோறுஞ்சூழ்கிறீர்
மண்டுகங்கள் போலநீர் மனத்தின்மா சறுக்கிலீர்
மண்டையேந்து கையரை மனத்திருந்த வல்லிரேற்
பண்டைமா லயன்றொழப் பணிந்துவாழ லாகுமே.

கூடுகட்டி முட்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தவாறுபோ
லாடிரண்டு கன்றையீன்ற வம்பலத்து லாடுதே [ளே
மாடுகொண்டு வெண்ணெயுண்ணு மானிடப் பசுக்க
வீடுகண்டு கொண்டபின்பு வெட்டவெளி காணுமே.

உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிர்ப்படங்கி நின்றிடும்
மெள்ளவந்து கிட்டநீர் வினவவேண்டு மென்கிறீ
ருள்ளதும் பிறப்பது மொத்தபோது நாதமாங்
கள்ளவாச லைத்திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே.

நட்டகல்லை தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ் சாத்தியேசுற்றிவந்து மொணமொனென்று சொல்லுமந்த்ர மேதடா, நட்டகல்லும் பேசுமோநாதனுள்ளிருக்கையில், சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ. 517

சிவவாக்கியர்பாடல்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாடற்றிரட்டு.

உடற்கூற்று வண்ணமும்

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் சரித்திரச் சுருக்கமும்

அடங்கி யிருக்கின்றன.

இஃது

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உபயோக மாகும்பொருட்டு,

சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

சேர்க்கப்பட்டு,

சென்னை,

ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

சிவமயம்.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனல் சகலமான கன தனவான்களுக்கும் தெ விப்பதென்னவெனில், சென்னப்பட்டணம் பெத்த துநாய்க்கன்பேட்டை பெருமாள்கோவில் தோட் டத்தெருவு 20-வது நெ. வீட்டில் ஸ்தாபித்திரு கும் "ஆதிமூலவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்,

பண்டரி கீர்த்தனை	0	4	0
ஸ்ரீராமலீலா அல்லது ஸ்ரீமத் ராமாயண சம்பூரணம்	0	6	0
சரஸபூஷண சரித்திரம்	0	4	0
நீலி கதை	0	4	0
6-பாஷைகளின் ஒக்கபில்லரி ...	0	4	0
ஷை தெலுங்கு	0	4	0
சுந்தரகாண்டம் லங்காதகனம் ...	0	4	0
கெர்ப்பசாஸ்திரம்...	2	0	0

மார்க்கண்டேயர்சரித்திரம் அச்சிட்டுவருகிறது கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளிவரும்.

இப்படிக்கு,

பே-ஆதிமூலமுதலியார்.

பெருமாள்கோவில் தோட்டத்தெருவு நெ. 20-வது சவிக்கார்பேட்டை போஸ்ட்டு மதராஸ்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையாருடைய

ரித்திரச்சுருக்கம்

சோழனாட்டிலுள்ள காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில்
பேரன் திருவெண்காடரென்னும் பட்டினத்துப்
ள்ளையாக அவதரித்துச் சீமானாயிருந்தனர். பின்பு
வர் விவாக முடித்தும் புத்திரனில்லாமல் வருந்து
கையில், பரமசிவன் ஒரு குழந்தை வடிவமாகத்
ருவிடைமருதூர் உத்தியான வனத்தில்வில்வமரத்
டியின் அருகிருந்தனர். இதைக்கண்டு மிகுதியும்
றியராயிருந்த சிவசருமரும், அவர் மனைவியாரும்
ழந்தையை யெடுத்துவந்து புத்திரனில்லாத பட்
னத்துப் பிள்ளைக்குக் கொடுத்து நிரம்பப் பொன்
பற்றுச் சென்றனர். குழந்தையாகிய பரமசிவன்
ருதப்பிரான் என்னும் பெயர் தரிக்கப்பெற்றுவள
ந்து பதினாறு வயதாகையால் பிதாவில்லாதசமயத்
ல் தாயாரிடம்வந்து "காதற்ற வூசியும் வாராது
டைவழிக்கே" என்னும் வாக்கிய மெழுதிய ஒரு
றுக்கையும், ஒரு காதற்ற வூசியையும் ஒரு பெட்டி
ல் வைத்து தாளிட்டு, அதை அந்த அம்மணிடங்
காடுத்து இதை என்பிதா வந்தவுடன் கொடுக்கக்
வீர் என்றுசொல்லி மறைந்துபோயினர், அந்த
ம்மனும் பிதாவாகிய பட்டினத்துப்பிள்ளை வந்த
டன் கொடுக்க அவர் அப்பெட்டியைத் திறந்து
தற்ற வூசியையும் நறுக்கையும்கண்டு ஞானோதய
கி இதுவரையிலுந் தமக்குத் திருமகனாக விருந்த

வர் பரமசிவனென்றுணர்ந்து, தமது செல்வப்பெ
ருளைப் பலருக்கும் குறையிடும்படி தமது தலை
காரியக் காரராகிய சேந்தனுருக்குக் கட்டளையிட
துறவு பூண்டு, அவ்வூரிற் பிச்சையெடுத் துண்டு
தனர், இதைக்கண்டு அவர் சுற்றத்தார் வருந்து
யில், அவரது தமக்கையார் இவர் இறந்தாலும்
தென வெறுத்து விஷங்கலந்த ஓட்டப்பம் ஒன்
சுட்டுத்தரவே அப்போது பட்டினத்தார் "தன்வி
தன்னைச்சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச்சுடும்" என்
சொல்லி அவ்வப்பத்தைக் கொடுத்தவர் வீட்
சொருகி அப்பட்டின முழுமையும் உயிர்களிற
மல் எரித்துப், பின்பு தமது தாயார் இறந்தமைய
அந்த அம்மனைச் சுடுகாட்டில் தமது ஞானக்கி
யால் சிவ பாடல்களைப்பாடித் தகித்துத், திருவி
மருதூரிற் சென்று அப்பால்திருவாரூரடைந்து அ
கு இறந்தவனைப் பிழைப்பித்துக், கொங்குநாட்டு
சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, துளுவ ந
வந்து, பத்திரகிரி மகாராஜனுக்கு ஞானோபதே
செய்து, திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று அங்
தமது தலைமைக்காரியராகிய சேந்தனுரைச் சிறை
னின்று மீட்டுச் சிதம்பரம், திருக்காஞ்சி, திருக்க
த்தி முதலிய ஸ்தலங்களிற் சென்று சிவபிரானை
பாடிப் பணிந்து திருவொற்றியூர்வந்து சிவலி
மாக உருமாறினர்.

சென்னையைச்சார்ந்த திருவொற்றியூர்க் கட
கரையோரம் (இப்பொழுது அவ்விடத்தில் அ
பேரால் ஓர் ஆலயஞ் சமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது

சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற் றிரட்டு.

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
* அலகைத்தேரி னலமரு காலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலை § யோம்பற்க
பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கும்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
† அருந்தின மலமாம் || புனைந்தன வழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்
பிறந்தன பிறந்தன பிறவிக டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன

---

* அலகைத்தேர்-கானல். § ஒப்பற்க - பாதுகாவாது ஒழி
† அருந்தின-உண்ட உணவு. || புனைந்தன-உடுத்த ஆடை.

ஓம்பினை யனைத்து மனத்துநினை யோம்பின
செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றொன் றொழியா துற்றனை யன்றியும்
* புற்புதக் குரம்பை துச்சி லொதிக்கிடம்
என்னநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பூளையும் நீரும் புறப்படு மொரு பொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொரு பொறி
சளியு நீருந் தவழு மொரு பொறி
உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொரு பொறி
வளிறி மலமும் வழங்கு மொரு வழி
சலமும் சீயுஞ் சரியு மொரு வழி
உள்ளூறத் தொடங்கி வெளிப்பட நாறும்
¶ சட்டக முடிவிற் சுட்டெலும் பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளூறத் தேர்ந்து
? கடிமலர் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
ஏனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவா மருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபற மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுன் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
அம்பலத தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென 0 நெக்கு நெக்குருகித்
திருச்சிற்றம்பலத் () தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொ னம்பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே

---

* புற்புதம்-நீர்க்குமிழி. ¶ சட்டகம்-உடல். ? கடிமலர்-மளததோடு மலர்கின்ற. 0 நெக்கு நெக்கு நெகிழ்ந்து நெ-ந்து () ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற.

இரண்டாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட னுடங்
காதலுங் கருத்துமல் லானின் னிருதாட்
பங்கயஞ் சூடப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ * டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் § பேழை யிருவினைப் × பெட்டகம்
வாதபித்தங் கோழை குடிபுகுஞ் சீறூர்
ஊத்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொன்பது
பீற்றற் றுண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
† அடலைப் பெரிய சுடலைத் || திடருள்
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
ஓயா நோக்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணப் + பஞ்சரம்
சோற்றுத் துருத்தி தூற்றம் 0 பத்தல்
காற்றிற் பறக்குங் கானப் " பாட்டம்
விதிவழித் ¶ தருமன் வெட்டுங்கட்டை
சதுர்முகப் ? பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
* ஈமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக கனலிற் கருகுஞ் சருகு
! பவக்கொழுந் தேருங் கவைக்கொழு கொம்பு

---

* அலமரும்-சுழலுகின்ற. § பேழை பெட்டகம் பெட்டி × அடலை-சாம்பல். † திடர் கேடு. || பஞ்சரம் கூடு. + பத்தல்-ஓர்பாத்திரம். 0 பட்டம் - காற்றாடி. " தருமன்-யமன் ? பாணன் தையற்காரன். * ஈமம்-சுடுகாடு. ! பவம்-பிறவி.

மணமாய் நடக்கும் வடிவின் முடிவிற்
பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமே
ஊரிற் கிடக்கும் வொட்டா வுபாதி
* காலெதிர் குவித்த § பூளை காலைக்
× அந்தரத் தியங்கு † மிந்திரசாபம்
அதிரு மேகத் துருவி னருங்நிழல்
நீரிற் குமிழி நீர்மே லெழுத்து
கண்டுயில் கனவிற் கண்டகண் காட்சி
அதனினும் பொல்லா மாயக் களங்கம்
அமையு மமையும் பிரானே யமையும்
இமைய வல்லி வாழியென் றேத்த
ஆனந்தத் தாண்டவங் காட்டி
ஆண்டுகொண் டருள்கைநின் னருளினுக்கழகே.

மூன்றுவது

கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல் கடையப் படுங் || கடுவெண்ணெயைத்
திரு + மிடற் றடங்கிய சிவனே யடைக்கலம்
அடங்கலு மடக்கிடுங் கடுங்கொலைக் காலனை
காலெடுத தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்
உலகடங் கலும்படைத் துடையவன் றலைபறித்
திடக்கையி லடக்கிய விறைவநின் னடைக்கலம்
செய்யபொன் னம்பலச் செல்வநின் னடைக்கலம்
ஐயநின் னடைக்கல மடியநின் னடைக்கலம்
மனவழி யலைந்திடுங் கனவெனும் வாழ்க்கையும்
÷ விழுப்பொரு ளறிய வழுக்குறு மன்னும்
ஆணவமலத்துதித் ¶ தளைந்தறி 0 லுளைந்திடு

---

* கால்-காற்று. பூளை-பூளைப்பூ § கதிர்-சூரியன். × அந்தரம்-ஆகாயம். † இந்திரசாபம்-இந்திரதனுசு. || கடு-விஷம். + மிடறு-கண்டம். ÷ விழுப்பொருள்-மேலாகியபொருள். ¶ அளைந்து-கலந்து. 0 உளைந்து வருந்தி.

* நிணவைப் புழுவென நெளித்திடு சிந்தையும்
† படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
தவறு? மழுக்காறு § மிவரும ¶ பொச்சாப்பும்
கவடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
விகலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுந் துனிவும் + பனிப்பும்
முக்குண மடையு மைம்பொறி - முயக்கமும்
|| இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
உயிரெனுங் () குருகுவிட் டோடுங் * குரம்பையை
எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
கொழுந்தசை மேய்ந்து மெழுக்குவிழுங் குடிலைச்
செம்பெழு வதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை
மலவடற் குடத்தைப் புலவடற் புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
கொலைப்படைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
கோட்சரக் கொழுகும் பீறற் கோணியைக்
கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
ஐம்புலப் பறவை யடையும் பஞ்சரத்தைப்
புலராக் கவலை விலைமரப் '' பொதும்மை
ஆசைக் கயற்று லாடும் பம்பரத்தை
காசிற் பணத்திற் சுழலுங் காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய சகடக் காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு
காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
கெடுவழிக் கரைசேர் கெடுமலக் கலத்தை

---

* நிணம்-கொழுப்பு. † படிறு-பொய். ? அழுக்காறு-பொறாமை. § இவறல்-உலோபகுணம். ¶ பொச்சாப்பு-மறதி. + பனிப்பு-நடுக்கம். - முயக்கம்-தழுவகை. || இடும்மை-துன்பம். () குருகு-பறவை. * குரம்மை-கூடு. '' பொதும்ப-பொந்து.

இருவினை வியங்கொடு மியங்கு * புற்கலனை
† நடுவன்வந் தழைத்திட நடுங்கிடும் யாக்கையைப்
பிணமெனப் படுத்தியான் புறப்படும் பொழுதுநின்
அடிமலர்க் கமலத்துக் கபயநின் னடைக்கலம்
வெளியிடை யுருமிடி யிடித்தென வெறித்தெழுங்
கடுநடை வெள்விடைக் கடவுனின் னடைக்கலம்
இமையா நாட்டத் திறையே யடைக்கலம்
அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்
மறைவர் தில்லை மன்றுணின் றுடிக்
கருணைமொண் டலையெறி கடலே யடைக்கலம
தேவரு முனிவருஞ் சென்றுநின் றேத்தப்
? பாசிழைக் கொடியோடு பரிந்தருள் புரியும்
எம்பெருமானின் னினையடிக் கபயம்
அம்பலத்தரசே யடைக்கல முனக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

கச்சித்திருவகவல்.

திருமால் § பயந்த ¶ திசைமுக னமைத்து
வருமேழ் பிறவியு மானிடத் துதித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக்
குலவிய சிவபதங் குறுகா + தவமே
மாதரை மகிழ்ந்து காதல் கொண்டாடும்
மானுடர்க் கெல்லாம் யானெடுத் துரைப்பேன்
விளிவெளிமார்க்க டௌிவுறக் கேண்மின்
முள்ளுக் கல்லு முயன்றும் நடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்சேன வுரைத்தும்
வெள்ளும்பாலே மெவிய கணைக்கால்
துள்ளும்வராலெனச் சொல்லித் துதித்தும்

---

* புற்கலன்- உயிர். † நடுவன்-யமன். ? பாசு-பசு[illegible]
இழை-ஆபரணம். § பயந்த-ஈன்ற. ¶ திசைமுகன்-பிரம[illegible]
+ அவம்- வீண்.

தசையுமெலும்புந் தக்கபுன் * குறங்கை
இசையுங் † கதலித் தண்டென ?வியம்பியும்
நெடுமுடருங்கி நின்றிடு மிடையைத்
§ துடி ¶ கிடி யென்று சொல்லிதுதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் + வழுப்புந்திரையும்
அலையும் வயிற்றை யாலிலை யென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்து முன்னெழுந்து
திரண்டு விம்மிச் சீப்பாய்ந் தேறி
- உகிராற்கீற வுலர்ந்துள் ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் || நான்றுவற்றும்
முலையைப்பார்த்து * முளரிமொட்டென்று
குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்
நீட்டவு முடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்
ஊட்டவும் பிசையவு முதவியங்கியற்றும்
அங்கையைப்பார்த்துக் 0 காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையு மழுக்கு மேவியகழுத்தைப்
பாரினிலினிய '' கமுகெனப் பகர்ந்தும்
வெப்புமூத்தையு மேவியவாயைக்
+ துப்பிமுருக்கின் றாய்மல ரொன்றும்
அன்னமுங் கறியு மசைவிட் டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தென மொழிந்தும்
நீருஞ் சளியு நின்றுநின் றொழுகும்
கூரியமூக்கைக் ÷ குமிழெனக் கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப் பார்த்து * கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குரும்பி யொழுகுங்காதை

---

* குறங்கு—தொடை. † கதலி— வாழை. ? இயம்பி-சொல்லி. § துடி-உடுக்கை. ¶ பிடி-கைப்பிடி. + வழும்பு-நிணம் - உகிர்-நகம். || நான்று-தொங்கி. * முளரிமொட்டு-தாமரைமொக்கு. 0 காந்தள்- காந்தப்பூ. '' கமுகு-பாக்குமரம் + துப்பு-பவளம். ÷ குமிழ்-குமிழம்பூ. * கழுநீர்—குவளை

* வள்ளைத் தண்டின்வளமெ**ன** வாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும் விளையத்
தக்கதலையோட் டின்முளைத்தெழுந்த
சிக்கின்மயிரைத் திரண் † முகிலொன்றும்
சொற்பல பேசித் துதித்து நீங்கள்
நச்சிச்செல்லு நரகவாசல்
தோலுமிறைச்சியுந் ? துதைந்துசீப்பாயும்
காமப்பாழி கருவிளைகழனி
தூமைக்கடைவழி தொளைபெறுவாசல்
எண்சாணுடம்பு மிழியும்பெருமழை
மண்பாற் சாமங் கழிக்கு மறைவிடம்
நச்சிகாமுக நாய்தானென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாசல்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் § சவலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்று புடவையைமூடி
உண்ணீர்பாயு மோசைக்கொழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேறுஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி
மலஞ்சொரிந்திழியும் வாசற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாசல்
இத்தைநீங்க ளினிதென வேண்டா
பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி
மெச்சிச்சிவமத வீடருள்பவனை
முத்திநாதனை மூவாமுதல்வனை

---

* வள்ளை-வள்ளைக்கொடி. † முகில்-மேகம். ? துதை-
ந்து-நெருங்கி. § சவலை-மெலிவு.

அண்டாண்டமு மனைத்துள பவனமுங்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுத லொழிந்ததே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பமாலை.

* அறந்தானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தானவனிற் † சதகோடியுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற்
பிறந்தான்பெருமையைஎன்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே

கட்டியணைத்திடும் பெண்டிருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கு மரம்போற்சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கி யழுவார்மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடிவைப்பரோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. 2

கைப்பிடிநாயகன் றூங்கையிலேயவன் கையையெடுத்
தப்புறந்தள்ளி லசையாமன்முன்வைத் தயல் 0 வளவி
லொப்புடன்சென்று துயினீத்துப்பின்வந் துறங்குவளை
யெப்படிநாநம்புவே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 3

நன்னுரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவைநன் னூர்தப்பினற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங்காவதுண்டோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. 4

நல்லாரிணக்கமு நின்பூசைநேசமு ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலையுளதோவக மும்பொருளு
மில்லாளுஞ்சுற்றமு மைந்தரும்வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 5

---

* அறம்-முப்பத்திரண்டுதருமம். அவை ஆதுலர்க்குச் சாலை முதலியன. † சதகோடி-நூறுகோடி. 0 வளவு-வீடு.

பொல்லாதவனெறி நில்லாதவனையும் புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்வி கல்லாதவன்மெய் யடியவர்பாற்
சொல்லாதவனுண்மை சொல்லாதவனின் திருவடிக்கன்
பில்லாதவன் மண்ணிலேன் பிறந்தேன்கச்சி யேகம்பனே

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லைப் பிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்கும் ¶ குலாமருக்கென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே

அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தார்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசாரநற் றோகையறைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசார மிப்பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம் வைத்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையும் நினையாப்பிழையுநின்னெஞ்செழுத்தை
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே.

மாயநட்போரையு மாயாமலமெனு மாதரையும்
வீயவிட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின் றாதையைக்கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதேநிட்டை யென்றானெழிற்கச்சி யேகம்பனே. 1

வரிக்கோலவேல்விழி யாரனுராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சுஞ்சொலேன் றமியேனுடல்
நரிக்கோகழுகு பருந்தினுக்கோவெய்ய நாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவிரையெதுக்கோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

காதென்றுமூக்கென்றுகண்ணென்றுகாட்டிஎன்கண்ணெ
ரே, மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதனை மறலிவிட்ட
தூதென்றெண்ணமற் சுகமென்றுநாடுமித் துர்ப்புத்தியை
யேதென்றெடுத்துரைப்பே னிறைவாகச்சியேகம்பனே. 1

ஊருஞ்சதமல்ல வுற்றார்சதமல்ல வுற்றுபெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டீர்சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்

¶ குலாமர்-கீழ்மக்கள்.

சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றுள்சதங்கச்சி யேகம்பனே. 13

சீறும்வினையது பெண்ணுருவாகித் திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமையினால்
பீறுமலமு முதிரமுஞ்சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 14

பொருளுடையோரைச்செயலினும் வீரரைப்போர்க்களத்துந்
¶ தெருளுடையோரைமுகத்தினுந் தேர்ந்துதெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்தி லருளிலன்பி
லிருளறுசொல்லினுங் காணத்தகுங்கச்சி யேகம்பனே. 15

பருத்திப்பொதியினைப் போலேவயிறு பறுக்கத்தக்க
டுருத்திக்கறுசுவை போட்டுத்திருத்து துறந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிட மாட்டாரவரை யிம்மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

பொல்லாவிருளகற் றுங்கதிர்கூகையென் புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடும் மாறெருக்குமே யறிவோருளத்தில்
வல்லாறிவா ரறியார்தமக்கு மயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 17

வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவார்வருவர் வழக்குரைப்பர்
தீதுக்குதவியுஞ் செய்திடுவர் தினந்தேடியென்று
மாதுக்களித்து மயங்கிடுவார் விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தா ரிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 18

ஓயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரைநிந்திப்ப ருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர் ! சதியாயிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார்பிறர்க்குப காரஞ்செய்யார்தமை யண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருந்தென்ன போயென்னகாண்கச்சி யேகம்பனே. ()

|| அப்பென்றும் வெண்மைய தாயினுமாங்கந் நிலத்தியல்பா
ய்த், தப்பின்றியேகுண வேற்றுமைதான்பல சார்தலினாற்

¶ தெருள்-தெளிவு. ! சதி-வஞ்சனை. || அப்பு-நீர்.

செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவனிலு
மிப்படியேநிற்ப னெந்தைபிரான்கச்சி யேகம்பனே. 2

நாயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி னரராய்ப்பிறந்துபின் * சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும் வறளாங்குளமுங் கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரை யேன்படைத்தாய்கச்சி யேகம்பனே. 2

ஆற்றிற்கரைத்த புளியாக்கிடாமலென் னன்பையெல்லா
போற்றித்திருவுளம் பற்றுமையாபுர மூன்றெரித்துக்
† கூற்றைப்பணிகொளுந்தாளுடையாய்குன் றவில்லுடை
யேற்றுக்கொடியுடையா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 2

பெண்ணாகிவந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால்வெருட்டி முலையான்மயக்கிக் 0 கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத்தள்ளியென் § போதப்பொருள்பறி
வெண்ணாதுனைமறந்தே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 2

நாவாரவேண்டும் விதன்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்கள் கைதான்வற
டாற், போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டும்பூவைய
ரீவார்தலைவிதியோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. 2

கல்லார்சிவகதை நல்லோர்தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார் குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தை நினையார்நின்னும நினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென் னிறந்தென்புகல்கச்சி யேகம்பனே. 2

வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர் வன்கனியின்
றூனமுதத்தின் சுவையெண்ணல்போலத் தனித்தனியே
தேனமுதத்தின் றெளிதாயஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவை நன்றல்லவோகச்சி யேகம்பனே. 2

---

* சம்பன்னர்-தனவான்கள். † கூற்று-யமன். 0 க
தடம்-நிதம்பம் அது இடைக்குக்கீழும் தொடைக்கு மே
முள்ளபாகம். § போதம்-ஞானம்.

ஊற்றைச்சரீரத்தை *யாபாசக் † கொட்டிலையுன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியை சோறிடுந்தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 27

சொல்லால்வருங்குற்றஞ் சிந்தையால்வருந் தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையிற்பாவங்கள் புண்ணியநூ
லல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சி யேகம்பனே.

0 முட்டற்றமஞ்சளை யெண்ணெயிற்கூட்டி முகமினுக்கி
§ மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலைவிளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெய்யும் பாவையர்மே
லிட்டத்தை நீதவிர்ப்பா யிறைவாகசசி யேகம்பனே. 29

பிறந்துமண்மீதிற் பிணியேகுடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்புன் மாதருக்குட்
பறந்துழன்றேதடு மாறிப்பொன்றேடி யப்பாவையர்க்கீந்
திறந்திடவோ பணித்தாயிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 30

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச்சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப் பின்முனற்றுக்
காதங்கரணங் களுமற்றுவானந்தக் காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 31

நல்லாயெனக்கு மனுவொன்றுதந்தருண் ஞானமிலாப் [ஞ்
பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும் பொழுதியல்பூசைசெப
சொல்லாநற்கோயி னியமம்பலவகைத் தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின்பு கொல்லுகண்டாய்கச்சி யேகம்பனே.

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண் டிறுமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின்னிழல் வார்கடமைகரம் பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார்கச்சி யேகம்பனே. ()

---

* ஆபாசம்-அலங்கோலம். † கொட்டில்-ஒதுக்கிடம்.
0 முட்டு-குற்றம் § மெட்டு-காலாழி.

நாறுமுட லு நரிப்பொதிச்சோற்றினை நான்தினமுஞ்
சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தைத் தோகையர்தங்
கூறுமலமு மிரத்தமுஞ்சேருங் குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

சொக்கிட்டரமனைப் புக்குட்டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற்றமன்னரைக் கேட்பதுபோற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்க சங்கமநிந்தித்து வீடிச்சிக்கு [G
மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்-

விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்ன மிகக்கொடுக்கப்
பொருந்தார்வளம்பெறவாழ்வார் நின்னுமத்தைபோற்றி
* மருந்தாமுலைப்பங்க ரென்னுரைப்பாதக ரம்புவியி
லிருந்தாவ தேதுகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக் குள்ளபடி
வல்லானறிந்துள னென்றுணராது மதிமயங்கிச்
சொல்லான்மலைந்துறு சூழ்விதியின்படி துதிக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செயலே யென்பர்காண்கச்சியேகம்ப

பொன்னைநினைந்து வெகுவாகத்தேடுவர் பூவையன்னு
டன்னைநினைந்து வெகுவாயுருகுவார் தாரணியி
லுன்னைநினைந்திங் குனைப்பூசியாத வுலுத்தரெல்லா
மென்னை நினைந்துகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

கடுஞ்சொலின்வம்பரை யீனரைக் † குண்டரைக்காமுக
கொடும் 0 பவமேசெயு நிர்மூடர்தம்மைக் குவலயத்து
ணெடும்பனைபோல வளர்ந்துநல்லோர்த நெறியறியா
§ விடும்பரையேன்வகுத்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

கொன்றேனனேக முயிரையெல்லாம்பின்புகொன்றுகொ
தின்றேனதன்றியுந் தீங்குசெய்தேனது தீர்க்கவென்றே[

---

* சொக்கு-சுன்னம், அல்லது, சொக்குப்பொடி. † அ
ந்தாமுலை-உண்ணுமுலை. 0 குண்டா-சோரபுத்திரர். § பவ
பாவம். ¶ இடும்பர்-செருக்குடையோர்.

நின்றேனின் சனனிதிக் கேயதனுற்குற்ற நீபொறுப்ப
யென்றேயுனைநம்பினே னிறைவாகச்சியேகம்பனே. 40

ஊரிருந்தென்ன நல்லோரிருந்தென் னுபகாரமுள்ள
பேரிருந்தென்பெற்ற தாயிருந்தென்மடப்பெண்கொடியாள்
சீரிருந்தென்னற் சிறப்பிருந்தென்னவித் தேயத்தினி
லேரிருந்தென்வல்லவா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. 41

வில்லாலடிக்கச் செருப்பா லுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப் பிரம்பாலடிக்கக் களிவண்டுகூர்ந்
கல்லார்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணர்க்கோ ரன்னைபிதா
வில்லாததாலல்லவோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. 42

விருத்தம்.

அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ-வப்பனெத் தனை யெத்தனை யப்பனோ, பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ-பிள்ளை யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ, முன்னை யெத்தனை யெத்தனை செனமமோ-மூடனுயடி யேனுமறிந்திலே, னின்னமெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ-வென்செய்வேன் கச்சியேகம்பநாதனே. 1

திருத்தில்லை.

* காம்பிணங்கும்பணைத் தோளார்க்கும் பொன்னுக்கு ங்காசினிக்குந், தாம்பிணங்கும் பல வாசையும் விட்டுத் தனித்துசசெத்துப், போம்பிணந்தன்னைத்திரளாகக்கூட்டிப் புரண்டினிமேற், சாம்பிணங்கத்துதையோ வென்செய்வேன் றில்லைச்சங்கரனே. 2

சோறிடுநாடு துணிதருங்குப்பை தொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைக ளிறங்கிடுந்தீவினை யெப்பொழுது
நீறிடுமேனியர் சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுங்கண்க ளுருக்கிடுநெஞ்சமென் னுள்ளமுமே. 3

அழலுக்குள்வெண்ணெயெனவேயுருகிப்பொன்னம்பலத்தா
ங்ழலுக்குணின்று தவ † முனுற்றும னீட்டுரமின்னுர்

* காம்பு-மூங்கில். † உனுற்றுதல்-முயலுதல்.

குழலுக்கிசைந்த வகைமாலைகொண்டு குற்றேவல்செய்த
விழலுக்குழுத்துலை யிட்டிறைத்தேனென் விதிவசமே.

ஓடாமறபாழுக் குழையாம * லோரமுரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர் கூட்டம்விடாமல் வெங்கோபநெஞ்சி
ஞடாமனன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

பாராமலேற்பவர்க் கில்லையென்னுமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து
போராமற்சேவை பிரியாமலன்பு பெருதவரைச்
சேராமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

கொல்லாமற்கொன்றைத் தின்னுமற் † குத்திரங்கோள்க
கல்லாமற் 0 கைதவரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய்[
சொல்லாமற்சொற்களைக் கேளாமற்ருகையர் மாயையி
செல்லாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

முடிசார்ந்தமன்னரு மற்றுமுளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணுவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற்பொன்னி னம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்யவேண்டுமென்றே யறிவாரில்லையே.

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிக் கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாமுற சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமமிவை மாற்றிவிட்டே
யாலமுகந்தரு ளம்பலவாவென்னை யாண்டருளே.

ஆயும்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரருகிற்சென்முற்
பாயுமிடபங் கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்முற்
பேயுங்கணமும் பெருந்தலைப்பூதமும் பின்ருெடரும்
போயென்செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர் போமிடமே. 1

ஓடுமெடுத் § ததளாடையுஞ்சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுகடோறும் பலிவாங்கியேவிதி யற்றவர்போ

---

* ஓரம்-பக்ஷபாதம். † ருத்திரம்-வஞ்சனே. 0 கைதவ
வஞ்சகா. § அதள்-தோள்.

லாடுமருட்கொண்டிங் கம்பலத்தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத்
தேடுங்கணக் கென்னகாண் சிவகாம சவுந்தரியே. 10

ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானுமிங் கொன்றோடொன்
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை [றை
காட்டுவிப்பானு மருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டேதில்லை யம்பலத்தே. 11

அடியார்க்கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற்செல்வ வரம்பெறலாம் வைய மேழளந்த
நெடியோனும் வேதனுங் காணுதகித்த நிமலனருட்
குடிகாணுநாங்க ளவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே. 12

தெய்வச்சிதம்பர தேவாவுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்த சொப்பன மாமன்னர்வாழ்வும் புவியுமெங்கே
மெய்வைத்தசெல்வமெங்கேமண்டலீகர்தம்மேடையெங்கே
கைவைத்தநாடக சாலையெங்கேயிது கண்மயக்கே 13

உடுப்பானும்பாலன முண்பானுமுய்வித்தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்றுகேள்விசெய்வானுங்கெதியடங்க [று
கொடுப்பானுந்தேகியென்றேற் பானுமேற்கக்கொடாமனின்
தடுப்பானு நீயல்லையோ தில்லையானந்தத் தாண்டவனே. ()

வித்தாரம்பேசினுஞ் * சோங்கேறினுங்கம்ப மீதிருந்து
தத்தாவென்றோதிப் † பவுரிகொண்டாடினுந் ‡ தம்முன்றம்பி
யொத்தாசைபேசினு மாவதுண்டோதில்லை யுண்ணிறைந்த
கத்தாவின்சொற்படி யல்லாதுவேறில்லை கன்மங்களே. 15

பிறவாதிருக்க வரந்தரல்வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்க மருந்துண்டுகாணிது வெப்படியோ
வறமார்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
மறவாதிருமனமே யதுகாணன் மருந்துனக்கே. 16

தவியாதிருநெஞ்சமே தில்லைமேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந்திருக்கின்ற § ஞானகரனைப் புராந்தகனை

---

* சோங்கு-மரக்கலம். † பவுரி-ஓர்கைக்கூத்து ‡ தம்முன் தமையன் § ஞானகரன் ஞானத்துக்குபிறப்பிடமாயுள்ளவன்

யவியாவிளக்கைப்பொன்னம்பலத்தாடியையைந்தெழுத்தா
செவியாமனீசெவித் தாற்பிறவாமுத்தி சித்திக்குமே. 17

நாலின்மறைப்பொரு ளம்பலவாணரை நம்பியவர்
பாலிலொருதாஞ் சேவிக்கொணுதிருப் பார்க்கருங்கல்
மேலிலெடுத்தவர் கைவிலங்கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலினிறுத்துவர் கிட்டியுந்தாம்வந்து கட்டுவரே. 18

ஆற்ருேடுதும்பை யணிந்தாடுமம்பல வாணர்தமைப்
போற்ருதவர்க்கடையாள முண்டேயிந்தப் பூதலத்திற்
சோற்ருவியற்றுச் சுகமற்றுச் சுற்றத் துணியுமற்றே
யேற்ருலும்பிச்சை கிடையாமலேக்கற் றிருப்பர்களே. 19

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடிதேவர்க் கதிபதியை
நித்தனையம்மை சிவகாமிசுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப்பொன் னம்பலத்தாடுமையனைக் காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடி யுகமோதவஞ்செய் திருக்கின்றவே. 20

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியர் செங்காட்டிலாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார்திருவுள மெப்படியோ வின்ன மென்னையன்னைக்
* கருப்பாசயக்குழிக்கே தள்ளுமோ கண்ணன் காணரிய
திருப்பாதமே தருமோ தெரியாது சிவன்செயலே. 1

திருவொற்றியூர்.

† ஐயுந்தொடர்ந்து விழியுஞ்சொருகி யறிவழிந்து
மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோதொன் றுவேண்டுவன்யா
செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர்திரு நீறுமிட்டுக் [ன்
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கற்பியுமே.

சுடப்படுவாரறியார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படுமாமதிற் றென்னொற்றியூரான் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர்பொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே. 2

* கருப்பாசயம்-கருப்பை. † ஐ-சிலேத்துமம்.

திருவிடைமருதூர்.

காடேதிரிந்தென்ன கற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்ணோ
நாடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர் * நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினு மெஞ்ஞான வீட்டின்ப மேவுவரே. 1

தாயும்பகைகொண்ட பெண்டீர் பெரும்பகை தன்னுடைய
† சேயும்பகையுற வோரும்பகையிச் செகமும்பகை
யாயும்பொழிதி லருஞ்செல்வநீங்கி லிங்காதலினற்
றேயுநெஞ்சேமரு தீசர்பொற்பாதஞ் சுதந்தரமே. 2

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோசெடியோ கடற்புறமோ கனமேமிகுந்த
நாடோநகரோ நகர்நடுவோ நலமேமிகுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோ தமியேனுடல் வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நின்பதமே.

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்து பிறந்து வளர்ந்துபட் டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும் பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங் கணக்கென்னகாண் கயிலாபுரிக் காளத்தியே. 1

பொன்னாற்பிரயோசனம் பொன்படைத்தாற்குண்டுபொ
ன்படைத்தோன், றன்னாற்பிரயோசனம் பொன்னுக்கங்கே
துண்டந்ததன்மையைப்போ, லுன்னாற்பிரயோசனம்வேண
தெல்லாமுண் டுனைப்பணியு, மென்னாற்பிரயோசன மேது
ண்டு காளத்தி யீச்சுரனே. 2

வாளான் ¶ மகவரிந் தூட்ட வல்லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளாலிளமை § துறக்கவல்லேனல்லன் றொண்டுசெய்து

* நாரியர்-மாதர்கள். † சேய்-பிள்ளை. ¶ மகவு-பிள்ளை.
§ சூள்-ஆணை.

நாளாறிக்கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்ல ஞானிச்சென்
றுளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தி யப்பருக்கே.

முப்போதுமன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினாற்
செப்போதிளமுலை யாருடன் சேரவுஞ் சீவன்விடு
மப்போது கண்கலக்கப்பட வும்மமைத்தா யையனே
யெப்போது காணவல்லேன் றிருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

இரைக்கேயிரவும் பகலுந்திரிந்திங் கிளைத்துமின்னு
ரைக்கேயவலக் குழியருகே * யசும்பார்ந்தொழுகும்
புரைக்கேயுழலுந் தமியேனையாண்டருள் பொன்முகலிக்
கரைக்கேகல்லால் நிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே.

நாறுங்குருதிற் சலதாரைதோற்புரை நாடொறுஞ்சீ
யூறுமலக்குழி காமத்துவார மொளித்திடும்புண்
டேறுந்தசைப்பிளப் பந்தரங்கத்துள் சிற்றின்பம்விட்
டேறும்பதந்தருவாய் திருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

கைலாயம்.

கான்சாயும் வெள்ளி மலைக்கரசேநின் கழனம்பினே
னூன்சாயுஞ்சென்ம மொழித்திடுவாய் கருவூரனுக்காய்
மான்சாயுஞ்செங்கை மழுவலஞ்சாய வளைந்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்ல திருமேனிசாய்ந்த சிவக்கொழுந்தே.

இல்லந்துறந்து பசிவந்தபோதங் கிரந்துதின்று
பல்லுங்கரையற்று வெள்வாயு மாயொன்றிப் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும்பொருளு மிழந்து சுகானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும்பகலு மிருப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

0 சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்துமற்று நினையாமையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனிலென்றிருப் பேனத்தனே கயிலாயத்தனே.

கையாரவேற்றுநின் றங்ஙனந்தின்று கரித்துணியைத்
தையாதுடுத்துநின் சன்னிதிக்கேவந்து சந்ததமு

* அசும்பு-கசிவு. 0 சினம்-கோபம்.

மெய்யாரநிற்பணிந் துள்ளேயுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
வையாவென்றோல மிடுவதென்றோ கயிலாயத்தனே. 4

நீரூர்த்தமேனியு ரோமஞ்சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேருய்க்கசிந்து கசிந்தேயுருகிநின் சீரடிக்கே
மாருத்தியானமுற் றானந்தமேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராருய்ப்பெருகக் கிடப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே. 5

செல்வரைப்பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைகாட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற்புக்கிட வேகாந்தமாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற்றென்றிருப்பே னத்தனேகயி லாயத்தனே. 6

மந்திக் * குருளையொத் தேனில்லைநாயேன் வழக்கறிந்து (ப்
சிந்திக்குஞ்சிந்தையையா னென்செய்வேனெனைத்தீதகற்றி
புந்திப்பரிவிற் ! குருளையேந்திய 0 பூசையைப்போ
லெந்தைக்குரியவன் காணததனே கயிலாயத்தனே. 7

வருந்தேன்பிறந்து மிறந்துமயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேனாகிற் புகுகின்றிலேன்புகழ் வாரிடத்தி
விருந்தேனினியவர் கூட்டம்விடேனிய லஞ்செழுத்தா
மருந்தேனருந்துவ னின்னருளாற் கயிலாயத்தனே. 8

ம து ரை.

விடப்படுமோவிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படுமோநின் னருளின்றியேதின மேயலையக்
கடப்படுமோவற்பர் வாயிலிற்சென்று கண்ணீர்ததும்பிப்
படப்படுமோசொக்க நாதாசவுந்தர பாண்டியனே. 1

பொ து.

¶ உடைகோவணமுண் டுறங்கப்புறந்திண்ணை யுண்டுணவி
கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்துணைக்கே
§ விடையேறுமீசர்திருநாமமுண்டிந்தமேதினியில் [றைக்கே
வடகோடுயர்ந்தென்ன தென்கோடுசாய்ந்தென்ன வான்பி

* குருளை-குட்டி. ! பூசை-பூனை. ¶ உடை-வஸ்திரம்
§ விடை-இடபம்.

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யீடுநமக்குச் சொலவேயொருவரு மிங்கில்லையே.

நாடிக்கொண்டீசரை நாட்டமுற்றுயிலை நாதரடி
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து (
மூடிக்கொண்டோமென் றுங்காமாரிதங்கண்முநிந்தவென்ற
பீடிப்பையோநெஞ்சமே யுனைப்போலிலைப்பித்தர்களே.

கையொன் றுசெய்யவிழியொன் றுநாடக் கருத்தொன்றெ
பொய்யொன் றுவஞ்சகநாவொன் றுபேசப் புலால்கமழு (
மெய்யென் றுசாரச் செவியொன் று கேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்ற பூசையெவ்வாறு கொள்வாய்வினைதீர்த்தவனே

கண்ணுண்டுகாணக் கருத்துண்டுநோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டுபாடச் செவியுண்டுகேட்கப்பல் பச்சிலையா
லெண்ணுண்டுசாத்த வெதிர்நிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே.

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவிலும்வேதச் சுருதியிலு
மல்லினுமாசற்ற வாகாயந்தன்னிலு மாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லிலுமன்ப ரிடத்திலுமீச னிருக்குமிடங்
கல்லிலுஞ்செம்பிலுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே.

வினைப்போகமேயொருதேகங்கண்டாய் வினைதானொழிந்
தினைப்போதளவுநில் லாதுகண்டாய் சிவன் பாதநினை (
நினைப்போரைமேவு நினையாரைநீங்கிந் நெறியினின்று
லினைப்போலொருவருண் டோமனமேயெனக் குற்றவரே

பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்து (
முட்டச்சுருட்டியென் மொய்குழலாள்கையில் முன்கொடு
கட்டியிருந்த கனமாயக்காரிதன் காமமெல்லாம்
விட்டுப்பிரியவென்றோ விங்ஙனேசிவன் மீண்டதுவே.

சூதுற்றகொங்கையு மானார்கல்வியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்றபூசலுக் கென்செலாஞ்செய்த புண்ணியத்தாற்

நீதற்றமன்னவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ
காதற்றவூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே. 9

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணுமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப்போதும் புகலும் நெஞ்சேயிந்தப் பூதலத்திற்
நீதுற்றசெல்வமென் றேடிப்புதைத்த திரவியமென்
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே. 10

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணுசைமங்கையைவிட்டுவிடப்
போதித்தவன்மொழி கேட்டிலையோசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன்சந்திரன் போலேவெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே. 11

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
யினமானசுற்ற மயானமட்டேவழிக் கேதுதுணை
தினையாளவெள் ளளவாகினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாளவென்றும் பரலோகஞ்சித்திக்குஞ் சத்தியமே. 12

* அத்தமும்வாழ்வு மகத்துமட்டேவிழி † யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத் தழுமைந்தருஞ் சுடுகாடுமட்டே
பற்றித்தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே. 13

சீயுங்குருதிச் செழுநீர் வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடவையொன் றில்லாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்றயோனிக் கிரவுபகன்
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே. 14

சீதப்பனிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தை தினமிரந்து
நீ 0 துய்க்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்த § மேதினியி
லேதுக்குநீசலித்தாய் மனமேயென்றும் புண்படவே. 15

ஆருண்டுதோப்புண் டணிவீதியம்பலந் தானுமுண்டு
நீறுண்டுகந்தை நெடுங்கோவணமுண்டு நித்தநித்த

---

* அத்தம்-பொருள். † அம்பு-நீர். 0 துய்த்தல் - உண்ணல். § மேதினி-உலகம்.

மாறுண்டுலாவி மயங்குநெஞ்சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மாவிருக்கச் சுகமுமுண்டே. (

உடுக்கக் * கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யிலொடுங்கிவந்தாற்
றடுக்கப்பழையவொரு வேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப்புறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேநமக்குக் குறைவில்லையே. (

மாடுண்டுகன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெல்லா
கேடுண்டெனும்படி கேட்டுவிட்டோமினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டு கந்தையுண்டுள்ளே யெழுத்தைந்துமோதவுண்
தோடுண்டகண்ட னடியார்நமக்குத் துணையுமுண்டே. 1

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு [
நீர்த்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ நித்த னன்புகொ
வேர்த்தார்குளித்துப் பசித்தார்புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே. 1

ஒன்றென்றிருதெய்வ முண்டென்றிருவுயர் செல்வமெல்
மன்றென்றிரு பசித்தோர்முகம்பார் நல்லறமுநட்பு
நன்றென்றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென்றிருமனமே யுனக்கே வுபதேசமிதே. 2

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேயுனக்குப தேசமிதே. 2

என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்ததீவினையோ விங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே.

திருவேடமாகித் தெருவிற்பயன்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப்பிச்சை பகருமென்றுனைப் பதம்பணிந்தேன்

---

* கவித்தல்—மூடுதல்.

கருவாகுமேதக் கடற்கரைமேவக் கருதுமென்னை
யுருவாகிக்கொள்ளவல்லோ விங்ஙனேசிவனுற்றதுவே. ()

விட்டேனுலகம் விரும்பேனிருவினை வீணருடன்
கிட்டேனவருரை கேட்டுமிரேன்மெய் கெடாதநிலை (க்கு
தொட்டேன்சுகதுக்க மற்றுவிட்டேன் றொல்லைநான்மறை
மெட்டேனெனும்பர மென்னிடத்தேவந்திங் கெய்தியதே.

அட்டாங்கயோகமு மாதாரமாறு மவத்தையைந்தும்
விட்டேறிப்போனவெளிதனிலே வியப்பொன் றுகண்டேன்
வட்டாகிச்செம்மதிப்பாலூறலுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாதபேரின்ப மென்னைவிழுங்கி யிருக்கின்றதே. ()

*எரிஎனக்கென்னும்புழுவோவெனக் கென்னுமிந்தமண்ணு
சரிஎனக்கென்னும்பருந்தோ வெனக்கெனுந்தான்புசிக்க(ஞ்
நரியெனக்கென்னும் புன்னாயெனக்கென்னு மிந்நாறுடலைப்
பிரியமுடன்வளர்த்தே னிதனாலென்ன பேறெனக்கே. ()

அண்ணறன்வீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொருநாளொன்ப தாமவரேவலு நண்ணுமிவலூர்
துண்ணென்பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுகமுமெல்லா
மெண்ணிலிகால † மவமேவிடுத்தன மெண்ணரிதே. 27

என்பெற்றதாயாருமென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்றமாதரும்போவென் றுசொல்லிபுலம்பிவிட்டார்
கொன்பெற்றமைந்தரும் பின்வலம்வந்து குடமுடைத்தா
ருன்பற்றொழிய வொறுபற்றுமில்லை யுடையவனே. 28

கறையற்றபல்லுங் கரித்துணியாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்றநெஞ்சமும்பொல்லாதவூணும்புறந்திண்ணையுந்
தறையிற்கிடப்பு மிறந்துண்ணுமோடுஞ் சகமறியக்
குறைவற்றசெல்வமென்றே கோலமா ? மறை கூப்பிடுமே.

எட்டுதிசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய்
முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்குசோதியை மூடரெல்லாங்

* எரி-நெருப்பு. † அவம்-வீண். ?மறை-வேதம்.

கட்டிச்சுருட்டிததங் கக்கத்தில்வைப்பர் கருத்தில்வையார்
பட்டப்பகலை யிரவென்றுகூறிடும் பாதகரே.

வாய்நாறுமூழன் மயிர்சிக்குநாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறுமங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்
சீநாறும்யோனி யழநாறுமிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறுமங்கையர்க் கோவிங்ஙனே மனம்பற்றியதே.

உரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித்தரிக்கத் திருநீருமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்தச் சாதியிலு
மிரக்கத்துணிந்துகொண் டேன்குறைவேது மெனக்கில்

ஏதப்பட்டாயினி மேற்படும்பாட்டையி தென்றறிந்து
போதப்பட்டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்லறிவாய்
வாதப்பட்டாய்மட மாதர்கலவி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட்டாய்நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தருமே

சூரப்பற்றுவல்வினை சுற்றமுற்றுத் தொழில்களற்றுக்
காரப்பற்றுமங்கையர் கையிணக்கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்றுநாதனை வாயாரவாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோ பரமாபர மானந்தமே.

பேய்போற்றிரிந்துபிணம்போற்கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லாம்
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற் கருதித்தமர்போலனைவர்க்குந்தாழ்மை சொல்லிச்
*சேய்போலிருப்பர்கண்டீ ருண்மைஞானந் தெளிந்தவரே

† விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கேபுழுவந் துறையிடமேநல முற்றுமிலாச்
சடக்கேகருவி தளர்ந்துவிட்டாற்பெற்ற தாயுந்தொடத்
தொடக்கேயுனைச்சுமந்தே னின்னினேது சுகமெனக்கே.

அழுதாற்பயனென்ன நொந்தாற்பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற்பயனென்ன நின்னையொருவர் சுடவுரைத்த

---

* சேய்-குழந்தை. † விடக்கு மாமிசம்.

ழுதாற்பயனென்ன னன்மையுந்தீமையும் * பங்கயத்தோ
னெழுதாப்படிவருமோ சலியாதிரென்னேழைநெஞ்சே. ()

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்கேளு முடம்படங்கப்
பாரீர்சமணைக் கழுவேற்றுநீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்
ாரீரனந்தலைச் சுற்றத்தைநீங்கிச் சகநகைக்க
வரீருமக்கவர் தாமேதருவ ரிணையடியே. 38

ற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
ாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமறைநூ
லெற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடிமந்திர மென்னகண்டா
ாற்றிற்கிடந்து துறையறியாம லலைகின்றையே. 39

ங்காரமாய்நின்ற வத்துவிலேயொரு வித்துவந்து
ாங்காய்முளைத்த பயனறிந்தாற்பதி னாலுலகு
ங்கர்மநீங்கி நிறையாநிரைந்து நிறையுருவா
ாங்காரமானவர்க் கெட்டாக்கனிவந் தமர்ந்திடுமே. 40

தியார்படைப்பு மரியா () ரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
தியார் ! தொடைப்புநம் பாலணுகாது பரானந்தமே
தியாகக்கொண்டு மற்றெல்லாந் துயிலிற் கனவெனநீ
தியாதிருமனமே யிதுகாணன் மருந்துனக்கே. 41

ய்க்குண்டுதொண்டு நமக்குண்டுபிச்சை நமனைவெல்ல
ாய்க்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சரமதி யாமல்வரும்
பய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி
ாய்க்குண்டுதேசிகன் றன்னருளேக்கங்களேக்குதற்கே.

மங்கனிட்டைகள் வேதங்களாகம நீதிநெறி
யாமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்த்ர யோகநிலை
மங்கள்சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
மங்கடோறு மிவர்செய்யும் பூசைகள் சர்ப்பனையே. 43

னெத்தனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலைநன்னெஞ்சமே
யனிப்படிக்கெட் டுழலுகின்றாயினி யேதுமிலா

---

* பங்கயத்தோன் - பிரமன். () அளிப்பு-ரக்ஷிப்பு.
தொடைப்பு-சங்காரம்.

வானத்தின்மீனுக்கு வன்றூண்டிலிட்ட வகையதுபோற்
போனத்தைமீள நினைக்கின்றனையென்ன புத்தியிதே.

* அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனு
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கிற வித்தையிட்டுப்
புன்செய்க்களைபறித்தே வளர்த்தேன் சிவபோகத்தையே.

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டீருங்கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ணீயாரு நானாரெனப் பகர்வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும்வந்து குடிகொள்வரேற்கொண்ட நோயுமொரு
பாயாருநீயுமல்லாற் பின்னையேது நட்பாமுடலே.

ஆயும்பொழுது மயிர்க்கால்கடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்
பேயுநடனமிடுங் கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்தில்லையோ பொருடேட நினைந்தனையே.

பூணும்பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத்தானல்ல பூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்ல மங்கையற்கல்ல நற்காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணுவளர்க்க வடியேன் படுந்துயரம் சற்றல்லவே.

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதயந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாதலிங்கங் கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசையன்றோ குருநாதன்மொழிந்ததுவே.

எருமுட்டைபுட்கி லுதிர்ந்திடுஞ் செல்லுக் கெவாழுவார்
கருமுட்டைபுக்குக் கழலகன்றாய்கன துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலழும்பேதையிர் பேத்துகிறீ
ரொருமுட்டும்வீட்டு மாறுமென்றைக்கு மோதுமினே.

மையாடுகண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
யையாநின்மாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துள்ளே

---

* அஞ்சக்கரம்-பஞ்சாட்சரம்.

மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய் பழங்கதையாய்க்கனவாய் மெல்லப்போனதுவே

ஆயாய்ப் பலகலை யாய்ந்திடுந் தூய வருந்தவர்பாற்
போயாகிலுமுண்மை வைத்திருந்தாயில்லை பூதலத்தில்
! வேயார்ந்ததோளியர் காமவிகாரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய்விழிக்கின் றனைமனமேயென்ன பித்துனக்கே. ()

அடியாருறவு மரன்பூசைநேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில்வேறு பயனுளதோபங் கயன்வகுத்த
குடியானசுற்றமுந் தாரமும்வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியாலடியுண்ட வாறொக்குமென்றினஞ் சார்ந்திலரே. ()

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபக்களஞ்சிய மாணவந்தா
னீங்காரவரண்மனை பொய்வைத்தகூடம் விண்ணீடிவளர்
தேங்கார்பெருமதிற் காமவிலாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்காயுனைப்பணிந் தெப்படிஞானம் பலிப்பதுவே. 54

ஒழியாப்பிறவி யெடுத்தேங்கியேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப்பதவிக் 0 கவுடதங்கேட்டி யனுதியனை
மழுமான்கரத்தனை மால்விடையானை மனத்திலுன்னி
விழியாற்புனல்சிந்தி விம்மியழுநன்மை வேண்டுமென்றே.

நாய்க்கொருசூலு மதற்கோர்மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொருஞானம் பிடிபடுமோபெருங் காஞ்சிரங்கா
யாக்குவாரா தருந்துவாராது போலுடம்பு
தீக்கிரையாவதல்லா லேதுக்காமிதைச் செப்புமினே. 56

¶கச்சிற்கிடக்குங் கனதனத்திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித்திருக்கின்ற வேழைநெஞ்சே? யிடவான் * பயந்த
பச்சைப்பசுங்கொடி யுண்ணமுலைப்பங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக்கிடமனமே யொருகாலுந் தவறில்லையே. 57

! வேய்-மூங்கில் 0 அவுடம்-மருந்து. ¶ கச்சு-முலைக்கட்டு. (அதாவது ரவிக்கை) ? இடவான் - மலையரையன். * பயந்த-பெற்ற.

! மானுர்விழியைக் கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனுகியென்னைக்குடியேற்றிக்கொண்டனன்குற்றமில்
போனாலும் 0 பேறிருந் தாலுநற்பேறிது பொய்யன்றுகாண்
ஆனாலுமிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே. 5

சற்றுகிலுந்தன்னைத் தானறியாய்தனை யாய்ந்தவரை
யுற்றுகிலுமுரைக் கப்பொருந்தாயுனக் கானநிலை
பற்றுய்குருவைப் பணியாய் பரத்தையர் பாலிற்சென்றெ
பெற்றுயமடநெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தனுமே. (

உளியிட்டகல்லையு மொப்பிட்டசாந்தையு மூத்தைய
றைப், புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகிலேனுயர் பொ
னெனவே, யொளியிட்டதாளிரண் டுள்ளேயிருத்துவதுன்
மை யென்று, வெளியிட்டதாளிரண் டுள்ளேயிருத்துவத
ண்மை யென்று, வெளியிட்டடைத்து வைத்தேனினி
லொன்றும் வேண்டிலனே. 6

கல்லாலெறியுண்டுங் காலாலுதையுண்டுங் காளைகையில்
வில்லாலடியுண்டு முன்னாள்விடமுண்டு மேலளித்துப்
பல்லாற்புரமெரி யேகம்பவாணர் பதாம்புயத்தின்
சொல்லாற்செவியினிற் கேளாதிருந்ததென்றெல்வினையே

ஒருநான்குசாதிக்கு மூவகைத்தேவர்க்கு மும்பருக்குந்
திருநாளுந்தீர்த்தமும் வேறுளதோவத் திசைமுகனால்
வருநாளில்வந்திடு மந்தக்கண்ணாளன் வகுப்பொழியக்
குருநாதனுணைகண்டீர் பின்னையேதிக் ? குவலயத்தே. 6

விருத்தம்.

பாரோநீரோ தீரோ * வளியோ படர்வானோ
ஆரோநானென் றுய்வுறுகின்றே னறிவில்லேன்
பாரோநீரோ தீயோவளியோ படர்வானோ
ஆரோநானென் றுய்வுறுகின்ற வதுநீயே. 6

! மானுர்-மாதர். 0 பேறு-பிரயோசனம். ? குவலய
உலகம். * வளி-காற்று.

நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நன்னிதியந்தேடி - நல மொன்றுமறியாத நாரியரைக் கூடிப், * பூப்பிளக்கவருமே ழைப்புற்றீசல்போலப்-புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்க ளைப் பெறுவீர், காப்பதற்கும் வகையறியீர்-கைவிடவு மாட் டீர் - கவட்டுத்தோல்மரத்துளையிற் கானுழைத்துக்கொண்டீர்
0 ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல வகப்பட் டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீரே. 64

மத்தளை தயிருண்டானு மலர்மிசையவனுந்தேடிப்
பித்தளைகொண்டபோதும் வெளிப்படாப்பிரானேயிங்குச்
செய்த்தளைகூறவந்த சேந்தனைவேந்தனிட்ட
கைத் ? தளைநீக்கியென்முற் காட்டுவென்காட்டுளானே. ()

தாயாருக்குத்

தகனகிரியை செய்கையிற்பாடிய

வெ ண் பா.

ஐயிரண்டு திங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
¶ பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச்-செய்யவிரு
கைப்புரத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
யெப்பிறப்பிற் காண்பே னினி. 1

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
யந்திபகலாச் சிவனை யாதரித்துத்-தொந்தி
சரியச்சுமந்து பெற்ற தாயார்தமக்கோ
வெரியத் தழன்மூட்டு வேன் 2

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து-முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன். 3

---

* பூ-பூமி. ! ஆப்பு-முளை. ? தளை-விலங்கு ¶ பையல்-ஆண்குழந்தை.

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்துவளர்த் தெடுத்துத் தாழாமே-யந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
? மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்.

அரிசியோநானிடுவே னுத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாம-லுருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானேயெனவழைத்த வாய்க்கு.

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமன்-மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

வி ரு த் த ம்.

முன்னையிட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீ தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்டதீ யடிவயற்றிலே
யானுமிட்டதீ மூள்கமூள்கவே.

வெ ண் பா.

வெகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியேனையகோ * மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ-சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய்.

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள்-பாற்றெளிக்க

? மெய்-உடம்பு. * மாகம்-ஆகாசம்.

வெல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காம
லெல்லாஞ் சிவமயமே யாம். 10

வெளிப்பட்டபின் பாடியது.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
லென்று விடியுமெனக் கென்கோவே-நன்றி
* கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து. 11

சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே-நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண். 12

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேரியிரு-நாடீ
யென்னை நினைத்தா விடுப்பி லுதைப்பேனு
னுண்ணை நினைத்தா லுதை. 13

வாசற்படிகடந்து வாராதபிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதில்லை யண்ணலே யாசைதனைப்
பட்டிறந்த காலமெலாம் போது பரமேட்டி
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல். 14

கண்டங் கறியதாங் கண்மூன்றுடையதா
மண்டலத்தைப்போல வழகியதாங்-தொண்ட
ருடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு. 15

! ஓடுவிழுந்து சீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருந்தை யானறிந்து கொண்டேன் 0 கடுவருந்து
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றி யூர்தெருவிற்
போவாரடியிற் பொடி. 1

---

* கருதார்-பகைவர். !ஓடு-ஓர்வகைக்கட்டி 0 கடு-விஷம்

வாவியெல்லாந்தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாங் கணநாதர்-பூவுலகி
லீதுசிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரோதுந் திருவொற்றி யூர். 17

* நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த்தொழுவதுவு
மிச்சையிலேதானங் கிருப்பதுவும்-பிச்சைதனை
வாங்குவதுமுண்பதுவும் வந்துதிருவாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானேசுகம். 18

இருக்கமிடந்தேடி யென்பசிக்கேயன்ன
முருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன்-பெருக்க
வழைத்தாலும் போகே னரனே யென்றேக
மிளைத்தாலும் போகே னினி. 19

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகின்றார் சுற்றத்தார்-பட்டதுபட்
டெங்நேரமுஞ்சிவனை யேற்றுங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம். 20

ஆவியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியிற்
பாவியென்று நாமம் படையாதே-மேவியசீர்
வித்தாரமுங்கடம்பும் வேண்டாமடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி. 21

ஆரூா ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றூரூர்கடோறு முழலுவீர்-நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்காணீவிர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர் 22

எத்தனையு ரெத்தனைவீடெத்தனை தாய் பெற்றவர்க
ளெத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றே-னித்த
மெனக்குக் களையாற்று யேகம்பா கம்பா
வுனக்குத் திருவிளையாட்டோ.

---

* நச்சுவிஷம்.

மண் ணுந் தணலா ற வா னும்புகையா ர
வெண்ணரிய தாயு மிளேப்பா றப்-பண் ணுமயன்
கையா றவு மடியேன் கலா றவுங் கண்பா
ரையா திருவை யாறு. 24

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சமே
வைப்பிருக்கவாயின் மனேயிருக்கச்-சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு. 25

மேலுமிருக்க விரும்பினேயோ வெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலேயே சித்தியே-கால்கைக்குக்
கொட்டையிட்டுமெத்தையிட்டு குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு. 26

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளேப் போலவே
அன்புவைத்து நெஞ்சே யலேந்தாயே-வன்கழுக்க
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட்டிப்புட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு. 27

இன்னம்பிறக்க விசைவையே நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை-முன்ன
மெரிந்தகட்டை மீதி லினேக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டதுகண்டு. 28

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்-கடைச்சங்க
மாம்போததூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம். 29

பொய்யை யொழியாய் புலாலேவிடாய் காளத்தி
யையரேயென்று யறஞ்செய்யாய்-வெய்ய
சினமேயொழியாய் திருவெழுத்தைந்தாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு. 30

* எருவாய்க்கிருவிரன்மே லேறுண் டிருக்குங்
? வருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்-திருவாரூர்த்
தேரோடும்வீதியிலே செத்துக் கிடைக்கின்றாய்
நீரோடுங் ! தாரைக்கா நீ.

மாதாவுடல் சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
0 வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே-நாதா
() விருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா.

† அத்திமுத லெறும்பீ றானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந் தளிக்குந் தேசிகா-மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியென் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
யிசிக்குதையா காரோண ரே.

எத்தனைநாள் கூடியெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ-வித்தகனார்
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் || கங்குள்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே.

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ-ரெச்சிறனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமய மாமே.

§ காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுன் கடைவாய் படுமுன்னே-மேல்விழுந்தே
யுற்றாரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு

---

* எருவாய்-குதம் ? கருவாய்-குய்யம், ! தாரை- 0 வேதா-பிரமன். () இழுப்பையூர்-ஓர்திருப்பதி. † அ... யானை. || கங்குல்-இரவு. § காலன்-யமன்.

ாத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்-நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
ய்யடா வுய்யடா வுய். 37

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணிநெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினை யுன்னாதே-பருத்ததொந்தி
ம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்க்கழுகு
ம்மதென்று தானிருக்குந் தான். 38

த்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவஸ்தைப் பட்டாலு
த்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே-வித்தகமாய்க்
ாதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
ாதிமன நீர்க்குடத்தே தான். 39

ாலைப் பொழுதி 0 னறுமஞ்சளரைத்தேகுளித்து
வலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து-சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
த்தானு லென்செய்வாள் பின். 40

ான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும் பொருளேயோ
ன்றேடுமுயிரேயோ வுயிர்தேடு-முணர்வேயோ
ான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந்தனைத்தேட
ான்றேடி நான்காண நானாரோநானாரோ. 41

பட்டணத்தார் வெண்பா

முற்றுப் பெற்றது.

---

* தாதி-வேலைக்காரி. 0நறுமஞ்சள் பரிமளமுள்ளமஞ்சள்

உடற்கூற்றுவண்ணம்.

தன தன தான தன தன தான
தந்ததனந்தன தான தனந்த
தன தன தனந்த தனன தனந்த
தானன தானன தானன தந்த—
தந்ததன தான தன தானனு.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
ஆறுசிரோணித மீதுகலந்து—

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்து
புகுந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கபடமிதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

உருவமுமாகி யுயிர்வளமாத மொன்பதுமொன்று
நிறைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்வழுந்து
யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

மகளிர்கள்சேனை தாவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

ஒளிநகையூற விதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிரு போவென நாமம்விளம்ப—

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்ப
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—

அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே

உயர்தருஞான குருவுபதேச முந்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

மயிர்முடிகோதி யறுபதுநீல வண்டமிர் தண்டொடை
கொண்டைபுனைந்து மனிபோனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—

மதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டு
மருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

மனதுபொரும லவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோதகு ரோதமடைந்து

செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே. (½)

வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல் விடாமன்மொழிந்து—

துயில்வருநோமிருமல்பொருதுதொண்டையினெஞ்சு
மூலர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு—

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லைந்துமருண்டு திடமுமலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதாவேதனநொந்து—

மறையவன்வேத னெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்டமினியெனதே
மேதிவாழ்நி லாதினி நின்ற—

கடன்முறைபேசி மெனவுரைநாவு றங்கிவிழுந்தல
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவ
பூதமுநாலு சுவாசமுநின்று—

நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே.

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்
குஞ்சியும்விஞ்ச மனதுமிரண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்து
குனிந்தழநொந்து மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

பழையவர்காணு மெனுமயலார்கள் பஞ்சுபறந்திட
நின்றவர்பந்த ரிடுமென வந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

பலரையுமேவி முதியவர்தாமி ருந்தசவங்கழு
வுஞ்சிலரென்று பணிதுகிலொருங்கல் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்
குனிந்துசுமந்து கடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து—

விறகிடைமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்து
முறிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—

நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

உ

சிவமயம்.

திருவள்ளுவர் ஞானம்.

காப்பு-விருத்தம்.

அண்டபிண்டம்நிறைந்துநின்ற வயன்மால்போற்றி
யகண்டபரிபூரணத்தி னருளைப்போற்றி
மண்டலஞ்சூழிரவிமதி சுடரைப்போற்றி
மதுரதமிழோதுமகத் தியனைப்போற்றி
எண்டிசையும்புகழுமெந்தன் குருவைப்போற்றி
யிடைகலையின்சுழிமுனையின் கமலம்போற்றி
குண்டலிக்குளமர்ந்துநின்ற குகனைப்போற்றி
குருமுனியின்தாளினை யெப்போதும்போற்றி

அன்னையெனுங் கெர்ப்பமதில் வந்தமதிலேயிரு
து, நன்னயமாய்ப் பத்துதிங்கள் நாளகத்திலேயி
ந்தேன், என்னென்ன அதிசயங்கா ணிவ்வுலகிலே
வமைத்து, உன்னிதமெல்லா மமைத்தே நுண்ண
விதுகாண்கிலரே.

அம்புவியிலேயுதித்து ஆய்ந்துமரிபாஷைதன்னை
வம்புலகத்தார்வசிய மாய்கைபிடித்தேபிரிந்து
கும்பிதனிலேயுழன்று குண்டலிதன் பொற்கமலம்
நம்பியிருந்தேசிலநாள் ரகசியத்தைக் காண்கிலனே

அண்டரண்டவான்புவியு மாகமத்தினுட்பொருளு
கண்டிதமாயான்விளங்குங் காயமதிலேயறியும்
வண்டரெனை நீசனென்று வாறுதனையேயொழித்தே
ன், விண்டரகசியந்தனை விளக்கமதுகாண்கிலரே.

வையமதிலேயுதிக்கு மாண்டர்களேயுங்களுயிர்
மெய்யன்றிருந்தசைவு வெளிப்படுவதென்னவிதம்
ஐயமில்லாவாழ்ந்துலகி லாண்மையகபூண்டமதி
பொய்யனுமிவ்வாழ்கையது போகுஞ்சுடுகாடுளதே

வீடானமூலச் சுழிநாதவீட்டில் விளங்கும்விந்து
நீடாழிலோகந் தழைத்துப்பெருகி நின்றிலகுந் [
தேடாதழித்த பொருளானபொக்கிஷந் தேடியெ
காடானநாடு சுடுகாடுசேர்வதுங் கண்டிலரே.

எழுவகைத்தோற்றமும் நால்வகையோனியிலெ
திடினும், பொழியச்சுரோணிதம் நாதவிந்துட் பொ
ருள்போதகத்தால், கழியக்கழியகடலுயிர் தேய்
றைகண்டுமிருந், தழியப்பெருந்தறை யென்னுளிரு
து மனித்தியமே.

என்னுளிருந்தென்ன முன்னுளனுப்படி யிந்தவுட
தன்னுலழிவதுந் தானறியாதென தந்தைவிதி
உன்னுலழிவது முடலுயிர்காய மொழிவதுங்காண்
டன்னுள் னுப்படி கண்டுமிருந்தறி யாதவரே.

யோனிக்குளாசை யொழியாதனித்திய முங்களுயிர், தேனிக்குளின்பஞ் சுகாதிதமோவருஞ் சிற்றின்பத்தில், ஊனற்றுகாய முடலற்றுப்போம் பொழுதொன்றறியா, ஈனர்க்குச்சொற்கஞ் சுடுகாடொழிய இனியில்லையே. 8

இந்தவுடல்காய மிறந்துவிடுமிவ்வுலகில்
வந்தவழிதானறியா வாழ்க்கையோ-இந்தவுடல்
அற்பக்குழிய தனி லரவமிருப்பதெனும்
கற்பகத்தையாண்டிடுமோ காட்சி. 9

ஞானமறிந்தோர்க்கு நமனில்லைநாள்தோறும்
பானமதையுண்டு பசியாறுல்-ஞானமது
கண்டாலுடலுயிருங் காயம்வலுவாகும்
உண்டாலமிர்தரச முண். 10

சுழியறியார்க்கென்ன சுகமறியார்க்கென்னகுரு[பா
வழியறியார்க்கென்னவெய்தும் வாறுகாண்-சுழியறி
மூலமறிந்தவ்வழியில் முத்தியடையார்க்குநமன்
கானவர்க்கேமரணங் காண். 11

வேதமறைஞான மெய்யுணர்வதாகில்
நாதனருளால்பதவி நாடுமோ-வேதமறை
நாலுபொருளுண்ணெது நற்பொருளின்வாரறிய
பாலுமதுநெய்யெனவும் பார். 12

முதலிருந்தவூழ்வினையை முப்பாழைச்சுட்டுமனம்
பதராமலுமதியாமல் பாடுபட்டேன்-முதலிருந்த
நல்வினையுந்தீவினையு நாடாமலும்பறந்து
வல்வினையைப்போக்கிவிட்டேன் வாறு. 13

காயசித்தியாலெனது கர்மவினைபோக்கியபின்
மாயசித்திமூலசுழி வாய்க்குமே-காயசித்தி
மூலப்புளியதனுல் முதல்தீட்சையாச்சுதினி
காலமென்னரெண்டாண்டில் காண். 14

தல்லும்பின்வாறு கறித்தறியா துண்டுமனு
வல்வினைக்குள்ளாகி மரணமானர்-கல்லுப்பு
வெள்ளைக்கல்லுப்பு வெகுவிதமாய்வந்தாலும்
உள்ளமதிலுண்டென்று உண். 1

என்றுமிந்துப்பு எண்சாணுடலிருக்க
கண்டுமறியாதென்ன காரணமோ-என்றுமதி
வாரியமுரியதை வன்னிவிட்டுக்காச்சியபின்
வீரியமாயா னுணரு மெய். 1

உப்பின்கசடுதான் ஊறலதுமாறினதால்
மூப்புசுன்னமாவதற்கு முன்பேர்-உப்பதனல்
கற்பாந்தங்கோடி காயமிதுவலுத்து
செற்பாயும்வாசியினுல் தேகம். 1

அஞ்சுபஞ்சபூத மறிந்தாலணித்தியம்போம்
அஞ்சுவசப்படுவ தாண்டதனில்-அஞ்சும்
கண்டறிவோர்ஞானக் காட்சிமதினினைவு
விண்டறியலாமே விதி. 1

எண்சாணுதேக மெடுத்தாலென்னுண்டையே
பெண்சாரல்நீக்கிப் பேரின்பம்-என்காண்
தேகமொழியாமல் சித்திபெருஞானம்
யோகசித்திபூசைவிதி யுண்மை. 1

திருவள்ளுவர்ஞானம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருவெண்காடரென்கிற

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

முதல்வன் முறையீடு.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்திட்பட்டதுயர் நாடநடக்குதடா. 1

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனாற் பித்துபிடித்தனடா. 2

தனுவாதியநான்குந் தானாய்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா. 3

மாமாயையென்னும் வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந் தாதுகலங்கிறண்டா. 4

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

மண்ணாசைபட்டேனே மண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசை போகேனேயென்குதே.

மக்கள்சுற்றத்தாசை மறக்கேனேயென்குதே
திக்கரசாமாசையது தீரனேயென்குதே. 6

வித்தைகற்குமாசையது விட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசை சிதையேனென்குதே. 7

மந்திரத்திலாசை மறக்கேனேயென்குதே
சுந்திரத்திலாசை துறக்கேனேயென்குதே.

கட்டுவர்க்கத்தாசை கழலேனேயென்குதே
கெட்டுதனிலாசை சிதையேனேயென்குதே.

மாற்றுஞ்சலவை மறக்கேனேயென்குதே
சோற்றுக்குமிழியுமின்னுந் தூரனேயென்குதே

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

ஐம்புலனு மடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந் தேறேனேயென்குதே.

காமக்குரோதங் கடக்கேனேயென்குதே
நாமேயரசென்று நாடோறுமெண்ணுதே.

அச்சுமாங்கார மடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமின்னுமானங் கழலேனேயென்குதே.

நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசை யழியேனேயென்குதே.

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையில்வேகக்கல்
எண்ணுந்திரமா யிருப்போமென்றெண்ணுதே.

அநித்தியத்தைநித்தியமென் றுதாரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தனைமறக்கேனென்குதே.

நரகக்குழியுமின்னுநான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்கு லுனைக்கெடுப்பேனென்குதே.

குரும்பைமுலையுங் குடிகுடிப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த னுவியுன்பேன்னெனன்குதே. ()
மாதருருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிங் கரக்காயுருகிறண்டா. 19
கந்தனையீன்றருளும் கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்தினு னேறிப்படருவண்டா. 20

• கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

புல்லாகிப்பூண்டாய்ப் புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள்போதாதோ. 21
கிரியாய்க்கீடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ
நீரியாயூர்வனவாய் நின்றநாள்போதாதோ. 22
பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய் வீழந்தநாள்போதாதோ.
அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனுய்வாழ்ந்து மரித்தநாள்போதாதோ. 24
தாயாகித்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள்போதாதோ.
நோயுண்ணவேமெலிந்து நொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள்போதாதோ. ()
ஊனவுடல்கூன்குருடா யுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்பொசிப்பி லிளைத்தநாள்போதாதோ. 27
பட்டகளையும் பரதவிப்பும்போதாதோ
கெட்டநாள்கெட்டனென்றுகேளாதும்போதாதோ
நில்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பாரமெடுத்தநாள்போதாதோ. 29

காமன்கணையாற் கடைபட்டல்போதாதோ
ஏமன்கரத்தா லிடியுண்டல்போதாதோ.

நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல்போதாதோ
தேன்றுளபத்தானேமி தேக்குண்டல்போதாதோ.

உருக்திரனார்சங்காரத் துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலை வாவென்றழைத்தயிலை.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலை பின்னாகக் கொண்டை
யிலை, இறப்பைத்தவிர்த்தையிலை யென்னென்றுகே
ட்டயிலை.

பாசமெரித்தையிலை பரதவிப்பைத்தீர்த்தையிலை
பூசியநீற்றைப் புனையென்றளித்தையிலை.

அடிமையென்றுசொன்னயிலையக்குமணிதந்தையி
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன் வேடமளித்தயிலை.

உன்னிலழைத்தயிலை யொன்றாகிக்கொண்டையி
நின்னடியார்கூட்டத்தி னியழைத்துவைத்தயிலை.

ஓங்குபரத்து ளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியா னெமக்கென்றுரைத்தையிலை.

நாமந்தரித்தையிலை நாஞெழியநின்றையிலை
சேமவருளிலெனைச் சிந்தித்தழைத்தையிலை.

முத்தியளித்தையிலை மோனங்கொடுத்தையிலை
யித்தியளித்தையிலை சீராட்டிக்கொண்டையிலை.

தவிப்பைத்தவிர்த்தையிலை தானாக்கிக்கொண்டை
லை,அவிப்பரியத்தீயாமென் னாசைத்தவிர்த்தையி

நின்றநிலையி னிறுத்தியெனைவைத்தையிலை
துன்றுங்கரணமொடு தொக்கழியப்பார்த்தையிலை.

கட்டவுலகக்காட்சிக் கட்டொழியப்பார்த்தையி
நிட்டையிலேநில்லென்றுநீ நிறுத்திக்கொண்டையி

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

கடைக்கனருள்தாடா கன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக் கிட்டிவரப்பாரேடா. 43

காதல்தணியேனே கண்டுமகிழேனே
காதல்தவிரேனே சங்கடந்தான்தீரேனே. 44

உன்னைத்துதியேனே வூர்நாடிவாரேனே
பொன்னடியைப்பாரேனே பூத்துநில்லேனே 45

ஓங்காரபொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனே
பாங்கான தண்டை பலபணியும்பாரேனே 46

வீரகண்டாமணியூன் வெற்றிதனைப்பாரேனே
சூரர்கண்டுபோற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப்பாரேனே

இடையில்புலித்தோ லிருந்தகலம்பாரேனே
விடையில்லெழுந்தருளும் வெற்றிதனைப்பாரேனே.

ஆனையுரிபோர்த்த வழகுதனைப்பாரேனே
மானைப்பிடித்தேந்து மலர்க்கரத்தைப்பாரேனே ()

மாண்டார்தலைபூண்ட மாரழகைப் பாரேனே
ஆண்டார்நமக்கென் றறைந்துதிரியேனே. 50

கண்டங்கருத்துநின்ற காரணத்தைப் பாரேனே
தொண்டர்குழுவிநின்ற தோற்றமதைப்பாரேனே()

அருள் பழுத்தமாமதியா மாநநத்தைப் பாரேனே
திருநயனச்சடையொளிருஞ் செழுங் கொழுமைப்
பாரேனே. 52

செங்குமினின்றண்டம்வளர் சிங்காரம்பாரேனே
அங்களியை வென்ற வதரத்தைப்பாரேனே 53

முல்லைநிலவெறிக்கு மூரலொளிபாரேனே
அல்லார்புருவத் தழகுதனைப்பாரேனே. 54

மகரங்கிடந்தோளிரும் வண்மைதனைப்பாரேனே
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும்பாரேனே.

கங்கையொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப்பாரேனே
பொங்கரமைத்தான்சடையில் பூண்டவிதபாரே[illegible]

சரக்கொன்றைபூத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனே
எருக்கறுகூமத்தையணி யேகாந்தம்பாரேனே.

கொக்கிறகுசூடிநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனே
அக்கினியை யேந்திநின்ற வாநந்தம்பாரேனே

தூக்கியகாலுந் துடியடியும்பாரேனே
தாக்குமுயலகன்மேற் றூண்டவத்தைப்பாரேனே

வீசுகரமும் விகசிதமும்பாரேனே
ஆசையளிக்கு மபயகரம்பாரேனே.

அரிபிரமர் போற்ற வமரர்சயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனே

சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனைப்பாரேனே
சுந்திரசேகரனைத் தயவுசெய்தால்பாரேனே

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

கெட்டநாள்கெட்டாலுங் கிருபையினிபாராதோ
பட்டநாள்பட்டாலும் பதமெனக்கிட்டாதோ.

நற்பருவமாக்குமந்த நாளெனக்குக்கிட்டாதோ
சூப்பருவமுங்கழன்ற வேதாந்தங்கிட்டாதோ.

வாக்கிறந்துநின்ற மவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத் தற்சுத்தி கிட்டாதோ.

வெந்துயரைதீர்க்குமந்த வெட்டவெளி கிட்டாதோ
சிந்தையுந்தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ.

ஆனவடியார்க் கடிமைகொள்ளகிட்டாதோ
ஊனமறவென்னை யுணர்த்துவித்தல்கிட்டாதோ.

என்னென்று சொல்லுவண்டா வென்குருவேகே
ளடா, பின்னையெங்கு நீயல்லாற்பிறிதில்லையே. ()

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

அன்னவிகாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிகாரந் தொலைந்தவிடங்கிட்டாதோ. ()

உலகவிகார மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னுர் வசியாதுங்கிட்டாதோ. ()

ஒப்புவமைபற்றே டொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமொட்டாத்தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ

வாக்குமனுதீத வகோசரத்திற்செல்லவெனைத்
தாக்குமருட்குருவேநின் ருளிணைக்கேயான்போற்றி
பட்டினத்தார் முதல்வன் முறையீடு
முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத் தெண்டனிட்டே
னருளடைய வேண்டுமென்று
தங்காமல் வந்தொருவன்
றற்சொரூபங் காட்டியெனைக்

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக்கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்க காரணமாய்வந்தாண்டி.

ஆகாரமோராறு ஆதம்பத்தோரக்ஷரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றரிசறவே.

மெத்தவிகாரம் விளைக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந் தலைகெட்டுவந்ததடி.

என்னோடுடன்பிறந்தா லெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியே தனித்திருக்கமாட்டேண்டி.

எல்லாரும்பட்டகள மென்றுதொலையுமடி
சொல்லியழுதாற் றுயரமெனக்காறுமடி.

மண்முதலாமைம்பூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி
ண்முதலாமைம்பொறிகள்வெந்துவிழக்கண்டேன்

நீர்க்காப்புலன்களைந்து நீறுகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரைய மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.

மனக்கரணமத்தனையும் வகைவகையேமட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேன்

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோ போதமிழந்தானே.

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே.

மூன்றுவகைக்கிளையு முப்பத்தறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி.

குருவாகிவந்தானே குலமறுக்கவந்தானே
உருவாகிவந்தானே வுருவழிக்கவந்தானே.

கேடுவருமென்றறியேன் கெடுமதிகண்டோற்றும
பாடுவருமென்றறியேன் பதியாண்டிருந்தேண்டி.

எல்லாரும்பட்டகள மின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும் பொறியிலியைக்கண்டேன்

உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரொக்கமடிந்தா
ள், அக்கோட்டைகுள்ளிருந்தா ரறுபதுபேர் ப
டார்கள்.

ஒக்கமடிந்ததடி யூடுருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாம் கரிக்கோட்டையாச்சுதடி

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணீறுபட்டதடி கருவேரறுத்தாண்டி.

ஓங்காரங்கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடி யடியோடறுத்தாண்டி.

தாரையாங்குடிலேமுதல் தட்டுருவமெவந்ததடி
இரையுமனத்திடும்பை யெல்லாமறுத்தாண்டி.

முன்னேவினையெல்லாம் முழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னையறியவே தானொருத்தியானேண்டி.

என்னைநானறியவே யிருவினையுமீடழித்து
தன்னையறியத் தலமெனக்குச்சொன்னாண்டி.

தன்னையறிந்தேண்டி தனிக்குமரியானேண்டி
தன்னந்தனியே தானிருக்கும்பக்குவமோ.

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேன்டி
காட்டுக்கெரித்தநிலா கனவாச்சேகண்ட தெல்லாம்

நகையாரோகண்டவர்கள் நாட்டுக்குப்பட்டல்லவோ
பகையாரோகண்டவர்கள் பார்த்தாருக்கேச்சலவோ

இன்னிலமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தான்டி கற்பகைக்குலேத்தாண்டி.

கற்புகுலேத்தமையும் கருவேரறுத்தமையும்
பொற்புகுலேத்தமையும் பேதமிழந்தமையும்

என்னவினைவருமோ வின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லால் பலித்ததடிசோர்வறவே.

கங்குல்பகலற்றிடத்தே காட்டக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்

சாதியிற்கூட்டுவரோ சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி.

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணமல்
அன்னைசுற்றமெல்லா மறியர்ரோவம்புவியில்.

கொன்ருரைதின்றேனோ தின்ருரைகொன்றேனே
எண்ணிறெதல்லாமெண்ணு மிச்சைமறந்தேனோ.

சாதியிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சு

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணுர்க்குகாம
உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லாதுண்பர்க

கொண்டார்கள்கொண்டதெல்லாங் கொள்ள
ர்கொள்ளுவரோ, விண்டவர்கள்கண்டவரோ க
வர்கள் விண்டவரோ.

பண்டாயநான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ [
தொண்டாயதொண்டருளந் தோற்றியொடுங்கு

ஓதவரிதோ வெபருவருணர்வரிதோ
பேதமறவெங்கும் விளங்கும்பெருமையன்காண்.

வாக்குமனமுங் கடந்தமனேலயங்காண்
நோக்கவரியவன்கா ணுண்ணரிய னுண்ணியன்கா

சொல்லிக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்துநின்றவ
கல்லுளிருந்தசனலொளிபோனின்றவன்காண் [கா

சூட்டிறந்தபாழதனிற்சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்
ஏட்டிலெழுத்தோ எழுதினவன் கைபிழையோ. [

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறிபே
அம்மாபொருளிதன வடையவிழுங்கினண்டி

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைத்த கொள்கையறியேண்டி.

மஞ்சனமாட்டி மலர்பரித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழேனே னின்றநிலைகாணேண்டி

பாடிப்படித்திருந்தும் பன்மலர்கள் சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேனடி.

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையின்காண்

அன்றுமுதலின் றளவு மறியாப்பருவமதில்
என்றுபொ துவா யிருந்தநிராமயன் காண்.

சித்தவிகாரத்தாலே சின்மயனைக்காணுமல்
புத்திகலங்கிப் புகுந்தேன்பொறிவழியே.

பத்தியறியாமற் பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிடநித்திரையென் றொத்துமிருந்தேண்டி.

செத்தாரையொத்தேண்டி சிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றொருமில்லையடி மறுமாற்றங்காணேன்டி.

கல்வியல்லகேள்வியல்ல கையாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடி யெங்குநிறைந்ததடி.

வாசாமகோசரத்தை மருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆசூசமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி.

பத்துதிசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி.

திக்திக்கவூறமடி சித்தமுடையர்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபரஞ்சோதியடி

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்த முணர்வுக்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி.

தூருந்தலையுமிலான் றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாம லகண்டமாய்நின்றுன்டி.

எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனை பேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி.

வாக்குமனமும் வடிவுமிலாவான் பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்தான்.

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணான்க
ண்,மாட்சிமனம்வைத்தாற்கு மாணிக்கத்துள்ளொளி
காண்.

வாழ்த்தியவனை வழிபாட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண்சொல்லிறந்தசோதியன்காண்

ஐயமறுத்தவனை யாராய்வாருண்டானால்
வையகத்தேவந்து மலர்பாதம்வைத்திடுவான்.

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய்நின்றான்காண்
கணுமுற்றஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண்

எந்நாளுமிந்நாளு மிப்படியாய்ப்படியாய், சொன்
னாலுங் கேளான்காண் சோத்திரத்திற் கொள்ளான்
காண்.

ஆத்தாளுக்காத்தாளா மப்பனுக்குமப்பனுமாம் [ன்
கோத்தாற்குத்கோத்த நிலைகொண்ட குணக்கடல்க

இப்போபுதிதோடி யெத்தனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போ தருளறிவுந்தந்தாண்டி.

பற்றற்றார்பற்றாகப் பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி.

வெட்டவெளியிலெனை மேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்.

வாள்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டி சற்றுங்குறையாமல்.

பொய்யானவாழ்வெனக்குப்போதுமெனக்காணே
ண்டி, மெய்யானவாழ்வெனக்குவெறும்பாழாய்விட்
டதடி.

கன்னியழைத்ததனைக் கண்ணாரக்கண்டேண்டி
என்னியல்புநானறியே னீதென்னமாயமடி.

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்.

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேண்டி
புண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேண்டி

என்னசொல்லப்போரேனோ னிந்தவதிசயத்தை
கன்னியிலங்கமுகு காய்த்ததடிகண்ணூர.

ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாதுமணக்குதடி.

இந்தமனமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட் கடவில்மூழ்கினண்டி.

இரும்பிதுறைநீர்போலவெனை விழுங்கிக்கொண்டாண்டி, அரும்பிலுறைவாசனைபோ லன்றேயிருந்தாண்டி.

அக்கினிகர்பூரத்தையறவிழுங்கிக்கொண்டாப்போல்
மக்கினம்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி.

கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துகரைகாணேண்டி
உடலுமுயிரும்போ லுட்கலந்துநின்றாண்டி.

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற் பொருவரிய பூரணன்காண், மன்னுமனுபூதியடிமாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்.

கங்குகரையில்லாண்டி கரைகாணுக்கப்பலடி
எங்குமள வில்லாண்டி யேகமாய்நின்றாண்டி

தீவகம்போலென்னைச்சேர்ந்தபரசின்மயன்காண்(ண்
பாவமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடமெல்லாம்பிரங்கா

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லாப்பேருமில்லா
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி. (ன்

அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தானிவ னுகுமெய்ப்பொருள்காண்.

நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்.

நூலா லுணர்வரிய நுண்மையினி நுண்மையன்கா
பாலா றுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன் காண்

உளக்கண் ணுக்கல்லா தூன்கண் ணுலோருமதோ
விளக்குச்சுடரொளிபோல் மேவியிருந் தாண்டி.

கல்லுளிருந்த கனலொளிபோற்காரணமாய்
புல்லியிருந்தும் பொருவரிய பூரணன்காண்.

பொற்பூவும்வாசனைபோற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும் வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு.

மைக்குழம்புமுத்தும்போல் மருவிமறவாதவர்க்கு
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுத்தகாரணர்க்கும்.

பளிங்கிற்பவளபடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சியைவெள்ளியென்பார் கிட்டாதார்கிட்டுவ

ஏட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டிநரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி.

பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சிபொதிமிடற்று னயனத்தழல்விழியான்.

அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணுத் திசைபத்துகாக்குமடி.

பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்.

தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததென்கடல்கா
ஊசிமுனையூன்ற வில்லா வுறுபொருள்காண்

சிப்பியில்முத்தொளிகாண் சின்மயநோக்கில்லார்க்
அப்பிளொளிபோ லமர்ந்தவரும் பொருள் காண்

ஆலாவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்விசும்பூடுருவுமெய்ப்பொருள்கா

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து வருவாமலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும் ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்

நாமநட்டமானதடி நவிலவிட மில்லையடி [ண்
காமனைக்கண்ணுலெரிக்கக் கநல்விழித்தகாரணங்கா

கொட்டாதசெம்பொன்னடி குளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகாத்தேனமுதம்.

காணிப்பொன்னுணியுடன் கல்லுரைமாத்தின்ன தென்றே, ஆணியுடன்கூட்டி யடங்கலிட்டுக்கொண் டாண்டி.

அளவிறந்தவண்டத்தா ரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி.

சன்னெஞ்சினுள்ளே கழுநீலம்பூத்தாப்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகள்வைத்தாண்டி.

வேதப்புரவியடி விரைந்தோடியும்மறியார்
காதற்றுஞானமடி காண்பார்கருத்துடையோர்.

பாசவினையைப் படப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைக்காட்டியடி நில்லென்றுசொன்னுண்டி.

ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுமென்ருண்டி.

சின்மயநன்னேக்காற் சிற்சுரூபங்காட்டியெனை
தன்மயமாயாக்கியே தானவனுய்நின்ருண்டி.

தானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டி நவிலவிடமில்லையடி.

இன்றிருந்துநாளைக் கிறக்கிறபேரெல்லோரும்
என்றுபரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னுண்டி.

பார்க்கிலெளிதலவோ பற்றற்றபற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்ட வவனிதனில்வந்தாண்டி.

இத்தனைகாலமடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிரும்பினுறைநீரானேன்.

எக்காலம்பட்டதடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்தினேனுனரகில்.

காலங்கழித்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவு நாமநட்டமாச்சுதடி.

முப்பாழுக்கப்பால் முதற்பாழ்முழுமுதலாய்
இப்போதுவந்தான்காண் எனைவிழுங்கிகொண்டா

பாலின்கணெய்யிருந்தாற் போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.

தெத்தபடமானேண்டி தீயிரும்பிநீரானேன்
ஒத்தட்டநித்திரையென் றேதுமுணர்வறிந்தேன்.

ஒப்புவமையுமற் றேதவரிதாயபொருள்
இப்பூவினிற்குருவே யென்னவந்தோன்றுள்வாழி

ஒப்பாரிசொல்லிடினு முவமைபிழைத்திடினும்[
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர்முன்னோர்பொறுத்

அருட்புலம்பல்

முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

வார்த்தைதத்திறமில்லா மனிதருக்குப்புன்சொல்லா
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதிரிழந்துகெட்டேனே.

மெத்தமெத்தச்சொல்வாக்கில் வேறுமருளடுத்து
தத்தித்தலைகிழாய்த் தானடந்தும்கெட்டேனே.

வழக்கந்தலங்களினு மண்பெண்பொன்னுசையி
பழக்கந்தவிராமற் புதியிழந்துகெட்டேனே.

ஆணிபொருந்து மரும்பூமியத்தனையுங்
காணிநமதென்று கனம்பேசிக்கெட்டேனே.

ஆசாரமில்லா வாசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழந்துகெட்டேனே.

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே.

ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணுமல் [னே.
பாலர்பெண்டீர்மெய்யென்று பதியிழந்துகெட்டே

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே.

கண்டபுலவர் கனக்கவேதான்புகழ
உண்டஉடம்பெல்லா முப்பரித்துக்கெட்டேனே.

எண்ணிறந்தசென்ம மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

சிற்றெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொறாவுடம்பை
உற்றுருக்கவுஞ்சுடவு மொப்பித்துமாண்டேனே.

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாமலின்பமென்றுமாண்டேனே

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வரு
மேலெலும்புசுற்றமென்று வீறுப்பாய்மாண்டேனே.

போக்குவரத்தும் பொருள்வரத்துங்காணமல்
வாக்கழிவுசொல்லி மனமறுக்கிக்கெட்டேனே.

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

நெஞ்சொடு புலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்ற தேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங் கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே. 1

புட்பாசனவணையிற் பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணி யோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தி யியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே. 2

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பாணின் றுடுமதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பி யேற்றவர்க்கொன்றீயாம
ல், துப்பாழாய்வந்தவினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமணையுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே. 4

முற்றொடர்பிற்செய்த முறையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றோமென் றெண்ணுது பாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே. 5

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்கா தனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலைநமன் கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே. 6

கற்கட்டுமோதிரநற் கடுக்கனரைஞாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற திசைக்கொருத்தரானாலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே. 7

முன்னநீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே.

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருடுபொற்றாளைத்
துய்யமலர்பரித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே. 9

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்றாளைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
எதுக்குப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே. 10

அஞ்சருலைப்போற்றி பைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே. 11

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைபோற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன் உடைமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே. 12

உற்றார்பெற்றா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளார்
மற்றாரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
கற்றாவிழந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிற்றாகிச்சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே. 13

வீடிருக்கத்தாயிருக்க வேண்டுமனையாளிருக்கப்
பீடிருக்கவூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கண்ணிருக்க வைத்தபொருளிருக்க
கூடிருக்கநீபோன கோலமென்னகோலமே. 1

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப்பூசிமிகு வேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தமலர்சூடுகின்ற கன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனாயென் றெண்ணிலையேநெஞ்சமே.

காற்றுத்துருத்தி கடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தை யுண்டென்றிறுமாந்து
பாத்திரங்கியன்னம் பசித்தோருக்கீயாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போல் வளாவினையேநெஞ்சமே. 1

நீர்க்குமிழிவாழ்வை நம்பிநிச்சயமென்றேயெண்ணி
பாக்களவாமன்னம் பசித்தோர்க்களியாமல்
போக்குமெமதூதன் பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆர்ப்படுவரென்று மறந்திலையேநெஞ்சமே. 1

சின்னஞ்சிறுநுதலாள் செய்தபலவினையாள்
முன்னந்தமார்பில் முளைத்தசிலந்திவிம்மி
வன்னர்தளதளப்ப மயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ண வறிந்திலையேநெஞ்சமே. 1

ஓட்டைத்துருத்தியை யுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்த ரருளைமிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்று கருதிலையேநெஞ்சமே.

ஊன்பொதிந்தகாய முளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லாய்நீ சற்குருவைப்போற்றாமல்
கான்பரந்தவெள்ளங் கரைபுரளக்கண்டேகி
மீன்பறந்தாற்போலே விகாரமுற்றாய்நெஞ்சமே.

-டக்கையொருத்தி யுயிரையடைத்துவைத்த
-டக்கைச்சதமென்று சார்ந்தங்கிருமாந்தே
-டக்கைதகர்த்தே யுயிரையமன் கொள்ளையிலே
-டக்கமாய்வைத்தபொரு ளங்குவரமாட்டாதே. ()

-த்திக்குந்தேனைத் தெவிட்டாததெள்ளமுதே
முத்திக்குவித்தான முப்பாழைப்போற்றுமல்
பற்றிப்பிடித்தயமன் பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம்
சுற்றியிருக்கும்வினை சூழந்தனையே'நெஞ்சமே. 22

அஞ்செழுத்தாபெட்டெழுத்தாயைம்பத்தோரட்ச
ரமாய்,பிஞ்செழுத்தாய்நின்ற பெருமானைப் போற்று
மல், வஞ்சகமாயுற்றமுலை மாதர்வளைக்குள்ளாகி
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழுக்கிறைத்தோமே. 23

அக்கருகுகொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத் தொழுதுவணங்காமல்[பாய்
மக்கள்பெண்டீர்சுற்றமுடன் வாழ்வைமிகநம்பியன்
எக்காலமுமுண்டேன் றெண்ணினையேநெஞ்சமே()

ஆண்டகுருவி னருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதுநல்லார் பொய்மாய்கைக்குள்ளா
கி, தூண்டிலகப்பட்டுத் துடிகெண்டையானேனே

ஏனிப்பழுவா மிருளையருத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரம்போ லாகினனேநெஞ்சமே. 26

கோத்துப்பிரகாசங் கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
காத்தபடியே கயிலாயஞ்சேராமல்

வேற்றுருவப்பட்டடியேன் வெள்ளம்போ லுள்ளுரு
கி, எற்றுங்கழுவி லிருந்தபிணமானேனே. 2

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியக லுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் றின்றுனைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற் றட்டழிந்தாய் நெஞ்சமே

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழிக்குரம்பைமின்னரின்
இடைக்குநடைக்குமிதங் கொண்டவார்த்தைசொல்
லி, அடிக்கொண்டைதில்லை வனத்தயனேநாயனே
யேன், விடைக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்தநாய்போல
ஆகாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே. 30

பத்தெட்டாயிரைந்தாய்ப் பதின்மூன்றிரண்டொ
ன்றாய், ஒத்திட்டுநின்றதோரோவியத்தைப்போற்றுப
தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே. 31

அஞ்சுமுருவாகி யைமூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்[வே
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல்நானலைந்துகெட்டே

ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனேசுமந்து மண்ணுலகில்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம் போய்பிழைத்தோ மில்லையே

ஊறையிறைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறிநழுவும் புழுக்கூட்டை

ரும்புரத்தை விரும்புகின்றதெப்படியென்
ருதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே. 84

அரியவரிதேடி யறியாமொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும் பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
ரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்திய
ரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே. 35

ந்திரத்தையுன்னீர் தவத்தைமிகநிறுத்தி
ந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
ந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணாமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

விலையாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைபட்டதுபின்
சிலையார்கைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்தினாலழுங்கி
புலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே. ()

நெஞ்சொடுபுலம்பல்

முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

பூரணமாலை.

லத்துதித் தெழுந்த முக்கோணச்சக்கரத்துள்
ாலதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன் பூரணமே. 1
ந்திகமலத் துதித்துநின்றபிர்மாவைச்
ந்தித்துக்காணாமற் றட்டழிந்தேன் பூரணமே. 2

நாவிக்கமல நடுநெடுமோல்காணுமல்
ஆவிகெட்டுயானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

உருத்திரனை யிருதயத்தி லுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநாலுங் கலங்கினேன் பூரணமே.

விசுத்திமயேசுரனை விழிதிறந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சும் பதறினேன் பூரணமே.

நெற்றிவிழியுடைய நிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற் பொறியழிந்தேன் பூரணமே

நாதவிந்து தன்னை நயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

உச்சிவெளியை யுறுதியுடன் பாராமல்
அச்சமுடனானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

மூக்குமுனையை முழித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந் தயங்கினேன் பூரணமே.

ஊனுக்குணீணின் றுலாவினதைக்காணுமல்
நானென்றிருந்து நலமழிந்தேன் பூரணமே.

மெய்வாழ்வைநம்பி விரும்பிமிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப் புலம்பினேன் பூரணமே.

பெண்டுபிள்ளைதந்தைதாய் பிறவியுடன்சுற்றமி
யுண்டென்றுநம்பி யுடலழிந்தேன் பூரணமே.

தண்டிகைப்பல்லாக்குடனே சகலசம்பத்துகளு
உண்டென்றுநம்பி யுணர்வழிந்தேன் பூரணமே.

இந்தவுடலுயிரை யெப்போதுந்தான்சதமாய்ப்
பந்தமுற்றுநானும் பதமழிந்தேன்பூரணமே.

மாதர்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

ரிதை சிரியாயோகந் தான் ஞானம்பாராமல்
ரிதிகண்டமதியதுபோற் பயனழிந்தேன்பூரணமே
ண்பெண்பொன்னுசை மயக்கத்திலேவிழுந்து
ண்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினேன் பூரணமே.
னிமுதலைப்பார்த்துத் தனித்திருந்துவாழாமல்
ியாயமாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன்பூரணமே
ாறுதன் குலைக்கு ளிருந்து கூத்தாடினதை
ாய்ந்துபாராம லறிவழிந்தேன்பூரணமே. 20
ாசிதனைப்பார்த்து மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்ருமல்
ாசிவரைபோய்த்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே.
ருவிகடொண்ணூற்ருறிற் கலந்துவிளையாடினதை
ருவிழியாற்பாராம வீடழிந்தேன் பூரணமே. 22
டலுக்குள் நீநின் றுலாவினதைக்காணுமல்
டமலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே.
த்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
ற்றுனைத்தான பாராம லுருவழிந்தேன் பூரணமே
த்தனை தாய் தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து
த்தனுயானும் பிறந்திருந்தேன் பூரணமே. 25
பற்றலத்தாள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் யானுமுன்
ன், பொற்றுனைத்தாள் தந்து புகலருள்வாய்பூரண
ற்ருரமுதலுத்தாருறன் முறையார்கட்டலுத்தார்
பற்றலுத்தாள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் பூரணமே
ரமன் படைத்தலுற்ருன் பிறந்திறந்துநானலுத்தே
, உரமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான் பூரண
ன்பத்துநான்குநூருயிரஞ் செனனமுஞ்செனித்து
ண்பட்டுநானும் புலம்பினேன் பூரணமே. 29
ன்னையறியாம லெனக்குள்ளேநீயிருக்க
ன்னையறியாம லுடலிழந்தேன் பூரணமே. 30

கருவாயுருவாய்க் கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன்பூரணமே.

செம்பொற்கமலத் திருவடியைப்போற்றுமல்
பம்பைகொட்டவாடும் பசாசானேன்பூரணமே.

எனக்குள்ளேநீயிருக்க வுனக்குள்ளேநானிருக்க
மனக்கவலைதீர வரமருள்வாய்பூரணமே.

எழுவகைத் தோற்றத் திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே.

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டால்
வாதனை யால்நின்று மயங்கினேன் பூரணமே.

குலமொன்றாய்நீபடைத்த குறியையறியாமல்யான்
மலபாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன்பூரணமே

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாகநீ
கொன்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூரணமே.

சகஸ்திரத்தின் மேலிருக்குஞ் சற்குருவை போற்
லகத்தினுடவா னுவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே

ஐந்து பொறியை யடக்கியுனைப் போற்றுமல்
நைந்துருகிநெஞ்சே நடுங்கினேன்பூரணமே.

என்னைத்திருக்கூத்தா லிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியா துடலழிந்தேன் பூரணமே.

நரம்புதசைதோலெலும்பு நாற்றத்துக்குள்ளிரு
வரம்பறியமாட்டாமல் மயங்கினேன்பூரணமே.

சிலந்தியுடைநூல்போற் சீவசெந்துக் குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான் பாராமல நலமழிந்தேன் பூரண

குருவாய்ப்பரமாகிக் குடிலைசத்திநாதவிந்தாய்
அருவாயுருவான தறிகிலேன் பூரணமே

ஒளியாய்க்கதிர்மதியா யுள்ளிருளாயக்கினியாய்
வெளியாகிநின்ற வியனறியேன் பூரணமே.

இடையாகியபிங்கலையா யெழுந்த சுழிமுனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்த வுளவறியேன்பூரணமே.

மூலவித்தாய் நின்று முளைத்துடல்தோறும்மிருந்து
காலனெனவழிக்குங் கணக்கறியேன்பூரணமே.

உள்ளும்புறம்புமா யுடலுக்குள் நீயிருந்த
தெள்ளளவுநானறியா திருந்தேனே பூரணமே.

தாயாகித் தந்தையாய் தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிநின்ற நிலையறியேன் பூரணமே. 48

விலங்கு புள்ளூர் வனவாசம் விண்ணவர் நீர்ச்சாதிம
னுக், குளங்களெழு வகையில்நின்ற குறிப்பறியேன்
பூரணமே. 49

ஆணாகிப்பெண்ணு யலியாகி வேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்ற வகையறியேன் பூரணமே. 50

வாலையாய்ப் பக்குவமாய் வளர்ந்து கிழந்தானுகும்
பாலையாய்நின்ற பயனறியேன் பூரணமே. 51

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்ற வியனறியேன் பூரணமே. 52

பூவாய்மணமாகிப் பொன்னுகிமத்தாகி
நாவாய்ச் சொல்லான நயமறியேன் பூரணமே 53

முதலாய்நடுவாகி முப்பொருளாய்மூன்றுலகா
யிதமாகிநின்ற வியலறியேன் பூரணமே. 54

ஊனுயுடலுயிரா யுண்ணிறைந்த கண்ணொளியாத்
தேனுய்ருசியான திறமறியேன் பூரணமே. 55

வித்தால்மரமாய் விளைந்தகனியாய்ப் பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்ற திறமறியேன் பூரணமே. 56

ஐவகையும் பெற்றுலக வண்டபகிரண்ட மெல்லாந்
தெய்வமென நின்ற திறமறியேன் பூரணமே. 57

மன்மாய்க்கனவாகி மாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்ற நிலையறியேன் பூரணமே. 58

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தான்முடிவி லொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்ற திரமறியேன் பூரணமே. 59

பொறியாய்ப்புலனாகிப் பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்ற வளவறியேன் பூரணமே. 60

வானிற் கதிர் மதியாய் வளர்ந்துபின்னொன் றானது போல், ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன் பூரணமே. 61

பொய்யும்புலையுமிகப் பொருந்துவீண்பேசலன்றி
ஐயோவுனை உரைக்க வறிகிலேன் பூரணமே. 62

நிரந்தரமாயெங்கு நின்று விளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னைப் பதமறியேன் பூரணமே. 63

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய் கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய் பிறர்க்குட் செயலறியேன் பூரணமே. 64

வாரிதியாய்வையமெல்லா மன்னுமண்டபிண்ட
மெல்லாஞ், சாரதியாய்நின்ற தலமறியேன்பூரணமே.

வித்தாய்மரமாய் வெளியாயொளியாய்நீ
சத்தாயிருந்த தரமறியேன்பூரணமே. 66

தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத் தன்னை யறிந்தறிவால்
உய்த்துனைத்தான்பாராம லுய்வாரோபூரணமே.

ஒன்றாயுயிரா யுடல்தோறு நீயிருந்தும்
என்று மறியார்க ளேழைகள் தாம் பூரணமே. 68

நேற்றென்றுநாளையென்றுநினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்து, மாற்றமாய்நின்ற வளமறியேன்பூரணமே. 69

மனம்புத்திசித்தி மகிழறிவாங்காரமதாய்
நினைவழர் தலமான நிலையறியேன் பூரணமே 70

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந்தசத்தபேதமதாய்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன்பூரணமே. 71

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத் துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென் றுறைத்தனையேபூரணமே.

முப்பத்திரண்டுருப்பாய் முனைந்துபடைத் துள்ளிரு
ந்த, செப்படிவித்தை திறமறியேன்பூரணமே. 73

என்னதான்கற்றுலென் னெப்பொருளும் பெற்று
லென், உன்னையறியாத ருய்வரோபூரணமே. 74

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்,பெ
ற்றறியார்தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோ பூரணமே. 75

வானென்பாரண்டமென்பார்வாய்ஞ்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தனையறியார்பூரணமே. 76

ஆதியென்பாரந்தமென்பா ரதற்குண்டுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார்பூரணமே.

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார் மோகமெனுமோட்
சமென்பார், பேச்சென்பாருன்னுடைய பேரறியார்
பூரணமே. 78

பாமென்பார்பானுவென்பார் பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன் வழியறியாபூரணமே. 79

எத்தனைபேரோ வெடுத்தெடுத்துத்தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றுன தறிகிலேன்பூரணமே.

நகாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பர் வகையறியார்பூரணமே. 81

மகத்துலமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே.

உண்மைப்பொருளை யுகத்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலே பிறந்திருந்தேன்பூரணமே.

வாபாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றுமல்
காயமெடுத்து கலங்கினேன்பூரணமே. 84

சந்திரனைமேகமது தான்மறைத்தவாரதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப் பார்க்கிலேன்பூரணமே. 85

செந்தாமரைத்தாளைத் தினந்தினமும்போற்றுமல்
அந்தரமாய்நின்றங் கலைந்தேநான்பூரணமே. 86

நீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான் றட்டழிந்தேன்பூரணமே

நெஞ்சமுருகி நினைத்துனைத்தான்போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்க வகையறியேன்பூரணமே.

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியா துருகினேன்பூரணமே. 89

மாயாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்தே
யோயாய்ச்சனன மொழித்திலேன்பூரணமே 90

பூசையுடன்புவன போகமெனுபோக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேனு மறிவழிந்தேன்பூரணமே. 91

படைத்துமழித்திடுவாய் பார்க்கிற்பிரமாவெழுப்பைத், தொடைத்துச் சிரஞ்சீவியாய்த் துலங்குவித்தாய்பூரணமே. 92

மந்திரமாய்ச்சாத்திரமாய் மறைநான்காய்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத் தருமோதான்பூரணமே.

அல்லாய்ப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாப்பகுத்த தொடற்பறியேன்பூரணமே

நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண்டுண்டாயும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன்பூரணமே. 95

பாவபுண்ணியமென்னும்பகுப்பாய்படைத்தழித்தில், வாவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன் பூரணமே. 96

சாந்தமென்றுங் கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்க ளென்றும், பாந்தமென்றும் புத்தியென்றும் படை த்தனையே பூரணமே. 97

பாசமுடலாய்ப் பசுவதுவுந் தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையே பூரணமே ()

ஏதிலடியா ரிரங்கியிகத்தில்வந்துன்
பாதமதில்தாழப் பரிந்தருள்வாய் பூரணமே 99

நானேநீ நீயேநா னுமிரண்டு மொன்ருனல்
தேனின் றுசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீ பூரணமே

முடிவிலொருசூனியத்தை முடித்துநின்றுபாராமல்
அடியிலொருசூனியத்தி லலைந்தேனேபூரணமே ()

பூரணமாலைதனைப் புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்ஞானந் தழைப்பிப்பாய்பூரணமே 102

பூரணமாலை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சட்டமுனி ஞானம்-4.

பூசைசெய்யுமுறை.

காணப்பாபூசைசெய்ய முறையைக்கேளு
　　கைமுறையாய்ச்சுவடிவைத்து பூசைசெய்வார்
பூணப்பாசிலபேர் தான் தீபம்வைத்து
　　புகழாகபூசைசெய்வார் பெண்ணைவைத்தும்
நாளப்பாசக்கரத்தை பூசைசெய்வார்
　　நம்முடையபூசையென்ன மேருபோலே
ஓதப்பாநாற்பத்து முக்கோணம்வைத்து
　　உத்தமனேபூசைசெய்வார் சித்தர்தானே.

தானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
　　சாபமிட்டாலண்டரண்டம் தீயாவேகுந்

தேனென்றமேருவுக்குத் தசதீட்சைவேணுஞ்
சிறுபிள்ளையாமொருவர் தீண்டப்போகா
வானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்தோர்
வாய்திரந்துஉபதேசஞ் சொன்னுருகிற்
கோனென்றவாதசித்தி கெவுனசித்தி
கொள்ளையிட்டானவன்சீஷன் கூறினனே. 2

கூடியதோர்வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
குறியறிந்துபூசைசெய்து பின்புகேளு
மாரியதோர்திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக்கேளு
மைந்தனேயிவனைநீ பூசைபண்ணு
தேறியதோர்புவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
திறமாகபுவனையைநீ பூசைபண்ணு
ஆறியதோர்யாமளையி ஞறெழுத்தைக்கேளு
யவளுடையபதம்போற்றி பூசைபண்ணே. 3

பண்ணியபின்யாமளையி னைந்தெழுத்தைக்கேளு
பண்பாகதீக்ஷையைந்து முடிந்தபின்பு
வண்ணியதோர்வாசியென்ற யோகத்துக்கு
மைந்தனேவைத்துப் பிராணயாமந்தீரும்
கண்ணியதோரித்தனையு மரிந்திருந்தாற்
காயசித்திவிக்கினங்க ளில்லையில்லை
உண்ணியதோருலகமென்ன சித்தரென்ன
வுத்தமனேவிட்டகுறை யெடுக்குங்காணே. 4

சட்டமுனி ஞானம்-4.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பட்டினத்துச் சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானம் - க00.

வெண்பா.

காப்பு.

க்ண்பானநெஞ்சுக்கே ஞானத்தால்நல்லபுத்தி
வெண்பாவாய்நூறும் விளம்பவே-பண்பாக
ககனமறுபதமுறுவக் ககனமுகடதிர்வறுக
ககனகதிர்வேல்முருகன் காப்பு.

நெஞ்சுடனே தான்புலம்ப னீலனிறத்தாளீன்ற
குஞ்சரத்தையா தரித்துக்கும்பிட்டால்-கஞ்சமுடன்
காமமுதல்மும்மலத்தின் கட்டறுத்துஞானமுடன்
பூமிதனில்வாழ்வாரேப் போதும்.

எப்போ திரைவன் யெழுத்தைவிட்டுத்தப்புவோம்
எப்போயெழுத்தைரெண்டை யேத்துவோம்-யெப்
போதான், காமன்வலையறுப்போம் கதிரொளியைக்
கண்டுநெஞ்சே, ஏமன்வலையறுப்ப தென்று. 2

என்றும்பயமறவே யீரெழுத்தும்ஓரெழுத்தாய்
நின்றசிவலிங்கத்தை நெஞ்சேகேள்-உண்டுறங்கி [ண்
தேசமெல்லாம்நின்றசைந்த தீயெழுத்தே லிங்கங்கா
ஆசைவிந்தேநாவெழுத்தே ஆவுடையார். 3

ஆவுடையாளோடிருந்தேன் அருளானந்தம்பிறவே
கோவுடையாள்நின்ற தினங்கூடியே-பூவுடையாள்
கட்டழகியைத்தள்ளி கடந்துபெருவெளியில்
இஷ்டமுடன் நெஞ்சே யிரு. 4

இருவினைக்குள்ளாகாதேயென்னுடைமையெண்ணாதே
பெருகிசினங்கொண்டு பினத்தாதே-மருவுமலக்
கள்ளமெல்லாம்விட்டு கரைந்துகரைந்துருகி
உள்ளுணர்ந்துநெஞ்சேபா ரொன்றை. 5

ஒன்றுமறியாதே ஓடியலையாதே
கருவியிற்சென்றுமயங்கித் திரியாதே-நின்றலை
பிரியாதேநெடிய னெஞ்சேகொடிய
புலைவினையும்மாத்தும் பொருள். 6

பொருளுடைமைநம்பாதே பொய்வாழ்வைநத்தாதே
யிருளுறவைநம்பி யிருக்காதே-பொருளுறவு
கொண்டறிவினாலே குறித்துவெளியதனைக்
கண்டுபிடித்தேருநெஞ்சே காத்தை. 7

காத்துடனேசேர்ந்து கனலுருவைக்கண்டுவெழி
மாத்தியினிப்பிறக்க வாருதே-யேத்தபடி

ஓடியலையாதே ஓங்காரத்துள்ளொளியை
நாடிருப்போம்மனமே நாம். 8

நானெனதென்னென்றுவினை னுடியலையாதே
தானவனேயென்று தரிக்காய்நீ-ஏன்மனமே
வீணுவல்கொள்ளாதே மேலாம்பழம்பொருளை
காணுவல்கொள்வாய் கருத்து. 9

கருத்துவேறாகாதே கண்டிடத்தில்ஓடாதே
விரித்துப்பலவேடம் மேவாதே-பெருத்ததொரு
சஞ்சலத்தைவிட்டு சலமரிந்துகாண்மனமே
அஞ்செழுத்தாலொன்ப தடை. 10

ஒன்பதுவாய்கூட்டை யுருதியென்றுநம்பாதே
ஐம்புலனேயென் றணுகாதே-இன்பமுடன்
சிற்பறத்திலுள்ளே தெளிந்தபறமானந்தத்
துற்பொருளே மெய்யென் றுணர். 11

மெய்யுணர்ந்துபாராமல் விரிந்தகன்றுபோகாதே
அய்யன்திருவிளையாட் டென்றறிநெஞ்சே - செய்
தொரு, ஆணெழுத்தும் பெண்ணெழுத்து மணுவ
கின்றனடு, காணும்பொருளுரைக்குங் கால். 12

கல்லானநெஞ்சே கவலைக்கருத்தாகி
பொல்லாப்பவக்கடலில் போகாதே-யெல்லாம்
ஜெலக்குமிழி யென்றுநினை செம்பொன்னிநம்பல
தை, கலக்கபரபார்த்தே கரை. 13

கரைதெரியாயின்பக் காமச்கடலில்மூழ்காதே
வரையடைந்தவாழ்வை நத்திபோகாதே-உரைபிற
த, ஓசைவிந்துவேமனமே உற்சபையாலரிந்து
நேசமுள்ளபாக்கியத்தி னில். 14

பாக்கியத்தைக்கண்டு பரிந்துமகிழா
தாக்குமிடிவந்தால் சலிய5தே--நோக்குமே
ஒருவன்றிருவிளையாட் டென்றுணருநெஞ்சே
கருத்தாலேநின்று கருது. 15

கருதாதேமங்கையர்கள் காமவலைக்கேங்கி
உருகாதேநெஞ்சே ஒருவன்--இருகாலை
கரத்தயந்துசேர்த்துக் கனலைக்கண்காட்டித்தினகண்
போற்றிப்பார் ஒத்தனல்ல பொன். 16

பொன்னாசைமண்ணாசை பூங்குழலாராசையென
சொன்னாசையென்றறிந்து சேராது--யென்னாளும்
யீசனமைத்தபடி யிருக்குங்காணிம்மூன்றும்
பாசமதுநெஞ்சே பரிந்து. 17

பரிந்துதிரியாதே பார்வினைக்கு அஞ்சாதே
அருந்துருசிசிந்தித் தலையாதே--வருந்தி
நடந்துசித்திரனடியிலே னாதமரிநெஞ்சே
உடைந்திடுமுன்னேயிருந்த உடல். 18

உடம்பழிந்துபின்மனமே ஒன்றுங்கிடையாதே
உடம்பழியுமுன்கண் டுணராத--உடம்பிற்
கருநிறத்தைசேர்ந்து கருமலைச்சிற்றற்றும்
பருகுசித்திரக்கலைமதியும் பால். 19

பாலிருக்கும்தோல்தனத்தைபாராதேமங்கையர்கள்
காலிடுக்கைநத்திக் கறையாதே--கோல்யெடுத்து
வீரமரலி வருமுன்வினையருக்கு
பார்வழியினருளைப் பார். 20

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமென்றிறுமனமே
காற்றனல்மண்ணீர்வெழியாம் கண்டதெல்லாம்-மாத்
திரண்ட, ஐம்புலனிநில்லாது ஆசைகளும்நில்லாது
யென்புடலு நில்லா தினி. 21

இனியசுகஐம்புலனென் றெண்ணாதே நெஞ்சே
இனியசுக மறவாதே-- யினியசுகம்
கண்டதெல்லாமெவ்வுலகு காணாது இவ்வுலகில்
நின்றதோ நில்லாததோ.

நில்லாமல் ஓடுகின்ற நெஞ்சேநிலையில்லா
மெல்லாபாகையா யிருக்குங்காண்--பொல்லாக்
கருக்குழியிலேபிறந்த கன்மவினையாளுல்
திருக்கருக்கவேணும் தினம்

தினந்தினைப்போதாகிலுந்தான் தீதறநில்லாமல்
யினம்பிரிந்தமான்போல் யிருந்தா--தினந்தினமும்
ஓங்காரத்துள்ளொளியை யுற்றுணர்ந்துநீமனமே
ஆங்கார அச்சமற.

அச்சத்தால்ஐம்புலனும் ஆங்காரத்தால்மேய்ந்த
கச்சத்தானிச்சயமாய் கொள்ளாதே--மெச்சத்தா
அண்டமெல்லாம்ஊடுருவ ஆகாசமுங்கடந்து
நின்றநிலைதான் நிலை.

நிலையறிந்துநில்லாமல் நீபாவிநெஞ்சே
அலைமதிபோலேதினமு மானாய்--கலையறிந்து
மாரனையுங்கூத்தனையும் மார்புரத்தையும்புதைத்த
வீரனையுந்தேடி விரும்பு.

விரும்பித்தனிதனியே மெய்யுணராதேமாய்கை
யிரும்புண்டநீர்போலே வேகும்--கரும்பதனை
தின்றாலல்லோதெரியும் நெஞ்சேதின்ஐம்புலனை
வென்றாலல்லோ வெளிச்ச மாம்

வெளிச்சமில்லாவீடேவிளக்கேத்தினவீடே [சம
கழிச்சிறந்தநின்றதைத்தான் கார்நெஞ்சே--வெளி
தொண்ணூத்தார்தத்துவமும் ஒவ்வொன்றாய்த்தே
ன்றுங்காண், யெண்ணிவிவை காணுதிரட்டு.

இருட்டனையமாய்கையால் யெவ்வுலகுந்தாயை
பொருட்டனையேமூடும் ஐம்புலனுள்--திருட்டுமன்
வண்டருடன்கூடாதே வாள்மனமேநாமிருவோர்
கண்டுகொள் வோம்காணு ததை. 29

காணுததைக்கண்டால் கண்டதெல்லாங்காணுது
வீணுவல்கொண்டு அகமெலியாதே--ஞணுதே
இந்திரியத்தோடு யிணங்காதேபாவிநெஞ்சே
செஞ்சொல்மறை அக்கறத்தை தேடு. 30

தேடினலலைந்து திருக்கரத்தைச்சென்றவெழி
ஞடினல்நெஞ்சே நலம்பெறலாம்--வாடியே
பொல்லாப்புவிகாண் போகமதைநம்பாதே
யெல்லாம்வெயிலில் மஞ்சளே. 31

மஞ்சனையகூந்தல் மடவாரைகண்டுருகும்
பஞ்சமலநெஞ்சே பகரக்கேள்--மஞ்சள்
மயங்காணும்இந்தவுடல் மாயவாழ்வெல்லாம்
அயன்காணறித்த சூஸ்திரம். 32

சூஸ்திரத்தாலாடும் சுழிமுனையைத்தான்திறந்து
பார்த்திருந்தால்வாராது பாவமெல்லாம்--சூஸ்திரத்
தை, பாருமலேயிருந்து பாவிமனமேபிறக்க
வாருமலேயிருக்க வா. 33

வாசிதனைப்பிடித்து வன்கனலோடேசேர்த்து
சீசீயெனவே திரியாமல்--மாசி
இருளானதைச்சேர்ந்து இருந்தாயேநெஞ்சே
பொருளானதைமறந்து போடு. 34

போட்டுவிக்கும் பொல்லா புழுச்சொரியு நாய்விடக்
கே, கூட்டங்குலைந்து குலைந்திடுமுன்--காட்டித்

தாழ்வுவாருநெஞ்சே தருதரமாய்யெங்கும்
முறவானதை முயிர்போம் முன் 35

முன்னயனெழுத்தும் மூன்றுவினைகண்டுழன்று
பின்னுந்தெரியிலையோ பேய்மனமே--தன்னை
அரியாமலேயிருந்தால் அவனரிவானேமனமே
குரியானபுத்தியென்றே கொள். 36

கொள்ளைக்ககப்பட்டுக் குடிகேடரேடிருந்து
கள்ளக்கருத்தால் கருதாதே--மெள்ளமெள்ள
ஆய்ந்தாய்ந்துபார்த்துநீ ஆருருக்கப்பாலே
தேர்ந்தாய்ந்துபார்த்து தெளி. 37

தெளிந்தநீர்பட்டமுர்தம் சேர்ந்தால்தெளியாதா
தெளிந்தநீர்காட்டா தவைபோல்--தெளிந்தால்
சகலபொருள்தோற்றும் தாழ்வுவருணுமென்றும்
பகலிரவில்லாத பதி. 38

பதிபசுபாசங்களையும் பற்றதிலேஊடுருவப்
பதிதனிலேதங்கிப் பவமருந்து--கதிபெறவே
வீணாமோநெஞ்சேகேள் வேதாந்தத்துட்பொருளை
காணாமலாமோ கணக்கு. 38

கணக்கரியாமாயக் கருவிகறணாதிப்
பிணக்கரியாமற்பேதை நெஞ்சே--பிணக்கம்
மரிந்தினங்கவேணும் மருளவெளியினுள்ளே
செரிந்தவிந்துநாதத்தைச் சேரு. 40

சேராதேமாய்கைதனை சேர்ந்துகருக்குழியை
பாருதேநெஞ்சே பதையாதே--சீரான
சுத்திரத்தைப்பார்த்து தினமனமேசித்திரத்தில்
சத்திரத்தைக்கொள்ளா யுகந்து. 41

உகந்துகந்துநெஞ்சமே ஒரெழுத்தினால்
அகந்தனையேசுத்திபண்ணி யாய்ந்து--முகந்து
குடியாமலாமோ குலவுமலமான
மிடியானதுதீர வேண்டி. 42

வேண்டுந்திரவியமும் மேலுயர்ந்து பள்ளியெல்லாம்
ஆண்டதிரைநாடு மம்பலமும்--மாண்டுபெருங்
காடுயர்ந்தாரேமனமே கண்டாயோமாயநயன்
தேடரியமீசன் செயல். 43

செயமாகாநெஞ்சே திருட்டுமலக்கோட்டை
பயமறவேவெட்டிப் பரப்பி--நயமான
வாசியினல்சுட்டொடிக்கிமதிமயங்கக்கண்டிருப்போ
ம், பேசியனும் பேசாமலே. 44

பேசாதஞானப் பெருமைக்கிடப்பதுதான்
ஆசாபாசங்களில்லா தார்க்கல்லோ--கூசாமல்
தேசமெல்லாம்மூடித் திரியுருயேமனமே
ஆசாபாசங்களும் ீயாய். 45

பாசங்களைந்து பதியிலிருந்துகொண்டு
பேசரியகாலைப் பிடித்திருக்க--நேசமுடன்
னுமிருவருங்கூடி னுதாந்தஞானத்தை
தாமொருவனுயிருக்கத் தங்கு. 46

தங்குநெடுவெளியில் சகலங்களுங்கடந்து
யெங்குனன் ருனு யிருக்காமல்--மங்கு
கருவனுய்நெஞ்சே கரிக்கால தூதன்
வருவானேயென்ன வகை. 47

என்னவகைசெய்தோம் யெமதூதர்வந்தாக்கால்
பின்னையென்ன ஒட்டனேபேய்நெஞ்சே--சொன்ன
படியேகேள் தூதர்களும் பரிந்துவருமுன்னே
யடிதேடிக்கொண்டே யமர். 48

அமறும்மனம்புத்தி யாங்காரமோடுசித்தம்
அமறும்பொழுதுவேருனோர்--அமரும்
கோவென்றுரைத்தநமன் கொண்டுபோம்போதறிவு
வாவென்ருல் நெஞ்சே வராது. 49

வாராதுநெஞ்சே மயக்கம் வருமுன்னே
வேறுனதைப்பிடித்து மேலேரி-பாராமல்
பொய்யிலேயில்லாதே பத்திகெடாதேயிருந்தால்
மெய்யிலேநின்றரிவோ மெய். 50

மெய்யாறுவீடுகளாய் மேலாம்படைவீடாய்
ஐயாறுமாறும் பருபத்தாய்--மெய்யாக
கண்டதெல்லாம்நான்காண் காணுதனதைத்தேடி
கண்டுருகிநெஞ்சே கனி. 51

கனியருந்தமாட்டாமல் காயருந்துருய்மனமே
கனிருசிபோலாகுமோ காய்தான்--யினியதுகேள்
நானும்நீயும்கனிகாண் நடுவிருந்ததேருசிகாண்
தேனும்பாலும்போல சிவன். 52

சிவதவங்களைத்தேடி சீயெழுத்தையூடறுத்து
சிவதவங்களைத்தேடி சேருமல்--அபதபங்கள்
பண்ணுதேநெஞ்சேகேள் பாரவினை வந்தாக்கால்
யெண்ணுதே அஞ்சாதே யேங்கு. 53

யேங்காதேநெஞ்சேகேள் யெவ்வினைகள் வந்தாலும்
யேங்காதேசத்தும் விளையாதே--தங்காமல்
கொண்டவனும்செத்தவனும் கூட்டத்தானும்வந்தால், னின்றகுறித்துண்மையிதென் றெண். 54

யெண்ணரியநெஞ்சே யினியபால் தன்னை
அன்னந்தண்ணீர் நீக்கி யுண்ணும்--தன்மைபோல்
துன் பங்களைத்து தூபவெழியூடுருவா
யின்பங்களைச்சேர்ந் திரு. 55

சேர்ந்திருவோரும்பாலும்தேனும்போலேகலந்து
வாய்ந்ததிலேயுள்ளூரிசையாகாமல் போங்காமல்
த்திமரக்காலன் வருவானே வந்தாக்கால்
யேத்தப்படுவாநெஞ்சே யெவன். 56

எவனிருந்துநெஞ்சே யெதுப்பாறுமுண்டோ
கவனமறநின்று கருதுநல்லால்--புவனமெல்லாம்
வித்துயிரெல்லாங்கழண்டு விண்ணுடைந்து தேமன
மே, மற்றுடலையுண்குதே மண். 57

மண்ணெழுந்தும் நீர்யெழுந்தும் வாய்வெழுந்துந்
தீயெழுந்தும், விண்ணெழுந்துங்கூடி ஒருவீடாகி--நி
ண்ணரிய, மாயமெல்லா முண்டாக்கி வைத்தாண்கா
ண்நெஞ்சே, யிக்காயமெல்லாம்ஞானுல் கருது 58

கருவழித்தால் வித்தையில்லாக் காரணம்போல்
நெஞ்சே, கருவழிந்து தெல்லாம்கண்டதெல்லாம்
கருதி திரியாதேநெஞ்சே சிவன்செயலேயல்லால்
மதியாரியில்லாக்கால் வந்து. 59

வந்துதவும் நாதாந்த வாகனைக்கண்டேவணங்கித்
தந்திரமாய்ச்சென்று தரியாமல்--அந்தரத்தில்
விட்டபட்டம்போலலைந்து வெவ்வினையினுல்மனமே
தட்டுகெட்டுப்போகாதே காண். 60

தானந்தவமுயர்ச்சி தாடாண்மையோடுநெஞ்சே
வானம் பிறந்து வழிகூடி--ஞானுமதில்
நீயுமொருநிழலில் நின்றங்கிளைப்பாரி
தோயுமதிதானே துடங்கு. 61

துடங்குவினை யருத்து சுத்தமெல்லாங்கழித்து
அடங்குமிடத்தில் அடங்காமல்--கிடந்து
பறந்தெடுத்தகுஞ்சதுபோல் பதைக்கிறுயேமனமே
அறஞ்சுரப்புமாயின் தன்னடியில். 62

மதனசறத்தால்மனமே வையகமெல்லாமயங்கி
விதனத்துறக்கமரங்குலவலலால் வேறில்லை--மதனு
லே சத்துச் சுகததைனத்தி தானலைய வேண்டாங்
காண் மெத்தசுகத்தே வெருத்து. 63

வெருத்துவெருத்துகொண்டதுபோல் வீணிலே
நெஞ்சே, பொரித்தமக்கிஞைப்போல் போகாதே-கு
த்தடுத்து,தேடியேவாசிதனைசேர்ந்துகலந்தபொரு
கூடினுலாமோ குணம். 6

குணங்கள் பலவிதமாய் கொள்ளாதேநெஞ்சே
வணங்குங் குணமாக வந்து- இணங்கிய
மண்டலமெலாங்கடந்து மகாவீட்டைத்திறந்து
கண்டெடுத்துக்கொள்ளவோ கனம். 6

கனதனத்துமாதர் கைக்காதல்கொண்டாப்போல்
வினையருப்பாநகைக்குருகவேண்டாமோதினமனமே
சோதித்தர்னல்லாமல் சுபகாரியமாக
போதித்தால்கொள்வினையோ புத்தி. 6

புத்திதரும்வித்தைதரும் பொல்லாப்பில்லாமல்நெஞ்
சே, சித்திமுத்திபேரின்பம் சேர்ந்திடலாம்--நித்த
நித்தம், தானந்தமானதொரு சற்குரு வோடேபழ
ஆனந்தமுண்டிருக்க லாம். 67

கால்வழி சென்று கருப்பசுக்குழிக்கிக்கீழ்
மூலமுற்றநல்வழியே மூழ்கினறி--மாலை
இருட்டருத்து போடாடமல் யென் பாவிநெஞ்சே
திருட்டு வித்தைசெய்கிருய் சென்று. 68

சென்றுசிவனடியில் சேர்ந்தபெரும்பாம்பு
ஒன்றுமிகவாசியைத்தான் ஓட்டாமல்--நன்ருய்
நிலையாகநில்லாமல் நீயலைகிருய்மனமே
அலைவாயில்நில்துரும்பு மால். 69

தாய்தந்தைபெண்டுபிள்ளை தானென்றிரங்கிநித்தம்
காய்பறிக்கிருயே கனியிருக்க-தாய்தந்தை
யெத்தனைபேர் பெத்தாரோயேன்மனமேநாமுந்
தான் யெத்தனைபேரை பெத்தோம் யிங்கு. 70

இங்குஅங்குமாய்மனமே யிடழியவேண்டாங்காண்
அங்கம்பொருளாய் அறிந்துகொண்டு-எங்குமெங்கு
நாமேசிவமாக நாடினுல்ஞானமொழி
தாமேஅருளைத் தரும். 71

அருளில்லா தார்க்கு அருளறிவு தங்குமோ
அருளறிவுதானல்லோ ஆனந்தம்--அருளறிவு
தேடுவதுங்கூடுவதும் சிந்தையானந்தமுடன்
ஆடுவதும்தானறிவி னுல். 72

நாலொழுத்துஆறு நடுவெழுத்துயிரைந்து
ஓடினுல்மூன்றி ளெடுபதினுலாகுமே--ஓதாய்நீ
ஓரெழுத்தைகண்டுறங்கி உன்னேடுறங்கிநெஞ்சே
ஓரெழுத்திலேசென் றுறை. 73

உறைகளத்தினுப்போல உள்ளமலங்களெல்லாம்
அரைத்துடைந்து நெஞ்சே யருதியிலே-- நித்தி
புளியம்பழத்தோடு போலிருக்கவேணும்
உடலழியும்காலங்க ளுக்கே. 74

காலங்கழிந்திடுமுன் கடைவாயில்பாலுறுமுன்
வேலங்கனைய விழிமடவார்--யேல
ருழியில்வைத்து மாறடித்து கூப்பிடுமுன்மாய்கை
களையெடுத்துப்போடுமுன் கண்ணுல். 75

கண்ணுலேஞானம் கருதாமல் நெஞ்சேநீ எண்ணுத
மாய்கையெல்லாம்யெண்ணுகிருய்--நன்னுய்கேள்
பார்க்கவேணுந்தனையும் பத்திரைமாத்துத்தங்கம்
ஆக்காமல்போகாதோ உன்னுல். 76

ஒண்ணுலேநெஞ்சமே ஊழ்வினைவந்தாலும்
எண்ணுதும்நீபாம்பின்வாய் தேரைப்போல்-முன்னு
அகப்பட்டுப்போகாதே ஆனந்தமெய்விளக்கு [லே
நம்பித்துனைக்குமுற்றும் நம்பு. 77

நம்பினுன்றன்னை நடுவனையிலேயிருந்து
கும்பிடாதார்க்குங் குறையுண்டோ-நம்பி

பளிங்கொளி போல்நெஞ்சே பரந்திடலாமோ பெ
கும், மெழுகனலோடே சேருமே.

எமன்வருமுன்நெஞ்சே யிருவினையு மேரென்றும்
சாமநடுவதனில் சார்ந்திலெ தங்க-மனமுடனே
காலனையும்வென்றுசில காமனையும்வென்றுபின்பு
பாலிருக்கலாமதுநாம் பார்.

பாரயனும்பாலும் பரமமருருத்திரனும்
காரணையவாரணத்தை தாண்கண்டு--சீரானமனமே
நக்கத்திடைநடுவே நற்கனகபொற்பதியில்
சொற்கனகத்தற்பதியில் தோன்றுமே.

தோன்றுமேயெல்லாச் சுகமுற்றதில்மனமே
தோன்றுமேஆனந்தச் சுந்தரிபின்--தோன்றுமே
அக்ஷரச்சுருக்கினோடு அக்கரப்பெருக்கமுடன்
உச்சரித்துரைக்கிதென்ற உண்மை.

உண்மையிதுகாண்மனவே ஒளியிருந்த வீடதுகா
உண்மைசிவனிருக்கும் ஊறுகாண்-உண்மை
கருமைதங்கிஒளியெழுந்து கனத்ததந்தியுள்பதங்
மருவுதங்கியினியுகந்த வாறு.

வருந்தும்பொழுதுகாண் மாயையாய்நெஞ்சே
வருந்தும்குண மாகவந்து-.வருந்தும்
யிருவினை துடக்கறுத்து யெழுவகை பிறப்பறுக்கு
கருமலத்திறுக்கறுங் காண்.

காண்மனமேசத்திசிவம் ஒன்றுககாரணத்தை
காண்மனமேமாலயனுங் காணரிதை,-காண்மனமே
செம்பொன்னம்பலத் துள்ளோர்செழுஞ்சொலை
மன்றுலொன்றும் அம்பலத்தில் ஆடும்நடனம்.

நடனமதுபார்மனமே நயனத்திடைநடுவே
நடனமதுநாலாம் பதங்காணும்--நடனம்
பதிமதிவித்தாய்மனமே பலகெதிவித்தாயெனவே
அதிவிதசித்தாந்த மாடும்.

ஆடும்பதிமனமே அம்பலத்தைசுட்டுநடனம்
ஆடும்பரமகுரு ஆனந்தம்-ஆடுகின்ற
கூற்றதனை கூற்றிற்று சுத்தபித்தனைத்தசுத்தா
சித்தநித்த நைச்சித்தத்தினுதித்து நில். 86
நில்லுநிலவறமாய் நேசமுடனே பதியில்.
நில்லுபிறவியற நீநெஞ்சே-நில்லு
கனல்மதியும்தருமிடரும் கதிரெழுந்துங் கலைமதியும்
துனலொடுசெஞ்சடைமுடியும் போற்றி. 87
போற்றித்தினமனமே பொல்லாக்குலங்கள்விட்டுக்
காத்துங்கனலுங் கருத்துஒன்றாய்-பார்த்தறிவால்
சுத்தமலபித்தையத்து சுற்றஒழிசுற்றிலுத்து
சற்றமறித்துத்ததிலே தங்கு. 88
தங்குநீசென்று சதாசிவத்திலேமனமே
மங்குக் கறுக்குழிகள்-வாதங்குல்
கருவும்புனலும் கதியும்கெதியும்
விதியும் திறுத்தான் வெளி. 89
வெளியில்வெளியாகி விண்ணவன்றாயமனமே
வெளியிளொளி யாயிருக்க-வெளியிரவு
கரியுரித்துப்போற்றவனை கதிர்மதியைச்சென்றானை
கருவறுத்துப்பார்த்தாலே காண். 90
காணுமனமே கரிகாலனேவதைத்துக்
காணுமுலகமெல்லாம் காணுருவாய்-தானுவாய்
மனவிரகமான புலி மன்றுளன்றுநடனமிடும்
கனகரத்தின செயலுற்ற பாதம். 91
பாதத்தானஞ்செழுத்தான் பரமபதத்தான் சிங்க
நாதத்தானென்றுநெஞ்சே நன்றாக-போதத்தான்
ஆரணந்தானேடைந்து யண்டமெல்லாம் சுட்டதிரு
நீரணிந்துகொண்டிருப்போம் நித்தம். 92
நித்தனாய்நிர்மலனாய் நின்றுலகம்மூன்றுக்கும்
கர்த்தனாய் அஞ்செழுத்தின் காரணமாய்-பெற்ற
குருவினிருபதமுனது குளிருமனமுருகிநினை
தருமனதுபற்றமனமே தான். 93

தானவனே ஆகாட்டால் சண்டாளன் இழுத்தடி
ப்பான், தானவனுமங்கே தரிக்கொட்டான்-மான்ம
னையார், கலங்கும்கல்வியிலே கருத்தித்தான் கொடுப்
பான், முதல்நினைக்கும்படிதேரு ;நெஞ்சே. 94

நெஞ்சேயுனக்கு நிலவரமாய் சொன்னதெல்லாம்
நெஞ்சேயென்சொல்லென்றும் நிகழாதே-நெஞ்சே
கருத்திச்சைபிச்சை தள்ளி கருத்தொன்றுசெப்பித்
தாய், கருத்தக்கோசலத்தள்ளி கருத்துள். 95

உள்ளிருந்து நெஞ்சே உலாவுஞ்சிவகுருவை
வெள்ளெருக்கன் பூச்சூடும் மேனியனே-உள்ளே
மனமுருகப்பார்த்தான் மலைசிலையாய்ச்சென்றானே
உனதரிவால் பார்த்து ஓது. 96

ஓதுநீநெஞ்சேகேள் ஓரெழுத்துமந்திரத்தால்
ஆதியாய்எங்கும் அமர்ந்தானை-ஓதினுள்
கடியகொடுமிடியகலும்] கடியகொடுமணியகலும்
கடியவிண்டனுகாமல் காற்கும். 97

காற்குந்தினமனமே கடியப்பிறப்பறுத்து
கார்க்கும்பலபிணிநோய் காட்டாமற்-நோக்கும்
யன்றுமிதைபகல்வெளியில் வளருதமதனை
யுந்தியுலுணரதி வாழ். 98

வாழுநீநெஞ்சே மயங்கித்திரியாதே
யேழெழுத்துக்கம்பா விருப்பானை-யேழை
வருத்தநதிர்த்தனன் பன்மனசந்தில் தங்கி
பரித்தரத்தினக்கரணத்தே பணி. 99

பணிந்துதுதிமனமே பல்லுயிர்கட் கெல்லாம்
அணுவிலணுவாக யிருந்தானை-துணிவாய்
பிறவாதிருக்கவும் பேரின்பவாழ்முதலை
திறமாகநம்புநெஞ்சே செலுத்து. 100

பட்டினத்தார் ஞானம்-100

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பட்டினத்தடிகள் சீடராகிய

பத்திரகிரியார் சரித்திர நுட்பம்.

இல்லரத்தவர்கள் சொல்லுதற்கரிய வல்லவராகிய துல்லிய மனதுடைய பட்டினத்து சுவாமிகள் தன் வீடுநாடு முதலியவற்றை யகன்று சகலதேசமுந்திரிந்து ஐயமேற்ப தில்லையென் றுறுதிக்கொண்டு பத்திரகிரி மகாராஜன் ஊர்ப்புரத்திலுள்ள கணபதியாலயமடைந்து ஞானநிஷ்டைகூடியிருக்குஞ்சமையம் கள்வர் சிலர் கூட்டமிட்டு பத்திரகிரி யரசன் மனையிற்புகுந்து வெகு பொருள்களைக்கவர்ந்து போகுங்கால் வழியிலுள்ள கணபதிக்கொன்றுபரிசளிக்க நினைத்து ஓர் இரத்தின ஆரத்தை வீசாட்டி ஏகுங்கால் அவ்வாபரணம் பட்டினத்தடிகள் கண்டத்திலமைய உதையத்தில் அரண்மனைக் காவலர்கண்டு இவருங் கள்வரை சேர்ந்தவரென்று வற்புறுத்தி அரசன் முன்னிலைவிடுக்க அவர் வினக்கட்கெல்லாம் சிவசிவவென் றிறைஞ்சிய அடிகளைக் கண்ணுற்ற வரசன் சற்றுமயங்கி அமைச்சன்மனம்படி ஆக்கினை தருகவென்றசைக்க கழுவேற்ற நியமித்தனர், பட்டினத்தடிகள் காவலரால் கழுமரத்தையடைந்து சற்றும் சலிப்புறாது புன்னகைக்கொண்டு (என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே) என்னுஞ் செய்யுளைப்பாட கழுமரம்கொழுந்து விட்டெரியக்கண்ட. காவலர் அரசனுக் கறிவிக்க திடுக்கிட்டு பாதசாரியா யோடிவந்து பட்டினத்தடிகள் பாதத்தில்விழ மன்னன்மன பக்குவமறிந்து கண்ணோக்க

பத்திரகிரியரசன், இராஜகோலநீக்கி உடன்தொட
நீ திருவிடைமருதூருக்குச்செல் யெனவாக்களித்
மீண்டும் சிவஸ்தலங்கள், திரிந்து திருவிடைமருத
ரையடைந்து கீழ்கோபுரவாயலில் வீற்றிருக்க பத்
திரகிரியரசனும் பலஸ்தலங்களுந்திரிந்து திருவிடை
மருதூரை யடைந்து குருவைக்கண்டுவணங்கி அவ
சொற்படி மேலைக்கோபுர வாயலிலிருந்து பிச்சை
யேற்றுவந்து குருநிவேதனஞ்செய்து மீதி சேட
தையுண்டு யோகமெய்தியிருந்தனர். இவ்வாறிருக்
பத்திரகிரியாரிடம் ஒருபெட்டை நாய்க்குட்டிவந்
வாலை குழைத்து தன்பசிநோயைக் குறிப்பித்துநிற்
அதனை யறிந்து தமது சேடப் பிரசாதமளிக்க ப
யாறி அவருடன் கூடவேயிருக்க இதைச் சிவபெ
மானறிந்து பட்டினத்தாரிடஞ்சென்று அதிக ப
யுள்ளவர்போல் அபிநயிக்க பட்டினத்தடிகள் யான்
கோவணந்தாங்குவதே பாரமாகவுடையேன் மேற்
கோபுரவாயலி லிருக்கின்றான்சமுசாரி அவனண்டை
யேகினல் பசியாற்றுவானென இதைச் செவியுற்
ஈசன் மேற்கு கோபுரவாயிலி லிருக்கின்ற பத்திரகி
யாரையடுத்து கீழ்திசை வாயிலிலிருக்கும்பட்டின
தடிகள் புகன்றதை யுரைக்க பத்திரகிரியார் இ
வோடும் நாய்க்குட்டியுமோ என்னைச் சமுசாரி யா
கின என்றும் பாத்திரத்தை எடுத்தெறிய அப்பா
திரம் நாய்சிரசின்பேரிற்பட்டு மரித்தது உடனேசி
பெருமான் மறைந்தருள பின்பு பத்திரகிரியார் தி
ப்புலம்பல்முதலிய பலதமிழ்க் கண்ணிகளு மியற்
யும் சிவயோகமெய்தியுமிருக்க மரித்தநாய் காசி
ஜன் மகளாய்ப்பிறந்து வளர்ந்துபக்குவமடைந்தன
அரசனறிந்து புரோகிதரையழைத்து என்புத்திரி

குத்தக்க புருடனை நியமிக்கவேண்டுமென அதைச் கேள்வியுற்ற பெண், திடுக்கிட்டு பிதாவைநோக்கி யானொருவனுக் குரியவளல்ல திருவிடை மருதூரில் மேலைக்கோபுரவாயலில் வீற்றிருக்கும் எனது குரு நாதரிடம் ஒப்புவிப்பீரென அரசன் அதிசயித்து உண்மையை விசாரித்தரிந்து புத்திரியை பத்திரகிரி யார் முன் கொண்டுவந்துவிட அவர் நிஷ்டையிலிரு ந்து விழித்து நோக்க அப்பெண் அடி நாய்மீண்டுந் திருவடியை நாடிவந்தது யென யாவுமறிந்த ஞானிய ரெழுந்து அப்பெண்ணின் கரத்தைப்பற்றிச் சென் று குருவாகிய பட்டினத்தடிகளிடம்விட்டு நும்மிச் சிட்ட முண்ட நாய்க்கு மிப்பிறவிநோய் வரலாமோ வென பட்டினத்தடிகள் அவன்செயலன்றி (யாவ தொன்றில்லை) யென திருவருளைநாடினர். அப்போ து ஒரு பெருஞ்சோதிதோன்றி அதில் அப்பெண் ணுடன் பத்திரகிரியார் மறைய சோதியும் மறைந் தது.

பத்திரகிரியார் சரித்திர நுட்பம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பத்திரகிரியார் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

முத்திதரும்வேத மொழிந்தபுலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம் 1

ஆங்காரமும்மடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம் 2

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம் 4

ஓயாக்கவலையினு னுள்ளடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம் 5

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம் 6

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்க்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம் 7

சேயாய்கமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம் 8

பேய்போற்றிருந்துன்பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணை
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம் 9

கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம் 10

பெண்ணிநல்லாராசைப் பிரமைதனைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம் 11

வெட்டுண்டபுண்போய் விரிந்தவல்குப்பைதனிலே
தட்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம் 12

ஆறுதபுண்ணி லழுந்திக்கிடவாமல்
தேறுதசிந்தைதனைத் தேத்துவதுமெக்காலம் 13

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திறுக்கறுப்பதெக்காலம். 14
மன்னுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம்
பாவியென்றேபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவிநின்றருத்திரத்தை யறிவதனியெக்காலம். 16
உளியிட்டகல்லு முருப்பிடித்தசெஞ்சாந்தும்
புளியிட்டசெம்புபோற் பொருளாவதெக்காலம். 17
வேடிக்கையஞ்சொகுசு மெய்பகட்டும்பொய்ப்பகட்
டும், வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம். 18
பட்டுடையுமொப்பனையும் பாவனையுந்தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம். 19
ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்கஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையருக்கொண் டொடுக்குவதுமெக்காலம். 20
தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையுங்
கண்டுகளிங்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம். 21
அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம். 22
ஒழிந்ததருமைத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய், கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம். 23
அற்பசுகமறந்தே யறுவையறிவாலறிந்து [லம்
கெர்ப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்டு கோளறுப்பதெக்கா

கெற்பம் யானைப்படுகுழி.

கருப்படுத்திஎன்னையான் ,கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன், உருப்படுத்தியாள உடன்படுவதெக்காலம் ()
தூண்டுவிளக்கணைய தொடர்ந்திருள்முன்சூழ்ந்தாற்போல்,மாண்டுபிழைத்துவந்தவகைதெரிவதெக்கால
தாரியினின்மீன்போற் சுழன்று மனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம். 27

எண்ணூறுகமிருந்து எய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம். 28

அவ்வேடம்பூண்டிங் கலைந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திறப்பதெக்காலம். 29

அண்டருக்காநஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன்
தொண்டருக்குதொண்டனெனதொண்டுசெய்வதெ
க்காலம். 30

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணாக்
குன்றில்விளக்கொளியை கூறுவதுமெக்காலம். 31

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தைசித்தாந்தத் துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதனினைப்பதெக்காலம். 32

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேநிஷ்டை
யிலே, ஏகாந்தமாக யிருப்பதினியெக்காலம். 33

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்கா
மல், உற்றிடத்தைத்தேடி யுறங்குவதுமெக்காலம்.

இன்றுளோர்நாளை யிருப்பதும்பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம். 35

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமற்
பஞ்சாவமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம். 36

செஞ்சலத்தினூற்றிரண்ட செனனமோக்ஷம்பெறவே
கஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம். 37

கும்பிக்கரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
நம்பித்திரிகை தடுப்பதனியெக்காலம். 38

ஆடுகின்றசூத்திரந்தா னறுவளமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்

நவசூத்திரம்போட்டு நானலேனீயென்றிருந்த
சிவசூத்திரத்தைத் தெரித்தறிவதெக்காலம். 40

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுக்
கரந்துனடியினைக் கலந்துநிற்பதெக்காலம். 41

இம்மைதனிற்பாதகனு யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொய்மைதனிற்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்
காலம். 42

உட்பிட்டபாண்டமுடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காள்படுவதெக்காலம். 43
சேவைபுரிந்து சிவரூபகாட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்து பரமடைவதெக்காலம். 44
காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டது போல்
பாண்டத்தை நீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம். 45
சோற்றுத்துருத்திதனைச் சுமந்தலுத்து வாடாமல்
ஊத்தைசடம்போட்டுனை யடைவதெக்காலம். 46

வல்லின வெதுகை.

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைசுழற்றி உனையறிவதெக்காலம். 47
ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயால்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றி நிற்பதெக்காலம். 48
கூரறியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாரரகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம். 49
பல்லாய் விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம். 50
தக்கும்வகைக்கோர் பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னலிளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்
பருவத்தளைவரோடும் புல்கியின் பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவது மெக்காலம். 52
தெரிவையறும் பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேனினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்
வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம். 54
பற்றற்று நீரிற் படர்ந்தவண்ணம்பச்சிலைபோல்
சுற்றற்றுநீக்கிமணந்தூரநிற்பதெக்காலம். 55
சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்த சுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச்சொல்வதினியெக்காலம்
மருவுமயற்புருடன் வருநேரங்காணாமல்
உருகுமனம்போலெனுளமுருகுவது மெக்காலம். 57

தன்கணவன்றன்சுகத்திற்றன்மனம்வேருனதுபோல்
என்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவ'துமெக்காலம்.
கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணுமல்
தேடித்தவிப்பன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம்.()
எவ்வனத்தின்ஸ்திரீமோகம்எப்படியுண்டப்படிபோ
ல், கவ்வனத்திலுன்னைக் கலந்திருப்பதெக்காலம்.()
கன்ணுலருவி கசிந்து முத்துப் போனுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம்
ஆக'மிகவுருவ வன் புருகவென்புருகப்
போகவநுபூதி பொருந்துவது மெக்காலம் 62
நீரிற்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்.
அன்பையுருக்கி யறிமைதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைபாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம். 64
கருவின் வழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிவிழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம். 65
தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்.
ஆதாரமூலத் தடியிற்கணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம். 67
மண்வலைந்தாற்கறிக்கில் வளைந்திருந்தவேதாவைக்
கண்வளைந்துபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம்.
அப்புரநடுவே யமர்ந்திருந்தவிட்ணவை
உப்புகுடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம். ()
மூன்றுவளையமிட்டு மூலத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனை தொழுதுநிற்பதெக்காலம்.
வாயுமறுகோணமதில் வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம் ()
வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம். 72

உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்குகுருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நேர்வதினியெக்காலம்.
பாருகிபார்மீதிற் பஞ்சவர்னம்தானுகி
வேருகிநீழுளைத்த வித்தறிவதெக்காலம். 74
கட்டறுக்கவொண்ணுக் கருவிகாணுதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம். ()
கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேறறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம். 79
அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சடலத்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம். 77
அறிவிக்கருவியுடனவத்தைபடும்பாட்டையெல்லாம்
பிறியவுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம். 78
பூதம்பொறிக்கரணம் போந்தவிந்துநாதமுமாய்ப்
பேதம்பலவிதமும பிறித்தறிவதெக்காலம். 79
தோன்ருசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்ருமல்
ஊன்ருசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம். 80
புன்சனனம்போற்றுமுன்னேபுரிவட்டம்போகியினி
யென்சனனமீடேறு வமன்றறிவதெக்காலம். 81
பட்டனடுவினின்று நற்றிரோதாயியருள்
கிட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம். 82
நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற்கட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம்.

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம் வாளா லே, தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டி சுடுவதினியெக் காலம். 84
ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துமிந்தப்பாழ்மனதை
வெந்துவிழப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம். 85
இனமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தான்வரண்டு, சின்மாண்டுபோகவருள்சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்
அமையாமனதமையு மானந்தவீடுகண்டால்
இமையாமநோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம். 87

கூண்டுவிடுஞ்சீவன்மெள்ளக் கொட்டாவி கொண் டாற்போல், மாண்டுவிடுமுன்னுன் மாண்டிருப்பதெ க்காலம். 88

ஊனிறைந்தகாய முயிரிறந்துபோகுமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நான்வருவதெக்காலம். 89

கெட்டுவிடுமாந்தர் கெர்விதங்கள்பேசிவந்து
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம். ()

தோளேணிவைத்தேறித் தூரநடந்தெக்காலம்
நாலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம். 91

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடுகண்மூடித் தழுவிநிற்பதெக்காலம். 92

காசினியெலாநடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம். 93

ஒலிபடருங்குண்டலியை யுண்ணியுணர்வாலெழும்பி
சுழிமுனையின்முள்திறந்து தூண்டுவதுமெக்காலம்.

இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழிமுனையில்
தடையறவேநின்று சலிப்பறுப்பதெக்காலம். 95

மூலநெருப்பைவிட்டு மூட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறங்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம். 96

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம். 97

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம். 98

மலமுஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
நலமுங்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம். 99

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம். ()

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தொல்லைதொட் டு,மெய்ஞ்ஞானவீடுபெற்றுவெளிப்படுவதெக்காலம்

வெல்லுமட்டும்பார்த்துவெகுளியெலாம்விட்டகன்று
செல்லுமட்டும்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம். ()

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம். 103
எண்ணாததூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிபாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்
என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானேடிருக்கு
ம், தன்மையறிந்து சமைந்திருப்பதெக்காலம். 105
ஆறுதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறுகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம். 106
ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணுதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம். 107
மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுமுனை நீங்கிருப்பதெக்காலம். 108
முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவதைகாட்சியினல்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுருவதினியெக்காலம். 109
கண்ணிணொளி பாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொ
ண்டதுவும், விண்ணிலொளிகண்டதுவும்வெளிப்படு
வதெக்காலம். 110
கனவுகண்டார்போலெனக்குகாட்டிமறைந்தேயிருந்
த, நினைவைப்பரவெளிமேல்நிறுத்துவதுமெக்காலம்.
ஆறென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாறென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம் ()
நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முளைத்தெழுப்பதெக்
காலம். 113
முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம். 114
ஓரென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
நீரென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம். 115
வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ் சிவ்வெ
ழுத்தும், அவ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்
காலம். 116

எழுத்தெல்லாமாண்டிறந்தே யேகமாய்நின்றதிலே
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தன்புகொள்வதெக்காலம்
அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்று
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம்.
நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாந்
தானென்றுநீயிருந்த தனுவறிவதெக்காலம். 119

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லா மெண்ணிஎண்ணிப் பார்த்தபின்பு, சின்மயமாய்க்கண்டதிலேசார்ந்துநிற்பதெக்காலம். 120

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாரதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம். 121
ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைந்து
வெளியிட்டுசாத்திவைத்துவீடுறுவதெக்காலம். 122

காந்தம்வலித்திரும்பைக் கரத்திழுத்து கொண்டதுபோல், பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்தில்வைப்பதெக்காலம். 123

பித்தாயங்கொண்டு பிரணவத்தையூடறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம். 124

ஒழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளெ ளும்புவெள்ளெளும்பாய்க், கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம். 125

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம். 126
சூதுங்களவுந் தொடராவினையஞ்சுட்டிடக்காற்
றாதுந்துருத்தியைப்போட்டுனையடைவதெக்காலம்
ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம். 128
கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்
புல்லாய்ப்பிறந்தஜென்மம்போதுமென்பதெக்காலம்
தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவமாயுன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.()

தூரோடிசைந்து சுழன்றதத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம். 131

பாதநடுமாறிப் பயங்தெழுந்தசித்திரத்தை
காதநடுமூலத் திருத்துவதுமெக்காலம். 132

ஓரின்பங்காட்டு முயர்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம். 133

காரணமாய்வந்தென் கருத்தினுரைத்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம். 134

ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயன்றுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம். 135

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம். 136

மத்தடுத்துநின்று மருளாடுவார்போலே
பித்தடுத்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

சாவாமற்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிக்கீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம். ()

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுஞ்சூத்திரத்தின்
தன்னையறிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம். 139

உள்ளமறியா தொளிந்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம். 140

வாசித்துங்காணாமல் வாய்விட்டும்பேசாமல்
பூசித்துந்தோன்றாப் பொருள்காண்பதெக்காலம். ()

பன்னிரண்டுகாற்புரவி பாய்ந்தசில்லடந்தட்டாமல்
பன்னிரண்டுசெங்கிலிக்குட் பிணைப்பதினியெக்காலம்.

நாட்டுக்காலிரண்டும்விட்டுநடுவுக்காலூடேபோய்[ம்
ஆட்டுக்காலிரண்டெனனுள் ளமர்ந்திருப்பதெக்கால

பாற்பசுவையோட்டி பதியில்வந்துசீராட்டிக்
காற்பசுவையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம்.

பலவிடத்தேமனதைப் பாயவிட்டும்பாராமல்
நிலவரையினூடேபோய் நேர்படுவதெக்காலம். 145

காமக்கடல்கடந்து கறையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம். 146

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிகாண்பதெக்காலம். 147

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம். 148

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுஞ்சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவறிவதெக்காலம். 149

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருள்தனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம் 150

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாம்பழம்பதிக்கிங் கேணிவைப்பதெக்காலம்.

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்தினுள்ளே நினைந்திருப்பதெக்காலம். 152

ஆசாரநேயவனுட்டான மும்மறந்து
பேசாமெஞ்ஞானநிலைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம். ()

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறில்லையென் றறிவதினியெக்காலம். ()

ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினியெக்காலம் 155

சாத்திரத்தைச்சுட்டிச்சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கி
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம். 156

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலரிந்து
கொல்லுமுறைமலர்ந்து தூங்குவதுமெக்காலம். ()

இறங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம். 158

ஊனுகிவூனி லுருவாகியெவ்வுலகந்
தானுகிநின்ற தரிப்பறிவதெக்காலம். 159

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்திநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம். 160

இன்னதென்று சொல்லவொண்ணு வெல்லையற்ற வான்பொருளை, சொன்னதென்றுநானறிந்து சொல்வதினியெக்காலம். 161
மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியை நாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம். 162
என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதிவையீடழித்த[லம்
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளித்துநிற்ப தெக்கா
கடக்துகின்றதோணிதனைக் கழைகள்குத்தி விட்டாற்போல்,நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம். 164
நின்றநிலைபேராம நினைவிளொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்
பொன்னும்வெள்ளியும்பூண்டு பொற்பதத்தையுள்ளமைத்து, மின்னுமொளிவெளியேவிட்டடைப்பதெக்காலம். 166
கூட்டிலடைப்பட்டபுழுகுளவியறுகொண்டதுபோல்,வீட்டிலடைப்பட்டருளைவேண்டுவதுமெக்காலங்
கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ-மொளிசெய்வதெக்காலம். ()
அருணம்பிரகாச மண்டமெங்கும் போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம். 169
பொன்னிற்பலவிதமாம் பூஷனமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்.
நாயிற்கடைபிறப்பாம் நான்பிறந்து துன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம்.()
சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றேற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம். 172
இரும்பிற்கனன்மூட்டி யிவ்வுருபோய்யவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம். ()
கருக்கொண்டமுட்டைதனைக்கடவாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோலுனையடைவதெக்காலம்

வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம். 175

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாரதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம். 176

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருங்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம். 177

மின்னெழுத்துமின்னொடுங்கி விண்ணினுரைத்தாற்போல், என்னுநின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம். 178

கண்டயுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல், கொண்டசுரூபமதைக் கூறறிவதெக்காலம் 179

பூணுகின்றதொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலைக், காணுகின்றவென்கரத்திற் கண்டறிவதெக்காலம். 180

செம்பிற்களிப்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பிநின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்.

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துநின்றதனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம். 182

ஊமைக்கனுக்கண் டுரைக்கறியா வின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம். ()

சாகாசிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
போகாஉடலகன்று போவரென்பதெக்காலம். 184

நிட்டைதனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம். 185

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்த வெப்பாகத்தை
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம். 18[illegible]

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவுநின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம். ()

உண்டதுவுமாத ருடன்கூடிச்சேர்ந்தின்பந்
தண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம் ()

ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம். 289

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம். 190

போக்கும்வரவும் புரம்புள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம். 191

நானெனவு நீயெனவு நாமிரண்டுமற்றொன்றும்
நீயெனவேசிந்தைதனி னேர்படுவதெக்காலம். 192

அறிவையறிவாலறிந்தேயறிவுமறிவுதன்னில்
பிறிவுபடநில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம். 193

நீடும்பவனமெல்லாம் நிறைந்துசிந்தூரமதாய்
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம். 194

தித்தியென்றகூத்துத் திருச்சிலம்பினோசைகளும்
பத்தியுடனே கேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம். 195

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைபடுவதெக்காலம். 196

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். 197

மீனைமிகவுண்டுநக்கி விக்கிநின்றகொக்கதுபோல்
தேனைமிகவுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம். ()

பொல்லாதகாயமுனைப் போட்டுவிங்குமுன்னே
கல்லாலின்பால்கறப்பக்கறப்பதினியெக்காலம். ()

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளக்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடக் கிருபைசெய்வதேக்காலம். 200

பேரறிவிலேமனதை பேராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலெந்நாளு மூன்றிநிற்பதெக்காலம். 201

அத்துவிதம்போனுமென்றனுத்துமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திதரநின்ற முறையறிவதெக்காலம். 202

நாநின்றபாசபதி ஞனிருந்துமாளாமல்
நீநின்றகோலமதில் நிரவிநிற்பதெக்காலம். 203

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலரும்காயமும்போல்
உள்ளும்புறம்புநின்ற துற்றறிவதெக்காலம். 204
அன்னம்புலனை வகுத்தமிர்தையுண்டதுபோல்
என்னைவகுத்துன்னை யினிகாண்பதெக்காலம். ()
அந்தரத்தினீர்புத் தலர்ந்தெழுந்ததாமரைபோல்
சிந்தைவைத்துக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். 206
பிறப்புயிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றுமூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம். 207
மன்னும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்தறிவை
என்னுபொருநினைவை யெழுப்பிநிற்பதெக்காலம் ()
ஆசைகொண்டமாத ரடைகனவு நீக்கியென்மேல்
ஓசைகொண்டுநானு மொடுங்குவதுமெக்காலம். 209
தன்னுயிரைக்கொண்டு தானறிந்தவாரதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம்
சேற்றிற்களைநாடுந் திடமாமுடலையினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம்
என்வசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமும்மழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்த்திருப்பதெக்காலம்
தன்னைமறந்து தலைத்துநிலைமறைந்து
கன்மறந்து கனிபெறுவதெக்காலம். 213
என்னையென்னிலேமறந்தே யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம்.
தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்ருள்போட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுறங்குவதுமெக்காலம் 215
இணைபிரிந்தபோதலறியின்பமுறுமன்றிலைப்போல
துணைபிரிந்தபோதருனூல் தொடார்ந்துகொள்வதெ-
க்காலம். 21[illegible]
ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணுமல்
தோட்டமற்றவாள்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம்
முன்னைவினை யாலறிவு முற்றுமற்புன்மறைந்தால்
அன்னதனைத்தேடி யமுதுன்பமெக்காலம். 218

கள்ளுண்டவர்போல் களிதருமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டுநின்றுடித் தடைபடுவதெக்காலம். 219
தானென்ற வாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்து
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம். 220
நானவனுய்க்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனுய்நின்று சரணடைவதெக்காலம். 221
தானந்தமில்லாத தற்பரத்தினூடுருவி
ஆனந்தங்கண்டே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம் 222
உற்றவெளிதனிலே உல்லப்பாரந்தரத்தே
மற்றமறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம். 223
ஏடலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணைநேந்திரமுந்
தோடணிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம்
ஐயாறுமாறு மகன்றுவெறுவெளியில்
மையிருளில்நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம். 225
காட்டுமருண்ஞானக் கடலிலன்பு கப்பல்விட்டு
மூட்டுங்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம். ()
நானுரோநீயாரோ நற்றும்பரமானந்.
தானுரோ வென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.
எவரெவர்களெப்படிகண் டெந்தப்படிநினைத்தார்
அவரவருக்கப்படிநின் றுமென்பதெக்காலம். 228
உற்றுபார்க்க வொளிதருமானந்தமதை
நெத்திக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம். 229
விளங்குகின்றதாரகையை வெய்யோன்மறைத்தாப்
போல், களங்கமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம்
என்னையேநானறியேநிந்தவண்ணஞ்சொன்னதல்லா
முன்னையோர்கைக்கொள்ளமுன்பணிவதெக்பாலம்
ஐந்துகரத்தானை யடியிணையைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற் பொருந்தி நிலைபெறுவதெக்காலம். 232

பத்திரகிரியார் புலம்பல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பாம்பாட்டி சித்தர்பாடல்.

கடவுள் வணக்கம்.

தெளிந்துதெளிந்து தெளிந் தாடுபாம்பே-சிவன்
சீர்பாதங்கண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே
ஆடுபாம்பேதெளிந் தாடுபாம்பே-சிவன்
அடியிணைகண்டோமே றாடுபாம்பே. 1

நீடுபதநமக்மென்றுஞ் சொந்தமென்றே
நித்தியமென்றேபெரு முத்தியென்றே
பாடுபடும்போதுமாதி பதநினைந்தே.
பன்னிப்பன்னிப் பரவிநின் றாடுபாம்பே 2

பொன்னிலொளிபோலவெங்கும் பூரணமாய்ப்
பூவின்மணம்போலத்தங்கும் பொற்புடையதாய்
மன்னும்பலவுயிர்களின் மன்னிப்பொருந்தும்
வள்ளலடி வணங்கிநின் றாடுபாம்பே. 3

எள்ளிலென்னை போலவுயி ரெங்கும்நிறைந்த
ஈசன்பதவாசமல ரெண்ணியெண்ணியே
உள்ளபடியன்புபத்தி யோங்கிநிற்கவே
ஒடுங்கியடங்கித் தெளிந் தாடுபாம்பே. 4

அண்டபிண்டந்தந்தவெங்க ளாதிதேவனை
அகல்லாமலேநினைத் தன்புடன்பணிந்
தெண்டிசையும்புகழ்ந்திட வேத்தியேத்தியே
ஏகமனமாகநாடி யாடுபாம்பே. 5

சோதிமயமானபரி சுத்தவஸ்துவைத்
தொழுதழுதாவலறித் தொந்தோமெனவே
நீதிதவறுவழியி னின்றுநிலையாய்
நினைந்துநினைந்துருகி யாடுபாம்பே. 6

அருவாயுமுருவாயு பக்தியாயும்
அந்தமாயுமொளியாயு மாகமமாயும்
திருவாயுநகுருவாயுஞ் சிவனுயும்
செறிந்தவஸ்துவைப்போற்றி யாடுபாம்பே. 7

சுட்டிக்காட்டவொண்ணுத பாழ்சூனியந்தனைச்
சூட்சமதியாலறிந்து தோஷமறவே
எட்டிபிடித்தோமென் றுனந்தபாம்பை
யெடுத்துவிரித்துநின் றுடுபாம்பே. 8

எவ்வுயிருமெவ்வுலகு மின்றும்புறம்பாய்
இருந்துவிளையாட் டெய்தியும்பின்னர்
அலவியிருமல்வுலகு மாகியுநின்ற
ஆனந்தவெள்ளங்கண் டாடுபாம்பே. 9

குருவணக்கம்.

சாற்றுமுடல்பொருளாவி தத்தமாகவே
தானம்வாங்கிநின்றவெங்கள் சற்குருவினைப்
பொற்றிமனம்வாக்குக்காய மூன்றும்பொருந்தப்
புகழ்ந்துபுகழ்ந்துநின் றுடாய்பாம்பே. 10

பொய்மதங்கள்போதனைசெய் பொய்க்குருக்களைப்
புத்திசொல்லிநன்னெறியிற் போகவிடுக்கும்
மெய்மதந்தானின்னதென்று மேவவிடம்பும்
மெய்க்குருவின்பதம்போற்றி யாடாய்பாம்பே. 11

வேதம்பொருளின்னதென்றும் வேதங்கடந்த
மெய்ப்பொருளைக்கண்டுமன மேவிவிரும்பிப்
போதப்பொருளின்னதென்றும் போதனைசெய்யும்
பூரணசற்குருதாள்கண் டாடாய்பாம்பே. 12

உள்ளங்கையினிற்கனிபோல உள்ளபொருளை
உண்மையுடன்காட்டவல்ல வுண்மைக்குருவைக்
கள்ளமனந்தன்னைத்தள்ளி கண்டுகொண்டன்பாய்க்
களித்துக்களித்துநின் றூடாய்பாம்பே. 13

அங்கையிற்கண்ணாடி போல வாதிவஸ்துவை
அறிவிக்குமெங்களுயி ரானகுருவைச்
சங்கையறச்சந்ததமுந் தாழ்ந்துபணிந்தே
தமனியப்படமெடுத் தாடாய்பாம்பே. 14

காயநிலையழிகையைக் கண்டுகொண்டுபின்
கற்புநிலையுள்ளிற்கொண்டெக்காலமும்வாழும்
தூயநிலைகண்டபரி சுத்தகுருவின்
துணையடிதொழுதுநின் றூடாய்பாம்பே. 15

கூடுவிட்டுக்கூடுபாயுங் கொள்கையுடைய
குருவின்வல்லபமெவர் கூறவல்லவர்
வீடுபெறும்வகையை மேன்மேலுங்காட்டு
மெய்க்குருவைப்பணிந்துநின் றூடாய்பாம்பே. 16

அட்டதிக்குமண்டவெளி யானவிடமும்
அடக்கியகுளிகையோ டாடிவிரைவாய்
வட்டமிட்டுவலம்வரும் வல்லகுருவின்
மலரடிதஞ்சமென் றூடாய்பாம்பே. 17

கற்பகாலக்கடந்தாதி கர்த்தாவோடுங்
கடமழியாதுவாழுங் காரணக்குரு
பொற்பதமேதஞ்சமென்று போற்றுதல்செய்து
பூரணசிந்தையோ டாடாய்பாம்பே. 18

வச்சிரத்திற்கோர்பழுது வாய்க்குமாயினும்
வல்லுடம்புக்கோர்குறை வாய்த்திடாது
மெச்சகடமுள்ளவெங்கள் வேதகுருவின்
மெல்லடிதுதித்துநின் றூடாய்பாம்பே. 19

பாம்பினது சிறப்பு.

நாவர் முடிமேலிருக்கு நாகப்பாம்பே
நச்சிப்பையைவைத்திருக்கு நல்லப்பாம்பே
பாதலத்திற்குடி புகும் பைகொள்பாம்பே.
பாடிப்பாடிநின்றுவிளை யாடுபாம்பே. 20

வளைபுகும்போதேதலை வாங்கும்பாம்பே
மண்டலமிட்டுடல்வளை வண்ணப்பாம்பே.
தளைக்கஞ்சிநின்றிடும் சத்தியப்பாம்பே
தலையெடுத்தேவிளை யாடுபாம்பே. 21

குற்றமற்றசிவனுக்கு குண்டலமானாய்
கூறுந்திருமாலினுக்கு குடையானாய்
கற்றைக்குழம்பார்வதிக்குக் கங்கணமானாய்
கரவாமலுளங்களித் தாடுபாம்பே. 22

மண்டலத்தைத்தாங்குமிகு வல்லமைகொண்டாய்
மாயனுக்குப்படுக்கைக்கு வண்ணப்பாயானாய்
கண்டபடைநடுங்கிடக் காட்சியும்பெற்றாய்
கண்ணேசெவியாகக்கொண்டா யாடுபாம்பே. 23

சந்திரனைச்சூரியனைத் தாவித்தீண்டினாய்
சங்கரனுக் காபரணந் தானுமாகினாய்
மந்திரத்திற்கடங்கினாய் மண்டலமிட்டாய்
வளைந்துவளைந்துநின் றாடுபாம்பே. 24

சித்தர் வல்லபங்கூறல்.

எட்டுநாகந்தன்னைக்கையா லெடுத்தாட்டுவோம்
இந்திரனுலகத்தை யிங்கேகாட்டுவோம்
கட்டுக்கடங்காதபாம்பைக் கட்டிவிடுவோம்
கடுவிஷந்தனைக்கக்கி யாடுபாம்பே. 25

ஆதிசேடனாகினுமெம் மங்கையினாலே
ஆட்டிவிடுவோமெங்க ளாக்கினைக்குள்ளே
நீதியோடடங்கியே நின்றிடச்செய்வோம்
நின்றநிலை தவராம லாடுபாம்பே. 26

தூணைச்சிறு துரும்பாக தோன்றிடச்செய்வோம்
துரும்பைப் பெருந்தூணாக தோற்றச்செய்குவோம்
ஆணைப்பெண்ணும் பெண்ணையானுமாகச்செய்குவோ
ம், ஆரவாரத்தெதிராய்நின் றாடுபாம்பே. 27

எட்டுமலைகளைப்பந்தா யெடுத்தெறிகுவோம்
ஏழுகடலையுங்குடித் தேப்பமிடுவோம்
மட்டுபடாமணலையு மதித்திடுவோம்
மகாராஜன் முன்புநின் றாடுபாம்பே. 28

மண்டலமுற்றுங்கையான் மறைத்திடுவோம்
வானத்தையும் வில்லாக வளைத்திடுவோம்
தொண்டருக்குசூனியஞ் சொல்லிகாட்டுவோம்
தோன்றலுக்குமுன்புநின் றாடாய்பாம்பே. 29

மூண்டெரியுமக்கினிக்குள் மூழ்கிவருவோ
முந்நீருள்ளிருப்பினு மூச்சடக்குவோம்
தாண்டிவரும்வன் புலியைத் தாக்கிவிடுவோம்
தார்வேந்தன்முன்புநின் றாடுபாம்பே. 30

செப்பரியமூன்றுலகுஞ் செம்பொனாக்குவோம்
செங்கதிரைத்தண்கதிராய்ச் செய்துவிடுவோம்
இப்பெரியவுலகத்தை இல்லாமற்செய்வோம்
எங்கள்வல்லபங்கண் டாடுபாம்பே. 31

வேதன்செய்ததிருஷ்டிகள்போல் வேறுசெய்வோம்
வேதனையுமெங்கள்கீழே மேவச்செய்வோம்
நாதனுடன்சமமாக நாங்களும் வாழ்வோம்
நாங்கள் செய்கையிதுவென்றாடாய்பாம்பே. 32

அறுபத்துநாலுகலை யாவுமறிந்தோம்
அதற்குமேலொருகலை யானதறிந்தோம்
மறுபற்றுசற்றுமில்லா மனமுடையோம்
மன்னனேயாசானென் றாடுபாம்பே. 33

சீறுபுலிபானையாளி சிங்கமுதலாய்ச்
சிற்றடிக்குற்றேவல் செய்யச்சொலலுவோம்
வீறுபெறுங்கடவுளை யெங்களுடனே
விளையாடச்செய்வோமென் றாடாய்பாம்பே. 34

சித்தர் சம்வாதம்.

வாசுகியையொருபக்க மன்னநிறுத்தி
மகத்தானபதுமனை மறுபக்கம்வை
தேசுலவுதக்கனைத் தன்றிக்கிற்சேரு
செய்யபதுமனைக்கொள் சித்தனாரே. 35

அனந்தனையொரு பக்கமாகநிறுத்தி
அதன் பக்கங்குளிகனை யண்டச்சேரு
கனங்கொண்டகார்க்கோடகன் காணக்காட்டுங்
கடுஞ்சங்கரபலனைத்தா சித்தனாரே. 36

அட்டதிக்குஞ் சக்கரங்களாககீறி
அக்கோணநிலைகளி லக்கரஞ்சேரு
திட்டமுடன்மந்திரத்தைச் செபித்துநில்லு
சித்தந்தடுமாறாதே சித்தனாரே. 37

அட்டதிக்குஞ்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
அவ்வற்றிற்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
எட்டுநாகமிருக்கின்ற விடத்தில்விட்டோம்
இனியென்னசெய்வதுசொல் சித்தனாரே. 38

நடுவாகவாதிசேடன் றன்னைநாட்டு
நான்குதிக்குமந்திரித்த நீறுதூவு
கடுவிஷங்கக்கவே கட்செவிகளைக்
கையிலெடுத்தாடுங்கள் சித்தனாரே. 39

பொருளாசை விளக்கம்.

நாடுநகர்வீடுமாடு நற்பொருளெல்லாம்
நடுவன்வரும்பொழுது நாடிவருமோ
கூடுபோனபின்பவற்றாற் கொள்பயனென்னே
கூத்தன்பதங்குறித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 40

யானைசேனைதேர்ப்பரி யாவுமணியாய்
யமன்வரும்போதுதுணை யாமோவுறியாய்
ஞானஞ்சற்றுமில்லாத நாய்கட்குப்புத்தி
நாடிவரும்படிநின் றாடுபாம்பே. 41

மாணிக்கமா மணிமுடி வாகுவலயம்
மார்பிற்றுலங்கும்பதக்கங்கண் மற்றும்பணிகள்
ஆணிப்பொன்முத்தாரமப்பொ னந்தக்கடகம்
அழிவானப்பொருளென் றாடாய்பாம்பே. 42

மாடகூடமாளிகைகள் வண்ணமண்டபம்
மதில்சூழ்ந்தவரண்மனை மற்றுமுள்ளவை
கூடவராதென்றவந்தக் கொள்கையறிந்தோர்
குலவாமல் வெறுப்பாரென் றாடாய்பாம்பே. 43

மலைபோன்றசெம்பொற்கு வைத்திருப்பவர்
மறலிவருகையில் வாரிச்செல்வரோ
அலையாமலகத்தினை யத்தன்பால்வைத்தோர்
அழியாரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 44

பஞ்சணையும்பூவணையும் பாயலும்வெறும்
பாழ்சுடுகாடதனிலே பயன்பெறுமோ
மஞ்சள்மணம்போய்சுடு நாறுமணங்கள்
வருமென்றுதெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 45

முக்கனியுஞ்சக்கரையு மோதகங்களும்
முதிர்சுவைப்பண்டங்களு முந்தியுண்டவா
மிக்கவுயிர்போனபின்பு கண்ணைவிழுங்க
மெய்யாகக்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 46

வண்ணப்பட்டுவாசனையும் வாய்த்தகோலமும்
வண்கவிகையாலவட்ட மற்றுஞ்சின்னமும்
திண்ணமுடன்யமபுரஞ் செல்லுங்காலத்தில்
சேரவரமாட்டாயெண் ருடாய்பாம்பே 47

மக்கள்பெண்டீர்சுற்றமரு மக்கண்மற்றவர்
மாளும்போதுகூடவவர் மாள்வதில்லையே
தக்கவுலகனத்தையுந் தந்தகர்த்தனைத்
தாவித்தாவித்துதித்துநின் ருடாய்பாம்பே. 48

கானலைமானீரெனவே கண்டுசொல்லல்போல்
காசினிவாழ்வினை மூடர் கண்டுகளிப்பார்
மேனிலைகண்டார்கள்வீணுய் வீம்புபேசிடார்
மெய்யென்பதநாடுவாரென் ருடாய்பாம்பே. 49

பெண்ணாசை விளக்கம்.

வெயில்கண்டமஞ்சள்போன்ற மாதரழகை
விரும்பியேமேல்விழுந்து மேவுமாந்தர்
ஒயில்கண்டயிலவுகாத் தோடுங்கிளிபோல்
உடல்போனலோடுவாரேன் ருடாய்பாம்பே. 50

செண்டுமுலைவண்டுவிழு கொண்டதோகையை
சித்தப்பாம்பால்விழுங்கியே சீயென்றெருத்தம்
குண்டுகட்டெருமையேறுங் கூற்றுப்பருந்தைக்
கொன்றுதின்றுவிட்டோமென் ருடாய்பாம்பே. ()

வட்டமுலையென்றுமிக வற்றுந்தோலை
மகமேறுவென்றுவமை வைத்துக்கூறுவர்
கெட்டநாற்றமுள்ளயோனிக் கேணியில்வீழ்ந்தார்
கெடுவரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 52

மலஞ்சொரிகண்ணைவாடி வாளுக்கொப்பாக
வருணித்துச்சொல்வர்மதி வண்மையில்லாதார்
குலநலம்பேசுகின்ற கூகைமாந்தர்கள்
கும்பிக்கேயிரையென் றாடாய்பாம்பே. 53

சிக்குநாருங்கூந்தலைச் செழுமேகமாய்ச்
செப்புவார்கள்கொங்கைதனைச் செப்புக்கொப்பதா [ய்
நெக்குநெக்குருகிப்பெண்ணை நெஞ்சினினைப்பார்
நிமலனைநினையாரென் றாடாய்பாம்பே. 54

நாறிவருமெச்சிறனை நல்லமுதென்றும்
நண்ணுஞ்சனிநாசிதனை நற்குமிழென்றும்
கூறுவார்கள் புத்தியில்லாக் கூகைமாந்தர்
கோனிலையையறியாரென் றாடாய்பாம்பே. 55

மயிலென்றுங்குயிலென்று மாணிக்கமென்றும்
மானேயென்றுந்தேனேயென்றும் வானமுதென்றும்
ஒயிலானவன்னமதிற் கொத்தவளென்றும்
ஓதாமற்கடிந்துவிட் டாடுபாம்பே. 56

மின்னற்கொடியென்றுஞ்சோதி விளக்கமென்றும்
மெல்லியென்றும்வல்லியென்று மேனகையென்றும்
கன்னற்கட்டியென்றுஞ்சீனி கற்கண்டென்றும்
கழறுமற்கடிந்தோமென் றாடாய்பாம்பே 57

பூவையென்றும்பாவையென்றும் பொன்னேயென்று
பூந்திருவேயென்றுமென்றன் பொக்கிஷமென்றும்
கோவையென்றுங்கோதையென்றுங் கோகிலமென்
றும், கூறுமற்றறந்தோமென் றாடாய்பாம்மே. 58

மலக்குடமீதிலே மஞ்சள்பூச்சென்றும்
மல்கும்புழுகூட்டின்மேல் வண்ணத்தோலென்றும்
சலக்குழிக்குள்ளேநாற்றஞ் சார்ந்தசேரென்றும்
தானறிந்துதள்ளினோமென் றாடாய்பாம்பே. 59

சரீரத்தின் குணம்.

ஊத்தைக்குழியிலே மண்ணையெடுத்தே
உதிரப்புனலிலே யுண்டைசேர்த்தே
வாய்த்தகுயவனார் பண்ணும்பாண்டம்
வரகோட்டுக்குமாகாதென் றூடாய்பாம்பே. 60

இருவர்மண்சேர்த்திட வொருவர்பண்ண
ஈரைந்துமாதமாய் வைத்தசூளை
அருமையாயிருப்பினு மந்தச்சூளை
அரைக்காசுக்காகாதென் றூடாய்பாம்பே. 61

பரியாசம்போலவே கடித்தபாம்பு.
பலபேரறியவே மெத்தவீங்கிப்
பரியாரமொருமாது பார்த்தபோது
பையோடேகழன்றதென் றூடாய்பாம்பே. 62

சீயுமலமுஞ்செந் நீருநிணமுஞ்
சேர்ந்திடுநாற்றக் குடமுடைந்தால்
நாயுநரியும் பேயுங்கழுகும்
நமதென்றேதின்னுமென் றூடாய்பாம்பே. 63

நீரிலெழுநீர்க்குமிழி நிலைகடல்போல்
நில்லாதுடல்நீங்கிவிடும் நிச்சயமென்றே
பாரிற்பலவுயிர்களைப் படைத்தவன்றனைப்
பற்றவேபற்றித் தொடர்ந் தாடாய்பாம்பே 64

நாறுமீனைப்பலதர நல்லதண்ணீரால்
நாளுங்கழுவினுமத நாற்றம்போமோ
கூறுமுடல்பலநதி யாடிக்கொண்டதால்
கொண்டமலநீங்காதென் றூடாய்பாம்பே. 65

காய்த்தமரமது மிகக் கல்லடிபடும்
கன்மவினைகொண்டகாயங் கண்டனைபெறும்
வாய்த்தவமுடையவர் வாழ்பவரென்றே
வஸ்துத்திருவடிதொழு தாடாய்பாம்பே. 66

பேசரியநவவாயிற் பீரற்றுருத்தி
பெருங்காற்றுள் புகுந்ததாற் பேச்சுண்டாச்சே
ஈசனிலையறியாருக் கித்தத்துருத்தி
எரிமண்ணிற்கிறையென் றூடாய்பாம்பே. 67

மரப்பாவைபோல வொரு மண்ணுருச்செய்து
வளமானசீவனென்னுஞ் சூத்திரமாட்டித்
திரைக்குள்ளிருந்தசைப்பேன் றீர்ந்தபொழுதே
தேகம்விழுமென்றுதெளிந் தாடுபாம்பே. 68

தசநாடிதசவாயி சத்ததாது
சார்ந்தமரக்கப்பலது தத்திவிழுமே
இசைவானகப்பலினை யேகவெள்ளத்தில்
உன்னுளுமோட்டத் துணிந்தாடாய்பாம்பே. 69

அகப்பற்று நீக்கல்.

தாமரையினிலையிலே தண்ணீர்தங்காத்
தன்மைபோலச்சகத்தாசை தள்ளிவிட்டெங்கும்
தூமணியாவிளங்கிய சோதிபதத்தைத்
தொழுதுதொழுதுதொழு தாடாய்பாம்பே. 70

கள்ளங்கொலைகாமவாதி கண்டித்ததெல்லாம்
கட்டறுத்துவிட்டுஞான கண்ணைத்திறந்து
தெள்ளிதானவெட்டவெளி சிற்சொரூபத்தைத்
தேர்ந்துபார்த்துச்சிந்தைதெளிந் தாடாய்பாம்பே.

சொல்லும்புளியம்பழத்தி னோடுபோலவே
சுற்றத்திருந்தாலுமவர் தொந்தங்களற்று
நில்லுமனதேபர நின்மலத்திலே
நின்றுணை தான்வெறும்பாழென்றூடாய்பாம்பே.72

சேற்றிற்றிரிபிள்ளைப்பூச்சி சேற்றைநீக்கல்போல
தேசத்தோடொத்துவாழ்பவரச் செய்கைகண்டபின்
சாற்றுபரவெளிதனைச் சாரும்வழியே
தானடக்கவேணுமென் றூடாய்பாம்பே. 73

எண்ணைக்குந் தண்ணீர்க்குந்தொந்தமில்லாவாறுபோ
எப்போதுமிப்புவியி லெய்தவேண்டும் [ல்
கண்ணுக்குகண்ணனவொளி கண்டுகொள்ளவே
கட்டறுத்துவாழ்ந்திடநின் றாடாய்பாம்பே. 74

கக்கிவிட்டசோறுகறி கந்தமூலங்கள்
கண்களுக்கசுத்தமான காட்சிபோலவே
சிக்கிக்கொண்டசகத்தினைச் சீயென்றொருத்துச்
சேர்பாதக்காணத்தெளிந் தாடாய்பாம்பே. 75

கோபமென்னுமதயானை கொண்டமதத்தை [காண்
கூர்கொள் புத்தியங்குசத்தாற் கொன்றுவிட்டோம்
தீபமென்னுஞ் சிற்சொரூப செய்யபொருளைச்
சேர்ந்துறவுகொன்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 76

நித்தியமென்றுமலையி னின்றுகொண்டோம்யாம்
நினைத்தபடிமுடித்துநின்மலமானோம்
சத்தியமாயெங்கள்கடந் தானழியாதே
சந்ததமும்வாழ்வோமென் றாடாய்பாம்பே. 77

மனமென்னுங்குதிரையை வாகனமாக்கி
மதியென்னுஞ்சுடிவாளம் வாயிற்பூட்டிச்
சினமென்னுஞ்சீனிமேற்சீராயேறித்
தெளிவிடஞ்சாரிவிட் டாடாய்பாம்பே. 78

ஆசையென்னுஞ் செருப்பின்மே லடிவைத்தே
ஆங்காரமுட்காட்டை யறமிதித்தே
காசையெனுந்துற்குணத்திற் கனல்கொளுத்திக்
காலாகாலங்கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 79

காலனெனுங்கொடி தான கடும்பகையைக்
கற்பமெனும்வாளினாற் கடிந்துவிட்டோம்
தாலப்பிறப்பினைத் தான்கடந்தோம்
தற்பரங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 80

தேனில்வீழ்ந்தயீயைப்போலச் சிந்தைகுலைந்து
திகையாமற்சிற்சொரூப தெரிசனைகண்டு
வானிற்பரந்திடச்சூத வான்மணிதீர்ந்து
வாயிர்போட்டேகநின் றாடாய்பாம்பே. 81

தூக்கியபாதங்கண்டேன் சோதிகண்டேன்
சுத்தவெளிக்குள்ளேயொரு கூத்தன்கண்டேன்
தாக்கியசிரசின்மேல் தைத்தபாதம்
சர்க்குருவின்பாதமென் றாடாய்பாம்பே. 82

ஆலப்பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே
அரசடிபொந்திலே புகுந்துகொண்டாய்
வாலடிதன்னிலே பார்த்துபார்த்து
வாங்கியேதூங்கிநின் றாடாய்பாம்பே. 83

நாலுதெருவிலே நாலுகம்பம்
நடுத்தெருவிலே பொன்கம்பம்
போலும்விளங்குபொன் கம்பத்தினுக்கே
பூமாலைசூட்டிநின் றாடாய்பாம்பே. 84

ஆழிபெயர்ந்தாலுமேரு மட்டேயலையும்
அடியோடுபெயர்ந்தாலு மன்றிக்கால்
ஊழிபெயர்ந்தாலுமதி யுண்மைப்படிக்கே
உறுதிபெயராதுநின் றாடாய்பாம்பே. 85

வாயுவினையிரையாக வாங்கியுண்டே
வருடிக்குநீரினை வாயுன்மடுத்தே
தேயுபிரைகுளிர்காய்ந்து வெட்டவெளியில்
திகைப்பறச்சேர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 86

மாசில்கதிவளேயிலே மண்டலமிட்டே
மதியானபெரும்பட மடல்விரித்தே
ஆசில்பராபரமான வாதிபாதத்தை
அடுத்தடுத்ததேதுதித் தாடாய்பாம்பே. 87

காடுமலைநதிநதி காசிமுதலாய்க்
கால்கடுக்கவோடிற்பலன் காணலாகுமோ
வீடுபெறும்வருநிலை மேவிக்கொள்ளவே
வேதாந்தத்துறையினின் றாடாய்பாம்பே. 88

எள்ளளவுமன்பகத்தி லில்லாதமூர்த்தி
எய்துவதுதொல்லுலகி லில்லையனவே
கள்ளப்புலன்கட்டறுத்துக் காலகாலனைக்
கண்டுதொழுதேகளித் தாடாய்பாம்பே. 89

சூரியனைக்கண்டபனி தூரவோடல்போல்
சொந்தபந்தஞ்சிந்தபரி சுத்தலத்தில்
ஆரியனைக்கண்டுதரி சித்தேயன்புடன்
அகலாமற்பற்றிதொடர்ந் தாடாய்பாம்பே. 90

காந்தம்வலியிரும்புபோல் மாசின்மனதைக்
காட்சியானவஸ்துஉடன் கலக்கச்சேர்த்துச்
சாந்தமுடன்றூண்டியின் தாம்தம்போலச்
சலியாமற்றொடர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 91

உளியிட்டகற்சிலையி லுண்டோபலன்கள்
உலகத்தின் மூடர்களுக் குண்டோவுணர்ச்சி
புளியிட்டசெம்பிற்குற்றம் போமேவஞ்ஞானம்
போகாதுமூடர்க்கென் றாடாய்பாம்பே. 92

திரளானபோரிலூசி தேடல்போன்முத்தி
சிக்காதுதேசாசார தேசிகர்தம்மால்
அருளானமூலகுரு வையர்செயலால்
ஆனந்தங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 93

எட்டுச்சுரக்காய்கறிக் கெய்திடாதுபோல்
எண்டிசைதிரிந்துங்கதி யெய்தலிலையே
நாட்டுக்கொருகோயிற்கட்டி நாளும்புசித்தே
நாதன்பாதங்காணூர்களென் றூடாய்பாம்பே. 94

தன்னையறிந்தொழுகுவோர் தன்னைமறைப்பார்
தன்னையறியாதவரே தன்னைக்காட்டுவார்
பின்னையொருகடவுளைப் பேணிநினையார்
பேரொளியைப்பேணுவாரென் றூடாய்பாம்பே. 95

பாலிற்சுவைபோலுமெங்கும் பாய்ந்தவொளியைப்
பற்றுப்பொன்மற்றவைத்த பான்மைபோல
காலிற்சுழிமுனைநின்று கண்டுகொண்டு
களித்துகளித்துநின் றூடாய்பாம்பே. 96

தேக்கெடுத்தேயோடும்வானத் தேனையுண்டபின்
தேகபந்தகொண்டனமித் தேசவாழ்வினை
ஓக்காளமென்றெண்ணி யோகையுடனீ
உள்ளந்தெளிந்துநின் றூடாய்பாம்பே. 97

சதுர்வேதமாறுவகை சாஸ்திரம்பல
தந்திரம்புகாணங்கலை சாற்றுமாகமம்
விதம்விதமானதான வேறுநூல்களும்
வீணான நூல்களென் றூடாய்பாம்பே. 98

சமயபேதம்பலவான சாதிபேதங்கள்
சகத்தோர்க்கேயல்லாது சற்சாதுக்களுக்கோ
சிவமயத்திலேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தர்சித்தாந்தந்தோந் தாடுபாம்பே. 99

பூவைசெய்ததால்சுத்த போதம்வருமோ
பூமிவலஞ்செய்ததனாற் புண்ணியமுண்டோ
ஆசையற்றகாலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலாமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 100

மூலவேரறிந்துகொண்டால் மூன்றுலகமும்
முன்பாகவேகண்டுனித்திய முத்திசேரலாம்
சாலவேறறிந்ததாலே தான்பயனுண்டோ
சகத்தைப்பொய்யென்றுதெளிந் தாடாய்பாம்பே.()

சகத்தினுதியென்றிடாது தானனுதியாற்
சமைந்ததென்றுரைப்பார்கள் சத்தையறியார்
மகத்துவனிலேகற்ய வன்மையல்லாது
மற்றும்வண்மையில்லையென் ருடாய்பாம்பே. 102

ஆயிரத்தெட்டிதழ்வீட்டி லமர்ந்தசித்தன்
அண்டமெல்லாநிறைந்திடு மற்புதசித்தன்
காயமில்லாதோங்கிவளர் காரணசித்தன்
கண்ணுளொளியானெனென் ருடாய்பாம்பே. 103

நாற்பத்துமுக்கோணநிலை நாப்பணதாக
நாடுமக்கரச்சொரூப நாயகன்தனை
மேற்படுத்திக்கொண்டாலந்த மேலுலகெலா
மெல்லடிக்குத்தொண்டேயென் ருடாய்பாம்பே. ()

கண்டவர்களொருக்காலும் விண்டிடார்கள்
விண்டவர்களொருக்காலுங் கண்டிடார்கள்
கொண்டகோலமுள்ளவர்கள் கோனிலைகாணார்
கூத்தாடிகூத்தாடி யாடுபாம்பே. 105

ஆருகலைக்குச்சுக்குள்ளே யாடுமொருவன்
அயல்வீடுபோகுமுன்னே யரண்கோலிக்கொள்
வேறுபட்டாலவன்றனை மீட்டலரிதே
மேவுமுன்னே விடாதுகொண் டாடுபாம்பே. 106

எண்ணரியபுண்ணியங் லெல்லாஞ்செய்துமென்
ஏகனடிநெஞ்சமதி லெண்ணவிடிலே
பண்ணரியதவப்பயன் பத்திஇல்லையேற்
பாழ்படுமென்று துணிந் தாடாய்பாம்பே. 107

எவ்வுலகுஞ்சொந்தமதா யெய்தும்பயனென்
எங்களாதிபதாம்புய மெண்ணுக்காலேயில்
இவ்வுலகவாழ்வுதானு மின்றேயருமென்
றெண்ணிக்கர்த்தனடிநினேந் தாடாய்பாம்பே. 108

மனக்கோலங்கொண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
மக்கண்மனே சுற்றத்தோடு மயங்கிநின்றாய்
பிணக்கோலங்கண்டுபின்னுந் துறவாவிட்டால்
பிறப்புக்கேதுணையென் றாடாய்பாம்பே. 109

பிறப்பையுமிறப்பையு மறுத்துவிடயான்
பெருமருந்தொன்றுசொல்வேன் பெட்புடன்கேளா
திறப்புடன்மனப்பூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும்
திறந்திடும்வகையறிந் தாடாய்பாம்பே. 110

இறந்தவரைவரவ ரிஷ்டமானவர்
எய்துமவரிறந்தாரென் றெல்லவர்க்குஞ்சொல்
மறந்தவரொருவரென்மீற மண்ணிலுள்ளோர்
வகையறிந்திடவேநின் றாடாய்பாம்பே. 111

நான்கடிச் செய்யுள்.

ஆகாரமுதலிலே பாம்பதாக
ஆனந்தவயலிலே படம்விரித்தே
ஊகாரமுதலிலே யொத்தொடுங்கி
ஓடிவகாரத்தி னுக்கைநீட்டிச்
சீகாரங்கிடந்ததோர் மந்திரத்தைச்
சித்தப்பிடாரனுர் போதஞ்செய்ய
மாகாரப்பிறப்பையும் வேரறுத்து
மாயபந்தங்கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ()

தந்திரஞ்சொல்லுவார் தம்மையறியார்
தனிமந்திரஞ்சொல்லுவார் பொருளறியார்
மந்திரஞ்செபிப்பார்கள் வட்டவீட்டினுள்
மதிலினேச்சுற்றுவார் வாயல்காணர்

அந்தரஞ்சென்றமே வேர்பிடுங்கி
அருளென்னுஞானத்தா லுண்டைசேர்த்தே
இந்தமருந்தினைத் தின்பீராகில்
இனிப்பிறப்பில்லையென் றூடாய்பாம்பே. 113

களிமண்ணினாலொரு கப்பல்சேர்த்தே
கனமானபாய்மரங் காணநாட்டி
அளிபுலந்தன்னையே சுக்கானாக்கி
அறிவென்னுமாதாரச் சீனிதூக்கி
வெளியென்னும்வட்டத்தே யுள்ளடக்கி
வேதாந்தக்கடலினை வெல்லவோட்டித்
தெளிவுறுஞானியா ரோட்டுங்கப்பல்
சீர்பாதஞ்சேர்ந்ததென் றூடாய்பாம்பே. 114

உள்ளத்துக்குள்ளே யுணரவேண்டும்
உள்ளும்புறம்பைய மறியவேண்டும்
மெள்ளக்கனலை யெழுப்பவேண்டும்
வீதிப்புனலிலே செலுத்தவேண்டும்
கள்ளப்புலனைக் கடிந்துவிட்டுக்
கண்ணுக்குமூக்குமேற் காணநின்று
தெள்ளுபரஞ்சோதி தன்னைத்தேடிச்
சீர்பாதங்கண்டோமென்றூடாய்பாம்பே. 115

ஓங்காரக்கம்பத்தி னுச்சிமேலே
உள்ளும்புறம்பையு மறியவேண்டும்
ஆங்காரக்கோபத்தை யறுததுவிட்டே
ஆனந்தவெள்ளத்தைத் தாக்கிக்கொண்டே
சாங்காலமில்லாமற் றுணுவுடனே
சட்டதிட்டமாகச்சேர்ந்து சாந்தமாகவே
தூங்காமற்றூங்கியே சுகமடைந்து
தொந்தோம்தொந்தோமென் றூடாய்பாம்பே.

விரககுடத்திலே பாம்படைப்போம்
வேதாந்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
கரணங்களைப்பிடிங்கி யிரைகொடுப்போம்
காலக்கடுவெளியின் ஞட்டுவிப்போம்
துரகந்தனிலேறித் தொல்லுலகெங்கும்
சுற்றிவலம்வந்துனித்திய சூக்ஷங்கண்டும்
உரையற்றமந்திரஞ் சொல்லிமீட்போம்
ஒருநான்கும்பெற்றேமென் ருடாய்பாம்பே.

காயக்குடத்திலே நின்றபாம்பைக்
கருணைக்கடலிலே தியங்கவிட்டு
நேயச்சுழிமுனை நீடுபோய்ச்சி
நித்யமானவஸ்துவை நிலைக்கநாடி
மாயப்பெருவெளி தன்னிலேறி
மாசற்றபொருளினை வாய்க்கத்தேடி
ஆயத்துறைகடந் தப்பாற்பாழின்
ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் ருடாய்பாம்பே. ()

மூலத்தலத்திலே னின்றகருத்தை
முற்றுஞ்சுழிமுனை தன்னிலூடே
மேலத்தலத்திலே விந்துவட்டம்
மேலைவழியுலே மேவிவாழும்
பாலத்திதாய்க் கருணையினல்
பரகதிஞான சொரூபமாறு
ஆலச்சயனத்து மாலுடனின்றே
ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் ருடாய்பாம்பே. ()

புலனைந்துவீதியில் வையாளியாயும்
புரவியெனுமனதையொருமைப்படுத்தி
மலபந்தவுலகங் கடந்ததாலே
மன்னுகுருபாதத்தி னிலைநாடித்

தலைமைந்துபூலோகங் கடந்ததாலே
சந்திரமண்டலங் கடந்ததாகும்
அலம்வந்துபூலோகக் கடலைநீக்கி
ஆனந்தமாகிநின் றூடாய்பாம்பே. 120

குருவென்னுமாசா னுருவெடுத்துக்
குறியானஞானந் துப்பாக்கியாக்கி
அருளென்னுமருளே யுண்டையாக்கி
ஆனந்தமாகவே யதைக்கடந்தே
மருளொன்னுமா தர்மந் நெறிதொட்டு
வாங்காமலெரிந்திட நெட்டையிட்டு
பருவலைக்குள்ளே பட்டதென்றே
பற்றுனைபற்றிநின் றூடாய்பாம்பே. 121

கன்னன்குகையிலே கான்மறிப்போம்
கருமானுலையிலே தீமூட்டுவோம்
சொன்னார்தலையிலே பொன்னுக்குவோம்
சுறுதியருகல்வி யொப்பஞ்செய்வோம்
மின்னார்கள்பாசத்தை விட்டெறிப்போம்
மெய்ப்பொருட்குறிகண்டு விருப்படைவோம்
பன்னுதேபன்னுதே சும்மாவிரு
பராபரஞ்சேர்ந்தோமென் றூடாய்பாம்பே. ()

சாதிப்பிரிவிலே தீமூட்டுவோம்
சந்தவெளியினிற் கோல்நாட்டுவோம்
வீதிப்பிரிவினில் விளையாட்டுவோம்
வேண்டாமதனை லுறவுசெய்வோம்
சோதித்துலாவியே தூங்கிவிடுவோம்
சுகமானபெண்ணையே சுகித்திருப்போம்
ஆதிப்பிர்மாக்க ளைந்துபேரும்
அறியார்களிதையென் றூடாய்பாம்பே. 123

நெட்டெழுத்ததனிலே நிலைபிடித்து
நீங்காவெழுத்திலே வாலைமுறுக்கி
விட்டவ்வெழுத்திலே படம்விரித்து
விண்ணின்வழியிலே மேவியாடிப்
பட்டவெழுத்தையும் பதிந்திருப்போம்
பன்னிரண்டாமெழுத்தினிற் பன்னிக்கூடிய
திட்டமுடனெமக்கரு டேசிகனார்தன்
சீர்பாதஞ்சேர்ந்தோமென் றூடாய்பாம்பே. ()

ஊசித்துளைக்குடத்தினிற் பாம்படைப்போ
மூலகெலாஞ்சுற்றி யுலாவிவருவோம்
மாசுள்ளபிறவியை மறந்திருப்போம்
மனமொத்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
மாசுப்புலன்களை யிரைகொடுப்போம்
மனதுற்றஉச்சியி லேறியாடுவோம்
பேசுமெழுத்தையும் விழுங்கவிடுவோம்
பிறப்பிறப்பற்றேமென் றூடாய்பாம்பே. 125

ஆணிக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
அக்கினிக்கோட்டைமே லேறப்பார்ப்போம்
மாணிக்கத்தூணின்மேல் விட்டாட்டுவோம்
மனம்வாக்குகாயத்தை யிரைகொடுப்போம்
நாணிக்கயிற்றையு மறுத்திடுவோம்
நமனற்றநாதன்பத நாடியேநிற்போம்
ஏணிப்படிவழிகண் டேறிவிடுவோம்
யாருமிதையறியாரென் றூடாய்பாம்பே. 126

வடக்குகிழக்குமாய் நூலிழைப்போம்
மற்றுஞ்சுழலிலே பாவுபூட்டுவோம்
நடக்கும்வழியிலே யுண்டைசேர்ப்போம்
நடவாவழியிலே புடவைநெய்வோம்

குடக்குக்கரையிலே கோல்போடுவோம்
கொய்ததையெங்குமே விற்றுவிடுவோம்
அடக்கியேகத்துள்ளே வைக்கவும்வல்லோம்
ஆதிபதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ()

சூத்திரக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
சுழிமுனைக்குள்ளே சுகித்திருப்போம்
பாத்திரங்கொண்டுமே பலியிரப்போம்
பத்தெட்டிமூன்று படிகடந்தோம்
ஊத்தைச்சடத்தினைப் புடமிடுவோம்
உளவனெமக்குநல் லுறுதிசொல்லப்
பாத்துரையிதன்மெய் பலிக்கவெண்ணிப்
பதனம்பதனமென் றாடுபாம்பே. 128

மவ்வக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
மணிவட்டவாசியை வாரியுண்போம்
பவ்வக்குடங்களைத் தள்ளிவிடுவோம்
வக்கிரசொர்ப்பனந் தாண்டிவிடுவோம்
மவ்வவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
பஞ்சகருவியைப் பலிகொடுப்போம்
சிவ்வுருவாகிய நின்றோமென்றே
சீர்பாதங்கண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே. 129

பாம்பாட்டி சித்தர்பாடல்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல்.

காப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியந்தமில் லாதவனாதியைத்
தீதுறும்பவன் தீப்படுபஞ்சுபோல்
மோதுறும்படி முப்பொறியொத்துறக்
காதலாகக் கருத்திற்கருதுவாம்.

தாண்டவராயக்கோன் கூறுதல்.

எல்லாவுலகமு மெல்லாருயிர்களு
மெல்லாப்பொருள்களு மெண்ணரிய
வள்ளாளனாதி பரமசிவனது
சொல்லலாகுமே கோனாரே. 1

வானியன்போல வயங்கும்பிரமமே
சூனியமென்றறிந் தேத்தாக்கால்
ஊனியலாவிக் கொருகதியில்லையென்
றோர்ந்துகொள்ளுவீர் கோனாரே. 2

முத்திக்குவித்தான மூர்த்தியைத்தொழுது
முத்திக்குறுதிகள் செய்யாக்கால்
சித்தியும்பத்தியுஞ் சுத்தியுமுத்தியுஞ்
சேராவாகுமே கோனாரே. 3

தொல்லைப்பிறவியின் றொந்தமுற்றவே
சோம்பலற்றுத்தவஞ் செய்யக்கால
எல்லையில்கடவு ளெய்தும்பதமுனக்
கில்லையென்றெண்ணுவீர் கோனாரே. 4

ஆரணமூலத்தை பன்புடனேபர
மானந்தக்கோலத்தை யன்புடனே
பூரணமாகவே சிந்தித்துமெய்ஞ்ஞானப்
போதத்தைச்சார்ந்துகொள் கோனாரே. 5

காலாகாலங் கடந்திடுசோதியைக்
கற்பனைக்கடந்த வற்புதநீதியைக்
நூலாற்பெரிய சொன்னநுண்பொருளை
நோக்கத்திற்காண்பது கோனாரே. 6

சொல்லருஞ்சகள நிட்களமானதைச்
சொல்லாற்சொல்லாமல் கோனாரே
அல்லும்பகலு மகத்திலிருத்திடி
லந்தகன்கிட்டுமோ கோனாரே. 7

சூரியன்வாள்பட்ட துய்யபனிகெடுந்
தோற்றம்போல்வெவ்வினை தூள்படவே
நாரியிடப்பாகன்று ணெஞ்சியிற்போற்றியே
நற்கதிசேர்ந்திடு கோனாரே. 8

மும்மலநீக்கிட முப்பொறிக்கெட்டாத
முப்பாழ்கிடந்த வப்பாழைச்
செம்மறியோட்டிய வேலையமையத்துஞ்
சிந்தையில்வைப்பீரே கோனாரே. 9

பஞ்சவிதமாய்ச் சஞ்சலம்பறக்கப்
பற்றறநின்றதைப் பற்றியன்பாய்
நெஞ்சத்திருத்தி யிரவுபகலுமே
நேசித்துக்கொள்ளுவீர் கோனாரே. 10

நாராயணக்கோன் கூறுதல்.
கொச்சகக்கலிப்பா.

சீரார்சிவக்கொழுந்தைத் தெள்ளமுதைச்செந்தேனைப், பாராதிவான்பொருளைப் பஞ்சவுருவானவொன்றைப், பேரானவிண்ணொளியைப்பேரின்பவாரிதியை, நேராகவெந்நாளு நெஞ்சிருத்திவாழ்வேனே.

கண்ணுண்மணியைக் கற்பகத்தைக் காஞ்சனத்
தைப், பெண்ணுருவிப்பாதியிணை பேசரியமுப்பொ
ருளை, விண்ணினமுதைவிளக்கொளியை வெங்கதி
ரைத், தண்ணளியை யுள்ளில்வைத்துச் சாருபஞ்சா
ருவனே. 12

கண்ணி தரு

மனமென்னுமாடடங்கிற் றுண்டவக்கோனே-முத்தி
வாய்தமென்றெண்ணேடர் தாண்டவக்கோனே.

சினமென்னும்பாம்பிரந்தாற் றுண்டவக்கோனே-யா
வுஞ், சித்தியென்றேநினையேடா றுண்டவக்கோனே.

ஆசையெனும்பசுமாளிற் றுண்டவக்கோனே-இந்த
அண்டமெல்லாங்கண்டறிவாய் தாண்டவக்கோனே.

ஓசையுள்ளடங்குமுன்னர் தாண்டவக்கோனே-மூல
த், தோங்காரங்கண்டறிநீ தாண்டவக்கோனே. 16

மூலப்பகுதியறத் தாண்டவக்கோனே-உள்ள
முளைத்தவேர்பிடுங்கேடா தாண்டவக்கோனே. 17

சாலக்கடத்தியல்பு தாண்டவக்கோனே-மலச்
சாலென்றேதேர்ந்தறி தாண்டவக்கோனே. 18

பற்றேபிறப்புண்டாக்குந் தாண்டவக்கோனே-அதை
பற்றுதருத்துவிடு தாண்டவக்கோனே. 19

சற்றேபிரமத்திச்சை தாண்டவக்கோனே-உன்னுள்
சலியாமல்வைக்கவேண்டுந் தாண்டவக்கோனே. 20

அவித்தவித்துமுளையாதே தாண்டவக்கோனே-பத்
தி, அற்றவர்கதியடையார் தாண்டவக்கோனே. 21

செவிதனிற்கேளாதமறை தாண்டவக்கோனே-குரு
செப்பில்வெளியாமல்லவோ தாண்டவக்கோனே. ()

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாடுமனைகளு மக்களுஞ்சுற்றமும்வாண்பொருளும், வீடும்பனைகளும் வெண்பொன்னுஞ் செம்பொன்னும் வெண்கலமும், காடுங்கரைகளுங் கல்லாம்பணியுங்கரிபரியுந், தேடும்பலவண்டமு நில்லாசிவகதி சேர்மின்களே. 23

நேரிசை வெண்பா.

போம்போம் போக்கியம்போம் போசனம்போம் புண்மைபோம், மோகம்போம்மூர்க்கம்போம் மோசம்போம் தாகம்போம் வேதமுதலாகமங்கண் மேலானதென்றுபலகால், ஓதுபிரமத்துற்றக்கால். 24

தாண்டவராயக்கோன்-தரு.

தாந்திமித்திமி தந்தக்கோனாரே
தீந்தமித்திமி திந்தக்கோனாரே

ஆநந்தக்கோனாரே அருள்
ஆநந்தக் கோனாரே.

ஆயிரத்தெட்டு வட்டமுங்கண்டே
அந்தவட்டத்துள்ளே நின்றதுங்கண்டேன்
மாயிருஞாலத்து நூற்றெட்டும்பார்த்தேன்
மந்தமனத்துறுஞ் சந்தேகந்தீர்த்தேன். (தாந்) 25

அந்தக்கரண மெனச்சொன்னாலாட்டையும்
அஞ்ஞானமென்னு மடாந்தவன்காட்டையும்
சந்தத்தவமென்னும் வாளினால்வெட்டினேன்
சாவாதிருந்திடக் கோட்டையுங்கட்டினேன். (தாந்)

மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியெனுமைந்தாட்டை
வீறுஞ்சுவையொளி யூறோசையாங்காட்டை
எய்யாமலோட்டினேன் வாட்டினேனாட்டினேன்
ஏகவெளிக்குள்ளே யோகவெளிக்குள்ளே. (தாந்)

பற்றிரண்டுமறப் பண்புற்றேனண்புற்றேன் [ன்
பாலையுமுட்கொண்டேன் மேலையாங்கட்கொண்டே

சிற்றின்பநீங்கினேன் மற்றின்பநோக்கினேன்
சிற்பரஞ்சேர்ந்திட்டேன் தற்பரஞ்சார்ந்திட்டேன்.

அண்ணாக்கையூடே யடைத்தேயமுதுண்ணேன்
அந்தரந்தரத்தை யப்பொழுதேயெண்ணேன்
விண்ணுளுமொழியை மேவிப்பூசைபண்ணேன்
மெஞ்ஞானமொன்றன்றி வேறேயொன்றைநண்ணே

மண்ணாதிபூதங்க ளைந்தையுங்கண்டேனே
மாயாவிகாரங்கள் யாவையும்விண்டேனே
விண்ணொளிமொளியை மெய்யினுட்கொண்டேனே
மேதினிவாழ்வினை மேலாகவேண்டேனே. (தாந்)

வாக்காதியைந்தையும் வாக்காய்தெரிந்தேனே
மாயைசம்பந்தங்க ளைந்தும்புரிந்தேனே
நோக்கரும்யோகங்க ளைந்தும்புரிந்தேனே
நுவலுமற்றைந்தியோக நோக்கம்பரிந்தேனே (தாந்)

ஆருதாரத் தெய்வங்களைநாடு
அவர்க்குமேலான வாதியைத்தேடு
கூருனவட்டாவா நந்தத்திற்கூடு
கோசமைந்துங்கண்டு குன்றேறிக்கூத்தாடு. (தாந்)

நாராயண கோன்கூறுதல்.

ஆதிபகவனையே பசுவே
யன்பாய்நினைப்பாயேல்
சோதிபரகதிதான் பசுவே
சொந்தமதாகாதோ. 33.

எங்குநிறைப்பொருளைப் பசுவே
யெண்ணிப்பணிவாயேல்
தங்கும்பரகதியில் பசுவே
சந்ததஞ்சாருவையே. 34

அல்லும்பகலுநிதம் பசுவே
யாதிபதந்தேடில்
புல்லுமோட்சநிலை பசுவே
பூரணங்காண்பாயே 35

ஒன்றைபிடித்தோர்க்கே பசுவே
உண்டைவசப்படுமே
நின்றநிலைதனிலே பசுவே
நேர்மையறிவாயே 36

எல்லாமிருந்தாலும் பசுவே
யீசரருளிலையே
இல்லாத்தன்மையென்றே பசுவே
யெண்ணிப்பணிவாயே. 37

தேவனுதவியன்றிப் பசுவே
தேர்ந்திடில்வேறொன்றில்லை
ஆவிக்குமாவியதாம் பசுவே
யத்தன்றிருவடியே. 38

தாயினுமன்பனன்றோ பசுவே
சத்திக்குள்ளானவன்றான்
நேயமுடையவர்பால் பசுவே
நீங்காதிருப்பானே. 39

முத்திக்குவித்தானேன் பசுவே
மூலப்பொருளானேன்
சத்திக்குறவானேன் பசுவே
தன்னைத்துதிப்பாயே. 40

ஐவன்றிருப்பாதம் பசுவே
யன்பற்றுநீபணிந்தால்
வெய்யவினைகளெல்லாம் பசுவே
விட்டோடுங்கண்டாயே. 41

சந்திரசேகரன்றாள் பசுவே
தாழ்ந்துபணிவாயேல்
இந்திரன்றுன்முதலோர் பசுவே
யேவல்புரிவாரே. 42

கட்புலன்காணவொண்ணுப் பசுவே
கர்த்தனடியிணையை
உட்புலன்கொண்டேத்திப் பசுவே
யுன்னதமேய்வாயே. 43

சுட்டியங்காணவொண்ணுப் பசுவே
சூனியமானவஸ்தை
ஓட்டிப்பிடிப்பாயேன் பசுவே
யுன்னைநிகர்ப்பவர்யார். 44

தன்மனந்தன்னுலே பசுவே
தாணுவைச்சாராதார்
வன்மரமொப்பாகப் பசுவே
வையத்துரைப்பாரே. 45

சொல்லென்றுநற்பொருளாம் பசுவே
சோதியைப்போற்றுக்கால்
இல்லென்றுமுத்திநிலை பசுவே
யெப்பொருளுஞ்சொல்லுமே 46

பலரொடு கிளத்தல்.

கண்ணுன்மணியைக் கருதியபேரொளிகை
விண்ணின்மணியை விளக்கொளியைப்போற்றீரே.

பனம்வாக்காயமெனும் வாய்த்தபொறிக்கெட்டாத
தினகரனைநெஞ்சமதிற் சேவித்துப்போற்றீரே. 48

காலமூன்றுங்கடந்த கதிரொளியையுள்ளத்தாற்
சாலமன்றிப்பற்றிச் சலிப்பவரேபோற்றீரே. 49

பாலிற்சுவைபோலும் பழத்தின்மதுப்போலும்
நூலிற்பொருள்போலு நுண்பொருளைப்போற்றீரே

மூவர்முதலை முக்கனியைசர்க்கரையைத்
தேவர்பொருளைத் தெள்ளமுதைப்போற்றீரே. 51

தூயமறைப்பொருளைச் சுகவாரிதியமிர்தை
நேயமுடனுரு நிலைபெறவேபோற்றீரே. 52

சராசரத்தைத்தந்த தனிவானமூலமென்னும்
பராபரத்தைப்பற்றிப் பவமறவேபோற்றீரே. 53

மண்ணாதிபூதமுதல் வகுத்ததொருவான்பொருளைக்
கண்ணாரக்காணக் கருத்திசைந்துபோற்றீரே. 54

பொய்ப்பொருளைவிட்டுப் புலமறியவொண்ணாத
மெய்ப்பொருளைநாளும் விருப்புற்றுப்போற்றீரே.

எள்ளிற்றைலம்போ லெங்குநிறைபொருளை
உள்ளிற்றுதித்தே யுணர்வடைந்துபோற்றீரே. 56

நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

பூமியெல்லாமோர்குடைக்கீழ் பொருந்தவரசாளு தற்கு, காமியம்வைத்தாலுனக்குக் கதியுளதோர்கன் மனமே. 57

பெண்ணாசைக்கொண்டு பேணித்திரிந்தாக்கால்
விண்ணாசைவைக்க விதியிலையேகன்மனமே. 58

மேயும்பொறிகடமை மேலிடவொட்டார்க்குவினை
தேயுமென்றேநல்வழியிற் செல்லுநீகன்மனமே. 59

பொன்னிச்சைகொண்டு பூமிமுற்றும்திரிந்ததனுற்
மன்னிச்சைமோக்கம் வாய்க்குமோகன்மனமே. 60

பொய்யானகல்விகற்றுப்பொருண்மயக்கங்கொள் ளாமல், மெய்யானஞானகல்வி விரும்புவாய்கன்மன மே. 61

பேய்க்குரங்குபோலப் பேருலகிலிச்சைவைத்து, நா
ய்நரிகள்போலலேந்தானண்மையுண்டோகன்மனமே.

இரும்பையிழுத்திடுங்காந்தத் தியற்கைபோற்பல
பொருளே, விரும்பினதாலவைநிலேயோ விளம்புவா
ய்கன்மனமே. 63

கற்பநிலேயாலலவோ கற்பகாலங்கடத்தல்
சொற்பநிலேமற்றநிலே சூட்சங்காண்கன்மனமே. 64

தேகமிழப்பதற்குச் செபஞ்செய்தேன்றபஞ்செய்
தேன், யோகமட்டுஞ் செய்தாலென் யோசிப்பாய்
கன்மனமே. 65

சாகாதிருப்பதற்குத் தான்கற்றருங்கல்வியன்ரே
காகானமெய்க்கல்வி வகுத்தறிநீகன்மனமே. 66

அறிவொடு கிளத்தல்.

எல்லாபொருள்களேயு மெண்ணப்படிபடைத்த
வல்லாளன்றன்னே வகுத்தறிநீபுல்லறிவே. 67

கட்புலனுக்கெவ்வளவுங் காணுதிருந்தெங்கும்
உட்புலனுல்நின்றவொன்றை யுய்த்தரிநீபுல்லறிவே.

விழித்திருக்கும்வேளேயிலே விரைத்துறக்கமுண்
டாகும், செருத்திலங்குமான்மாவைத் தேர்ந்தறிநீபு
ல்லறிவே. 69

மெய்யிலொருமெய்யாகி மேலாகிக்காலாக்கிப்
பொய்யிலொருபொய்யாகும் புலமறிநீபுல்லரிவே. ()

ஆத்துமத்தின்கூறுன வவயவமேயுன்னுடனே
கூத்துபுரிகின்ற கோளரிவாய்புல்லறிவே. 71

இருட்டறைக்கு நல்விளக்கா யிருக்குமுன்றன்வ
ல்லமையை, அருட்டுறையனிறுத்திவிளக் காகுநீபுல்
லறிவே. 72

நல்வழியிற்சென்று நம்பதவியெய்தாமல்
கொற்றவழியிற்சென்று குறுகுவதேன்புல்லறிவே. ()

கைவிளக்குக்கொண்டு கடலில்வீழ்வார்போல [வே
மெய்விளக்குன்னுள்ளிருக்க வீழ்குவதேன்புல்லறி

வாசிக்கும்மேலான வான்கதியுன்னுள்ளுருக்க
லோசிக்குமேற்கதிதா னுனக்கரிதோபுல்லறிவே. 75

அன்னையைப்போலெவ்வுயிரு மன்புடனே காத்துவ
ரும், முன்னவனைக்கண்டு முத்தியடைபுல்லறிவே. ()

சித்தத்தொடு கிளத்தல.

அஞ்ஞானம்போயிற்றென்று தும்பீபர-பற
மாநந்தங்கண்டோமென்று தும்பீபர
மெஞ்ஞானம்வாய்த்ததென்று தும்பீபற-மலை
மேலேறிக்கொண்டோமென்று தும்பீபற. 77

அல்லல்வலையில்லையென்றே தும்பீபற-நிறை
ஆணவங்களற்றோமென்றே தும்பீபற
தொல்லைவினை நீங்கிற்றென்றே தும்பீபற
பரஞ்சோதியைக்கண்டோமெனத்தும்பீபற. ()

ஐம்பொறியடங்கினவே தும்பீபற-நிறை
அருவேபொருளெனத் தும்பீபற
செம்பொருள்கள்வாய்த்தனவே தும்பீபற-ஒரு
தெய்வீகக்கண்டோமென்றே தும்பீபற. 79

மூவாசைவிட்டோமென்றே தும்பீபற-பர
முத்திநிலைசித்தியென்றே தும்பீபற
தேவாசைவைத்தோமென்று தும்பீபற-இந்தச்
செகத்தையொழித்தோமென்று தும்பீபற. ()

பாழ்வெளிநோக்கியே தும்பீபற-மாயைப்
பற்றற்றோமென்றேநீ தும்பீபற
வாழ்விடமென்றெய்தோந் தும்பீபற-நிறை
வள்ளனிலைச்சார்ந்தோமோ தும்பீபற. 81

எப்பொருளுங்கனவென்றே தும்பீபற-உல
கெல்லாமழியுமென்றே தும்பீபற
அப்பிலெழுத்துடலென்றே தும்பீபற-என்று
மழிவில்லாதாதியென்று தும்பீபற

குயிலொடுகிளத்தல்.

சரணங்களொருநான்கு மடங்கினவே-கெட்டக்
காமமுதலோராறு மொடுங்கினவே
சரணங்களொருநானகுங் கண்டனமென்றே-நிறை
சந்தோஷமாகவே கூவுகுயிலே. 83

உலகமொக்காளமென்றேதுகுயிலே-எங்க
ளுத்தமனைக்காண்பரிதென் றேதுகுயிலே
பலமதம்பொய்ம்மையென்றேதுகுயிலே-எழு
பவமகன்றிட்டோமென் றேதுகுயிலே. 84

சாதனங்கள் செய்தவர்கள் சாகார்குயிலே-எல்லாத்
தத்துவங்கடேர்ந்தவர்கள் வேகார்குயிலே
மாதவங்கள்போலும்பலன் வாயாக்குயிலே-மூல
மந்திரங்களான்மகிமை வாய்க்குங்குயிலே. 85

எட்டிரண்டறிந்தோர்க்கிட ரில்லைகுயிலே-மன
மேகாமனிற்கிற்கதி யெய்துங்குயிலே
நட்டணையைசார்ந்தறிந்து கொள்ளுங்குயிலே-ஆதி
நாயகனைநினைவில்வைத் தோதுகுயிலே. 86

மயிலொடுகிளத்தல்.

ஆதிமயிலே நடமாடுமயிலே-எங்கள்
ஆதயணிசேடனெங்க ளாடுமயிலே
கூடுபோகுமுன்னங்கதி கொள்ளுமயிலே-என்றும்
குறையாமனமோநெறி கொள்ளுமயிலே. ()

இல்லறமேயல்லவென்றுடுமயிலே-பத்தி
இல்லவர்க்குமுத்திசித்தி யில்லைமயிலே
நல்லறமேதுறவறங்காணுமயிலே-சுத்த
நாதாந்தவெட்டவெளி நாடுமயிலே. 88

காற்றாணைப்போன்மனதைக்காட்டுமயிலே-வரும்
காலனையுந்தூறத்தி லோட்டுமயிலே
பற்றாடுருவவேபாயுமயிலே-அகப்
பற்றுச்சற்றில்லாமற் பண்ணுமயிலே 89

அன்னத்தொடு கிளத்தல்.

சிறுதவளை தான்கலக்கிற்சித்துரத்தினிழன் மறையும்
மறுவாயைதான்கலக்கின் மதிமயங்குமடவனமே.

காற்றின்மரமுறியுங் காட்சியைப்போனல்லறிவு
தூற்றிவிடிலஞ்ஞானந் தூரப்போமடவனமே. 91

அக்கினியாற்பஞ்சுபொதி யழிந்திட்டவாறேபோல்
பக்குவநல்லறிவாலே பாம்போமடவனமே. 92

சுளவிபுழு வைக்கொணர்ந்துகூட்டி விருப்படுத் தல்போல், வளமுடையவுன்மனதை வசம்படுத்து மடவனமே. 93

அப்புடனேயுப்புச்சேர்ந் தளவுசரியானதுபோல்
ஒப்புறவேபிரமமுட னென்றிநில்லுமடவனமே. 94

காய்ந்தவிரும்புநிறங் காட்டுதல்போலாத்துமத்தை
வாய்ந்திலங்கச்செய்து வளம்பெருநீமடவனமே. 95

புல்லாங்குழலூதல்.

தொல்லைப்பிறவிதொலைக்கார்க்குமுத்திதான்
இல்லையென்றாதுகுழல்-கோனே
இல்லையென்றாதுகுழல் 96

இந்திரபோகங்க ளெய்தினுந்தொல்லையென்
றந்தமாயூதுகுழல்-கோனே
அந்தமாயூதுகுழல். 97

மோனநிலையினின் முத்தியுண்டாமென்றே
கானமாயூதுகுழல்-கோனே
கானமாயூதுகுழல். 98

நாய்போற்பொறிகளை நாணுவிதம்விட்டோர்
பேயரென்றாதுகுழல்-கோனே
பேயரென்றாதுகுழல். 99

ஓடித்திரிவோர்க் குணர்வுகிட்டும்படி
சாடியேயூதுகுழல்-கோனே
சாடியேயூதுகுழல் 100

ஆட்டுங்கூட்டங்களை யண்டும்புலிகளை
ஓட்டியேயூதுகுழல்-கோனே
ஓட்டியேயூதுகுழல் 101

மட்டிக்குணமுள்ள மாரீசநாய்களை
கட்டிவைத்தூதுகுழல்-கோனே
கட்டிவைத்தூதுகுழல். 102

கட்டாதநாயெல்லாங் காவலுக்கெப்போதும்
கிட்டாதென்றாதுகுழல்-கோனே
கிட்டாதென்றாதுகுழல். 103

பெட்டியிற்பாம்பெனப் பேய்மனதடங்க
ஒட்டியேயூதுகுழல்-கோனே
ஒட்டியேயூதுகுழல் 104

எனதென்றும்யானென்று மில்லாதிருக்கவே
தனதாகவூதுகுழல்-கோனே
தனதாகவூதுகுழல் 105

அற்றவிடமொன்றே யற்றதோடுற்றதைக்
கற்றனென்றாதுகுழல்-கோனே
கற்றனென்றாதுகுழல் 106

பால்கறத்தல்.

சாவாதிருந்திடப்பால்கற-சிறம்
தன்னிலிருந்திடும் பால்கற
வேவாதிருந்திடப்பால்கற-வெறும்
வெட்டவெளிக்குள்ளே பால்கற. 107

தோயாதிருந்திடும்பால்கற-முன்
தொல்லேவினேயறப்பால்கற
வாயாலுமிந்திடும்பால்கற-வெறும்
வயிருரவுண்டிடப் பால்கற. 108

நாருதிருந்திடும்பால்கற-நெடு
நாளுமிருந்திடப்பால்கற
மாருதொழுகிடும்பால்கற-தலே
மண்டையில்வளரும் பால்கற. 109

உலகம்வெறுத்திடும்பால்கற-மிக
ஓக்காளமர்கிய பால்கற
கலசத்தினுள்வினே பால்கற-நிறை
கண்டத்தினுள்விழப் பால்கற. 110

ஏப்பம்விடாமலே பால்கற-வரும்
ஏமன்விலகவேபால்கற
தீப்பொறியோய்ந்திடப் பால்கற-பற
சிவத்துடன்சாரவே பால்கற. 111

அண்ணுவின்மேல்வரும் பால்கற-பேர்
அண்டத்திலூறிடும் பால்கற
விண்ணுட்டியில்லாத பால்கற-தொல்லே
வேதனேக்கெடவே பால்கற. 112

கிடைக்கட்டுதல்.

இருவினேயாமாடுகளே யேகவிடுகோனே-உன்
இடங்குமனமாடொன்றை யடக்கிவிடுகோனே. ()

சாற்றரியநைட்டிகரே தற்பரத்தைசார்வார்-நாளும்
தவமவமாக்கழிப்பவரே சனனமதில்வருவார். 114

அகங்காரமாடுகண்மூன் றகற்றிவிடுகோனே-நாளும்
அவத்தைதவெனு மாடைந்தையடக்கிவிடுகோனே ()

ஒருமலத்த னென்னுமாட்டை யொதிக்கிக் கட்டு கோனே-உடன், உறையுமிருமலந்தனையு மோட்டிக் கட்டுகோனே. 116

மும்மலத்தி னெனுமாட்டை முறுக்கிக் கட்டு கோனே-மிக, முக்கால நேர்மையெல்லா முன்பறி வாய் கோனே. 117

இந்திரியத் திரையங்களை இறுக்கிவிடு கோனே என்றும், இல்லையென்றேமறணங் குழலெடுத் தூது கோனே. 118

உபாதியெனு மூன்றுடை யோட்டிவிடுகோனே உனக், குள்ளிருக்குங் கள்ளமெல்லா மோடிப்போகு ங்கோனே. 119

முக்காயமாடுகளை முன்னங்கட்டுகோனே- இனி
மோசமில்லை நாசமில்லை முத்தியுண்டாங்கோனே. ()

கன்மபலமாடுகளைக் கடக்கட்டுகோனே-மற்றக்
கன்மத்திரயப்பசுவைக் கடையிற்கட்டுகோனே. ()

காரணக்கோ மூன்றனையுங் கால பிணிப்பாய் கோனே-நல்ல, கைவசமாஞ்சாதனங்கள் கடைப்பிடி ப்பாய் கோனே. 122

வேறு-தரு.

பிரமாந்தரத்திற் பேரொளிகா ணெங்கள்கோ னே-வாய், பேசாதிருந்துபெரு நிட்டைசாரெங்கள் கோனே. 123

சிரமதிற்கமலச் சேவை தெரிந்தெங்கள்கோனே-முத்தி, சித்திக்குந் தந்திரஞ் சித்தத்தறி யெங்கள் கோனே. 124

விண்ணுடி வஸ்துவை மெய்யறிவிற்காணுங் கோனே-என்றும், மெய்யேமெய்யிற்கொண்டு மெய்யறிவிற்செல்லுங் கோனே. 125

கண்ணுடியுன்னுள்ளேகண்டுபார்த்துக் கொள்ளுங் கோனே-ஞானக், கண்ணன்றிக்கண்ணுடி காணவொண்ணு தெங்கள் கோனே. 126

சூனியமானதைச்சுட்டுவா ரெங்குண்டுகோனே-புத்தி, சூக்குமமேயதைச் சுட்டுமென் றெண்ணங்கள்கோனே. 127

நித்தியமானதுநேர்படிலே நிலைகோனே-என்றும். நிற்குமென்றேகண்டு நிச்சயங்காணெங்கள்கோனே,

சத்தியும்பரமுந்தன்னுட்கலந்ததே கோனே-நிட்டை சாதிக்கிலிரண்டுந் தன்னுள்ளேகாணலாங்கோனே.

மூகைபோலிருந்து மோனத்தைச்சாதியெங் கோனே-பர, மூலநிலைகண்டு முட்டுப்பிறப்பறு கோனே.

இடைக்காட்டுச் சித்தர்பாடல்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அகப்பைசித்தர்பாடல்

ஈஞ்சுண்ணவேண்டாம் அகப்பேய்
நாயகன்ருள்பெறவே
நெஞ்சுமலையாதே அகப்பேய்
நீயொன்றுஞ்சொல்லாதே. 1

பாராபரமானதடி அகப்பேய்
பரவையாகவந்ததடி
தராதலமேழ்புயும் அகப்பேய்
தானேபடைத்ததடி 2

நாதவேதமடி அகப்பேய்
நன்னடங்கண்டாயோ
பாதஞ்சத்தியடி அகப்பேய்
பரவிந்துநாதமடி. 3

விந்துநாதமடி அகப்பேய்
மெய்யாகவந்ததடி
ஐந்துபெரும்பூதம் அகப்பேய்
அதனிடமானதடி 4

நாலுபாதமடி அகப்பேய்
நன்னெறிகண்டாயே
மூலமானதல்லால் அகப்பேய்
முத்தியல்லவடி. 5

வாக்காதியைந்தடியோ அகப்பேய்
வந்தவகைகேளாய்

ஓங்காரமானதடி அகப்பேய்
உண்மையதல்லவடி 6

சாத்தாதியைந்தடியோ அகப்பேய்
சாத்திரமானதடி
மித்தையாகுமடி அகப்பேய்
மெய்யதுசொன்னேனே 7

வசனாதியைந்தடியோ அகப்பேய்
வண்மையாய்வந்ததடி
தேசநாடிபத்தேடி அகப்பேய்
திடனிதுகண்டாயே. 8

காரணமானதெல்லாம் அகப்பேய்
கண்டதுசொன்னேனே
மாரணங்கண்டாயே அகப்பேய்
வந்தவிதங்களெல்லாம் 9

ஆறுதத்துவமும் அகப்பேய்
ஆகமஞ்சொன்னதடி
மாருதன்மண்டலமும் அகப்பேய்
வந்ததுமூன்றடியே 10

பிருதிவிபொன்னிறமே. அகப்பேய்
பேதமையல்லவடி
உருவதுநீரடியோ அகப்பேய்
உள்ளதுவெள்ளையடி 11

தேயுசெம்மையடி அகப்பேய்
திடனதுகண்டாயே
வாயுநீலமடி அகப்பேய்
வான்பொருள்சொல்வேனே 21

வானமஞ்சடியோ அகப்பேய்
வந்துநீகேளாய்

ஊனமதாகாதே அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னேனே. 13

அகாரமித்தனையும் அகப்பேய்
அங்கென்றெழுந்ததடி
உகாரங்கூடியடி அகப்பேய்
உருவாகிவந்ததடி. 14

மகாரமாயையடி அகப்பேய்
மலமதுசொன்னேனே
சிகாரமூலமடி அகப்பேய்
சிந்தித்துக்கொள்வாயே 15

வன்னம்புவனமடி அகப்பேய்
மந்திரதந்திரமும்
இன்னமுஞ்சொல்வேனே அகப்பேய்
இம்மென்றுகேட்பாயே 16

அத்திவரைவாடி அகப்பேய்
ஐம்பத்தோரட்சரமும்
மித்தையாங்கண்டாயே அகப்பேய்
மெய்யென்றுநம்பாதே. 17

தத்துவமானதடி அகப்பேய்
சகலமாய்வந்ததடி
புத்தியுஞ்சொன்னேனே அகப்பேய்
பூதவடிவல்லவோ. 18

இந்தவிதங்களெல்லாம் அகப்பேய்
எம்மிறையல்லவடி
அந்தவிதம்வேறே அகப்பேய்
ஆராய்ந்துகாணுயோ 19

பாவந்தீரவென்றால் அகப்பேய்
பாவிக்கலாகாதே

சாவதுமில்லையடி அகப்பேய்
சற்குருபாதமடி. 20

எத்தனைசொன்னாலும் அகப்பேய்
என்மனந்தேறுதே
சித்தமசித்தும்விட்டு அகப்பேய்
சேர்த்துநீகாண்பாயே. 21

சமயமாறுமடி அகப்பேய்
தன்னாலேவந்ததடி
அமையாநின்றவிடம் அகப்பேய்
ஆராய்ந்துசொல்வாயே. 22

ஆராறுமாகுமடி அகப்பேய்
ஆகாதுசொன்னேனே
வேறேயுண்டானால் அகப்பேய்
மெய்யதுசொல்வாயே. 23

உன்னையறிந்தாக்கால் அகப்பேய்
ஒன்றையுஞ்சேராயே
உன்னையறியும்வகை அகப்பேய்
உள்ளதுசொல்வேனே. 24

சரியையாகாதே அகப்பேய்
சாலோகங்கண்டாயே
கிரியைசெய்தாலும் அகப்பேய்
கிட்டுவதொன்றுமில்லை. 25

யோகமாகாதே அகப்பேய்
உள்ளதுகண்டாக்கால்
தேகஞானமடி அகப்பேய்
தேடாதுசொன்னேனே. 26

ஐந்துதலைநாகமடி அகப்பேய்
ஆதாயங்கொஞ்சமடி

இந்தவிஷந்தீர்க்கும் அகப்பேய்
எம்மிறைகண்டாயே. 27

இறையவனென்றதெல்லாம் அகப்பேய்
எந்தவிதமர்கும்
அறையவேநீகேளாய் அகப்பேய்
ஆனந்தமானதடி. 28

கண்டுகொண்டேனே அகப்பேய்
காதல்விண்டேனே
உண்டுகொண்டேனே அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னயே 29

உள்ளதுசொன்னலும் அகப்பேய்
உன்னலேகாண்பாயே
கள்ளமுந்தீராதே அகப்பேய்
கண்டார்க்குகாமமடி. 30

அறிந்துநின்றலும் அகப்பேய்
அஞ்சார்கள்சொன்னேனே
புரிந்தவல்வினையும் அகப்பேய்
போகாதேயுன்னைவிட்டு 31

ஈசன்பாசமடி அகப்பேய்
இவ்வண்ணங்கண்டதெல்லாம்
பாசம்பயின்றதடி அகப்பேய்
பரமதுகண்டாயே. 32

சாத்திரசூத்திரமும் அகப்பேய்
சங்கற்பமானதெல்லாம்
பார்த்திடலாகாதே அகப்பேய்
பாழ்பலங்கண்டாயே. 33

ஆறுகண்டாயோ அகப்பேய்
அந்தவினைதீர

தேறித்தெளிவதற்கே அகப்பேய்
தீர்த்தமுமாடாயே. 34

எத்தனைகாலமுந்தான் அகப்பேய்
யோகமிருந்தாலென்
முத்தனுமாவாயோ அகப்பேய்
மோட்சமுமுண்டாமோ. 35

ஞாசமாவதற்கே அகப்பேய்
நாடாதேசொன்னேனே
பாசம்போனாலும் அகப்பேய்
பசுக்களும்போகாதே. 36

நாணமேதுக்கடி அகப்பேய்
நல்வினைதீர்ந்தாக்கால்
காணவேணுமென்றால் அகப்பேய்
காணக்கிடையாதே 37

சும்மாயிருந்துவிடாய் அகப்பேய்
சூத்திரஞ்சொன்னேனே
சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே. 38

உன்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
ஊனுள்நுழைந்தாயே
என்னுனைக்காணாதே அகப்பேய்
இடத்திலேவந்தாயே. 39

வானமோடிவரில் அகப்பேய்
வந்தும்பிறப்பாயே
தேனையுண்ணாமல் அகப்பேய்
தெருவோடலைந்தாயே. 40

வைசவமானதடி அகப்பேய்
தானாகநின்றதடி

சைவமில்லையாகில் அகப்பேய்
சலம்வருங்கண்டாயே. 41

ஆசையற்றவிடம் அகப்பேய்
ஆசாரங்கண்டாயே
ஈசன்பாசமடி அகப்பேய்
எங்ஙனஞ்சென்றாலும் 42

ஆணவமூலமடி அகப்பேய்
அகாரமாய்வந்ததடி
கோணுமுகாரமடி அகப்பேய்
கூடப்பிறந்ததுவே. 43

ஒன்றுமில்லையடி அகப்பேய்
உள்ளபடியாச்சே
நன்றில்லைதீதில்லையே அகப்பேய்
நாணமுமில்லையடி 44

சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுசொன்னேனே
எம்மாயமீதறியேன் அகப்பேய்
என்னையுங்காணேனே 45

கலைகளேதுக்கடி அகப்பேய்
கண்டார்நகையாரோ
நிலைகளேதுக்கடி அகப்பேய்
நீயார்சொல்வாயே. 46

இந்தவமிர்தமடி அகப்பேய்
இரவிவிஷமோடி
இந்துவெள்ளையடி அகப்பேய்
இரவிசிவப்பாமே. 47

ஆணல்லபெண்ணல்லவே அகப்பேய்
அக்கினிகண்டாயே

தானுமிப்படியே அகப்பேய்
சற்குருகண்டாயே. 48

என்னபடித்தாலும் அகப்பேய்
எம்முறையாகாதே
சொன்னதுகேட்டாயே அகப்பேய்
சும்மாயிருந்துவிடு 49

காடுமலையுமடி அகப்பேய்
கடுந்தவமானாலென்
வீடும்வெளியாமோ அகப்பேய்
மெய்யாகவேண்டாமோ 50

பாத்திலேசென்றாலும் அகப்பேய்
பாரிலேமீளுமடி
பரத்துக்கடுத்தவிடம் அகப்பேய்
பாழதுகண்டாயே. 51

பஞ்சமுகமேது அகப்பேய்
பஞ்சுபடுத்தாலே
குஞ்சிதபாதமடி அகப்பேய்
குருபாதங்கண்டாயே. 52

பங்கமில்லையடி அகப்பேய்
பாதமிருந்தவிடம்
கங்கையில்வந்ததெல்லாம் அகப்பேய்
கண்டுதெளிவாயே. 53

தானறகின்றவிடம் அகப்பேய்
சைவங்கண்டாயே
ஊன்றகின்றவர்க்கு அகப்பேய்
ஊனமொன்றில்லையடி. 54

சைவமாருக்கடி அகப்பேய்
தன்னையறிந்தவர்க்கே

சைவமானவிடம் அகப்பேய்
சற்குருபாதமடி. 55
பிறவிதீரவென்றால் அகப்பேய்
பேதகம்பண்ணுதே
துறவியானவர்கள் அகப்பேய்
சும்மாயிருப்பார்கள். 56
ஆரலைந்தாலும் அகப்பேய்
நீயலையாதேயடி
ஊறலைந்தாலும் அகப்பேய்
ஒன்றையுநாடாதே. 57

தேனுறுபாயுமடி அகப்பேய்
திருவடிகண்டவர்க்கே
ஊனுறுமில்லையடி அகப்பேய்
ஒன்றையுநாடாதே. 58
வெள்ளைகறுப்பாமோ அகப்பேய்
வெள்ளியுஞ்செம்பாமோ
உள்ளதுவுண்டோடி அகப்பேய்
உன்னுணைகண்டாயே. 59

அறிவுண்மன்னுமடி அகப்பேய்
ஆதாரமில்லையடி
அறிவுபாசமடி அகப்பேய்
அருளதுகண்டாயே. 60
வாசியிலேறியடி அகப்பேய்
வானபொருள்தேடாயோ
வாசியிலேறினாலும் அகப்பேய்
வாராதுசொன்னேனே. 61
தூராதிதூரமடி அகப்பேய்
வாராதுசொன்னேனே

பாராமற்பாரடியோ அகப்பேய்
பாழ்வினை தீரவென்றால் 62
உண்டாக்கிக்கொண்டதல்ல அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னேனே
கண்டார்கள்சொல்வாரோ அகப்பேய்
கற்பனையற்றதடி. 63

நாலுமறைகாணு அகப்பேய்
நாதனையார்காண்பார்
நாலுமறைமுடிவில் அகப்பேய்
நற்குருபாதமடி 64
மூலமில்லையடி அகப்பேய்
முப்பொருளில்லையடி
மூலமுண்டானல் அகப்பேய்
முத்தியுமுண்டாமே 65

இந்திரசாலமது அகப்பேய்
எண்பத்தொருபதமும்
மந்திரமப்படியே அகப்பேய்
வாயைத்திறவாதே. 66

பாழாகவேணுமென்றால் அகப்பேய்
பார்த்ததைநம்பாதே
கேளாமற்சொன்னேனே அகப்பேய்
கேள்வியுமில்லையடி. 67

சாதிபேதமில்லை அகப்பேய்
தானுகநின்றவர்க்கு
ஓதியுணர்ந்தாலும் அகப்பேய்
ஒன்றுந்தானில்லையடி. 68

சூழவானமடி அகப்பேய்
சுற்றிமாக்காவில்

வேழமுண்டகனி அகப்பேய்
மெய்யதுகண்டாயே. 69

நானுமில்லையடி அகப்பேய்
நாதனுமில்லையடி
தானுமில்லையடி அகப்பேய்
சற்குருவில்லையடி. 70

மந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
வாதனையல்லவடி
தந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சமயமழிந்தபடி. 71

பூசைபசாசமடி அகப்பேய்
போதமேகோஷ்டமடி
ஈசன்மாயையடி அகப்பேய்
எல்லாமுமிப்படியே 72

சொல்லலாகாதே அகப்பேய்
சொன்னலுந்தோஷமடி
இல்லையில்லையடி அகப்பேய்
ஏகாந்தங்கண்டாயே. 73

தத்துவதெய்வமடி அகப்பேய்
சதாசிவமானதடி
மற்றுள்ளதெய்வமெல்லாம் அகப்பேய்
மாயைவடிவாமே. 74

வார்த்தையல்லவடி அகப்பேய்
வாசாமகோசரத்து
எற்றதல்லவடி அகப்பேய்
என்னுடன்வந்ததல்ல. 75

சாத்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சலனங்கடந்ததடி

பார்த்திடலாகாதே அகப்பேய்
பாவனைகெட்டாதே 76

என்னபடித்தாலென் அகப்பேய்
ஏதுதான்செய்தாலென்
சொன்னவிதங்களெல்லாம் அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே. 77

தன்னையறியவேணும் அகப்பேய்
சாராமற்சாரவேணும்
பின்னையறிவதெல்லாம் அகப்பேய்
பேயறிவாகுமடி. 78

பிச்சையெடுத்தாலும் அகப்பேய்
பிறவிதொலைபாதே
இச்சையற்றவிடம் அகப்பேய்
எம்மிறைகண்டாயே. 79

கோலமாகாதே அகப்பேய்
குதர்க்கமுமாகாதே
சாலமாகாதே அகப்பேய்
சஞ்சலமாகாதே. 80

ஒப்பனையல்லவடி அகப்பேய்
உன்னுணைசொன்னேனே
அப்புடனுப்பெனவே அகப்பேய்
ஆராய்ந்திருப்பாயே. 81

மோட்சம்வேண்டார்கள் அகப்பேய்
முத்தியும்வேண்டார்கள்
தீட்சைவேண்டார்கள் அகப்பேய்
சின்மயமானவர்கள் 82

பாலன்பிசாசமடி அகப்பேய்
பார்த்தாக்கால்பித்தனடி
காலமூன்றுமல்ல அகப்பேய்
காரியமல்லவடி. 83

கண்டதுமில்லையடி அகப்பேய்
கண்டவருண்டானல்
உண்டதுவேண்டடிபோ அகப்பேய்
உன்னுணைசொன்னேனே. 84

அஞ்சையுமூணுதே அகப்பேய்
ஆசையும்வேண்டாதே
நெஞ்சையும்விட்டுவிடு அகப்பேய்
நிஷ்டையிற்சாராதே. 85

நாதாந்தவுண்மையிலே அகப்பேய்
நாடாதேசொன்னேனே
பீதானரூதானம் அகப்பேய்
மெய்யென்றுநம்பாதே. 86

ஒன்றேடொன்றுகூடில் அகப்பேய்
ஒன்றுங்கெடுங்காணே
நின்றபரசிவமும் அகப்பேய்
நில்லாதுகண்டாயே. 87

தோன்றும்வினைகளெல்லாம் அகப்பேய்
சூனியங்கண்டாயே
தோன்றுமற்றேன்றிவிடும் அகப்பேய்
சுத்தவெளிதனிலே. 88

பொய்யென்றுசொல்லாதே அகப்பேய்
போக்குவருத்துதானே
மெய்யென்றுசொன்னக்கா அகப்பேய்
வீடுபெறலாமே. 89

வேதமோதாதே அகப்பேய்
மெய்கண்டோமெண்ணுதே
பாதநம்பாதே அகப்பேய்
பாவித்துப்பாராதே. 90

அகப்பைசித்தர்பாடல்.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

குதம்பை சித்தர்பாடல்.

வெட்டவெளிதன்னை மெய்யென் றிருப்பார்க்கு
பட்டயமேதுக்கடி † குதம்பாய்
பட்டயமேதுக்கடி. 1

மெய்ப்பொருள்கண்டு விளங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குக்
கற்பங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
கற்பங்களேதுக்கடி. 2

காணமற்கண்டு கருத்தோடிருப்பார்க்கு
வீணாசையேதுக்கடி குதம்பாய்
வீணாசையேதுக்கடி. 3

வஞ்சகமற்று வழிதன்னைக்கண்டோர்க்கு
சஞ்சலமேதுக்கடி குதம்பாய்
சஞ்சலமேதுக்கடி. 4

ஆதாரமான வடிமுடிகண்டோர்க்கு
வாதாட்டமேதுக்கடி குதப்பாய்
வாதாட்டமேதுக்கடி. 5

நித்திரைகெட்டு நினைவோடிருப்பார்க்கு
முத்திரையேதுக்கடி குதம்பாய்
முத்திரையேதுக்கடி. 6

---

* குதம்பை-ஆபரணம்.

† குதம்பாய்-ஆபரணத்தையுடையவள்.

தந்திரமான தலந்தனினிற்போர்க்கு
மந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
மந்திரமேதுக்கடி. 7

சத்தியமான தவத்திலிருப்போர்க்கு
உத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தியமேதுக்கடி. 8

நாட்டத்தைப்பற்றி நடுவணைசேர்வோர்க்கு
வாட்டங்களே துக்கடி குதம்பாய்
வாட்டங்களே துக்கடி. 9

முத்தமிழ்கற்று முயங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குச்
சத்தங்களோ துக்கடி குதம்பாய்
சத்தங்களே துக்கடி. 10

உச்சிற்குமேற்சென் றுயர்வெளிகண்டோர்க்கு
இச்சிப்பிங்கே துக்கடி குதம்பாய்
இச்சிப்பிங்கே துக்கடி. 11

வேகாமல்வெந்து வெளியொளிகண்டோர்க்கு
மோகாந்தமே துக்கடி குதம்பாய்
மோகாந்தமேதுக்கடி. 12

சாகாமற்ருண்டி தனிவழிபோவோர்க்கு
ஏகாந்தமேதுக்கடி குதம்பாய்
ஏகாந்தமேதுக்கடி. 13

அந்தரந்தன்னி லசைந்தாடுமுத்தர்க்கு
தந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
தந்திரமேதுக்கடி. 14

ஆனந்தம்பொங்கி யறிவோடிருப்பார்க்கு
ஞானந்தானே துக்கடி குதம்பாய்
ஞானந்தானே துக்கடி. 15

சித்திரக்கூத்தைத் தினந்தினங்காண்போர்க்கு
பத்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்திரமேதுக்கடி 16

முக்கோணந்தன்னின் முளைத்தமெய்ஞ்ஞானிக்குச்
சட்கோணமேதுக்கடி குதம்பாய்
சட்கோணமேதுக்கடி 17

அட்டதிக்கெல்லா மசைந்தாடுநாதர்க்கு
நட்டணையேதுக்கடி குதம்பாய்
நட்டணையே துக்கடி 18

முத்திபெற்றுள்ள முயங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குப்
பத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்தியமேதுக்கடி 19

அல்லலைநீக்கி யறிவோடிருப்பார்க்குப்
பல்லாக்கேதுக்கடி குதம்பாய்
பல்லாக்கேதுக்கடி 20

அட்டாங்கயோக மறிந்தமெய்ஞ்ஞானிக்கு
முட்டாங்கமேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாங்கமேதுக்கடி 21

வேகமடக்கி விளங்குமெய்ஞ்ஞானிக்கு
யேகந்தானேதுக்கடி குதம்பாய்
யேகந்தானே துக்கடி 22

மாத்தானைவென்று மலைமேலிருப்போர்க்கு
பூத்தானமேதுக்கடி குதம்பாய்
பூத்தானமேதுக்கடி 23

செத்தாரைப்போலத் திரியுமெய்ஞ்ஞானிக்கு
கைத்தாளமேதுக்கடி குதம்பாய்
கைத்தாளமேதுக்கடி 24

கண்டாரைநோக்கிக் கருத்தோடிருப்பார்க்குக்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி 25

காலனைவென்ற கருத்தறிவாளர்க்குக்
கோளங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
கோளங்களேதுக்கடி 26

வெண்காயமுண்டு மிளகுண்டுசுக்குண்டு
உண்காயமேதுக்கடி குதம்பாய்
உண்காயமேதுக்கடி 27

மாங்காய்ப்பாலுண்டு மலைமேலிருப்போர்க்கு
தேங்காய்ப்பாலேதுக்கடி குதம்பாய்
தேங்காய்ப்பாலேதுக்கடி 28

பட்டணஞ்சுற்றிப் பகலேதிரிவார்க்கு
முட்டாக்கேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாக்கேதுக்கடி 29

தாவாரமில்லை தனக்கொருவீடில்லை
தேவாரமேதுக்கடி குதம்பாய்
தேவாரமேதுக்கடி 30

பின்னையறிந்து தலைவனைச்சேர்ந்தோர்க்கு
பின்னுசையேதுக்கடி குதம்பாய்
பின்னுசையேதுக்கடி 31

பத்தாவுந்தானும் பதியோடிருப்பார்க்குக்
குத்தாரமேதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தாரமேதுக்கடி 32

குதம்பைசித்தர்பாடல்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

கடுவெளி சித்தர் பாடல்.

ஆனந்தக் களிப்பு.

பாபஞ்செய்யாதிரு மனமே-நாளைக்
கோபஞ்செய்தேயமன்
கொண்டோடிப்போவான்
பாபஞ்செய்யாதிரு மனமே.

சாபங்கொடுத்திடலாமோ-விதி
தன்னைநம்மாலே தடுத்திடலாமோ
கோபந்தொடுத்திடலாமோ-இச்சை
கொள்ளக்கருத்தைக் கொடுத்திடலாமோ. பாப

சொல்லருஞ்சூதுபொய் மோசம்-செய்தாற்
சுற்றத்தைமுற்றாய்த் துடைத்திடுநாசம்
நல்லபக்திவிசு வாசம்-எந்த
நாளுமனிதர்க்கு நன்மையாய்நேசம். பாப

நீர்மேற்குமிழியிக் காயம்-இது
நில்லாதுபோய்விடு நீயறிமாயம்
பார்மீதின்மெத்தவு பாயம்-சற்றும்
பற்றாதிருந்திடப் பண்ணுமுபாயம். பாப

நந்தவனத்திலோ ராண்டி-அவன்
நாலாறுமாதமாய்க் குயவனைவேண்டி
கொண்டுவந்தானொரு தோண்டி-மெத்தக்
கூத்தாடிக்கூத்தாடி போட்டுடைத்தாண்டி. பாப

தூஷணமாகச் சொல்லாதே-தேடுஞ்
சொத்துக்களிலொரு தூசுநில்லாதே
ஏடணைமூன்றும் பொல்லாதே-சிவத்
திச்சைவைத்தாலெம லோகம்பொல்லாதே. பாப

நல்லவழிதனை நாடு-எந்த
நாளும்பரமனை நத்தியேதேடு
வல்லவர்கூட்டத்திற் கூடு-அந்த
வள்ளலைநெஞ்சினில் வாழ்த்திக்கொண்டாடு. பாப

நல்லவர்தம்மைத் தள்ளாதே-அறம்
நாலெட்டிலொன்றேனு நாடித்தள்ளாதே
பொல்லாங்கிலொன்றுங் கொள்ளாதே-கெட்ட
பொய்ம்மொழிக்கோள்கள் பொருந்தவிள்ளாதே

வேதவிதிப்படி நில்லு-நல்லோர்
மேவும்வழியினை வேண்டியேசெல்லு
சாதகநிலைமையே சொல்லு-பொல்லாச்
சண்டாளக்கோபத்தை சாதித்துக்கொல்லு. பாப

பிச்சையென்றொன்றுங் கொள்ளாதே-எழில்
பெண்ணாசைகொண்டு பெருக்கமாளாதே
இச்சையதுன்னை யாளாதே-சிவன்
இச்சைகொண்டவ்வழி யேறிமீளாதே. பாப

மெய்ஞ்ஞானப்பாதையி லேறு-சுத்த
வேதாந்தவெட்ட வெளியினைத்தேறு
அஞ்ஞானமார்க்கத்தைத் தூறு-உன்னை
அண்டினோர்க்கானந்த மாம்வழிகூறு. பாப

மெய்க்குருசொற்கடக் காதே-நன்மை
மென்மேலுஞ்செய்கை மிகவடக்காதே
பொய்க்கலையானடக் காதே-நல்ல
புத்தியைபொய்வழி தனிடைக்காதே. பாப

கூடவருவதொன் றில்லை-புழுக்
கூடெடுத்திங்ங னுலவதேதொல்லை
தேடருமோட்சம் தொல்லை-அதைத்
தேடும்வழியைத் தெளிவோருமில்லை. பாப

ஐந்துபேர்சூழ்ந்திடுங் காடு-இந்த
ஐவர்க்குமைவ ரடைந்திடுநாடு
முந்திவருந்திநீ தேடு-அந்த
மூலமறிந்திட லாமுத்திவீடு. பாப

உள்ளாகநால்வகைக் கோட்டை-பகை
ஓடப்பிடித்திட்டா லாளலாநாட்டை-வெட்டிக்
கள்ளப்புலனென்னுங் காட்டை-வெட்டிக்
கனலிட்டெரித்திட்டாற் காணலாம்வீட்டை பாப

கச்சிக்கோடில்வினை போமோ-அந்தச்
கங்கையாடில்கதி தானுமுண்டாமோ
பேசுமுன்கன்மங்கள் சாமோ-பல
பேதம்பிறப்பது போற்றினும்போமோ. பாப

பொய்யாகப்பாராட்டுங் கோலம்-எல்லாம்
போகவேவாய்த்திடுமி யார்க்குப்போங்காலம்
மெய்யாகவேசுத்த சாலம்-பாரில்
மேவப்புரிந்திடி லென்னனுகூலம். பாப

சந்தேகமில்லாத தங்கம்-அதைச்
சார்ந்துகொண்டாலுந் தாழ்விலாப்பொங்கம்
அந்தமில்லாதவோர் துங்கம்-எங்கும்
ஆனந்தமாக நிரம்பியபுங்கம். பாப

பாரிலுயர்ந்தது பக்தி-அதைப்
பற்றினபேர்க்குண்டு மேவருமுத்தி
சீரியலுயரட்ட சித்தி-யார்க்குஞ்
சித்திக்குமேசிவன் செயலினல்பத்தி பாப

அன்பெனுநன்மலர் தூவி-பர
மானந்தத்தேவ னடியிணைமேவி
இன்பொடுமுன்னுட லாவி-நாளும்
ஈடேற்றத்தேடாய்நீ இங்கேகுலாவி பாப

ஆற்றும்வீடேற்றங் கண்டு-அதுக்
கானவழியை யறிந்துநீகொண்டு
சீற்றமில்லாமலே தொண்டு-ஆதி
சிவனுக்குச்செய்திடிற் சேர்ந்திடுங்கொண்டு பாப

ஆண்மாவாலாடிடு மாட்டங்-தேகத்
தான்மாவற்றபோதே யாமுடல்வாட்டம்
வான்கதிமீதிலே நாட்டம்-நாளும்
வையிலுனக்கு வருமேகொண்டாட்டம். பாப

எட்டுமிரண்டையு மோர்ந்து-மறை
யெல்லாமுனக்குள்ளே யேகமாய்த்தேர்ந்து
வெட்டவெளியினைச்சார்ந்து-ஆனந்த
வெள்ளத்தின்மூழ்கி மிகுகளிகூர்ந்து. பாப

இந்தவுலகமு முள்ளுஞ்-சற்றும்
இச்சைவையாமலே யெந்நாளுந்தள்ளு
செந்தேன்வெள்ளமதை மொள்ளு-உன்றன்
சிந்தைதித்திக்கத் தெவிட்டவுட்கொள்ளு. பாப

பொய்வேதந்தன்னைப் பாராதே-அந்தப்
போதகர்சொற்புத்தி போதவேவாராதே
மைவிழியாரைச் சாராதே-துன்
மார்க்கர்கள்கூட்டத்தின் மகிழ்ந்துசேராதே. பாப

வைதோரைக்கூட வையாதே-இந்த
வையகமும்பொய்த் தாலும்பொய்யாதே
வெய்யவினைகள் செய்யாதே-கல்லை
வீணிற்பறவைகண் மீதிலெய்யாதே. பாப

சிவமன்றிவேறே வேண்டாதே-யார்க்குந்
தீங்கானசண்டையைச் சிறக்கத்தூண்டாதே
தவநிலைவிட்டுத் தாண்டாதே-நல்ல
சன்மார்க்கமில்லாத நூலைவேண்டாதே. பாப

பாம்பினைப்பற்றியாட் டாதே-உன்றன்
பத்தினிமார்களைப் பழித்துக்காட்டாதே
வேம்பினையுலகி லூட்டாதே-உன்றன்
வீறுப்புதன்னை விளங்கநாட்டாதே. பாப

போற்றுஞ்சடங்கை நண்ணாதே-உன்னைப்
புகழ்ந்துபலரிற் புகலவொண்ணாதே
சாற்றுமுன்வாழ்வை யெண்ணாதே-பிறர்
தாழும்படிக்குநீ தாழ்வாகப்பண்ணாதே. பாப

கஞ்சாபுகைபிடி யாதே-வெறி
காட்டிமயங்கியே கட்குடியாதே
அஞ்சவுயிர்மடி யாதே-பத்தி
யற்றவஞ்ஞானத்தி னூல்படியாதே. பாப

பத்தியெனுமேணி நாட்டித்-தொந்த
பந்தமற்றவிடம் பார்த்ததைநீட்டி
சத்தியமென்றதை யீட்டி-நாளுந்
தன்வசமாக்கிக்கொள் சமயங்களோட்டி. பாப

செப்பரும்பலவித மோகம்-எல்லாச்
சீயென்றொறுத்துத் திடங்கொள்விவேகம்
ஒப்பறமட்டாங்க யோகம்-நன்றாய்
ஓர்ந்தறிவாயவற் றுண்மைசம்போகம் பாப

எவ்வகையாகநன் னீதி-அவை
யெல்லாமறிந்தே யெடுத்துநீபோதி
ஒவ்வாதென்றபல சாதி-யாவும்
ஒவ்வென்றறிந்தே யுணர்ந்துறவோதி. பாப

கள்ளவேடம்புனை யாதே-பல
கங்கையிலேயுன் கடநனையாதே
கொள்ளைகொள்ள நினையாதே-நட்புக்
கொண்டுபுரிந்துநீ கோண்முனையாதே. பாப

எங்குஞ்சயபிர காசன்-அன்பர்
இன்பவிருதயத் திருந்திடும்வாசன்
துங்கவடியவர் தாசன்-தன்னைத்
துதிக்கிறபதவி யருளுவனீசன். பாப

கடுவெளிசித்தர்பாடல்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஓம்பரப்பிரம்மணேநம:

சிவயோக சாரம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

இஃது, ஸ்ரீமாந் சுலக்ஷணகவி

பராங்குச நாவலரவர்களா லியற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

தேசார்பல்வளஞ் செறிதருமருணைக்
கீசானியத்திய லிலங்கும்வெட்டரும்
புத்தூரதனுட் புகழுடன்வாழ்வோன்
சத்துருஜயங்கொள் க்ஷத்திரியக்குலத்
தோங்குமிராம்சிங் குதவியபுதல்வன்
பாங்குடன்கிருஷ்ணபஜனை பன்னிரண்டான்
டற்பொடுபுரிந்தவ் வருசிருவருளாற்
பொற்பினைமிகுத்த பூவலம்வருகையில்
உத்தரதேசத் துற்றபஞ்சாபெனும்
அத்தினபுரியி லருளரர்நானப்
பரபாகுருபரம் பரையினைச்சார்ந்திப்
பூபாரத்தைப் போக்குங்குருசரன்
தாஸ்பாபாஜி தண்டாமரைத்தான்
பூசித்தவர்தம் நாரணதேசிகர்
ஞானநனியுறு போதனையானும்

வானருளாலும் வாசியோகத்தை
மூற்றுமுணர்ந்து மூதறிவாளர்
கற்றுணர்ந்துய்யக் கருதிமிக்கற்பொடு
சற்சிவயோக சாரமென்றிந்நூல்
பொற்புடனியற்றிப் புண்ணியருதவிகொண்
டச்சிடுவித்தே யளித்தனனகிலரும்
மெச்சும்பூரண விவேகானந்தனே.

பண்ணுருட்டிக்கடுத்த அங்குசெட்டிப்பாளையம்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பொ-சின்னசாமிசெட்டியாராலியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஏர்கொண்ட மறைநான்கு மங்கமாறு
மினியபல நன்னூலும் யாவுந்தேர்ந்திப்
பார்கொண்ட பல்லோர்க்கு முபதேசித்துப்
பரிவுடனுரண பிரமத்திற் காட்பட்டு
நார்கொண்ட வடியேனைக் கருணைகூர்ந்து
ஞானமருள் பூரணானந்தன் சொன்ன
நீர்கொண்ட சிவயோக சாரந்தன்னை
நேசிப்பார் சுனகவரை பூசிப்பாரே.

திருவண்ணாமலைக் கீசான்யதிசையில்
கானிலப்பாடி திருமடத்தில் சத்துசித்தானந்த
சொரூபமாய் எழுந்தருளி விளங்காநின்ற
நாராயணதேசிகர் மாணாக்கரி லொருவரான
தாண்டவராய சுவாமிகளா லியற்றிய

விருத்தம்.

கலைபான ரேசகபூரகமுங் கும்ப
கண்ணொளியுங் கதிர்மதியும் விண்ணிற்பாய
நிலைபான சிவயோகச் சாரம்பூண்டு
நிட்டானு பூதியனு போகத்துண்டு

தலையான கனகவரை மீதிருந்துத்
தானான பூரணனா ரியற்றுமிந்து
லலையான கடல்கடக்கப் படவிலேற்று
மாரியாரஞ் சேவமுத்தர்க் கமுதமாமே.

மேற்படி மடம் திருக்கூட்டத் தலைவரான
ஆறுஞ்சி தமிழ்ப்புலமை நடாத்திய
சாமிநாதபிள்ளை யவர்களா லியற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

அருமறைக்கருத்த திலகிலகியார்த்தமா
யத்துவித சித்தாந்தமா
யறியொணாச்சின்மயச் சுபாவப்பிரதிட்டையா
யபரோட்ச காட்சிநிலையாய்த்
தருநிறைநிறைந்த நாரணபிரமதருமநிலை
தத்பதமளித்த ததனாற்
றரணியிலுளோர் தவித்திடு பேழைதிறவிலாக்
தருதிறவு கோலாமெனக்
குருமுறைகளினிதருஞ் சிவயோகசாரமாய்க்
கூறுமிந்நா லுரைசெயக்
கொண்டபூரணதாசர் விண்டதத்துவஞான
கொள்கையை விரித்துணர்ந்தே
மருவுறைசிதாகாச மயமாகிதண்ணமுத
வானமுத முண்டசுமுக
வசமாகிமாறுத மாதவத்தானந்த
வாழுண்ட தாகுமிதுவே.

மேற்படிமடம் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
தத்வயோக நடாத்தும் ஐங்குணம்
ஆ-வெங்கடசுப்பா செட்டியாரா லியற்றிய
எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

மூலத்தின்வழியே நிலைமையைக்கண்டு
முக்குணப்புலன்களையடக்கி
ஞாலத்தின்யோகச் சாதனைமுடித்து
நற்பதமடைவதற் குணர்ந்தே
காலத்தினின்றே ரத்விதஞானக்
காட்சியை யியற்றிடுந்தானுக்
கோலத்தின்யோகப் பூரணதாசர்
கூறியசாரநூ லிதுவே.

மேற்படிமடம் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
வள்ளிவாகை ம-ள-ள-ஸ்ரீ,
ஆறுமுகம்பிள்ளை யவர்களா லியற்றிய
வண்ணம்.

அரிமருகனுறையுமொருசிறுகிரியினருவிபுன
லதுபெருகிவிளைவயற்கானிலம்வாழும்
அதிககனதநவில்வலபாபிரமசொரூபமென
வருடருநாரணகடனன்னீராகும்
கருதரியசதுமறைகள்ரகசியமதொடுசொலமிக்
கவர்கள்வசமதிலுறமிச்சிவயோகக்
கதிதருகுசுருதியிதைதமுதிய,தவநிலையிலுள
கருணைவடிவுடையபரிபூரணமேகம்

தருமகுணபெரியவர்களருமைபடுமவரரிய
தருபழையகலைகளெனமொழிவாயால்
சலசலெனபெருகிபலசமயபொதுமவுனபயிர்
தழையவெகுகுமுரலொடுபுவிமீது
அரியசிரவணர்களாக விருளிரவிபனியதென
வகலமினியுடலென்னுமஞ்ஞான [ந்தி
வதர்மகுளத்திடித்தமிர்தமழை பொழிந்ததிதையரு
அனந்தபவபிணியகற்றுமுலகோரே.

மேற்படியார் மாணாக்கரி லொருவராகிய
வள்ளிவாகை ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
அரங்கசாமிபிள்ளை யவர்களாலியற்றிய

விருத்தம்.

கருவாகி யுருவாகி கருத்துமாகி
காரணநாரண பிரமர் கடிமையாகி
நிருவான நிருவிகற்ப சாரமாகி
நிர்மலநிஷ்கள நேம நிராமயத்தின்
தருவாகி தழைத்தல் விசாரணையுமாகி
சம்பூர்ண தாசனிந்நூல் சார்ந்தமார்க்க
மருவுவா ரன்பருள மகிழ்ந்துதேரி
வையகமு முய்யுமென வாழ்த்துமிக்கோர்.

மேற்படி மடத்தலைவர் ம-ரா-ா-ஸ்ரீ,
இராமசாமிப்பிள்ளை அவர்களாலியறறிய

நேரிசை வெண்பா.

நாரணதேசிகன்றனல் லருள்பெற்றேயிலகும்
பூரணதாசன் புகன்றனனல்-ஆரணஞ்சொல்
யோகசிவசாரநிலை யுன்னியுணர்ந்தார்க்கென்றுந்
தேகசுகமெய்திடவே தேர்ந்து.

மேற்படி மடம் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
சின்னதம்பிபத்தர் அவர்களியற்றிய
விருத்தம்.

மின்னொளிக்கு நிசிமையிலே மிருகவருதெரிய வந்தவிளக்கம்போலத், தன்னொளிக்குளாத்தும் தத்துவமுணர்ந்துசிவயோகச் சாரமாக்கைப், பொன்னளிக்குந் தாட்டாந்தப் பூரணமுக்தர் குருவருளால் புகன்றநூலு, முன்னளிக்குந் தேவமிர்த முளைத்தெழுந்த தன்மையென மொழிதந்தாமே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கர்
அங்குசெட்டிப்பாளையம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
ச. நாராயணசெட்டியாரா லியற்றிய
குருஸ்தவம் நேரிசைவெண்பா.

பூமேவுஞ்சான்றோர் புகழ்யோகநன்னிலையைத்
தாமேவிசிவயோகசாரமதாப்-பாமேவும்
பூரணனந்தனெனும் புண்ணியன்புகன்றனனால்
நாரணன்பொற்றாளை நயந்து.

அவையடக்கம்.

கனகவரை என்னும் புருவத்திடைநடன ஒலி கேட்டாநந்திக்கும் எந்தைமார்களே தங்கள் பாதபங்கயங்கட் கநந்தவந்தனம் அறிவிற் சிறியேன் குருமுகமா ஹிந்துஸ்தானியா லுணர்ந்த இராஜயோக

மார்க்கத்தை பலநூல்களிலுள்ள அரும்பொருளொடு சிவயோக சாரமெனவரைதலுற்றேன், நீரைப்பிரித்து க்ஷீரத்தைக்கொள்ளு மன்னத்தைப்போல் குற்றந்தவிர்த்து குணத்தைக் கொள்ளக் கோருகிறேன்.

இதுவுமது.

சந்தவிருத்தம்.

ஏதமுற்றபேதையேனியம்புமிந்தயோகநூல்
பேதமற்றபோதமுற்றோர்பேசுவார்களாசையால்
வேதனைப்பட்டுழலுவாரிம் மெய்யுணராப்பொய்யரிட, பூதலத்திலுள்ளதீது புதுமையன்றுபுலவீர்காள்

முகவுரை,

நீர்வள முதலியவைகளால் சிறப்புற்றோங்கும் உத்தரதேசங்களில்(பஞ்சாப்) என்னும் பாஞ்சால தேசத்தி லவதரித்தவராய், ஜீவேசுவர பேதா பேத முணர்ந்து நித்யானுபவம்செய்யும் பரம யோகீந்திரராய் ஸ்ரீ ஜனகாம்ஸ பூதரான உதாசி பாபாநானக் குரு பரம்பரையினர் அனேக வருடகாலமாக அனுபவித்துவரும் இராஜயோக க்ரமத்தை அச்சங்கத்திலொருவரும் ஞானசிரேஷ்டரும் தயாகுணபரிபூரணருமான குருசரன்தாஸ்பாபாஜி அவர்களால் இந்துஸ்தானி பாஷையி லுபதேசிக்கப் பெற்று ஸ்ரீமத் நாராயணதேசிகர் நியமனத்தினல் இந்ததக்ஷணதேசத்திலுள்ள சகலவருணாச்சிரமிகளுமுய்யும் பொருட்டு தமிழில் மொழி பெயர்த்து உபநிஷத்துக் களிலும் யோகவாசிஷ்டம், பதஞ்சலம், அடயோகம்,

முதலியவைகளிலுள்ள அரும்பொருளைச் சேர்த்து சிவயோகசாரமென நற்பெய ரமைத்து வெளியிடலாயிற்று.

இந்நூலைச் சாங்கோபாங்கமாக வுணரும் புண்ணியோத் கிருஷ்டர்கள், அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம், என்னும் அஷ்டமா சித்திகளை அடைவ ரென்பது திண்ணம்.

குருவணக்கம்.

ஆரணசாத்திரமனைத்து முணர்ந்துசீட-
ரவித்தையெலாமகற்றியருள் புரியும்ஞான
பூரணராயெமுங்தெளியேற் குபதேசித்துப்
பூரணாநந்தனென நாமந்தந்த
நாரணதேசிகராமென்குரு நாதன்றன்
நளினமலரடியிணையைச் சிரமேற்கொண்டு
தாரணியிற்சிவயோக சாரமென்னுந்
தகைபெறுமிந்நூலடியேன் சாற்றலுற்றேன்.

ஸ்ரீ

ஓம்பரப்பிரம்மணேநம:

சிவயோகசாரம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா

துவராடை யுள்ளோருந் தூயுடையா ருய்வான்
சிவயோக சாரமெனச் செப்ப-நவையில்புகழ்
கொண்டபர வைந்துகரக்கோ னின்னடிகட்குத்
தண்டனிட்டே னருளைத்தா.

நூன்முகம்.

ஆசிரியர் நிலை.

இந்த ராஜயோகத்தை அப்பியசிக்கும் ஆசிரியன்தெளிந்த ஆத்மஞானியாய் அடுத்தவர்களை ஆதரித்துபோதிக்கத் தக்கவராயிருக்க வேண்டியது. அதாவது சின்முத்திரையாகியமௌனநிலையீதென்றும் அதை கைவல்லியப் படுத்துவதற்குரிய ஆசன முதலிய விதிகள் இவையென்றும்சாம்பவிமுதலிய மகாமுத்திரை யின்னவை யென்றும் குண்டலி சக்தி ஈதென்றும் அதைவிழிப்பிக்குமார்க்கம் ஈதென்றும் இதுவே சிவராஜயோகமென்றும் இந்தயோகம் செய்யத்தக்கவர் பெறத்தக்க நாதாந்தம் இது வென்றும் அஃது வசமுற்றால் ஓர்மயக்கந் தோன்றுமென்றும், அதுநீங்கும்வரையில்நின்றால் அருள்தரிசனம் உதயமாமென்றும் அவ்வநுபவம் கிடைக்கில் காண்பரனுதிகள் இறக்குமென்றும் அங்ஙனம் மனம் அ

சையாதிருக்குமென்றும் அப்போது அந்தரதாந்தத்தில் பஞ்சாக்ஷர முதலியவைகள் தோன்று தொடுங்குமென்றும் இத்தன்மைப்பட்ட சுவானுப சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்ந்த ஆத்ம ஞானசாரியராய் இருக்கவேண்டும்.

மாணாக்கரினிலே.

உத்தம ஜென்மமாயும் வித்தைக் குடையவனுயும் சாந்தம் சற்குண முடையவனுயும் பற்றில்லாதவனுயும் காமசங்கற்பம் இல்லாதவனுயும் கோபத்தை வென்றவனுயும் சத்தியதருமத்தைவிரும்பினவனுயும் குருபணிவிடையில் பிரியமுள்ளவனுயும் பிதாமாதக்களை உபசரிப்பவனுயும் தனது கிருகத்திலிருப்பவனுயும் நல்லொழுக்க முடையவனுயும் சற்சீடனென்னும் பக்குவமுடையவனுயுமுள்ள மாணுக்கனே இவ்விராஜயோகத்துக்கு அதிகாரியென்று சொல்லப்படும்.

இத்தன்மைப்பட்ட சற்சீடன் சாக்ஷாத்காரத்தையுணர்ந்த ஞானசாரியரைக் கண்டெடுத்து இவர் திருவடிகளில் பணிந்து அவர்மனங் களிகூறும்படி நடந்து உடனபொருளாவி மூன்றும் அச்சற்குருவின் திருவடிகளில் தத்தஞ்செய்து அவரால் அநுக்கிரகிக்கும் திருவடி தீக்ஷையும் பிராணயாமத்துக்குரிய மூலமந்திரத்தில் முதல் வாக்கியத்தையும் இந்த யோகத்தின் விதிகளையும் உபதேசிக்கப்பெற்று குருவின் சன்னிதியிலிருந்து சற்குருவால் சொல்லாமற் சொல்லும் முதல் வாக்கியத்தை உன்னுமல் உன்னி யோகசாதனை செய்து வருங்காலையில் சுவானு பவத்

தின் கண் அடையாநின்றசம்சயங்களனைத்தும் தீரு ம்படி அவ்வாசிரியரிடத்தில் விண்ணப்பம் அடிக்கடி செய்துக்கொண்டு அந்தசங்கற்பம் கசிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுவதாம்.

நூல்.

பிராணவாயுவின் நிலை.

அதாவது மாணுக்கன் ஆரம்பத்தில் கவனிக்க வேண்டிய விதிகள் யாதெனில் சூரியன் சந்திரன் அக்கினியென்னும் மூன்று நாடிகளின் நடைகளென்னப்படும்.

மூன்று கலையின் சுவாசத்தினுலுண்டாகும் சப்தத்தைக் கண்டறியவேண்டும்.

அச்சப்தத்துக்கு அஜபா வென்றுபெயராம்.

அந்த சப்தத்தைக்கண்டு பிடிக்கச் சிலவிதிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அவையாவன வாயுகளில் மூன்று இடைகலை பிங்கலை சுழிமுனை இடைகலை என்பது இடதுநாசியிலும் பிங்களை என்பது வலதுநாசியிலும் சுழிமுனை என்பது இரண்டுநாசியிலும் வரப்போகவு மிருக்கிற சுவாசம் இதற்கு அஜபா என்று பெயராம் இடைகலை என்பது சந்திரனும் பிங்கலை என்பது சூரியனும் சுழிமுனை என்பது அக்கினியுமென்னப்படும்.

அன்றியும் இடைகலையாவது சுக்கில பட்சமாகிற அமாவாசையின் பிரதமை முதல் மூன்று நாளைக்கு காலையில் தொடர்ச்சியாய் வரவேண்டும்.

சதுர்த்திமுதல் மூன்றுநாளைக்கு பிங்கலை நடக்கவேண்டும்.

இதே மாதிரியாக சுக்கிலபட்சமுழுமையும் மூன்றுநாளைக்கு இடைகலையும் மூன்றுநாளைக்கு பிங்கலையுமாக நடக்கவேண்டும்.

இவ்வண்ணமாக சுக்கிலபட்சுத்தில் சந்திரகலை வராவிடில் அவனுக்கு தேக சவுக்கியப்பட்டு கவலை மேலிடு மென்றறிக அதைச் சரிப்படுத்த வேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி பின்வரும் வாக்கியத்திற்காண்க.

கிருஷ்ணபட்சம் அதாவது பௌர்ணமி பிரதமைமுதல்மூன்றுநாட்களும்பிங்கலைநடக்கவேண்டும்.

பின் மூன்றுநாளைக்கு இடைகலை நடகக வேண்டும்

இத்தன்மை இரண்டு கலைகளும் மும்மூன்றுநாளைக்கொருமுறை மாறிமாறி நடக்கவேண்டும்.

இதை மாணாக்கன் குறிப்பாக தினம் தினம் கவனிக்கவேண்டும்.

சுழிமுனை கூடுவது கஷ்டமானதால் அதை சாக்கிரதையாய் அப்பியசித்து பழகல்வேண்டும்.

மாணாக்கனுக்கு முக்கியவேலை இடைகலையும் பிங்கலையும் திதிக்குத்தவறி நடந்தால் அதைமாற்ற வேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி குருமூலமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டியது.

இடைகலையின் பலனாவது.

இடைகலை நடங்குங்காலத்தில் தாகம் ஜலவிருத்தி, தீர்மானம் செய்ய வேலைசெய்ய நகைசெய்ய

அஃதணிந்துகொள்ள, அன்னிய தேசத்தி லிருந்து யாத்திரைபோக, வீடு, சத்திரம், கோவில்கட்ட, தர்மஞ்செய்ய, சாமான்சேகரஞ்செய்ய, கிணறு, குளம் வெட்ட, கலியாணம் செய்ய வஸ்திரம் கட்ட, வைத்திய சாஸ்திர அப்பியாசம், மருந்து, கற்பங்கள், முதலியவைசெய்ய, சிநேகிதரைக்காண, வியாபாரஞ்செய்ய, தானியம் இருப்புசெய்ய, வீட்டிற்குகுடிபோக, விதை விதைக்க சமாதானஞ் செய்ய, அன்னியபாஷைஅப்பியாசஞ்செய்ய, உபதேசஞ்செய்ய, பலனைப் பற்றி, யாத்திரை போக, யானை, குதிரை, ஏறு, வேட்டைக்குப்போக, உலகத்துக்கு அனுகூலமான வேலைசெய்ய, எஜமானுக ஆடல்பாடல் கற்க, ஒரு புதிய ஊருக்குப்போக, பந்துக்களைக் காணலுமாகிய நடவடிக்கைகள் செய்தால் பயன்படும்.

இடைகலையானது சரிவரநடந்தால் தேகசௌக்கியமாயிருக்கும் இதில் ஆகாசத்தின் அம்சமிருக்குமாகுல், முன்சொன்ன நடவடிக்கைகள் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. இரவாக இருந்தாலும், பகலாக இருந்தாலும், மேற்சொன்ன வேலைகள் இடைகலையில் நடத்தவேண்டு மென்பதாம்.

பிங்கலையில் நடக்கும் பயனுவது, வலது நாசியில் உண்டாகிறபிங்கலை வாய்வு அதாவது சூரியநாடிகாலத்தில் கஷ்டமானவேலை, எதுவும் அப்பசிக்க, எவ்வித கொடூரமான செய்கை செய்ய, போஜனம் செய்ய, மலம்கழிக்க, போகம்செய்ய, கடல் யாத்திரைபோக, சண்டை செய்ய, படை எடுக்க, கஷ்டமான சாஸ்திரம்கற்க, குதிரை, முதலாகிய நாற்கால்

ஜீவன்களைவாங்கவிற்க, மட்டமானமலைஏற, குதிரை மல்யுத்தம், முதலாகிய பழக்கம்செய்ய, ஆறு, குளம் கடல், முதலாகிய இடங்களில் ஈய்ய, உலோகங்களைக்குறித்த சாஸ்திரங்களைப் படிக்க பாடம்எழுத, பணம் வாங்க கொடுக்க, எஜமானத்துவமானவேலை பார்க்க, அரசனைக்காண, ரணவைத்தியத்திற்கு மருந்துசெய்ய, கடினமான ஆகாரம் ஜீர்ணிக்க இவைமுதலாகிய செய்கைகள் பிங்கலை வாய்வு காலத்திற்செய்யவேண்டு மென்பதாம்.

சுழிமுனைகலையின் பலனுவது.

சுழிமுனைநாடி இரண்டுநாசியினும்வருஞ் சுவாசம் அதன்நடவடிக்கை காலத்தில்தான் அறியலாம்.

ஒருக்ஷணத்தில்இடது நாசியிலும் ஒருக்ஷணத்தில் வலதுநாசியிலும் வரப்பட்ட வாயுவானது இரண்டுநாசியிலும் வரும்போதுசுழிமுனையாம்.

இந்த சுழிமுனை நடக்கும் காலத்தில் உலகநடவடிக்கைகளை நிறுத்திவிடவேண்டியது. தவறிநடக்கும்பக்ஷத்தில் அபஜெயமாம்.

எண்ணத்துக்கு விரோதமாய் நடக்கும் இந்த வாயுவின் காலத்தில ஆத்மத்தியானம் பூஜைசெய்ய வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இநதவாய்வு நடக்குங்காலத்தில் தான் சுவாசபந்தனம் செய்யக்கூடும்.

இந்த சுவாசம் கட்டுவதினுல் மனதிற்கும் தேகத்திற்கும் இன்பத்தைக் கொடுக்கப்படுகின்றது.

நாடிகளினிலே.

முதல் ஆதாரமாகிய மூன்றுநாடிகளைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லுவோம்.

அதாவதுமனிதர்களுக்குச்சாதாரணமாக எழு பத்திராயிரம் நாடி நரம்புகள் இருக்கின்றன

அவைகளில் முக்கியமானவை இருபத்திநாலு இந்த இருபத்திநாலும் எப்போதும் உறங்கிக்கொ ண்டிருக்கின்றன இவைகளை குண்டலிசத்தி என்று ஆதிநாதர் அருளிச்செய்திருக்கின்றனர்.

இது மத்தியஸ்தானத்தில் இருக்கிறது பத்து நாடிகள் மேலாகவும் பத்துநாடிகள் கீழாகவும் இர ண்டுநாடி ஓர்பக்கத்திலும் இரண்டுநாடி மற்றோர்பக் கத்திலும் இருக்கின்றன.

இந்தக்குண்டலி சத்தியானது, பாம்பைப்போ ல்சுற்றிக்கொண்டுசுவாதிஷ்டானத்திற்குமேலாகவும் மணிபூரகத்திற்குக் கீழாகவுமிருக்கின்றது.

இந்த இருபத்துநான்கு நாடிகளில் பத்துநாடி களை முக்கியமாக எடுத்திருக்கின்றனர்.

இந்தப் பத்துநாடிகளில், முன்சொல்லிய மூன் றுநாடிகளை முக்கியமா யெடுத்திருக்கின்ற படியால், அதில்இடைகலையானதுதேகத்தின் இடதுபாகத்தி லும், பிங்கலையானது தேகத்தின் வலதுபாகத்திலும் சுழிமுனையானது தேகத்தின் மத்தியிலு மிருக்கின் றன.

இக்குண்டலி சத்தியைப்பற்றி விபரமாக பின் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆசனவிதிகள்.

அதாவது, பத்திரம், வீமம், பதுமம், கோமுகம் குக்குடம் ஆகிய ஐந்தும் ஞான சாதனத்துக் குறிய ஆசனமாகும்.

இதில் பத்மாசனமாவது, இரண்டு தொடைகளில் இரண்டுபாதங்களையும் செவ்வையாக வைத்துட்காருதல்.

இது சகல பாபங்களையும் நாசம்செய்வதாகும்.

மான்தோல் புலித்தோல் வெண்துகில் சித்திராசனம் தர்ப்பை இவைகளின் பேரிலிருந்தனுபவிக்கலாம்.

இடைவயறு கண்டம் தலைசமனாய் ஸ்தம்பத்தைப்போல் நிமிர்ந்திருக்க வேண்டும்.

அன்றியும் வடமுகம் நோக்கி தக்ஷணாமூர்த்தமரயெழுந்தருளி யிருக்கும்.

ஆத்மஞான குருவின் சன்னதிக்குநேராய் உட்காரவேண்டியது.

இதை சுவஸ்திகா ஆசனமென்பர் கிருகஸ்தருக்கு பத்மாசனமென்றும் சன்னியாசிகளுககு சித்தாசனமென்றும் ஹடயோகதீபிகையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இரேசாகபூரக லக்ஷணம்.

பிராணவாயுவின் அசைவு எதுவோ அதுவே சித்தத்தின் அசைவென்றும் மேலானபுத்திமான்கள் பிராணனது சலனத்தை ஜெயித்தலில் முயற்சிக்கிறார்கள் ஆகையால் ராஜஸ தாமஸ குணங்களை நீங்கி

சாத்வீக குணத்தோடு பிராணயாமம் செய்யவேண்டும் பிராணயாமம் வெளி வாய்வை உட்கொள்வது பூரகமாம். அவ்வாய்வைநிறுத்தல்கும்பகமாம். கும்பித்த வாய்வை வெளிப்படுத்துதல் இரேசகமெனப்படும். இதுவே பிராணயாம் அங்கமாகிய இரேசகபூரகலக்ஷணம்.

சூரியநாடியாகிய பிங்கலையால் பிராணனை இழுத்து மெள்ள வயிற்றை நிறப்ப விதிப்படி பந்தபூர்வமாகிய கும்பகம் செய்து மறுபடியும் சந்திரநாடியாகிய இடைகலையால் இரேசிக்கவேண்டும்.

சந்திரநாடியிலாவது சூரிய நாடியாலாவதுஎந்தநாடியால் பூரிக்கிருனே அதினுலேயே ரேசித்து நிரோதித்தலால் வேர்வைநடுக்கம் முதலியவை உண்டாகும் அதுவரையில் கும்பித்து எதினுல் பூரகஞ் செய்யப்பட்டதோ அதற் கன்னியமான நாடியால் மெள்ளமெள்ள இரேசிக்க வேண்டும், வேகமாய் இரேசித்தால்பலக்குறைவு உண்டாகும் எதினுல் இரேசகம் செய்யப்பட்டதோ அதினுலேயே பூரகம்செய்யலாம். இடைகலையால் பிராணனைபூரித்து கும்பிக்கப்பட்ட பிராணனைமற்ற பிங்கலையால் இரேசிக்கவேண்டும் பிங்கலையால் வாய்வைப் பூரித்துக் கும்பித்த வாய்வை இடைகலையால் இரேசிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணம் சந்திரனுல் பூரித்து கும்பித்து சூரியனுல் இரேசிக்கவேண்டும். சூரியனுல் பூரித்துக் கும்பித்து சந்திரனுல் இரேசிக்கவேண்டும் இவ்விதம் சூரிய சந்திரநாடிகளின் அப்பியாசத்தைத் தினமும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் இதனுல் நாடிகள் மூன்றுமாசத்திற்குமேல் சுத்தமாகின்றன.

அஜபாவிநிலே.

அதாவது, இந்த யோகத்துக்குரிய ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் பத்மாசனமிட்டுட்கார்ந்து உடனே அஷ்டகந்த தூபம்போடவேண்டியது இந்தயோகத்திற்காக ஏற்படுத்தியஅறையானது மிக்கநலமாக இருக்கவேண்டும், தான் தனியேதான் இருக்கவேண்டும். இதில் சொல்லிய நான்கு காலங்களில் எந்தகாலமாவது வைத்துக்கொண்டு அப்பியாசப் படுத்தவேண்டும்

இடைகலேயானது எப்போதும் வலது நாசியிலும்ஹம்சம் எனவேயிருக்கும் ஹம்ச மென்பது ஆத்மாவின் பெயராகும் முதல்வெளியேவருகிற சுவாசத்தின் சத்தமாகிய ஹம் என்பதையும் உள்ளே போகிறசுவாசத்தின் சத்தமாகிய ஸப் என்பதையும் கண்டறியவேண்டும். இந்த ஹம்ஸம் என்கிறசப்தத்தை கண்டறிந்தவன் இந்த அப்பியாசத்தில் முதல்படி தெரிந்தவன் இம்மாணுக்கன் எப்போது முகை ஆசையும் குடும்பமாகிய கட்டையும் நிவர்த்திக்கவேண்டியது ஒரேகாலத்தில் நீக்கக்கூடாது.

ஏனெனில் ஓர் வருஷகாலம் வரையில் மனக்கலக்கமும் பலவிதகவலேயும் நேரிடுமாகையால் நாளுக்குநாள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நீக்கவேண்டியது.

மாணுக்கன்கூடிய அளவு ஸ்திரப்படுத்தவேண்டும்.

இதே மாதிரியாக தன்னுடைய சுவாசத்தைக் குறித்து அதினல்உண்டாகும் ஹம்-ஸம்-என்ற சப்தத்தைக் கண்டறிய வேண்டும் இப்படி அப்பியசித்து மூன்றுநாடிகளின் குணத்தையும் ஹம்-ஸம்-என்ற சப்தத்தையும் கண்டறிந்தவுடன் தத்துவத்தை அறியவேண்டியது.

மூன்று நாடிகளே கண்டறியாமல் பஞ்சதத்துவத்தை ஆரம்பிக்கக்கூடாது இந்தயோக அப்யாசி

ஜீரணசக்தியையுணர்ந்து தேகத்தைபலப்படுத்தவேண்டும் அதாவது அரிசி கோதுமை பச்சைப்பயறு தொவரை உளுந்து கம்பு கேழ்வரகு நெய் பால், தயிர், மோர் முதலியவை உபயோகிக்கவேண்டும்இந்த யோகி அரைவயறு அன்னமும் கால்வயறு ஜலமும் சாப்பிடவேண்டும் அதேனெனில் உள்வாய்வு மற்ற ஒருபாகத்தில் சஞ்சரிக்கவேண்டுமென்றுணர்க.

புளிப்பு இனிப்பு உவர்ப்புகார்ப்புமுதலியவைகள் அதிகமாக சேர்க்கக்கூடாது இத்தன்மைப்பட்டயோகி சன்னியாசியாக வேண்டியதில்லை எல்லா கிருகஸ்தரும் செல்வர்களும் ஏழைகளும் ஜாதிபேதம்நிறம் வித்தியாசம் பார்க்கவேண்டியதில்லை எவர்கள் திரிகரணசுத்தமாக இந்தயோகத்தைச்செய்வார்களோ அவர்களுக்குசித்திக்கும் என்பதுநிச்சயம்.

ஒருவன் பதினெட்டுவயதில் இந்தயோகம் அப்பியசித்தானுனல் ஐம்பதாவது வயதில் அந்த கேசரி முத்திரையை அடைவான். இத்தன்மையான யோகியது மாமிசங்களை கண்டிப்பாய் நீக்கியிருப்பதன்றி ராஜஸ தாமஸ குணங்களற்று தத்துவத்தை கொண்டு சுறுசுறுப்பாக அப்பியசித்து அதி தீவரபக்குவியாய் வாழ்வன்.

இரண்டாவது வாக்கியம்.

பஞ்சதத்துவநிலை.

இரண்டாம் வாக்கியமானசூக்ஷ்ம பஞசாக்ஷரத்தியானத்தின் ஆதாரமாகிய பஞ்சதத்துவங்களை குருசாம்பிரதாயத்தால் அறியவேண்டியதும், அந்த பஞ்ச தத்துவங்களின் குறிப்புகளின் விவரணமுங்

கூறப்படும். அதாவது முன்சொன்ன மூன்றுநாடிக ளின் குணங்களையும் சுத்தமாக அறிந்துக்கொண்டு ஒன்றைஒன்றில் மாற்றி குண்டலியை அடையாமல் தத்துவங்களை அப்பியசிக்க லாகாது.

முதலில்சொல்லியிருக்கிற நாடிகளை தன்கைவ சப்படுத்திக் கொள்ளாமல் யோகிகள் தத்துவங்களை க்குறித்து ஆரம்பிக்கக்கூடாதுபோஜனம், மலம்கழி த்தல், போகஞ்செய்தல், இவைமூன்றுஞ்சூரியநாடி யில் செய்யவேண்டியவை தாகம்ஜலவிருத்தி இவை களை இடைகலையில் செய்யவேண்டும்.

பிரிதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயம் - என்னும் ஐந்து தத்துவங்களும் மூன்றுநாடிகளில் ஒவ்வொரு நிமிஷத்திற்கு ஒருமுறை மாறிக்கொண்டே வருகின் றன இந்த தத்துவங்களை கண்டறிவதற்கு அடியில் வருமாறு கூறுவாம்.

அதாவது இந்த மூன்று வாய்வுகளை அப்யசி த்து இருக்கிறார்களோ, அவர்கள்தான் இந்த யோக த்திற்குரியவர்கள். இந்தஉலகம் பஞ்சபூதத்தில் சிரு ஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது இது கண்டுகொள்பவற்கு ஆயுள் விர்த்திக்கும் அப்பேர்ப் பட்டவர்கள் பூஜை முதலாகிய உபசாரங்கள் செய்யப் பெற்று மேலா வார்கள்.

இந்த ஐந்து தத்துவங்களும், சத்தியலோகம், பூலோகம், மிருத்தியுலோகம். முதலாகிய இடங்க ளில் வியாபித்திருக்கின்றன.

அவைகட் கன்னியமாக ஒருவஸ்துவும் ஏற்படாது.

இப்பஞ்ச தத்துவத்தை கண்டறிவதற்கு விப ரம்சொல்லுவோம் (1) வது கலையில் தத்துவங்களி ன்நடை (2) வதுசுவாசத்தினுலு தத்துவங்களை அறி தல் (3) வது சுவாசத்தில் தத்துவத்தின் அடையா ளம் (4) வது தத்துவங்களின்நிறம் (5) வது தத்து

வங்களின் சுவை (6) வது சுவாசத்தின் அளவு (7) வது தத்துவங்களின் அசைவு (8) வது தத்துவங்களின் பலன்.

ஆகிய எட்டு விதங்களினல் கண்டறியவேண்டும்

மாணுக்கன் எந்தவாய்வில் எந்த தத்வம்நடக்கிறதோ அதனைக்கண் டறியவேண்டும். மேலும் முக்கியமாகவே கவனிக்கவேண்டும் பஞ்சேந்திரங்களை சன்முகி முத்திரையால் மூடிக்கொண்டு தினந்தினம் கொஞ்சகொஞ்சமாக அப்யாசிக்கவேண்டும் அதிகமாக அப்யாசித்தால் அசௌக்கியம்நேரிடும்குரு எவ்வளவு பிரமாணஞ் சொல்லுவரோ அவ்வளவு தான் நடக்கவேண்டு மென்பதாம்.

இந்த சன்கி முத்திரையை மூடிக்கொண்டு அப்பியாசிக்குங் காலத்தில் மஞ்சல் நிறம் தோன்றினல் பிருதிவு என்றும் வெண்ணிறம் தோன்றினல் அப்புவென்றும், சிவப்புநிறம்தோன்றினல் தேயுவென்றும் பச்சைநிறம் தோன்றினல் வாயுவென்றும் கருப்புநிறம் தோன்றினல் ஆகாயமென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

2-ம், கருத்து கண்ணுடிபை தனக்கு முன்னல் வைத்துக்கொண்டு அதின்பேரில் சுவாசத்தை விட்டால் அது நாற்சதுரமாக இருந்தால் பிருதிவு என்றும் அரையுருண்டை வடிவமாக இருந்தால் அப்புவென்றும், முக்கோணமாக இருந்தால் தேயுவென்றும்; அறுக்கோண உருண்டை வடிவமாகவிருந்தால் வாயுவென்றும், சிறுபுள்ளிகள் மாதிரியிருந்தால் ஆகாயமென்று அறியவேண்டும்.

3-ம் கருத்து சுவாசம் வுடும்போது நேராகப் போனல் பிருதிவு, கீழாகப்போனல் அப்பு,மேலாக

ப்போனல் தேயு, ஒழுங்கீனமாகப் போனல் வாயு அஃது அடங்கிப்போனல் ஆகாசமென்றறியவேண்டும்.

4-ம், கருத்து, பிருதிவு, மஞ்சள், அப்புவெண்மை, அக்கினி, சிவப்பு, வாயு, பச்சை, ஆகாயம்,கறுப்பு, இவைகளைக் கண்டறியவேண்டும்.

உணரும் விவரம்.

அதாவது ஒவ்வொருவருணமுள்ள குண்டுகள் ஐந்தை தனக்குபின்னல் வைத்துக்கொண்டு பத்மாசனத்தில் உட்கார்ந்து தனது எண்ணத்தைக்கூட்டி நிஷ்டையிலிருந்துக்கொண்டு பஞ்சதத்துவத்தில் எதையாகிலும் ஒன்றைநினைத்து பின்னல் இருக்கிறகுண்டுகளில் ஒன்றைஎடுப்பானுகில் தான் எண்ணியநிறம்போல் இருந்தால் இதை அறிந்தவன் ஆகிறான். இவ்வண்ணமே ஒவ்வொரு குண்டையும் எடுப்பானுகில் முற்று முணர்ந்தவனுகிறான்.

5-ம், கருத்து தித்திப்பு,பிருதிவி, துவர்ப்பு,அப்பு, புளிப்பு, தேயு, வாய்வுக்கும், ஆகாயத்திற்கும், கார்ப்பாகும்.

6-ம், கருத்து சுவாசம்12-அங்குலம்நீண்டால் பிருதிவு 16-அங்குலநீண்டால் அப்பு 4-அங்குலம்நீண்டால் தேயு 8-அங்குலம் நீண்டால் வாய்வு,மூக்கினுள்ளாகவே இருந்தால் ஆகாசம்.

7-ம், கருத்து அசையாதவேளைபிருதிவு. அசையும்வேளை அப்பு, கஷ்டமான வேளை தேயு, துஷ்டவேளை வாயு, பூஜைவேளை ஆகாசம்.

8-ம், கருத்து பிருதிவு தத்துவத்தில் ஆரம்பிக்கும்வேலை கண்டிப்பாக இலாபத்தில் முடியும், ஜலதத்துவத்தில் அசையும்படியான வேலைகள்செய்யத்தக்கது. ஏனென்றால் ஏதாவதுஒருமுடிவானவேலையை ஆரம்பித்தால் சீக்கிரத்தில முடிந்துவிடும்.

அக்கினி, வாயு, ஆகாசம் இந்த மூன்று தத்துவத்தில் எந்தவேலை ஆரம்பித்தபோதிலும் அபஜெயமாகமுடியும். ஆகையால் மாணுக்கன்இதுகளைஎந்த காலத்தில் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த காலத்தில்தத்துவத்தை அறிந்து உபயோகப்படுத்த வேண்டியது இந்த தத்துவத்தில் புத்தியை சரியாக செலுத்தவேண்டும்.

ஏனெனில் வியாதி முதலாகிய ஹிம்சைகள் வரவொட்டாமலும் பலவிதகுணமில்லாமலும் நிரோதத்தை ஒரேகுணமாக இருந்து பார்க்கவேண்டும்.

பிராணுயாம நிர்ணயம்.

முன்சொன்ன பிராணுயாமத்தின் பிரமாணத்தை யுணர்த்துதல், அதாவது அருணோதயமுதல் மூன்றுநாழிகை வரையிலும் மத்தியானத்திலும், அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னும்பின்னுமாக 2-முகூர்த்தமும் அர்த்த ராத்திரியிலும் பிரதிதினம் நான்குமுறை செய்யவேண்டும். காலம் ஒன்றுக்கு (80) பிராணுயாமம் வரையிலும் நன்ருய் அப்பியசிக்க வேண்டும்.

முகூர்த்தமென்பது இரண்டுநாழிகை யளவுள்ளதாம். நான்குமுறைசெய்தால் தினந்தோறும் 320 பிராணுயாமம் மாகின்றது.

ஒருபுருஷன் அப்பியசிக்க வேண்டுமானுல் காலையில் 60-ம் மத்தியானத்தில் 40-ம் சாயங்காலத்தில் அர்த்தராத்திரியில் 20-ம் ஆக மெள்ள மெள்ள பிராணுயாமம் செய்யவேண்டியது.

அது கைவல்லியப் படும்போது முதலில் வேர்வையும் இரண்டாவது நடுக்கமும் மூன்ருவது தவளைதத்தும் அப்யாசத்தால் பத்மாசனத்தி லிருக்கையில் பூமியினின்றும் ஆகாயத்திழுப்புதலு முண்டாகுமென்று குருநாதரால் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது.

கிரகஸ் தாசிர்மீகளுக்கு உபயோகம் இப்பிராணுயாமம் கிரகஸ்தனுக்கு பாபசுத்தியின்பொருட்டும் யோகிகளுக்கு யோகசித்தியின் பொருட்டுமாம் கிரகஸ்தன் சங்கத்தைவிட்டு ஏகாந்தத்தி லிருந்து அப்பியாசம் செய்யவேண்டும், அதன்பின்வகாரத்தின்பொருட்டுவெளியேசங்கத்தின்பிரியமுடையவன்

போல் விவகரிக்கவேண்டும், கருமத்தாலுண்டான யாவும் கருமத்தின்படி யிருக்கிறது. நிமித்த காரணமாக இவற்றைச்செய்வதில் ஒருக்காலும் தோஷமில்லை.

நல்ல விவேகி இந்த யோகத்தை அனுசரிப்பானுயின் அவன் அவசியம் சித்தியடைவான் இதற்கு சம்சயமில்லை இவன்புண்ணிய பாவங்களி னின்றும் விடுபட்டு தேகாபிமானத்தை நீக்கி கிரகத்திலிருந்தே முத்தியை அடைவான். இந்த யோகியானவன் லோக சங்கரகம் லோகபரிபாலனமாகிய தனதுகாரியத்தில் புண்ணியபாவங்களைச் செய்யினும் அப்புண்ணிய பாவங்களில் பற்றப்படான் கிடைத்ததில் சந்தோஷமும், உள்ளே கொஞ்சம் பற்றில்லாதவனுயும் காலவரம்பு, இடவரம்பு, நடைவரம்பு, என்னும் சகலவரம்புகளும் உள்ளவனுப் யோகசாதனத்தில் பொருந்தியிருப்பான் யோகக்கிரிகைகளோடுகூடிய கிரகஸ்தனுக்கு, ஈஸ்வர வாச்கியமாகிய பிரணவத்தின் சப்தத்தால் சித்தியுண்டாகும், ஆனல் செவ்வையாக அப்பியாசிக்க வேண்டும்.

உதாரணம் கிரகஸ்தன் புத்திர தாராதிகளால் நிறம்பியவனுய் வீட்டில் இருந்துகொண்டு அகப்பற்றில்லாமல் யோகமார்க்கத்தில் தன்னிடத்து சித்தியின் அடையாளங்களைக் கண்டபிறகு எனது ஆஞ்ஞாயை சாதித்து கிரீடிப்பான், என்று சிவசங்கிதையின் வாக்கியத்திலும் கிரகஸ்தனுக்கு சித்தி உண்டாகுமென்று சாதிக்கின்றது.

மாத்திரையாவது.

ஆரம்பத்தில் ஒரு மனிதன் ஜாகரத்தில் விடும் சுவாசம் வெளிப்பட்டு உள்ளே போகிற தெவ்வள

வோ அவ்வளவு பிராணுயாமத்தின் மாத்திரைகளாகும். அனுபவத்தின்பின் ஒருபுருஷன் நித்திரைசெய்யும்போது சுவாசம் எவ்வளவு காலம்போய் திரும்புகிறதோ அவ்வளவுகாலம் பிராணுயாமத்தின் மாத்திரைக ளென்னப்படும்.

மாணுக்கன் அப்பியாச காலத்தில் உண்பது பால்நெய், முதலியவற்றோடு கூடியபோஜனம் சிலாக்கியம், அப்பியாசம் திடமானகாலத்தில் அப்படிப்பட்ட நியமம்வேண்டுவதில்லை என்றும் பிராணுயாமம் ரேசக பூரக கும்பக மாத்திரைகளென்று பிராணனென்பது தன்தேகத்தில் ஜீவித்திருக்கும் வாய்வென்றும், ஆயமம். என்பது அந்தவாய்வை தடுப்பதென்றும்நாரதீபத்திலும் சௌரவபுராணத்திலும்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இரேசக பூரக கும்பகபேதத்தால் மூன்று விதமாயும் மூன்றுவருணமாயும் இருப்பதால்பிரணவமே பிராணுயாமமெனப்படும். பத்மாஷனத்திலிருக்கும் புருஷன் நாசிநுனியில் சந்திரபிம்பப் பிரகாசங்களால் விரிந்த அகார மூர்த்தியானது இரக்தாங்கமுடையது அன்னவாகினி தண்டங்கரத்திலும் உடைய வாலையுமாகி காயத்திரியாகின்றது உகார மூர்த்தியானது வெண்ணிற அங்கமுடையது கருடவாகினி எவ்வர்னமுடையது சக்கரத்தை கரத்திலுடையதுமானது சாவித்ரியாகின்றது. மகாரமூர்த்தியானது கருமையான அங்க முடையது. இடபவாகினி வயதுசென்றதும் சூலந்தரித்ததுமாகிய சரஸ்வதியாகின்றது அகாராதி மூன்றிற்கும் காரணம் பரஞ்சோதியாகிய ஏகாக்ஷரபிரணவமாகிறதென்று தியானிக்க வேண்டும்.

இடையினுல் வெளிவாய்வை மாத்திரை யளவு பூரித்து அகாரத்தைசிந்தித்து பூரித்தவாய்வை 64-மாத்திரையளவு கும்பித்து உகாரத்தையே தியானித்து கும்பித்ததைபிங்கலையால் 32-மாத்திரையளவு ரேசித்து மகாமூர்த்தியை தியானிக்கவேண்டும்.

அன்றியும் பூரகம் பன்னிரண்டு ஓங்காரமாகவும் கும்பகம் பதினுறு ஓங்காரமாகவும், இரேசகம் பத்து ஓங்காரமாகவும், செய்யவேண்டும். இதுபிராணுயாம அப்பியாச மெனப்படும், பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன் பூரக கும்பகரேசகங்களுக்கு அதி தேவதைகளென்று சொல்லப்படும்.

முன்சொல்லிய குண்டலி சத்தியைச் சொல்லுகிருேம். அதாவது நித்திரைசெய்யுங் குண்டலீயானது குருப்பிரசாத மூன்ருும்வாக்கியத்தால் எப்போது விழிக்கின்றதோ அப்போது சகலபதுமங்களும் ஆறு சக்கரங்களும் பிரமகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி உருத்திரகிரந்தி என்னும் மூன்று கிரந்திகளும் பேதத்தை அடைகின்றன.

அப்போது சூரியப்பதவியென்னுஞ் சுழிமுனையிற் பிராணவாயு இராஜ மார்க்கமாக அனுசரிக்கப் படுகின்றது.

சுகமாக போக்குசம்பவித்தால் சித்தம் நிராலம்ப நிர்விஷயமாகின்றது சித்தம் நிராலம்பமாகுங் காலனை வஞ்சிக்ககூடும்.

சுழிமுனையென்றும், சூன்னியபதவியென்றும் பிர்மமாந்ர மென்றும் மகமேருவென்றும் பெருவழியென்றும் மயானமென்றும், சாம்பவி மத்தியபாகமென்றும், சொலவதால் இந்தகுண்டலி போதத்திலேயே ஷட்சக்கரபேத முதலியவை உண்டாகின்றமையால் முழுமுயற்சியோடு பிரஹமாங்மரத்தின் சச்சிதாநந்த லக்ஷணப்பிரம்மத்தை யடைதற் குபாயமாகிய சுழிமுனையின் வாயலை முகத்தால் மூடிக்கொண்டு நித்திரைசெய்யும் ஈஸ்வரியாகிய குண்டலியை விழிப்பிக்க மகா முத்திரை முதலியவற்றை செவ்வையாய் அனுசரிக்க வேண்டும்.

இந்த குண்டலி சத்தியானது கந்தத்தின்மேல் பாகத்தில் யோகிகளுக்கு மோக்ஷத்தின் பொருட்டும், மூடர்களுக்கு பந்தத்தின்பொருட்டுமாகத் தூங்குகின்றது. சகலயோக தந்திரங்களுக்கும் குண்டலி சத்தி ஆச்சரியமாய் இருப்பதால் அக்குண்டலிசத்தியை எவன் அறிகிறனே அவன்யோகவித்துவான் என்றும் யோகிகள் தூங்கும் குண்டலியைவிழிக்கச் செய்கிறவர்க ளென்றும் அடயோக தீபிகையில் சொல்லியிருக்கின்றது.

குண்டலி ஸ்தானநிலை.

மூலாதாரத்தில் பொருந்தும் உட்பாகமாகிய அக்குண்டலியை சூரியனல் பூரிக்கவேண்டும் குகத்திற்கு இரண்டங்குல மேலும், லிங்கத்திற்கு இரண்டங்குலங் கீழுமாகிய தேகத்தின் மத்தியானது சரீர நடுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கந்தஸ்தானம் மனிதர்களுக்கு தேகமத்திய மூலாதாரத்தினின்றும் ஒன்ப தங்குலத்தின் மேல்நான்கு அங்குல அகலமும் நீளமும் உள்ளதாய் முட்டைபோன்ற வடிவுள்ளதாய் துவக்கு தோல் முதலியவற்ருல் அலங்கரிக்கப்பட் டிருக்கின்றது.

குகத்திற்கு இரண்டங்குலமேல் தேகமத்திய பாகம் ஒரு அங்குலமிருந்து ஒன்ப தங்குலம் கந்தஸ்தானமாம்.

ஆகபன்னிரண்டு அங்குலப் பிரமாணம் அதாவது ஒரு ஜான் எழுபத்திராயிரம் நாடிகளின் பலத்தைச்சோதிக்க வேண்டுமாயின் அதற்குசத்திசலனமாகிய குண்டலி அப்பியாசமின்றி வேறு சுத்திசெய்யும் உபாயமில்லை.

இந்த மத்திய நாடியாகிய சுழி முனையானது யோகிகளுக்கு திடப்பியாசம் சுவஸ்திகா பங்கயாசனங்களாலும் பிராணாயாமத்தாலும் மகா முத்திரை முதலிய முத்திரைகளால் சௌக்கிய முண்டாகின்றது. ஆகிலும் சமாதியினுல் அன்னியவிர்த்தி நிரோதிக்கலாகாது. ஏகாக்கிர தன்மையால் மனதை தாரணைசெய்து அப்பியாசித்து மனதை நிலைக்கும்முயற்சி செய்யவேண்டும்.

ஏனென்ருல், இராஜயோகமின்றி பரமபுருஷார்த்தபலம் சித்தியாமையால் வாயுவின் கும்பக முத்திரைவிதானமாகிய சகலவிதிகளையும் மனதோடு அப்பியாசிக்கவேண்டும். புத்திமான்கள் வாயுவின்விதிக்கு அன்னியமாகிய விஷயத்தில் மனோ விர்த்தியை செலுத்தலாகாது எவர்கள் யோகிகளின்குருபரம்ப

ரையாகிய சாம்பிரதாயத்தால் வந்த சாம்பிர தாக்கியமாகிய மகாமுத்திரை முதலியவற்றின் உபதேசத்தைதருகின்றாரோ அவரே ஸ்ரீகுரு சகல குருக்களுக்கும் சிரேஷ்டமானவர் அவரேபிரபு அவரேசாக்ஷாத் பிரத்தியக்ஷ ஈஸ்வரனென்றும் சொல்லப்படும்.

அன்றியும் அக்கினி மண்டலம் நாபியின் கீழ்யாகத்தி லிருக்கின்றது அதுதேகத்தின் மத்தியில் பொன்னிறமுள்ளதாய் மனிதர்களுக்கு முக்கோணமாயும் இருக்கின்றது அக்குண்டலியை எழுப்புவிதமாவது.

சூரிய உதையகாலத்திலும் அஸ்தமான காலத்திலும் தினந்தோறும் இரண்டுமுகூர்த்தம் பேதிக்க வேண்டும். சூரியனால் பூரித்து சந்திரனால் இரேசிக்கிறதால் அபானனும் அக்கினியை அடைந்து ஊஷ்ணசொரூபத்தால் பிராணனை அடைகின்றது.

அக்கினியின் ஊஷ்ணத்தால் செவ்வையாகதபிக்கப்படுகின்றதால் தூங்குகின்ற குண்டலிசத்திநன்றாய் விழிப்புடையதாகின்றது தண்டத்தால் அடிபட்ட சர்ப்பத்தைப் போல நிஸ்வாசத்தை செய்து நிமர்ச்சி அடைகின்றது.

அதன்பின் பிலத்திற் பிரவேசித்த பாம்பைப் போல் சுழிமுனையினுள் பிரவேசிக்கின்றது.

ஒருபுருஷன் சலனம்செய்து மூலர்தாமத்தி லிருந்து குண்டலியைமேலே கொண்டு வருவானாயின் அவன்மேல்சென்று அமிர்தத்தைஅடைவான் இந்த குண்டலிசத்தியை வாலைப்பிடித்து எழுப்பினால் நித்திரையை விட்டு மேலே எழும்புகிறது, இதை குருமுகமாக அறியவேண்டும்.

அமிர்தநிலையாவன.

சிகையின்மத்தியில் பரமாத்மா பொருந்தி இருப்பதால் மேருவைப்போல உயர்ந்திருக்கும் சுழிமுனையினது மேருவின் மேல் பாகத்தின் மத்தியில் சோமஜலம் ஒழுகிக்கொண்டிருக்கிறது அந்த துவாரமான சந்திரமண்டபத்தில்னின்று சரீரத்திற்கு சாரம் ஒழுகுகின்றது-

ஒழுகும் சந்திர அமிர்தத்தின்சுவை கார்ப்பு, உவர்ப்பு, இவற்றிற்கு சமானமாக வுள்ளதாயும் தேன்-நெய்-பால்-என்பதைபோலும் ரசமுடைய தானால் அப்போது அவனுக்கு காமசித்திஆகின்றது அந்த சந்திராமிர்தமென்னும்ரசத்தை எவன்பானம் பண்ணுகிறானோ அந்தயோகி வியாதியில்லாதவனும் தாமரைத் தண்டுபோல் மிருதுவான சரீரமுடையவனும் வெகுகாலம் ஜீவித்திருப்பான்.

இனி சுவாசாங்குலப் பிரமாணநிலை

இந்தமனுஷ்ய ஜென்மத்துக்கு சாதாரணமாய் சுவாசம் உள்ளேபோகிறது. பத்தங்குலம் வெளியில் பன்னிரண்டங்குலம்போகும் இது இல்லாமல் நடக்கும்போது 24-அங்குலமும் ஓடும்போதும் 42-அங்குலமும் போகஞ்செய்யும்போதும் தூங்கும்போதும் 50-60-அங்குலமும் போகும் சாப்பிடும்போதும், வாந்தியாகும்போதும் 18-அங்குலம், ஓடுகிறது. சாதாரணமாய் 12-அங்குலம் ஓடுகிறது. ஆகையால் இந்தசுவாசத்தை யோக அப்பியாசிகள் கவனிக்க வேண்டியது இவ்வளவு நீளமாக போகிற சுவாசத்தை தன்னால்கூடிய அளவு கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் குறைக்க வேண்டியது-

அது ஏனென்றால் இந்த மனுஷஜன்மத்திற்கு கலைகளாகியசுவாசம் 12-அங்குலம்ஓடி 4-அங்குலம் கழித்து 8-அங்குலந்தான் நின்ற இடத்தில் நோக்கும் இப்படிக்கு சாதாரணமாக 4-அங்குலம்கழிந்ததனால் 120-வயதாகின்றது இதை கொஞ்சங்கொஞ்சமாக சுவாசத்தை பந்தனம் பண்ணுவதினால் நீண்டஆயுளை உடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

சாதாரணமாய் மனிதர்களுக்குஉண்டாகிய சுயபுத்திபோதாது. ஆகையால் அனுபோக முடைய யோகிகளின் புத்தியை கேட்டுக்கொண்டு நடத்த வேண்டும் இல்லாவிட்டால் துன்பம் நேரிடும் இந்த மூன்று வாய்வுக்களையும் பஞ்சதத்துவங்களையும் சுயாசத்தையும் குணிக்க அறிந்துகொண்டால் வரப்போகிறதைக் சொல்லலாம் தைரியத்தினால் சுருசுருப்பாய்மாணுக்கன் இந்தராஜயோகத்தை அப்பியாசிப்பானாகில் இரண்டுமூன்று வருஷத்தில் அறியப்படுகிருன்.

மரணநிலை அறிதல்.

இடைகலை அல்லது பிங்கலையில் ஒருராத்திரி முழுவதும் இடைவிடாமல் நடந்தால் அப்பேர்ப்பட்டமனிதன் மூன்று வருஷத்தில் மரணமடைவான் இதேமாதிரியாக பிங்கலையில் மாறுதலில்லாமல் இரண்டு ராத்திரி இரண்டு பகல் .இடைவிடாமல் நடக்கும் மனிதனுக்கு மரணம் இரண்டு வருஷத்தில் நேரிடும் இடைவிடாமல் ஒருநாசியில் சுவாசம்மூன்றுநாளைக்கு நடக்கிற மனிதனுக்கு ஒருவருஷத்தில் மரணம்நேரிடும் இராத்திரிமுழுதும் இடைகலையும் பகல்முழுதும் பிங்கலையும் இடைவிடாமல் நட

கும் மனிதனுக்கு மரணம் ஆறுமாதத்தில் நேரிடும். பிங்கலைதொடர்ச்சியாகஇடைவிடாமல்ஓர்பக்ஷம்நடக்கும் மனிதனுக்கு பதினைந்து தினத்தில் மரணம் நேரிடும் இடைகலையானது இதே மாதிரியாக ஒரு மாதம் நடந்தால் இந்த விதிப்பிரகாரம் முடியும்.

புருவத்தைப் பார்த்தால் தெரியாதவர்களுக்கு ஒன்பதுநாளிலும் காதுகேளாதவர்களுக்கு ஏழுநாளிலும் நக்ஷத்திரந்தெரியாதவர்களுக்கு ஐந்துநாளிலும் மூக்குநுனி தெரியாதவர்களுக்கு மூன்றுநாளிலும் இரண்டு கண்களையும் கையால் அமுக்கினுல் தண்ணீர் வாரதவர்களுக்கு பத்து நாளில்மரணம்நேரிடும் என்று குருவாக்கியம்.

யோகிகளுக்குமேல்கூறிய அடையாளங்கள்நேரிட்டாள் உடனே வாய்வைசோதித்து அதைசரிப்படுத்திக்கொள்ளுந்தன்மை அவர்கட்குள்

யோகிகளுக்கு மரணம்நேரிடுவது கஷ்டம்யோகிகள் அப்பியாசத்தால் வாய்வுகளையும் தத்துவங்களையும் உணர்ந்து மூத்திரைக்குப்பின் தொடருவார்கள்.

பிறகு கேசரிமுத்திரை எவ்வளவுகாலம் ஜீவித்திருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு காலம் ஜீவித்திருப்பார்கள் இந்தயோகிகள் மூன்றுவாய்வுகளையும் தத்துவங்களையும் அதிகமாக கவனித்து ஸ்திரப்படுத்தவேண்டும்.

சாதாரணமாய் மனிதர்களுக்கு இருபத்தோராயிரத்து அறனூறு சுவாசம்நடக்கும் பக்ஷத்தில் 120-வருஷம் ஜீவித்திருக்கலாம்.

இப்போது மனிதர்கள் அருபத்தோராயிரத்து அறுனூரு சுவாசத்துக்குமேல் விடுகிருர்கள், எப்படியெனில்ஓடுவதினுலும் நடப்பதினுலும் தூங்குவதினுலும்போகம் செய்வதினுலும் சுவாசம் அதிகரிப்பதினுல் இந்த நூற்றிருபது வயதுக்கு குறைவுநேரிடுகின்றது.

சாதாரணமாய் மனிதர்விடும்சுவாசம்எவ்வளவு குறையுமோ அவ்வளவுவயது ஏறிவரும் திடலெள்று சுவாசத்தைக் கட்டக்கூடாது.

அதிக விரைவாகவும் ஓடக்கூடாது, ஜாஸ்தி சாப்பிடக்கூடாது,வேகமாய் நடக்கக்கூடாது, அதிகபோகமும் செய்யக்கூடாது.

இந்த விதிகளில் ஒன்றும் தவறக்கூடாது தவறி நடப்பார்களேயனுல் அதிக கஷ்டநஷ்ட மடைவார்கள்.

நான்காவது வாக்கியம்.

சாம்பவியின் முத்திரை.

உள்ளாதாரமுதல் பிரமாந்திரம் வரையிலுள்ள சக்கரங்களுள் தன்னுற்கொள்ளப்பட்ட சக்கரத்தில் லக்ஷியமும் தேகத்திற்கு வெளிபிரதேசத்தில் மூடுதலும் திறதலும் இல்லாததிருஷ்டி பார்வையுமாக விருத்தல் எதுவோ அப்படிப்பட்டது சாம்பவி முத்திரையாம்.

இதை இருக்குமுதலிய வேதங்களிலும் சாங்கியபதஞ்சலி முதலிய சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சாம்பவிக்கு வெளிதிருஷ்டியும் கேசரிக்கு உள் திருஷ்டியும் சாம்பவிக்கு இருதயப்பார்வையும் கேசரிக்குபுருவ நடுப்பார்வையுமாம் ஸ்ரீசாம்பவிக்கும் கேசரிக்கும் ஸ்தானபேதமுண்டு சித்தம் லயானந்தமானால் பேதமில்லையென்பது கருத்து.

ஸ்ரீசாம்பவி முத்திரையால் ஸ்திரமனதுடையவனும்நாசி நுனிபாகத்தில் வைக்கப்பட்ட திருஷ்டியையுடையவனும் நிஷபந்தந் தன்மையாலும் தேகேந்திரிய மனதுகளின் நிற்சலனத்தன்மையாலும், சந்திரசூரியர்களை லயமாக்குகிறவனும் பிராணசஞ்சாரத்தை ஸ்தம்பிக்கிறவன் எவனோ அவனே அதுவிதுவென்று சொல்லக்கூடாத பதமாகிய ஆத்துமசொரூபத்தில் நிலைத்தவனாகிருன்.

கேசரி முத்திரை.

இடதுவலது நாடிகளிலுள்ள வாய்வுஎந்தமத்தியதேசத்தில் செல்லுகிறதோ அத்தேசத்தில் கேசரி முத்திரை ஸ்திரமுடையதாகின்றது இதிற்சம்சயமில்லை சூன்னியத்தில் பிராணன் ஸ்திரமாகுதலே வாய்வை விழுங்குதலெனப்படும்.

சூரியசந்திரர்களென்னும் இடைகலை பிங்கலைகளின்மத்தியில் நிராலம்பமாகிய உள் ஆகாசத்திலிருக்கும் ஆகாயங்களின் சமுதாயத்தில் செவ்வையாய் பொருந்தி இருப்பது எதுவோ அம்முத்திரையேகேசரி என்னப்படும்.

இதின் அப்பியாசமாவன முன்னமே சுழிமுனையை பிராணனால் பூரிக்கவேண்டும்.

அப்போது நிச்சயிக்கப்பட்ட கேசரிமுத்திரை உண்டாகிறது.

புருவமத்தியில் சிவமென்னும் சுகவடிவமாகிய பரமாத்மாவின் ஸ்தானமாம்.

சிவத்தில் ஒடுங்கவேண்டியது. எவன்மனதைநீராலம்பமாக்கி ஒன்றையும் சிந்தியா திருக்கின்றானோ அவனே கேசரிமுத்திரை யுணருகிறான் பிரமகாரவிர்த்தியை பரவைராக்கியத்தநல் விடுகிறானோ அவன் உள்ளும் வெளியும் இருக்கும் ஆகாயத்தில் கடத்தைபோல நிற்கிறான் இதுநிச்சம்.

தேகத்தினுள்ளும் வெளியிலுமுள்ள வாய்வை தனக்குள்கேசரியில் எப்படிலயமாக்குகின்றானோ அப்படியே தேகத்திலிருக்கும் வாய்வை லயமாக்குகிறான்.

இதில்சம்சயமில்லை அன்றியும் பிராணனது ஸ்தானத்தில் சித்தத்தோடு ஸ்திரத்தன்மை அடைகிறான்.

வேறுஒன்றையும் சித்தியான், அப்போதுசொரூபத்தில் நிலைத்தலாகிய ஜீவன் முத்தனுவது திண்ணம்.

அஜபகாயத்திரியு னிலை,

பூரகரேசகம் செய்யுங்கால் (ஹம்ஸம்) லோஹம்) என்று நேராகவும் தலைகீழாகவும் பிரகாசிக்கின்றன.

அஜயமந்திரத்தினுல் (தத்துவமசி) என்னும் மகாவாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, ஜீவப்பிரம அயிக்கியம் அடிக்கடி சிந்திக்கப்படுகிறது.

இந்தஸோ-என்னும் அஜபகாயத்திரியை ஈஸ்வர நாமத்தைப்போல் ஜெபித்தால் சித்தசுத்திக்கு ஹேதுவாம் வெகுகாலம்வரையில ஜெபம்செய்யின் விருத்தி அந்தர் முகப்படும்.

அப்போதுசுவாசம் வெளிப்படுங்கால் சகாரமாகிறதைஸோ வென்னும் சுவாசத்தை உட்கொள்ளுங்கால்அகாரத்தை ஹம் என்றே தியானிக்கவேண்டும் இந்த அகாரம்மறுபடியும் உள்செல்லுகின்றபடியால்ஹம்ஸம் ஹம்ஸம் என்றே மஹாமந்திரத்தை ஜீவன் எப்போதும் ஜெபிக்கிறான் குரு வாக்கியத்தினால் இந்த மந்திரத்தின் ஜெபம் சுழிமுனையில் விபரீதமாயுண்டாகிறது.

அது ஸோஹம் ஸோஹம் என்றடையப்படுகின்றது, சகாரம் கேசரி எனப்படுகின்றது.

த்வம்பதமென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது அகாரம்பரமேசுவானாகிறான்.

தற்பதமென்று நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

சகாரத்தைதியானிக்கும். ஆன்மா நிச்சயமாய் அகாரமேஆகின்றான் என்று யோகபீஜம் யோகசூடாமணிஉபநிஷத்து யோகதத்துவஉபநிஷத்து முதலியவற்றால் காண்க.

இது அஜபைகாயத்திரியாம், இதை முக்கியமாக பிரவர்த்தியுடையவன் எவனோ அவனதிகாரியாவன் அதுசோபாதிக தியானமாம்.

இவற்றினின்று சகாரம், அகாரமென்னும் மெய்யெழுத்துகளை அடக்கிஎஞ்சிநிற்கும் ஓம்என்னும்அ

க்ஷரத்தைதியானித்தால் நிருபாதிகமாம் ஓம்ஸோஹம்என்னும் இவ்விரண்டுசப்தங்களும்பிரத்தியேகாத்மாவோடு பின்னமாகியபிரம்மமென்னும் ஓரேஅர்த்தமுடையன சுத்தமாய் இருத்தலால் நிருபாதிகமாயினும் ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தில் சகார அகாரமென்னும் உபாதிகளைசேர்த்தலால் ஸோஹம் என்னும் சப்தமுண்டாகிறது.

ஆகையால் சோபாதிக மெனப்படுகின்றது, விசாரசாகரம் பதார்த்த மஞ்சூக்ஷாமுதலிய நூல்களும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

நாதானு சந்தானம்.

இந்தநாதானுசந்தானம் முதல்முதல் அப்பியாசிக்கும் மாணுக்கன் சுரராஜ குமாரவைரி ரந்தரத்தில் தனதுகைவிரல்களிரண்டினுல் நிரோதித்து உள்ளேவரவும் சமுத்திரம்போன்ற திரமானநாதத்தைசீக்கிரமாக மனிதன்கோருகிருன் அதனுல் அவனுக்குசெவ்வைபா எழும்பிய நாதமும்வாய்வும் சுத்தமாய்ஜெயிக்கப்பட்டவகைளாகின்றனவோ அந்தமகாகுணேதயமுள்ளவனுக்கு அணிமாதி குணங்களும் அளவிறந்த புண்ணியமும் உண்டாகின்றதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சுரராஜன் இந்திரன் அவன் குமாரன், அர்ச்சுனன் அவன்வைரிகர்ணன் அந்தகரணரந்தரத்தில் என்பதுபொருளாம். அனுகதமென்னும் நாதவெளியிலுண்டாகும் சுரோத்திரதுவக்காதி இந்திரியங்களுக்குவிஷயமாகிய தொனிசூழ்கின்றது. இந்தநாதஅப்

பியாசி ஒருபட்சத்தில் சகலசித்த சஞ்சலங்களையும் ஜெயித்துநிஜாநந்த முடையவனாகிறான்.

முதலில்அப்பியாசிக்குங்கால் நானாவிதமாகியசமுத்திரம்போலும் பேரிமுதலிய, வாத்தியம் போலும் நாதம் கேழ்க்கப்படுகின்றது. பின்நாதானு சந்தானம்நிர்வித்தியாகுங்கால் சூட்சமசூட்சமாக கேழ்க்கப்படும் ஆதியில் வாய்வுபிர்மாந்திரத்திற் செல்லுங்காலத்து, சமுத்திரம், சச்சரம், மேகம், பேரிகை கனகதப்பட்டை, என்பவற்றால், உண்டாகுசப்தத்தைப் போன்றநாதமும் அப்படியே பிர்மாந்திரத்தில்வாய்வுஸ்திரப்பட்டபின், மத்தளம், சங்கு, கண்டாமணி காகளம், என்பவற்றால உண்டாகும் சப்தத்தைப் போன்றநாதமும் அந்தத்தில் பிராணன் பிர்மாநந்தத்தில்மிகவும்ஸ்திரமானபின் கிண்கிணிவேணு, வீணை தந்தரி, வண்டு, என்பவற்றின்சப்தங்களைப்போன்ற நாதங்களும் இன்னும் நானாவிதமான நாதங்கள்தேகத்தின்மத்தியில் உள்ளனவாக கேழ்க்கப்படும் மேகம், பேரி முதலியவற்றா லுண்டாகிய பெரும் சப்தங்கள் கேழ்க்கப்படினும் அவற்றுள்சூட்சுமத்திலும் சூட்சுமமாகிய நாதத்தையே சிந்திக்கவேண்டும் சூட்சுமமாகிய நாதம் நெடுநேரமிருப்பதால், சித்தம் நெடுநேரம் ஸ்திரமுடையதாய் நிலைக்கும்.

கனமாகிய நாதத்தைவிட்டு சூட்சுமத்திலும் அல்லதுசூட்சமத்தைவிட்டு கனநாதத்திலுமாக இரம்பிப்பதாயிருக்கினும் கனசூட்சமமென்னும் இரண்டிலொருநாதத்தை கொள்ளுதல், தள்ளுதல் கூடாது ஏனெனில் அப்படிக்கொள்ளுதலும், இராஜதகுண

இயல்பதால் அவ்விராஜதகுணத்தை வரவொட்டாமல் சுத்தசாத்வீககுண செய்கையான சூட்சமநாதத்தில் மனதைச் செலுத்தவேண்டும்.

அஃதேதெனெனில் நாதங்களில்ரம்மிக்கும் மனமோசமாதியையடையும் என்பது கருத்து அதாவதும் லர்ந்தபுஷ்பரசத்தை குடிக்கும்வண்டு கந்தத்தை விரும்பாததுபோல சூட்சுமநாதத்தில் சித்தம் நிலைக்கவேண்டியது சப்தாதிவிஷயமாகிய உத்தியானத்தில் சஞ்சரிக்கும் மனமென்னும் மதயானை யடக்குதலில்இந்த அனுகத்தொனி யாகியது கூரிய அங்குசம் போன்ற வலியுடையதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வாசியை யடக்கி யடையும் பலன்.

இந்த யோகஅப்பியாசிகள் சூரிய சந்திரகலையில் பிராணவாயு, செல்லுங்கால் பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, என்னும் நானகு தத்துவங்கள்வந்து விலகும். அப்போது அப்பிராணவாயுவு ஆகாயதத்துவத்தில் அடையும் அச்சமயம் சுவாசம் குறைந்துவரும் அக்காலத்து சுவாசபந்தனம் செய்யக்கூடும்.

அப்போது ஓர் அங்குலம் குறைந்தால்இவ்வுலகத்திச்சையில் நின்று சுவாதீனப்படுவான் இரண்டங்குலம் குறைந்தால் மனம் ஆனந்திக்கப்பட்டு ஞான செல்வமுண்டாகும் மூன்றங்குலம் குறைந்தால்விதேகியாவான் நாலங்குலம் குறைந்தால் தூரதேசத்தில் நடக்கும் நடவடிக்கைசொல்லப்படுவான் ஆறங்குலம் குறைந்தாலாகாசத்திலுள்ளசகலமும்கண்டுணர்வான் ஏழங்குலங் குறைந்தால் சரீரம்காபிசித்திபெறுவான்

எட்டங்குலம் குறைந்தால் அணிமதி சித்திகளைய டைவன ஒன்பதங்குலம் குறைந்தால் நவகண்டங் களில் சஞ்சரிப்பான் பத்தங்குலம் குறைந்தால் ஒரு தேகத்தைவிட்டு மற்றொரு தேகத்தில் பிரவேசிப்பா ன் பதினொரு அஙகுலம் குறைந்தால் தனது ஆத் மாவைக் கண்டு வசனிப்பான் பன்னிரண்டஙகுலம் அடங்கும் சுவாசமானது உதித்தயிடத்திலேயே சு ழன்றுகொண் டிருக்கிறபடியால் அந்த பரமயோகி நெடுங்காலம் அன்னபானாதிகளைநீக்கி அவா அற்றி ருப்பான் சமாதியிலுட்கார்ந்து மாணுக்கன் இடை கலையை பிங்கலையிலும் பிங்கலை இடைகலையிலும்மா ற்றகற்றுக் கொண்டபின் பகற்முழுவதும் இடைக லையும் இரவில் அதை அடைத்துவிட்டு பிங்கலையில் நடத்தப்படுவான்.

இதற்காக பழம்பருத்தி கொஞ்சம் சுத்தம்பண் ணிவைத்துக்கொண்டு இடைகலை நடத்தவேண்டியி ருந்தால் வலது நாசியிலும் அடைத்துவிடவேண் டும் இப்படி சரிவரநடந்தால் மனிதர்கள் நூற்றிரு பது வயது ஜீவித்திருக்கலாம்.

மற்றசங்கதிகள் சித்திக்கும் பக்ஷத்தில்யோகிகளு க்கு வயதேகிடையாது.

எந்தவிதிகள் எப்படியிருந்தாலும் இந்தவிதிகள் யாவற்றும் கிரஸ்தர்களுக்காகவே ஏற்பட்டிருக்கி றது.

இதை அப்பியாசிகள் எப்போதும் இவ்விதிப்பிர காரம் நடத்துவார்கள் அப்போது தேகசௌக்கிய

மும் நீண்ட ஆயுளும் மனஒழுக்கமும் சித்தசாந்தியும் உடையவர்களாய் இருப்பார்கள்.

மனோலய நிலை.

பிராணவாயு சுழிமுனையாகிய மத்தியநாடியிற்செல்லுங்கால் அந்தக்கரணம் சூன்னியதேசகால வஸ்துபரிச்சேதமில்லா பிர்மத்தில் பிரவேசிக்கின்றது. அப்போது சித்தநிரோதமுள்ள யோகவித்தானவன் பிரார்த்தத்தோடு சகல கருமங்களையும் நிர்மூலமாக்குகிறான் எதுவரையில் பிராணனும் இந்தியர்களும் ஜீவித்திருக்கின்றனவோ அதுவரையில் மனதில் ஞானம் எப்படி உண்டாகும் பிராணன் மனம் என்னும் இவ்விரண்டையும் எவன் லயமாக்குகிறானோ அப்புருஷன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான்.

பிராணமனோலயங்களில்லாதவன் எவ்விதத்திலும் மோக்ஷமடையான் நல்ல ஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டு சுழிமுனையென்னும் மத்திய நாடியை நன்றாய் பேதிக்கும் தன்மையை குருமுகமாய் அறிந்துபிராணவாய்வை மத்தியிற்செலுத்துவதாகி பிர்மாந்திரத்தில் நிரோதித்தல் வேண்டும் இப்படி அப்பியாசித்தால் பிராணனது அசைவிற்கு க்ஷயம்வரும் அப்போது மனம் மிகவும் சாந்தியையடைகின்றது அக்காலம் நிர்வாணமிஞ்சுகின்றது.

சூரியனும் சந்திரனும் இராப்பகல் வடிவமாகிய காலத்தைப் புசிப்பதாயிருக்கிறார்கள் இதை ரகசியமாய் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டரை கடிகை சூரியனேடுங்கால் பகலென்றும் சந்திரனேடுங்கால் இராவென்றும்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எப்போது சுழிமுனை மார்க்கத்தால் வாய்வு பிர்மாந்தரத்தில் ஒடுங்குகின்றதோ அப்போது இராப்பகல் வடிவமாகிய காலமில்லாமையால் அச்சுழிமுனைகாலத்தை புசிப்பதாய் இருக்கிறது.

எந்தயோகியால் பிராணவாய்வை கட்டப்படுகின்றதோ அந்தயோகியால் மனம் கட்டப்படுகின்றது எவனல் மனம் கட்டப்படுகின்றதோ அவனல் பிராணனும் கட்டப்படும்.

மனம் பிராணன் என்னும்இரண்டில் ஒன்றைகட்டினல் மற்றொன்றுங் கட்டப்படும் ஆதலால் மனம் ஒடுங்காதவரையில் வாசனைநசியாது வாசனை நசியாதவரையில் சித்தம் நசியாது சித்தம் உசியாதவரையில் தத்துவஞானம் அண்டாகாது.

இவற்றில் மனம்பிராணனென்னும் இரண்டினுள் ஒன்று நசித்தால் மற்றொன்றும் நாசமாம் ஒன்றின் பிரவிர்த்தியால் மற்றொன்றும் பிரவிர்த்தி யாகின்றது. இவ்விரண்டும் லயமானல் மோட்சத்தின் சித்தி உண்டாகும்

மனம் ஸ்திரப்பட்டால் பிராணன் ஸ்திரமாகும். சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களுக்கு மனம் நாதனகிறன் மனதிற்கு பிராணன் நாதனகிறன் பிராணனுக்கு மனேலயன் நாதனகிறன் அம்மனேலயம் நாதத்தை ஆதரித்திருக்கின்றது.

அதாவது மனம்நாதத்தில் ஒடுங்குகின்றது சுவாச நிசுவாசங்கள் நஷ்டமாகிறதும் சத்தாதி விஷயக்கிர கணம் நஷ்டமாகிறதும் சத்தாதி விஷயக்கிரகணம் நஷ்டமாகிறது சேஷ்டைகள் நீங்குகிறதும், விகாரங் களில்லாததும் மனோலயமேயாம் மனோலயம் எதுவரையில் ஆகவில்லையோ அதுவரையில் இந்திரிய விஷயங்கள் ஜெயமாகாது இந்திரிய விஷயங்கள் ஜெய மாகாவரையில் எனதென்பது எப்படி நீங்கும் என தென்பது நீங்காதவரையில் யானென்னும் அகந்தை எப்படி நீங்கும் யானென்னும் அகந்தை நீங்காத வரையில் மனம் சுத்தம் எப்படி ஆகும் மனம் சுத்த மாகாத வரையில் அபரோட்ச ஞானம் எப்படி உதையமாகும் அபரோட்சஞானம் உதைய மாகாத வரையில் பிரம்ம சைதன்னியம் சமாதியின்கண் எப்படி புலப்படும் பிரம்ம சைதன்னியம் சமாதியின் கண் புலப்படாதவரையில் திடஞ்ஞானம் எப்படி உதையமாகும் திடஞ்ஞானம்பெற்ற மகான்களுக்கு துவிதமேது பேதமேது மாய்கையேது பந்தசமேது ஜென்மமேது அப்போது அந்தயோகி ஜென்மாகித ஞகின்ருன்.

ஆகையால் இந்தயோகத்தை அனுஷ்டிக்கும் பக்குவமுடைய முமுக்ஷுக்கள் முக்கியமாய் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் வாசியோகத்தையன்றி மற்ற ஹடயோகம் கௌடயோகம் அம்பிகாயோகம் முதலிய யோகங்களால் சாட்சாத்காரத்தை அடையா னென்றுணரவேண்டும் அஃதெப்படியெனின் ஒருவன் கௌசனையால் விசாலமான விண்ணை மூடுவது போலாகும் இந்தவாசியோகமோ வெனில் அப்படி

யன்று கண்மூட மிண்மறையு மென்பதாம் ஆகையி
னல் இந்தயோகத்தை அனுடித்தவர்கள் இந்நூலை
வாசித்தவர்கள், வாசிக்கக்கேட்டவர்கள் மனம் இவ்
வாசியை நாடுவதால் சித்தம் நிலைத்து ஞானஉதய
மாய் அணிமாதி சகல அயிஸ்வரியங்களும் அடைந்
து ஜீவன் முக்தர்களாய் நிரதிசயானந்தத்தில் சதா
காலமும்நிலைத்து வாழ்வார்களென்று குருவாக்கியம்

வாழி விருத்தம்.

வாழ்க நாரண தேசிகர்வானருள்
வாழ்க வன்னவர் மாணுக்கர் யாவரும்
வாழ்க விந்நூல்படிப்பவர் கேட்பவர்
வாழ்க விந்தச்சிவயோக சாரமே.

சிவயோகசாரம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அகஸ்தியர் ஞானம்-9.

சத்தியேபராபரமே யொன்றேதெய்வம்
　சகலவுயிர்ஜீவனுக்கு மதுதானாச்சு
புத்தியினாலறிந்தவர்கள் புண்ணியோர்கள்
　பூதலத்திற்கோடியிலே யொருவனுண்டு
பத்தியினான் மனமடங்கி நிலையினிற்பார்
　பாழிலேமனதைவிடார் பரமஞானி
கத்தியேபலவதில்லைச் சூக்ஷஞ்சூக்ஷம்
　சுழியிலேநிலையறிந்தால் மோக்ஷந்தானே. 1

மோக்ஷமதுபெறுவதற்குச் சூக்ஷஞ்சொன்னேன்
　மோகமுடன்பொய்களவு கொலைசெய்யாதே
காச்சலுடன்கோபத்தைத் தள்ளிப்போடு
　காசினியிற்புண்ணியத்தைக் கருதிக்கொள்ளு
பாச்சவதுபாயாதே பாழ்போகாதே
　பலவேதசாஸ்திரமும் பாருபாரு
ஏச்சல்லயவர்பிழைக்கச் செய்தமார்க்கம்
　என்மக்காளெண்ணியெண்ணி நன்றாய்ப்பாரே.

பாரப்பாநால்வேத நூலும்பாரு
　பற்றாசைவைப்பதற்கோ பிணையோகோடி
வீரப்பாஒன்றென்றுக் கொன்றைமாறி
　வீணிலேயவர்பிழைக்கச் செய்தமார்க்கம்
தேரப்பாதெருத்தெருவே புலம்புவார்கள்
　தெய்வநிலைஒருவருமே காணார்காணார்

ஆரப்பாநிலையில்நிற்கப் போராரையோ
ஆச்சரியங்கோடியிலே யொருவன் தானே. 3

ஒருவனென்றேதெய்வத்தை வணங்கவேணும்
உத்தமனுப்பூமிதனி லிருக்கவேணும்
பருவமதற்கேறுபயிர் செய்யவேணும்
பாழிலேமனதைவிடார் பரமஞானி
திரிவார்கடிருடரப்பா ஞானிகோடி
தேசத்திற்கள்ளரப்பா கோடாகோடி
வருவார்களப்பனே யனேகங்கோடி
வார்த்தையினல்பசப்புவார் திருடர்தானே. 4

தானென்றேதானேதா னென்றேதெய்வம்
தகப்பனுந்தாயுமங்கே புணரும்போது
நானென்றுகருப்பிடித்துக் கொண்டுவந்த
நாதனைநீயென்னுளும் வணங்கினில்லு
கோனென்றதிருடனுக்குந் தெரியுமப்பா
கோடானகோடியிலே யொருவனுண்டு
ஏனென்றமனத்தாலே யறியவேணும்
என்மக்காநிலைநிற்க மோக்ஷந்தானே. 5

மோக்ஷமதுபெருவதற்குச் சூக்ஷங்கேளு
முன்செய்தபேர்களுடன் குறியைக்கேளு
ஏச்சலதுகுருக்களது குலங்கள்கேளு
எல்லாருங்கூடழிந்த தெங்கேகேளு
பேச்சலதுமாய்கையப்பா வொன்றுமில்லை
பிதற்றுவாரவரவரு நிலையுங்காணு
கூச்சலதுபாளையந்தான் போகும்போது
கூட்டோடேபோச்சுதப்பா மூச்சுத்தானே. 6

மூச்சொடுங்கிப்போனவிடம் ஆருங்காணுர்
மோக்ஷத்தின்நரகாதி னிருப்புங்காணுர்

வாச்சென்றேவந்தவழி யேற்றங்காணர்
வளிமாறிநிற்குமணி வழியுங்காணர்
வீச்சப்பாவெட்டவெளி நன்றுய்ப்பாரு
வேதங்கள்சாஸ்திரங்கள் வெளியாய்ப்போச்சு
ஆச்சப்பாகருவுதனி லமைத்தாற்போலாம்
அவனுக்கேதெரியுமல்லா லறிவாய்ப்பாரே. 7

பாரப்பாவுலகுதனிற் பிறவிகோடி
படைப்புகளோபலவிதமாய்க் கோடாகோடி
வீசப்பாவண்டத்திற் பிறவிகோடி
வெளியிலேயாடுதப்பா வுற்றுப்பாரு
ஆரப்பாவணுவெளியி னுள்ளேநீதான்
ஆச்சரியம்புழுக்கூடு வலேமோதப்பா
கூரப்பாவண்டத்திற் பிண்டமாகும்
குணவியவானுணுக்காற் சத்தியமாமே. 8

சத்தியமேவேணுமடா மணிதனுனல்
சண்டாளஞ்செய்யாதே தவறிடாதே
நித்தியகர்மம்மறவாதே நேமம்விட்டு
நிஷ்டையுடன்சமாதிவிட்டு நிலேபேராதே
புத்திகெட்டுத்திரியாதே பொய்சொல்லாதே
புண்ணியத்தைமறவாதே பூசல்கொண்டு
சத்தியதோர்தள்ளிட்டுத் தர்க்கியாதே
கர்மியென்றுநடவாதேகதிரொளிதான்முற்றே.

அகஸ்தியர் ஞானம்-கூ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிணெண் சித்தர்கள்

பெரிய

ஞானக்கோவை.

இரண்டாம்பாகம்.

இஃது

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உபயோக மாகும்பொருட்டு,

சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

சேர்க்கப்பட்டு,

சென்னை,

ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

ஞானக்கோவையின்

முகவுரை

தவனெறியின் மிக்கபதி னெண்மராலே
　　தானருளிச்செய்தபல சாத்திரத்தில்
சிவனவனே யாகவென சீவகோடி
　　சிவமெனவே சிரப்பித்த சிவனூல்யாவும்
அவமனத்தாற் சிந்துண்டு வகலாவண்ண
　　மரிந்தவறை யேதிரட்டிக் கோவையாக்கி
புவனமனு வெளிதனிலே ஞானபாதை
　　புரிந்துய்ய போதிக்கப் புரந்தவாரே. 1

போதசிவ சுந்தரமா முனிவராலே
　　போதித்த சிவானந்த போதமோடு
ஆதிகண பதிதாச ரருளும்நெஞ்சு
　　அரியவிளக்க மொடுஞானக் கும்மிதானும்
நீதகுரு முனிதனக்கு நெடியவேலோன்
　　நிகழ்த்தியமுப்பனிரண்டாம் ஞானச்செய்யுள்
சோதிமய மாங்காயக் கப்பலேலம்
　　சொற்பெரிய வால்மீக சூத்திரமாமே. 2

ஆகமத்தின் கட்டருத்தே அருளைத்தேக்கும்
　　அகத்தியனார் சோடசமு மருளின்மிக்க
யோகமரைப் பேறுபெற்றே யொளியோடுற்ற
　　வயராம லிங்கவள்ள லுரைத்தகீதம்
தேகஞா னக்குறத்தின் வஞ்சியேத்தும்
　　திகழ்ஞான சரம்நாமா வளியின்மட்டே
ஏகமுற வேதிரட்டு மிரண்டாங்காண்ட
　　மிதுவாகு மற்றயநூர் கெதிர்கொள்வீரே. 3

சிவமயம்.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனல் சகலமான கன தனவான்களுக்கும் தெரிவிப்பதென்னவெனில், சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை பெருமாள்கோவில் தோட்டத்தெருவு 20-வது நெ. வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் "ஸ்ரீ ஆதிமூலவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்,

பண்டரி கீர்த்தனே	0	4	0
ஸ்ரீராமலீலா அல்லது ஸ்ரீமத் ராமாயண சம்பூரணம்	0	6	0
சரஸபூஷண சரித்திரம்	0	4	0
நீலி கதை	0	4	0
6-பாஷைகளின் ஒக்கபில்லரி ...	0	4	0
ஷை தெலுங்கு	0	4	0
சுந்தரகாண்டம் லங்காதகனம் ...	0	4	0
கெர்ப்பசாஸ்திரம்...	2	0	0

மார்க்கண்டேயர்சரித்திரம் அச்சிட்டுவருகிறது கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளிவரும்.

இப்படிக்கு,

பே-ஆதிமூலமுதலியார்.

பெருமாள்கோவில் தோட்டத்தெருவு நெ. 20-வது
சவுக்கார்பேட்டை போஸ்ட்டு மதராஸ்.

உ

சிவமயம்.

ஞானக்கோவை

இரண்டாம்பாகம்

காப்பு—விருத்தம்.

மனமதுசெம்மையானல் மந்திரஞ் செபிக்கவேண்டாம், மனமதுசெம்மையானல் வாயுவைவுயர்த்தவேண்டாம், மனமது செம்மையானல் வாசியை நிருத்தவேண்டாம், மனமதுசெம்மையானல் மந்திரஞ் செம்மையாமே.

அகஸ்தியமுனிவர்

உயிர்ஞானம் ஒன்று

உண்ணும்போ துயிரெழுத்தை வுயரவாங்கி
உறங்குகின்ற போதெல்லா மதுவேயாகும்
பெண்ணின்பா லிந்திரியம் விடும்போதெல்லாம்
பேணிவலம் மேல்நோக்கி அவத்தில்நில்லு
திண்ணுங்கா யிலேயருந்து மதுவேயாகும்
தினந்தோறும் அப்படியே செலுத்தவல்லார்
மண்ணூழிகாலமட்டும் வாழ்வார்பாரு
மறலிகையில் அகப்படவு மாட்டார்தானே.

அகஸ்தியமுனிவர்

தனிஞானம் ஒன்று

ஒண்ணான உச்சிவெளி தாண்டிநின்று
உமையவளுங் கணபதியு முந்தியாகி
விண்ணொளியாம் யம்பரமாம் ஓம் அவ்வும் உவ்வும்
விதித்தபரம் ஒருவருக்கு யெட்டாதப்பா

பண்ணுனஉன்னுயிர்தான் சிவமதாச்சு
பாற்கடலில்பள்ளிகொண்டோன் விண்டுவாச்சு
கண்ணுன கணபதியை கண்ணில்கண்டால்
கலந்துரிகியாடுமடா ஞானம்முற்றே.

வேறு தனிஞானம் இரண்டு.

விந்துநிலை தனையறிந்து விந்தைக்கண்டால்
விதமான ஞுதமது குருவாய்ப்போகும்
அந்தமுள்ள நாதமது குருவாய்ப்போனுல்
ஆதியந்த மான குருவாய்போனுல்
சந்தேகமில்லையடா புலத்தியனேஐயா
சகலகலை ஞானமெல்லா மிதுக்கொவ்வாது
முந்நாளுள் யிருவருமே கூடிச்சேர்ந்த
மூலமதை யரியாட்டால் மூலம்பாரே. 1

மூலமதை யரிந்தாக்கால் யோகமாச்சு
முறைமையுடன் கண்டாக்கால் வாதமாச்சு
ஜாலமுடன் கண்டவர்முன் வசமாய்நிற்பார்
சாஸ்திரத்தை சுட்டெறிந்தா லவனேசித்த
சீலமுள்ள புலத்தியனே பிரம்மயோகி
செப்புமொழி தவராமல் உப்பைக்கண்டால்
ஞானமுள்ள யெந்திரமாஞ் சோதிதன்னை
ஞுட்டினுல் சகலசித்தும் நல்கும்முற்றே. 2

அகஸ்தியர் ஞானம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிச்செய்த

ஞானம்-6.

பாரப்பாசிவன்விட்டுப் போகும்போது
பாழ்த்தபிணங்கிடக்குதென்பார் உயிர்போச்
ஆரப்பாவரிந்தவர்க ளாருமில்லை [சென்பார்
ஆகாயசிவத்துடனே சேறுமென்பார்
காரப்பாதீயுடனே தீச்சேருமென்பார்
கருவறியாமானிடர்கள் கூட்டமப்பா
சீரப்பாகாமிகள் தா னென்றுய்ச்சேர்ந்து
தீயவழிதனைத்தேடி போவார்மாடே. 1

மாடுதானானாலும் வொருபோக்குண்டு
மனிதனுக்கு அவ்வளவுந்தெரியாதப்பா
நாடுமெத்தநகரமென்பார் சொர்க்கமென்பார்
நல்வினையோ தீவினையோ யெண்ணமாட்டார்
ஆடுகின்றதேவதைக ளப்பாகேளு
அரியதந்தையினஞ்சேரு மென்றுந்தோனுர்
சாடுமெத்தபெண்களைத்தான் குறிப்பாயெண்ணி
தளமான தீயில்விழத் தியங்கினாரே. 2

தயங்காமற்பிழைப்பதற்கு யிந்தஞானஞ்
சார்வாகப் பாராட்டு ஞானம்வேறே
மயங்குதற்குஞானம்பார் முன்னோர்கூடி
மாட்டினார்கதைகாவிய புராணமென்றும்
இயலானரசந்தனிலே யீப்புகுந்தாற்போலும்
இசைந்திட்டார்சாஸ்திரங்க ளாறென் றேதான்
வரையான பயன்பெறவே வியாசர்தானு
மாட்டினார்சிவனார்தன் வுத்திரவினாலே. 3

உத்தாரந்தானிப்படியே புராணங்காட்டி
லோகத்தில் பாரதத்தால் கதையுண்டாக்கி
கர்த்தாவைத்தானென்று தோணவொட்டாமல்
கபடநாடகமாக மேதஞ்சேர்த்து
சித்தாகவழியாக சேர்ந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சதியுடனேவெகுதர்க்கம் பொருள்போற்பாடி
பத்தாகசைவர்க்கு வொப்பிணையுஞ்செய்து
பாடினார்சாஸ்திரத்தைப் பாடினாரே. 4

பாடினதோர்வகையேது சொல்லக்கேளு
பாதகபுராணமென்ற சோதியப்பா
நீடியதோர்ருவணன் தான் பிறக்கவென்றும்
நிலையான தசரதன்கை வெல்லவென்றும்
நீடியதோராசனென்றும் முனிவரென்றும்
அருள்பெற்றவர்களென்றுந் தேவரென்றும்
ஆடியதோரரக்கரென்றும் மனிதரென்றும்
பாடினார்நாள்தோறும் வகையாய்த்தானே. 5

கழிந்திடுவார் பாவத்நாலென்றுசொல்லும்
கட்டியநால்வேத மாறுசாஸ்திரமு
மழிந்திடவேசொன்னதல்லால் வேறொன்றுமில்லை
யதர்மமென்றுந்தர்மமென்று மிரண்டுண்டாக்கி
வொழித்திடுவாரென்றுசொல்லிபிறப்புண்டென்றும்
வுத்தமனுய்ப்பிறப்பனென்று முலகத்தோர்கள்
தெளிந்திடுவோர்குருக்களென்றுஞ் சீஷரென்றுஞ்
சீவனத்துக்கங்கேயல்லோ தெளிந்துகாணே. 6

அகஸ்தியர் ஞானம்-கூ

முற்றிற்று.

சிவமயம்

அகஸ்தியர் ஞானம்-16.

பூரணமேதெய்வமென் றுரைத்தாரையா
பூரணத்தையின்னதென்று புகலவேணும்
காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன் நினைவாய்கேளு
கலையானபதினாறும் பூரணமேயாகும்
மாரணமாமுலகத்தில் மதிமயங்கி
மதிகெட்டுபூரணத்தை யிகழ்ந்தாரையா
வாரணத்தைமனம்வைத்துப் பூரணத்தைக்கார்த்தா
ல், வாசியென்றசிவயோக வாழ்க்கையாச்சே. 1

ஆச்சப்பாவிந்தமுறை பதினெண்பேரும்
அயன்மாலுமரனோடுந் தேவரெல்லாம்
மூச்சப்பாதெய்வமென் றறியச்சொன்னார்
முனிவோர்கள் ரிஷியோர்க ளிப்படியே சொன்
பேச்சப்பாபேசாமல் நூலைப்பார்த்து [னார்
பேரானபூரணத்தை நினைவாய்க்காரு
வாச்சப்பாபூரணத்தைக் காக்கும்பேர்கள்
வாசிநடுமையத்துள் வாழ்வார்தாமே. 2

தானென்றபெரியோர்க ளகத்துள்ளே
தாயானபூரத்தை யறிந்தபின்பு
தேனென்றவமுதமைப் பானஞ்செய்து
தெவிட்டாதமவுனசிவ யோகஞ்செய்தார்
ஊனென்றவுடலைநம்பி யிருந்தபேர்க்கு
ஓருநான்குவேதமென்றும் நூலாரென்றும்
நானென்றும்நீயென்றும் பலஜாதியென்றும்
நாட்டினாருலகத்தோர் பிழைக்கத்தானே. 3

யிழைப்பதற்கு நூல்பலவுஞ்சொல்லாவிட்டால்
பூரணத்தையறியாம லிறப்பாரென்றும்
உழைப்பதற்குநூல்கட்டிப் போடாவிட்டால்
உலகத்திற்புத்திகெட்டே யலைவாறென்றும்
தழைப்பதற்குச்சாதியென்றும் விந்துவென்றும்
தந்தைதாய்பிள்ளையென்றும் பாரியென்றும்
உளைப்பதற்குசொன்னதல்லாற் கெதிவேறில்லை
யுத்தமனேயறிந்தோர்கள் பாடினாரே. 4

பாடினாரிப்படியே கதைசொல்லாவிட்டால்
பரிபாஷையறியார்க ளுலகமூடர்
சாடுவார்சிலபேர்கள் பலநூற்பார்த்து
தனைமறந்துபடுகுழியில் விழுவார்சாவார்
வாடுவார்நாமமென்றும் ரூபமென்றும்
வையகத்திற்கற்செம்பைத் தெய்வமென்றும்
நாடுவார்பூரணத்தை யறியாற்மூடர்
நாய்போலேகுலைத்தல்லோ வொழிவார்தானே.

காணமலைந்தோர்கள் கோடாகோடி
காரணத்தையறிந்தோர்கள் கோடாகோடி
வீணைகப்புலம்பினதா லறியப்போமோ
வாய்ஞானபேசுவது மேதுக்காகும்
கோணமற்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
குருபாதமிருநான்கில் நாலைச்சேர்ந்து
நாணமலொருவினைவாய்க் காக்கும்போது
நாலுமெட்டுமொன்ருகும் நாட்டியூதே 6

ஊதியதோருதறிந்தா லவனேசித்தன்
உத்தமனேபதினாறும் பதியேயாகும்
வாதிகளேயிருநான்கும் பதியின்பாதம்
வகைநான்குமுபிராகும் மார்க்கங்கண்டு

சோதிபரிபூரணமு மிதுமூன்றுந்தான்
தூங்காமற்றூங்கியங்கே காக்கும்போது
ஆதியென்றபராபரையு மரனுமொன்றுய்
அண்ணுக்கின்வட்டத்துள் ளாகும்பாரே. 7

பாரப்பாவுதயத்தி லெழுந்திருந்து
பதருமற்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
காரப்பாபரிதிமதி ரண்டுமோரி
கருவானசுழிமுனையி லுதிக்கும்போது
தேரப்பாவண்ணுக்குணின்றுகொண்டு
தியங்காமற்சுழிமுனைக்குள் ளடங்கும்பாரு
சீரப்பாபதினுறில் எட்டுநான்கு
சிதருமல்மூன்றுமொன்றுய்ச்சேர்ந்துபோமோ

ஒன்றுனபூரணமே யிதுவேயாச்சு
உதித்தகலைதானென்று மிதுவேயாச்சு
நன்றுகத்தெளிந்தவர்க்கு ஞானஞ்சித்தி
நாட்டாமற்சொன்னதினுல் ஞானமாமோ
பன்றுனவாதிகுரு சொன்னஞானம்
பரப்பிலேவிடுக்காதே பாவமாகும்
திண்டாடுமனத்தோர்க்குக் கானப்போக
தெளிந்தவர்க்குத்தெரிவித்த வுகமைதானே. ()

உகமையின்னஞ்சொல்லுகிற னுலகத்துள்ளே
யுவமையுள்ளபரிகாசம் நனிபேசாதே
பகைமைபண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்பேசாதே
பரப்பிலேதிரியாதே மலையேருதே
நகையாதேசினங்காதே யுறங்கிடாதே
நழுகாதேசுழிமுனைவிட்டுப் பின்வாங்காதே
ஜகமுழுதும்பரிபூரண மறிந்துவென்று
தெளிந்துபின்புலகத்தோ டொத்துவாழே. ()

வாழாமலுலகம்விட்டுப் பலவேடம்பூண்டு
வயிருபிழைக்கவாய்ஞானம் பேசிப்பேசி
தாழ்வானகுடிதோறு மிரப்பான்மட்டை
தனையறியாச்சண்டாளர் முழுமாடப்பா
பாழாகப்பாவிகடன் சொற்கேளாதே
பதறுதேவயிர்பிழைக்க மயங்கிடாதே
கேளாதேபேச்செல்லாங் கேட்டுக்கேட்டுக்
கலங்காதேயுடலுயிரென் றுரைத்திடாதே. ()

உடலுயிரும்பூரணமுமூன் றுமொன் று
உலகத்திற்சிறிதுஜனம் வெவ்வேறென்பார்
உடலுயிரும்பூரணமு மேதென்றக்கால்
உத்தமனேபதினாறு மொருநான்குமெட்டு
உடலுயிரும்பூரணமு மயன்மாலீயன்
உலகத்தோரறியாமல் மயங்கிப்போனர்
உடலுயிரும்பூரணமுமடிமுடியுமாச்சு
உதித்தகலைநிலையறிந்து பதியில்நில்லே 12
பதியின்விடமென்ற குருவைச்சொல்லும்
பரப்பிலேவிள்ளாதே தலைரண்டாகும்
விதியென்னவிடமென்று சொல்லக்கேளு
விண்ணானவிண்ணுக்கு ளண்ணுக்கப்பா
மதிரவியும்பூரணமுங் கண்வாய்மூக்கு
மகத்தானசெவியோடு பரிசமெட்டும்
பதியவிடஞ்சுழிமுனையென் றதக்குப்பேராம்
பகருவார்சொற்கவென்றும் கைலாசமென்றே.

கைலாசம்வைகுந்தந் தெய்வலோகம்
காசிகன்னியாகுமரியென்னுஞ் சேதுவென்றும்
மயிலாடுமேகமென்றும் நாகமென்றும் [றுங்
மாய்கையென்றும்மின்னலென்று மவுனமென்

துயிலானவாடையென்றுஞ் சூக்ஷமென்றும்
சொல்லற்றவிடமென்று மொடுக்கமென்றும்
கயிலானபாதமென்று மடிமுடியென்றும்
தாயானவஸ்துவென்றும் பதியின்பேரே. 16

பேர்சொன்னே னூர்சொன்னே னிடமுஞ்சொன்னே
ன், பின்கலையுமுன்கலையுமொடுக்கஞ்சொன்னேன்
பாருலகிற்பலநூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
பலபேர்கண்டத்துகின்றதொழிலுஞ்சொன்னேன்
சீருலகின்னதென்று தொட்டுச்சொன்னேன்
சித்தானசித்தெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்
நேர்சொன்னேன்வழிசொன்னேன் நிலையுஞ்சொன்
னேன், நின்னுடம்பை யின்னதென்று பிரித்துச்
[சொன்னேன்

பிரித்துரைத்தேன்சூத்திர மீரெட்டுக்குள்ளே
பித்தர்களேநன்றாகத் தெரிந்துபார்க்கில்
விரித்துரைத்தநூலினது மார்க்கஞ்சொன்னேன்
விள்ளாதேயிந்தநூ லிருக்குதென்று
கருத்துடனேயறிந்துகொண்டு கலைமாறாதே
காரியத்தைநினைவாலே கருத்திற்கொள்ளு
கருதிசொன்னசேதியெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னே
ன்,சூத்திரம்போல்பதினாறுந்தொடுத்தேன்முற்றே.

அகஸ்தியர் ஞானம்-16

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அழுகணி சித்தர்பாடல்.

மூலப்பதியடியோ மூவிரண்டுவீட்டதிலே
கோலப்பதியடியோ குதர்க்கந்தெருநடுவே
சாலப்பதிதனிலே தணலாய்வளர்ந்தகம்பம்
உந்தன்மேலப்பதிதனிலே என்கண்ணம்மா
விளையாட்டைப்பாரேனே 1

எண்சாணுடம்படியே ஏழிரண்டுவாயிலடி
பஞ்சாபிக்காரரைவர் பட்டணமுந்தானிரண்டு
அஞ்சாமற்பேசுகிறாய் ஆக்கினைக்குத்தான்புகுந்து
நெஞ்சாரநில்லாமல் என்கண்ணம்மா
நிலைகடந்துவாடுரண்டி. 2

முத்துமுகப்படியோ முச்சந்திவீதியிலே
பத்துவிதழ்பரப்பிப் பஞ்சணையின்மேலிருத்தி
அத்தையடைக்கிறிலே யாருமில்லாவேளையிலே
குத்துவிளக்கேற்றி என்கண்ணம்மா
கோலமிட்டுப்பாரேனே. 3

சம்பா அரிசியடி சாதஞ்சமைத்திருக்க
உண்பாயென்றுசொல்லி உழக்குழக்குநெய்வார்த்து
முத்துப்போலன்னமிட்டு முப்பழமுஞ்சர்க்கரையுந்
தித்திக்குந்தேனமிர்தம் என்கண்ணம்மா
தின்றுகளைப்பாரேனே. 4

பைம்பொற்சிலம்பணிந்து பாடகக்கால்மேலதூக்கி
செம்பொற்கலையுடுத்தி சேல்விழிக்குமையெழுதி
அம்பொற்பணிபூண் டறுகோணவீதியிலே

கம்பத்தின்மேலிருந்து என்கண்ணம்மா
கண்குளிரப்பாரேனே. 5

எட்டாப்புரவியடி யீராறுகாலடியோ
விட்டாலும்பாரமடி வீதியிலேதான்மறித்துக்
கட்டக்கயிறெடுத்துக் காலைநாலுஞ்சேர்த்திருக்கி
அட்டாலதேசமெல்லாம் என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ. 6

கொல்லனுலைபோற் கொதிக்குதடியென்வயிறு
நில்லென்றுசொன்னால் நிலைநிறுத்தக்கூடுதில்லை
நில்லென்றுசொல்லியல்லோ நிலைநிறுத்தவல்லார்க்கு
க், கொல்லென்றுவந்தநமன் என்கண்ணம்மா
குடியோடிப்போகானே. 7

ஊத்தைச்சடலமடிஎன்கண்ணே உப்பிருந்தபாண்ட
மடி, மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குக்கிட்டுதில்லை
மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குக்கிட்டுமென்றால்
ஊத்தைச்சடலம்விட்டு என்கண்ணம்மா
உனபாதஞ்சேரேனே. 8

வாழைப்பழந்தின்றால் வாய்நோகுமென்றுசொல்லித்
தாழைப்பழந்தின்று சாவெனக்குவந்ததடி
தாழைப்பழத்தைவிட்டுச் சாகாமற்சாகவல்லோ
வாழைப்பழந்தின்றால் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ. 9

மையூரிலேயிருந்து பாழூரிலேபிறந்து
மெய்யூரில்போவதற்கு வேதாந்தவீடறியேன்
மெய்யூரிற்போவதற்கு வேதாந்தவீடறிந்தால்
பையூரும்மையூரும் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ. 10

மாமன்மகளடியோ மச்சினியோநானறியேன்
காமன்கணையெனக்கு கனலாகவேகுதடி
மாமன்மகளாகி மச்சினியும்நீயானால்
காமன்கணைகளெல்லாம் என்கண்ணம்மா
கண்விழிக்கவேகாதோ. 11

அந்தரத்தைவில்லாக்கி ஐந்தெழுத்தையம்பாக்கி
மந்திரத்தேரேறியல்லோ மான்வேட்டையாடுதற்குச்
சந்திரருஞ்சூரியருந் தான்போந்தகாவனத்தே
வந்துவிளையாடியல்லோ என்கண்ணம்மா
மனமகிழ்ந்து பார்ப்பதென்றோ. 12

காட்டானைமேலேறி கடைத்தெருவேபோகையிலே
நாட்டார்நமைமரித்து நகைபுரியப்பார்ப்பதன்றோ
நாட்டார்நமைமறித்து நகைபுரியப்பார்த்தாலுங்
காட்டானைமேலேறி என்கண்ணம்மா
கண்குளிரக்காண்பேனோ. 13

உச்சிக்குக்கீழடியோ ஊசிமுனைவாசலுக்குள்
மச்சுக்குள்மேலேறி வானிதிரந்தானெடுத்து
கச்சைவடம்புரியக் காலூர்பாதையிலே
வச்சுமறந்தல்லோ என்கண்ணம்மா
வகைமோசமானேண்டி. 14

முக்காலரும்பெடுத்து மூவிரண்டாய்த்தான்தூக்கி
நாக்கால்வளைபரப்பி நாற்சதுரவீடுகட்டி
நாக்கால்வளைபரப்பி நாற்சதுரவீட்டினுள்ளே
முக்காலைக்காணமல் என்கண்ணம்மா
முழுதுந்தவிக்கிரண்டி. 15

காமமலர்தூவக் கருத்தெனக்குவந்ததடி
பாசவலைதொலைக்கப் பாசவலைஒட்டுதில்லை

காசவலிதொலைக்கப் பாசவலிநிற்குமென்றால்
காலமலர்மூன்றும் என்கண்ணம்மா
கண்ணெதிரேநில்லாதே. 16

தங்காயந்தோற்றாமல் சாணகலக்கொல்லைகட்டி
வெங்காயநாத்துமிட்டு வெகுநாளாய்க்காத்திருந்தே
ன், வெங்காயந்தின்னாமல் மேற்றோலைத்தின்றலவோ
தங்காயந்தோணாமல் என்கண்ணம்மா
சாகிரண்டிசாகாமல். 17

பற்றற்றநீரதிலே பாசிபடர்ந்ததுபோல்
உற்றுற்றுபார்த்தாலும் உன்மயக்கந்தீரவில்லை
உற்றுற்றுபார்த்தலவோ உன்மயக்கந்தீர்ந்தாக்கால்
பற்றற்றநீராகும் என்கண்ணம்மா
பாசியதுவேராமே. 18

உற்றாரும்மற்றாருந் தொண்ணூற்றியாரதிலே
உற்றாரும்பெற்றாரும் ஒன்றன்றேயானிருந்தேன்
உற்றாரும்பெற்றாரும் ஊரைவிட்டுபோகையிலே
சுற்றாருமில்லாமல் என்கண்ணம்மா
துணையிழந்துநின்றதென்ன. 19

கண்ணுக்குமூக்கடியோ காதோரமத்திபத்தில்
உண்ணுக்குமேலேறி உன்புதுமைமெத்தவுண்டு
உண்ணுக்குமேலேறி உன்புதுமைகண்டவற்கு
கண்ணுக்குமூக்கடியோ என்கண்ணம்மா
காரணங்கள்மெத்தவுண்டே. 20

சாயச்சரக்கெடுத்தே சாதிலிங்கந்தான்சேர்த்து
மாயப்பொடிகலந்து வாலுழுவைநெய்யூற்றி
பொட்டென்றுபொட்டுமிட்டால் புருவத்திடைநடு
வே, இட்டமருந்தாளே என்கண்ணம்மா
இவ்வேஷமானேண்டி. 21

பாதாளமூலியடி பாஷாணந்தான்சேர்த்து
வேதாளங்கூட்டியல்லோ வெண்சாரைநெய்யூற்றி
செந்தூரமையடிபோ ஜெகமெலாந்தான்மிரட்டி
தந்தமருந்தாலே என்கண்ணம்மா
தணலாகவேகுரண்டி. 22

கள்ளர்பயமெனக்குக் கால்தூக்கவொட்டாமல்
பிள்ளையழுதுநின்றால் பெற்றவட்குபாரமடி
பிள்ளையழுகாமல் பெற்றமனம்நோகாமல்
கள்ளர்பயமெனக்கு என்கண்ணம்மா
கடுகளவுகாணுதே. 23

பட்டணத்தையாளுகின்ற பஞ்சவர்கள்ராஜாக்கள்
விட்டுப்பிரியாமல் வீரியங்கள்தாம்பேசி
விட்டுப்பிரிந்தவரே வேறுபடுங்காலம்
பட்டணமுந்தான்பரிபோய் என்கண்ணம்மா
படைமன்னர்மாண்டதென்ன. 25

ஆகாப்புலையனடி யஞ்ஞானந்தான்பேசி
சாகாத்தலையறியேன் தானறிவுதானறியேன்
வேகாதகாலறியேன் விதிமோசமானனடி
நோகாமல்நொந்தல்லோ என்கண்ணம்மா
நொடியில்மெழுகானனடி 26

தாயைச்சதமென்றே தந்தையரையொப்பென்றே
மாயக்கலவிவந்து மதிமயக்கமானனடி
மாயக்கலவிவிட்டு மதிமயக்கந்தீர்ந்தாக்கால்
தாயுஞ்சதமாமே என்கண்ணம்மா
தந்தையரு மொப்பாமே. 27

அஞ்சாதகள்ளனடி ஆருமற்றபாவியடி
நெஞ்சாரப்பொய்சொல்லும் நேயமில்லாநிஷ்டூரன்
கஞ்சாவெறியனடி கைசேதமாகுமுன்னே

அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ. 27

உன்னை மறந்தல்லோ உளுத்தமரமானேன்
தன்னை மறந்தார்க்குத் தாய்தந்தையில்லையடி
தன்னைமறக்காமற் றுயாருமுண்டானால்
உன்னைமறக்காமல் என்கண்ணம்மா
ஒத்திருந்துவாழனே 28

காயப்பதிதனிலே கந்தமூலம்வாங்கி
மாயப்பணிபூண்டு வாழுஞ்சரக்கெடுத்து
ஆயத்துறைதனிலே ஆராய்ந்துபார்க்குமுன்னே
மாயச்சுருளோலை என்கண்ணம்மா
மடிமேல்விழுந்ததென்ன 29

சித்திரத்தைகுத்தியல்லோ சிலையையெழுதிவைத்து
உத்திரத்தைகாட்டாமல் ஊரம்பலமானேன்
உத்திரத்தைகாட்டியல்லோ ஊரம்பலமானால்
சித்திரமும்வேறுமோ என்கண்ணம்மா
சிலையுங்கொலையாதே. 30

புல்லரிடத்திற்போய் பொருள்தனக்குக்கையேந்தி
பல்லைமிகக்காட்டிப் பறக்கவிழிக்கிரண்டி
பல்லைமிகக்காட்டாமல் பறக்கவிழிக்காமல்
புல்லரிடம்போகாமல் என்கண்ணம்மா
பொருளெனக்குத் தாராயோ. 31

வெட்டுண்டசக்கரத்தால் வேணதனமளித்துச்
குட்டுண்டுநின்றேண்டி கோடிமனுமுன்னாலே
குட்டுண்டுநில்லாமற் கோடிமனுமுன்னாக
வெட்டுண்டபிணிநீக்கி என்கண்ணம்மா
விழித்துவெளிகாட்டயோ. 32

அழுகணிசித்தர்பாடல்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி 12.

கேளப்பாஓம்ஸ்ரீ கங்கென்றுந்தான்
கெடியாகமூலத்தில் கும்பித்தாக்கால்
வாளப்பாபழந்தேங்காயவல்வடைகள்தோசை
வளமாகவிக்கினற்குப்புஷ்பபரிமளங்கள்சாற்றி
நாளப்பாமனதடங்கித் தோத்திரஞ்செய்து
நலமானவிக்கினரைப் பூசித்தாக்கால்
ஆளப்பாயாசீர்வாத மீவாரையா
அப்பனேவிக்கினரைப் பூசைசெய்யே. 1

செய்யப்பாவிக்கினர்தன் பூசைசொன்னேன்
செயமானஷண்முகவன் பூசைகேளு
வையப்பா சங் வங் மங் சரவணயாவென்று
வளமாகஅனுகத்தில் பூசைபண்ணு
வையப்பாபுஷ்பபரி மளங்கள்கொண்டு
மைந்தனே தூபநை வேத்தியங்காட்டி
கையப்பாகனகசபை யதிலேபூசி
கண்மணியேசண்முகத்தை வரங்கள்கேளே. 2

நாணப்பாஆதார பூசைசொன்னேன்
கண்மணியேசிவபூசை சொல்லக்கேளு
வாணப்பாநமசிவாய சிம் ஆம்மென்றும்
வளமாகப்பூரணத்தி லிருத்திக்கொண்டு
ஆணப்பா தூபதீப நைவேத்தியத்தோடு
அப்பனேசதாசிவத்தை தோத்திரஞ்செய்நீ
மாணப்பாநீகேட்ட தெல்லாமீவார்
மைந்தனே சிவத்திட மகிமைதானே. 3

தானானசிவத்தினிட பூசைசொன்னேன்
தன்மையுள்ளசத்தியுட பூசைகேளு
வானானயிம்மென்றுங் கும்பகத்தில்
வட்டிமளமாகவொரு மனதாய்நின்று
ஆனானகதம்பகஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து
அப்பனேபால்பழங்கள் வஸ்துவைத்து
மானானதேவியைத்தான் தோத்தரித்து
மைந்தனே சாஷ்டாங்கஞ் சரணம்பண்ணே 4

பண்ணப்பாயென்னவம்மா வென்றுகேளு
பலவிதமாம்நீதொடுத்த தெல்லாமெய்யாம்
அன்னப்பாயென்றுவவள் சொன்னாற்போதும்
அப்பனேயட்சத்திற் பலிக்கும்பாரு
வன்னப்பாசத்தியுட பூசைசொன்னேன்
வளமானசிவத்தினுட பூசைசொன்னேன்
கண்ணப்பாவிஷ்ணுபூசை சொல்லக்கேளு
கண்மணியே மங் நங் சிங்கென்றேத்தே. 5

எத்தப்பாபுஷ்பபரி மளங்கள்சாத்தி
என்மகனேகதம்பகஸ்தூரிசாத்து
வாதப்பாசங்கீதத் துடனேபூசி
வளமானவிஷ்ணுவுக்குப் பூசிபூசி
போற்றப்பாமனதடங்கிப் பத்தியாகப்
போற்றவேவிஷ்ணுவவர் கேட்டதெல்லாம்
ஆற்றப்பாவிஷ்ணுவின் பூசைசொன்னேன்
அரகராஜெகமுகவன் பூசைகேளே 6

ரேசகபூசை

பாரப்பாரேசகத்தின் பூசைகேளு
பண்பானரேசகத்தின் ஆமென்றேத்தி
ஆரப்பாநைவேத்தியங்கும்பகஞ்செய்து

அப்பனேரேசகத்தில் மனதைநாட்டு
வாரப்பாமனமதுதான் ரேசகமேயாச்சு
வளமானரேசகந்தான் வசியமாச்சு
நாரப்பாரேசகத்தின் பூசைசொன்னேன்
நலமானபூரகத்தின் பூசைகேளே 7

பூரக பூசை

கேளாப்பாமணிபூர கத்தில்மைந்தா
கெடியாகயிம்மென்று கும்பித்தேத்து
வாளப்பாவகையாக நின்றுக்கொண்டு
வளமானபூரகத்திற் றோத்திரம்பண்ணி
வாளப்பாவேண்டிய வரங்கள்கேளு
வளமானவிஷ்ணுவர மீவார்பாரு
ஆளப்பாபூரகத்தின் பூசைசொன்னேன்
அப்பனேகும்பகத்தின் பூசையாமே. 8

கும்பக பூசை.

ஆமப்பாகும்பகத்துள் உம்மென்றுநாடி
அப்பனேயுன்மனதைக் கும்பத்தில்வைத்து
வாமப்பாபூசைநை வேத்தியஞ்செய்து
வளமானகும்பகத்தை மனதால்வேண்டி
காமப்பாகும்பகத்தை வரங்கள்கேளு
கண்மணிவேண்டுவர மீவாரையா
நாமப்பாசூரியன்றன் பூசைகேளு
நலமாக மங் சிங் கென்றுசொல்லே. 9

சூரியன் பூசை.

சொல்லப்பாசூரியனிற் கும்பகமேசெய்து
சொற்பெரிய:பூசைநை வேத்தியஞ்செய்து
அல்லப்பாசாபூடாங்க சரணஞ்செய்து
அப்பனேதோத்திரஞ்செய் கும்பகத்தை

மல்லப்பா அஷ்டசௌ பாக்கியமீவார்
அகத்தியின்ருன்கும்பகத்தில் வரங்களீவார்
வல்லப்பாசூரியன்றன் பூசைசொன்னேன்
வளமானசந்திரன்றன் பூசைகேளே. 10

சந்திரன் பூசை.

கேளப்பா யங் நங் கென்றுகும்பி
கெடியாகப்பால்பழங்கள் பாயாசம்வைத்து
ஆளப்பா தூபதீபம் நைவேத்தியஞ்செய்து
அப்பனேசந்திரனைத் தோத்தரித்து
வாளப்பாசோடசமாய்ச் சந்திரனில்நின்று
வளமானசந்திரனை வரங்கள்கேளு
நாளப்பாவேணவர மீவாரையா
நளமானசந்திரன்றன் மகிமைபாரே 11

சனி பூசை

பாரப்பாசனிபூசை சொல்லக்கேளு
பண்பானவங்கென்றுஞ் சங்கென்றுந்தான்
நாரப்பாமேருவிலே குந்திக்கொண்டு
நலமாகத்தோத்தரித்துப் பூசைசெய்நீ
வாரப்பா தூபநை வேத்தியத்தோடு
வளமாகத்தோத்தரித்து பானஞ்செய்து
ஆரப்பாவேணவரங் கேட்டுக்கொண்டு
அப்பனேயட்சணத்தி லீவார்களே. 12

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி-12

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இராமதேவர் பூஜாவிதி. ௧0.

ஆதியென்ற மணிவிளக்கை யறியவேணும்
அகண்டபரிபூரணத்தைக் காணவேணுஞ்
சோதியென்றதுய்யவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகம்பெறவேமனோன்மணியின் றாத்தாள் தன்னை
நீதியென்றபரஞ்சோதி ஆயிபாதம்
நிற்குணத்தினின்றநிலை யாருங்காணார்
வேதியென்றவேதாந்தத் துள்ளேநின்று
விளங்குவதும்பூசையிது வீண்போகாதே. 1

போகாமல்நின்றதோ ரையாநீர்தான்
பூரணத்தினன்கலை ஐந்தும்பெற்று
ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியினறுவாசி வாறுக்குள்ளே
வாகாமல்வாலையுட மூலத்தாலே
வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தையுரைக்கவேணும்
சாகாமல்சாகுமடா யிந்தமூலஞ்
சதிர்வட்டம்நடுகோண முக்கோணமாமே. 2

முக்கோணமூலசுழி தற்கோணமாகி
முதலானமூலமணி வாலைதன்னில்
நாற்கோணநாலுவரை நயந்துகார்க்க
நாயகியாள்பரஞ்சோதி நாட்டமுற்றுத்
தீக்கோணதிக்குதிசை யிருந்தமாயம்
தெரிந்திடவேயுரைத்திட்டேன் விபரமாக
தாக்கோணவிட்டகுறை வந்துதென்றால்
தனியிருந்துபார்த்தவனே சித்தனாமே. 3

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானஜோதி
சீருவரும் ஐயுங்கிலியும் சவ்வுமாகி
முத்தானலட்சமுரு செபிக்கச்சித்தி
முற்றிடுமேயெதிரியென்ற பேய்கட்குந்தான்
வித்தானவித்தையடா முட்டாடும்பாரு
விரிவானமுகக்கருவு மூன்றுகேளு
சத்தானஅதன்கருவும் சிலைதனிலவைத்து
சதுரான விதுவிபர மறியக்கேளே. 4

கேளப்பாபெலிகொடுத்து பூசைசெய்து
கிருபையுள்ளயுருவேற்றி திட்டமாக
வாளப்பாசுடுகாட்டின் சாம்பல்தன்னில்
வளமாகபுதைத்துவிடு நடுசாமம்பார்த்து
ஆளப்பாஅடியற்று மரணமாகி
ஆண்டிருந்ததவசுநிலை தான்குலைந்து
காணப்பாகண்மணியே வீழ்வான்பாவி
கறைதெரியச் சொல்லுகிறேனின்னம்பாரே. 5

இன்னமின்னங்கண்முன்சோ தினையுமாகு
மீடேறவேணுமென்று லிதனிற்சூட்சம்
அன்னமின்னுவயிர்கட்டை தேவதாரம்
அறிவுடையமுளைசீவி சிங்களத்தையோதி
வன்னமின்னார்பேர்சொல்லி நசியென்றுதானும்
வலுவானநூற்றெட்டு வுருவும்போடு
சன்னமின்னுமரத்தடியி லிருந்துக்கொண்டு
சதிராகஆணிகொண் டடித்திடாயே. 6

அடித்தமுளைபிடுங்கியேவைத் திறுக்கிப்போடு
ஆனந்தவுருக்குலைந்து பட்டுப்போகும்
தொடுத்தமுதல்நாலானுள் கண்டுதானுந்
தொசைமுடிந்துவாச்சுதடா விந்தப்போக்கு
விடுத்தபின்புவிஷமேறி கருவிப்போகும்
விரித்துரைத்தேன்பூட்டிதுவே வீண்போகாது

தடுத்துவிடுநகரத்தி லடித்துப்பாரு
தட்டழிந்து உயிர்முதலாய்ச்சேதமாமே. 7

ஆமப்பா அடிதரித்த சிங்களத்திலானும்
அதிசயங்காண்கண்டவர்க்கு வடைக்கம்போகு
வீமப்பாவெளிதிறந்து சொன்னேன்பாரு (ம்
விளையாட்டுயில்லையடா விந்தப்போக்கு
சோமப்பாசுத்தியுடன் தலையும்மூழ்கி
சுருக்கெனவேதியா னிப்பா யாத்தாள்மூலம்
தாமப்பாசத்தியமே சொன்னேம்பாரு
தவறுதுராமனுட வாக்கியந்தானே. 8

தானென்றமூலமுடன் சித்திபண்ணு
தனதான நூற்றெட்டு குள்ளேசித்தி
ஆனென்றஅண்டர்பதி யெட்டுமாடும்
அறுபத்துநால்மூலி யெல்லாமாடும்
கோனென்றகோடிசித்து க்ஷணத்திலாடுங்
குணமாகரேவதிநாட் செய்யநன்று
வானென்றவஷ்டமியிற் செய்யநன்று
வளர்பிறையில்செய்தவனே யோகியாமே. 9

யோகிகளாயாவதற்கு வுனக்குச்சொன்னேன்
ஓகோகோமுன்னுரைத்த மூலத்தாலே
யோகிகளாயேகாந்த வல்லியாட்கு
யேட்டிலேயெழுதினதால் யெல்லாமாச்சு
தாகிகளாதயையுடைய கிருபையாலே
தவமாகும்மவமாகும் சுபமுண்டாகும்
யோகிகளாய்மூலசுழி பூஜாவிதிபத்தாலே
முத்திபெறசித்திவிளை பத்துமுற்றே. 10

இராமதேவரருளிச்செய்த பூஜாவிதி

முற்றிற்று.

சிவமயம்

கொங்கணநாயனர் அருளிச்செய்த

வாலைக்கும்மி.

விநாயகர்-துதி.

பின்முடுகு-வெண்பா.

கல்விநிறைவாலைப்பெண் காதலியென்றேதுகின்ற
செல்வியின்மேற்கும்மிதனைச் செப்புதற்கேநல்விசய
நாதனின்சொல்வேதனஞ்சு போதன்மிஞ்சிமானகஞ்
ச, பாதம்வஞ்ச நெஞ்சினில்வைப்பாம்.

கும்மி.

சத்திசடாதரி வாலைப்பெண்ணுமந்த
வுத்தமிமேற்கும்மி பாட்டுரைக்க
வித்தைக்குதவிய வொற்றைக்கொம்பாம்வாலை
சித்திவிநாயகன் காப்பாமே. 1

சரஸ்வதி-துதி.

சித்தர்கள்போற்றிய வாலைப்பெண்ணுமந்த
சத்திபின்மேற்கும்மிப் பாட்டுரைக்க
தத்திமித்தோமென வாடுஞ்சரஸ்வதி
பத்தினிபொற்பதங் காப்பாமே. 2

எங்குந்நிறைந்தவள் வாலைப்பெண்ணுமாலின்
தங்கையின் மேற்கும்மி பாடுதற்குக்
கங்கையணிசிவ சம்புவாஞ்சற்குரு
பங்கயப்பொற்பாதங் காப்பாமே. 3

சுப்பிரமணியர் துதி.

ஞானப்பெண்ணுமருள் சோதிமெண்ணுமாதி
வாலைப்பெண்மேற்கும்மி பாடுதற்கு

மானைப்பெண்ணுக்கிய வல்லிக்கிசைந்திடும்
மால்முருகேசனுங் காப்பாமே. 4

விஷ்ணு துதி.

ஆண்டிப்பெண்ணும்ராச பாண்டிப்பெண்ணும்வாலை
அம்பிகைமேற்கும்மிப் பாடுதற்கு
காண்டீபனும்பணி பூண்டவன்வைகுந்தம்
ஆண்டவன்பொற்பாதங் காப்பாமே. 5

நந்தீசர் துதி.

அந்தரிசுந்தரி வாலைப்பெண்ணுமந்த
அம்பிகைமேற்கும்மி பாடுதற்குச்
சிந்தையில்முந்திநல் விந்தையாய்வந்திடும்
நந்தீசர்பொற்பதங் காப்பாமே. 6

நூல்.

தில்லையில்முல்லையி லெல்லையுளாடிய
வல்லவள்வாலைப்பெண் மீதினிலே
சல்லாபகும்மித் தமிழ்ப்பாடவரும்
தொல்லைவினைப்போகும் வாலைப்பெண்ணே. 7

மாதாபிதாகூட இல்லாமலேவெளி
மண்ணும்விண்ணுமுண்டு பண்ணவென்று
பேதைப்பெண்ணுமுதல் வாலைப்பெண்ணௌென்று
புகுந்தாளிந்தப் புவியடக்கம். 8

வேதமும்பூதமுண் டானதுவும்வெளி
ஞானசாஸ்திர மானதுவும்
நாதமுங்கீதமுண் டானதும்வும்வழி
நான்சொல்லக்கேளடி வாலைப்பெண்ணே. 9

முந்தச்செங்களுண் டானதுவுமுதல்
தெய்வமுந்தேவருண் டானதுவும்

விந்தையாய்வாலையுண் டானதுவும்ஞான
விளக்கம்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 10

அரிக்குமுந்தின தவ்வெழுத்தாம் பின்னும்
அரிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம்
தரிக்குமுந்தின தஞ்செழுத்தாம்வாசி
பரிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம். 11

ஆதியிலைந்தெழுத் தானாள்வாலைப்பெண்
ஐந்தெழுத்துமென்று பேரானாள்
நாதியிலூமை யெழுத்திவள்தானல்ல
ஞானவகையிவள் தானானாள். 12

ஊமையெழுத்தே யுடலாச்சு மற்றும்
ஓமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டுவிளை
யாடிக்கும்மி யடியுங்கடி 13

செகம்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
சிவன்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்
யுகமுடிந்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
உற்பனமானது மஞ்செழுத்தாம் 14

சாத்திரம்பார்த்தாலுந் தானுமென்னவேதந்
தானுமேபார்த்திருந் தாலுமென்ன
சூத்திரம்பார்த்தல்லோ ஆளவேணுமஞ்சு
சொல்லையறிந்தல்லோ காணவேணும். 15

காணாதுகிட்டாது எட்டாது அஞ்சில்
காரியமில்லையென் றேநினைத்தால்
காணாதுங்காணலா மஞ்செழுத்தாலதில்
காரியமுண்டு தியானஞ்செய்தால். 16

ஆயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயறி
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே

வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயிந்த
வாலையுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே. 17

அஞ்செழுத்தானதுமெட்டெழுத்தாம்புன்னு
மைம்பத்தோரட்சரந் தானாச்சு
நெஞ்செழுத்தாலே நினையாமலந்த
நிசந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே, 18

ஏய்க்குதேய்க்கு தஞ்செழுத்துவதை
எட்டிப்பிடித்துக்கொ ளிரண்டெழுத்தை
நோக்கிக்கொள்வாசியை மேலாகவாசி
நிலையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 19

சிதம்பரசக்கரந் தானறிவாரிந்தச்
சீமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசக்கர மென்றாலதற்குள்
தெய்வத்தையல்லோ வறியவேணும். 20

மனதுறுதியு மில்லாவிடில்வழி
மாறுதல்சொல்லி யென்னசெய்வாள்
மனதுறுதியும் வைக்கவேணும்பின்னும்
வாலைகிருபையுண் டாகவேணும். 21

இனிவெளியினிற் சொல்லாதேயெழில்
நீம்மட்டுதிந்த வரிவழிக்கே
கனிமொழிச்சியே வாருங்கடிகொஞ்சங்
கருவைச்சொல்லுவேன் கேளுங்கடி. 22

ஊத்தைசடலமென் றெண்ணாதேயிது
உப்பிட்டபாண்டமென் றெண்ணாதே
பார்த்தபேருக்கு ஊத்தையில்லையிதைப்
பார்த்துக்கோவுந்த னுடலுக்குள்ளே. 23

உச்சிக்குநேரேயுண் ணாவுக்குமேல்நிதம்
வைத்தவிளக்கு எரியுதடி

அச்சுள்ளவிளக்கு வாலையடியவி
யாமலெரியுது வாலைப்பெண்ணே. 24

எரியதுஅறு வீட்டிலேயதி
லெண்ணையில்லையமிர்தந் தண்ணியில்லை
தெரியுதுபோக வழியுமில்லைபாதை
சிக்குதுசிக்குது வாலைப்பெண்ணே 25

சிலம்பொலியென்னக் கேட்குமடிமெத்த
சிக்குள்ளபாதை துடுக்கமடி
வலம்புரியச்சங்க மூதுமடிமேலே
வாசியைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 26

வாசிப்பழக்க மறியவேனூற்று
மண்டலவீடுகள் கட்டவேணும்
நாசிவழிக்கொண்டு யோகமும்வாசியும்
நாட்டத்தைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 27

முச்சுடரான விளக்குக்குள்ளேமூல
மண்டலவாசி வழக்கத்திலே
எச்சுடராசி யந்தச்சுடர்வாலை
இவள்விடவேறில்லை வாலைப்பெண்ணே. 28

சூடாமல்வாலை யிருக்கிறதம்பரி
சுத்தசிவனுக்குள் ளானதினுல்
வீடாமல்வாசிப் பழக்கத்தைப்பாருநாம்
மேல்வீடுகாணலாம் வாலைப்பெண்ணே. 29

மேல்வீடுகண்டவன் பாணியடிவிண்ணில்
விளக்கில்நின்றவன் வாணியடி
தாய்வீடுகண்டவன் ஞானியடிபரி
தாண்டிக்கொண்டவன் பட்டாணியடி. 30

அத்தியிலேகரம் பத்திலேமனம்
புத்தியிலேநடு மத்தியிலே

நெற்றிசதாசிவ மென்றுசொன்னே னுந்தன்
நிமையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 31

அழுத்திலேசொல்லஞ் செழுத்திலேநானும்
வழுத்தினேன்ஞானப் பழத்திலே
கழுத்திலே மயேஸ்வரனுமுண்டு
கண்டுபாரடி வாலைப்பெண்ணே. 32

அஞ்சிலேபிஞ்சிலே வஞ்சியரேநிதம்
கொஞ்சிவிளையாடும் வஞ்சியரே
நெஞ்சிலேருத்திரன் சூழிருப்பான்
நேருடனுமடி வாலைப்பெண்ணே. 33

தொந்தியிலேநடுப் பந்தியிலேதிடச்
சிந்தையிலேமுந்தி யுந்தனுடன்
உந்தியில்விஷ்ணுவுந் தானிருப்பாரிதை
உண்மையாய்ப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 34

ஆலத்திலேயிந்த ஞாலத்திலேவருங்
காலத்திலேயனு கூலத்திலே
மூலத்திலேபிரமனுந் தானிருந்துவாசி
மூடுக்கிறுன்பிண்டம் பிடிக்கிறுன். 35

தேருண்டுஅஞ்சூறு ஆணியுண்டுஅதில்
தேவருமுண்டு சங்கீதமுண்டு
ஆருண்டுபாரடி வாலைத்தெய்வமதில்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. 36

ஒன்பதுவாசல்கோட்டையுண்டு அதில்
உள்ளேநிலைக்கார ரஞ்சுபேராம்
அன்புடனேபரி காரர்களாறுபேர்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. 37

இந்தவிதத்திலே தேகத்திலேதெய்வம்
இருக்கையில்புத்திக் கறிக்கையினுல்

சந்தோஷவாலையைப் பாராமல்மனிதர்
சாகிறதேதடி வாலைப்பெண்ணே. 38

நகாரதிஷ்டிப்பு ஆனதினால்பிடு
வானவகார நயமாச்சு
உகாரமுச்சி சிரசாச்சுஇதை
உற்றுப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 39

வகாரமானது ஓசையாச்சு அந்த
மகாரமானது கெற்பமாச்சு
சிகாரமானது மாய்கையாச்சு இதை
தெளிந்துபாரடி வாலைப்பெண்ணே. 40

ஓமென்றவட்சரந் தானுமுண்டதற்கு
ஊமையெழுத்து மிருக்குதடி
நாமிந்தெழுத்தை யறிந்துக்கொண்டோம்விளை
யாடிப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 41

கட்டாதநாளையைக் கட்டவேணுமாசை
வெட்டவேணும்வாசி யொட்டவேணும்
எட்டாதகொம்பை வளைக்கவேணுங்காய
மென்னைக்கிருக்குமோ வாலைப்பெண்ணே. 42

இருந்தமார்க்கமாய்த் தானிருந்துவாசி
ஏற்காமலேதா னடக்கவேணுந்
திரிந்துஓடி யலைந்துவெந்துதேக
மிறந்துபோச்சுதே வாலைப்பெண்ணே. 43

பூத்தமலராலே பிஞ்சுமுண்டு அதில்
பூவில்லாபிஞ்சு மனேகமுண்டு
மூத்தமகனாலே வாழ்வுமுண்டுமற்ற
மூன்றுபேராலே யழிவுமுண்டு. 44

கற்புள்ளமாதர் குலம்வாழ்கநிறை
கற்பையழித்தவ ரேவாழ்க

சிற்பரனைபோற்றிக் கும்மியடிகுரு
தற்பரனைபோற்றிக் கும்மியடி 45

அஞ்சிலேரண் டழிந்ததில்லையஞ்
சாறிலேயு நாலொழிந்ததில்லை
பிஞ்சிலேபூவிலே துஞ்சுவதுஅது
பேணிப்போடலாம் வாலைப்பெண்ணே. 46

கையிலாக்குட்டையன் கட்டிக்கிட்டானிரு
காலில்லாநெட்டையன் முட்டிக்கிட்டான்
ஈயில்லாத்தேனெடுத் துண்டுவிட்டானது
இனிக்குதில்லையே வாலைப்பெண்ணே. 47

மேலூருகோட்டைக் காதரவாய்நன்றாய்
விளங்குங்கன்னூர் பாதையிலே
காலூருவம்பலம் விட்டதினாலது
கடுநடையடி வாலைப்பெண்ணே. 48

தொண்டையுள்முக்கோணக் கோட்டையிலேயிதில்
தொத்திக்கொடிமரம் நாட்டையிலே
சண்டைசெய்துவந்து ஓடிப்போனான்கோட்டை
வெந்துதணலாச்சு வாலைப்பெண்ணே. 49

ஆசைவலைக்குளகப்பட்டதும்வீடு
அப்பவேவெந்து அழித்திட்டதும்
பாசவலைவந்து மூடியதும்வாலை
பாதத்தைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே 50

அன்னமிருக்குது மண்டபத்தில்விளை
யாடித்திரிந்து ஆண்புலியும்
இன்னமிருக்குது தஞ்சுகிளியதை
யெட்டிப்பிடிக்குது மூன்றுகிளி. 51

தோப்பிலேமாங்குயில் கூப்பிடுதேபுது
மாப்பிள்ளைவந்து சாப்பிடவும்

யேய்க்குதிப்படி யஞ்சாருந்தை
யிருந்துமுழிக்குது பாருங்கடி. 52

மீனுமிருக்குது தாரணியிலிதை
மேய்ந்துதிரியுங் காலசாவல்
தேனுமிருக்குதுபோரையிலே யுண்ணத்
திகட்டுதில்லையே வாலைப்பெண்ணே. 53

காகமிருக்குது கொம்பிலேதான் கத
சாவலிருக்குது தெம்பிலேதான்
பார்க்கவெகுதூர மில்லையிதுஞானம்
பார்த்தால்தெரியுமே வாலைப்பெண்ணே. 54

கும்பிக்குளத்திலே யம்பலமாமந்தக்
குளக்கருவூரில் சேறமெத்த
தெம்புயிடைக்காட்டுப் பாதைகளாய்வந்து
சேர்ந்தாராய்ந்துபார் வாலைப்பெண்ணே. 55

பண்டுமேபாழக் கிணற்றுக்குள்ளேரண்டு
கெண்டையிருந்து பகட்டுதடி
கண்டிருந்துமந்தக் காக்காயுமஞ்சு
கழுகுகொண்றது பாருங்கடி. 56

ஆற்றிலேயஞ்சு முதலையடியரும்
புற்றிலோண்டு சுரடியடி
கூற்றமூன்று கருடனடிபாசங்
கொண்டுபிடிக்கிறுன் வாலைப்பெண்ணே. 57

முட்டையிடுகு தொருபரவை
மோசம்பண்ணு தொருபரவை
வட்டமிட்டாரூர் கன்னியில்ரண்டு
மானின்றுதவிக்குது வாலைப்பேண்ணே. 58

அட்டமாவின்வட்டம் பொட்டலிலேரெண்டு
அம்புவிற்நிற்குது தேர்மேலே

திட்டமாய்வந்து அடிக்குதில்லைதேகம்.
செந்தணலானதே வாலைப்பெண்ணே. 59

முக்கோணவட்டக் கிணற்றுக்குள்ளேமூல
யண்டவாசிப் பழக்கத்திலே
அக்கோணவட்டச் சக்கரவர்த்தில்வாளை
யமர்ந்திருக்கிருள் வாலைப்பெண்ணே. 60

இரண்டுகாலாலொரு கோபுரமாம்நடு
நாளாயிருந்து அமிழ்ந்துபோகும்
கண்டபோதுகோ புரமிருக்கும்வாலை
காணவுமொட்டா னிலைக்கெட்டாள். 61

அஞ்சுபூதத்தை யுண்டுபண்ணிக்கூட்டி
ஆராதாரத்தை யுண்டுபண்ணி
கொஞ்சப்பெண்ணுசை யுண்டுபண்ணிவாலை
கூட்டுருள் காலனை மாட்டுகிருள் 62

காலனைகாலா லுதைத்தவளாம்வாலை
ஆலகாலவிஷ முண்டவளாம்
மாளாச்செகத்தைப் படைத்தவளாமிந்த
மானுடன்கோட்டை யிடித்தவளாம். 63

மாதாவாய்வந்து அமுதந்தந்தாள்மனை
யாட்டியாய்வந்து சுகங்கொடுத்தாள்
ஆதரவாகிய தங்கையானுள்நமக்
காசைகொழுந்தியு மாமியானுள். 64

சிரித்துமெல்லாப் புலமெறித்தாள் வாலை
செங்காட்டுச்செட்டியைத் தானுதைத்தாள்
ஒருத்தியாகவே சூரர்தனைவென்ருள்
ஒற்றையாய்க்கஞ்சனைக் கொன்றுவிட்டாள். 65

இப்படியல்லோ விவள்தொழிலாமிந்த
சுணுமலடி கொடுஞ்சூலி

மைப்படுங்கன்னியர் கேளுங்கடி
வயசுவாலை திரிசூலி. 66

கத்திபெரிதோ யுறைபெரிதோவிவள்
கண்ணுபெரிதோ விவள்பெரிதோ
சத்திபெரிதோ சிவம்பெரிதோநீதான்
சற்றேசொல்லடி வாலைப்பெண்ணே. 67

அன்னம்பெரிதல்லால் தண்ணீர்பெரிதில்லை
அப்படிவாலை பெரிதானால்
பொன்னுபெரிதல்லால் வெள்ளிபெரிதில்லை
பொய்யாதுசொல்லுறேன் கேளுங்கடி. 68

மாமிசமான லெலும்புமுண்டுசதை
வாங்கியோடு கழன்றுவிடும்
ஆமிசப்படி சத்தியென்றேவிளை
யாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. 69

பண்டுமுளைப்ப தரிசியேயானாலும்
விண்டுமிபோனால் விளையாதென்று
கண்டுகொண்டுமுன் னவ்வைசொன்னளது
வுண்டோவில்லையோ வாலைப்பெண்ணே. 70

மண்ணுமில்லாமலே விண்ணுமில்லைகொஞ்சம்
வாசகமில்லாமலே பூவுமில்லை
பெண்ணுமில்லாமலே யாணுமில்லையது
பேணிப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 71

நந்தவனத்திலே சோதியுண்டுநிலங்
காத்தபேருக்கு நெல்லுமுண்டு
விந்தையாய்வாலையைப் பூசிக்கமுன்னால்
விட்டகுறைவேணும் வாலைப்பெண்ணே. 72

வாலையைப்பூசிக்கச் சித்தரானார்வாலைக்
கொத்தாசையாய்ச்சிவ கர்த்தரானார்

வேலையைப்பார்த்தல்லோ கூலிவைத்தாரிந்த
விதந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. 73

வாலைக்குமேலான தெய்வமில்லைமானங்
காப்பதுசேலைக்கு மேலுமில்லை
பானுக்குமேலான பாக்கியமில்லைவாலைக்
கும்மிக்குமேலான பாடலில்லை. 74

நாட்டத்தைக்கண்டா லரியலாகுமந்த
நாவாறுவாசல் கடக்கலாகும்
பூட்டைக்கதவைத் திறக்கலாகுமிது
பொய்யல்லமெய்யடி வாலைப்பெண்ணே. 75

ஆணும்பெண்ணுங்கூடி யானதிறற்பிள்ளை
ஆச்சுதென்றேநீரும் பேசுகின்றீர்
பெண்ணுமாணுங்கூடி யானதல்லோபேத
மற்றொருவித்தாச்சு வாலைப்பெண்ணே. 76

இன்றைக்கிருப்பதும் பொய்யல்லவேவீடு
யென்வாழ்க்கையென்பதும் பொய்யல்லவே
அன்றைக்கெழுத்தின் படிமுடியும்வாலை
ஆத்தாளைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே. 77

வீணுசைகொண்டு திரியாதேயிது
மெய்யல்லபொய்வாழ்வு பொய்க்கூடு
காணுதவாலையைக் கண்டுகொண்டால்காட்சி
காணலாமாகாய மாளலாமே. 78

பெண்டாட்டியாவதும் பொய்யல்லவோபெற்ற
பிள்ளைகளாவதும் பொய்யல்லவோ
கொண்டாட்டமான தசப்பன்பொய்யேமுலை
கொடுத்ததாயும் நிசமாமோ. 79

தாயும்பெண்டாட்டியுந் தான்சரியேதன்யம்
தாமேயிருவருந் தாங்கொடுத்தார்

காயும்பழமுஞ் சரியாமோவுந்தன்
கருத்தைப்பார்த்துக்கொள் வாலைப்பெண்ணே. 80

பெண்டாட்டிமங்கை மட்டுவருவாள்பெற்ற
பிள்ளைமசானக் கரையுமட்டும்
தெண்டாட்டுத்தர்மம் நடுவிலேவந்து
சேர்ந்துபரகதி தான்கொடுக்கும். 81

பாக்கியமும்மகள் யோக்கியமும்ராச
யோக்கியமும்வந்த தானுக்கால்
சீக்கிரந்தருமஞ் செய்யவேண்டுங்கொஞ்சந்
திருப்பணிகள் முடிக்கவேண்டும். 82

திருப்பணிகள் முடித்தோருஞ்செத்துச்
சாகாதபேரி லொருவரென்றும்
அருட்பொலிந்திடும் வேதத்திலேயவ்வை
அறிந்துசொன்னளே வாலைப்பெண்ணே. 83

மெத்தைதனிலே படுத்திருந்துநாமும்
மெல்லியருடன் சிறக்கும்போது
யுத்தகாலன்வந்து தாம்பிடித்தால்நாமும்
செத்தசவமடி வாலைப்பெண்ணே. 84

ஏழைபனுதிக ளில்லையென்றுலவர்க்
கிருந்தாலன்னங் கொடுக்கவேண்டும்
நாளையென்றுசொல்ல லாகாதேயென்று
நான்மறைவேத முழங்குதடி. 85

பஞ்சைப்பனுதியை யடிக்காதேயந்த
பாவந்தொலைய முடியாதே
தஞ்சமென்றோரைக் கெடுக்காதேயார்க்கும்
வஞ்சனைசெய்ய நினையாதே. 86

கண்டதுங்கேட்டதுஞ் சொல்லாதேகண்ணில்
காணுதவுத்தரம் விள்ளாதே

பெண்டாட்டிக்குற்றது சொல்லாதேபெற்ற
பிள்ளைக்கிளப்பங்கள் கொடுக்காதே. 87

சிவனடியாரை வேதியரைச்சில
புலவர்ஞான பெரியோரை
மவுனமாகவும் வையாதேயவர்
மனதுநோகவும் செய்யாதே. 88

வழக்கழிவுகள் சொல்லாதேகற்பு
மங்கையர்மேல்மனம் வையாதே
பழக்கவாசியைப் பார்த்துக்கொண்டுவாலை
பாதத்தைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே. 89

கூடியபொய்களைச் சொல்லாதே பொல்லா
கொலைகளவுசெய்ய லாகாதே
ஆடியபாம்பை யடியாதேயிது
அறிவுதானடி வாலைப்பெண்ணே. 90

காரியநாயகினும் வீரியம்பேசவும்
காணாதென்றவ்வை சொன்னாளே
பாரினில்வம்புகள் செய்யாதேபுளியம்
பழம்போலுதிர்ந்து விடுந்தானே. 9

ராசாக்கள்பகை செய்யாதேநடுக்
காட்டுப்புலிமுன்னே நில்லாதே
தேசாந்திரங்களுஞ் செல்லாதேமாய்கைத்
தேவடியாள்தனம் பண்ணாதே. 9

தன்வீடிருக்க அசல்வீடுபோகாதே
தாயார்தகப்பனை வையாதே
உன்வீட்டுக்குள்ளே பூதமிருக்கையில்
ஓடித்திரியுறாய் வாலைப்பெண்ணே. 9

சாதிபேதஞ்சொல்லுகிறீர்தெய்வம்
தானென்றொருவுடல் பேதமுண்டோ

ஓதியபாலதி லொன்ருகியதில்
உற்பத்திநெய்தயிர் மோராச்சு. 94

பாலோடுமுண்டு பூனையுமுண்டு
மேலாகக்காணவுங் காண்பதில்லை
மேலந்தவாசையைத் தள்ளிவிட்டுமனதில்
வேண்டிப்பூசையைச் செய்திடுங்கள். 95

கோழிக்காருகா லென்றுசொன்னேன்கிழக்
கூனிக்குமூன்றுகா லென்றுசொன்னேன்
கூளிக்கிரண்டெழுத் தென்றுசொன்னேன்முழுப்
பானைக்கு வாயில்லை யென்றுசொன்னேன். 96

ஆட்டுக்கிரண்டுகா லென்றுசொன்னேனம்
மானைக்குப்பானைக்கு நிற்குமேல்சூல்
மாட்டுக்குகாலில்லை யென்றுசொன்னேன்கதை
வகையைச்சொல்லடி வாலைப்பெண்ணே. 97

கோயிலுமாடும் பறித்தவனுங்களறி
கூற்றுமேகற் றிருந்தவனும்
வாயில்லாக்குதிரை கண்டவனுமாட்டு
வகைதெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. 98

இத்தனைசாத்திரந் தான்படித்தோர்செத்தா
ரென்றுலகத் தோர்கள்சிறிப்பார்
செத்துப்போய்க்கூடக் கலக்கவேண்டுமவன்
தேவர்களுடனே சேரவேண்டும். 99

உற்றதுசொன்னு லற்றதுபொருந்தும்
உண்டோஉலகத்தி லவ்வைசொன்னுள்
அற்றதுபொருந்து முற்றதுசொன்னுள்
அவனேகுருவடி வாலைப்பெண்ணே. 100

பூரணநிற்கும் நிலையறியான்வெகு
பொய்சொல்வான்கோடி மந்திரஞ்சொல்வான்

காரணகுரு வவனுமல்லவிவன்
காரியகுரு பொருள்பரிப்பான் 101

எல்லாமறிந்தவ ரென்றுசொல்லி யிந்த
பூமியில்முழு ஞானியென்று
உல்லாசமாக வயர்பிழைக்கவிவர்
ஓடித்திரியுறா் வாலைப்பெண்ணே. 102

ஆதிவாலைபெரி தானுலுமவன்
அக்காள்பெரிதோ சிவன்பெரிதோ
நாதிவாலைபெரி தானுலுமவன்
நாயகனல்ல சிவம்பெரிது. 103

ஆயுசுகொடுப்பாள் நீரிழிவுமுதல்
கண்டதுமற்ற வியாதியெல்லாம்
பசாசுபறந்திடும் பில்லிவினைவடி
பத்தினிவாலைப்பெண் பேரைச்சொன்னுல். 104

நித்திரைதன்னிலும் வீற்றிருப்பாளெந்த
நேரத்திலும்வாலை முன்னிருப்பாள்
சத்துருவந்தாலும் தள்ளிவைப்பாள்வாலை
யுற்றகாலனையுந் தானுதைப்பாள். 105

பல்லாயிரங்கோடி யண்டமுதல்பதி
னான்குபுவன மூர்த்திமுதல்
எல்லாந்தானுய்ப் படைத்தவளாம்வாலை
யெள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் நின்றவளாம். 106

தேசம்புகழ்ந்திடும் வாலைக்கும்மித்தமிழ்
செய்யவெனக்குப தேசஞ்செய்தாள்
நேசவான்வீரப் பெருமாள்குருசாமி
நீள்பதம்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி. 107

ஆறுபடைப்புகள் வீடுகடைசூத்திர
வஞ்செழுத்துக்கும் வகையறிந்து

கூறுமுயர்வல வேந்திரன் துரைவள்ளல்
கொற்றவன்வாழக்கொண்டாடுங்கடி. 108

ஆடுங்கள் பெண்டுக ளெல்லோருமந்த
அன்பானகொங்கணர் சொன்ன தமிழ்
பாடுங்கள்சித்தர்க ளெல்லோரும்வாலைப்
பாதத்தைப்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி. 109

சித்தர்கள் வாழி சிவன்வாழிமுனி
தேவர்கள்வாழி ரிஷிவாழி
பத்தர்கள்வாழி பதம்வாழிகுரு
பாரதிவாலைப்பெண் வாழியவே. 110

வாலைக்கும்மி.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

உரோமரிஷி ஞானம்.

மூலவட்டமானகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலவட்டமானபிறப் பிறமங்காப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந்தங்கிமதி யமுர் தப்பாலைக்
கண்டுபசியாற்றிமனக் கவடுநீக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நாயன்ருனே. 1

கண்ணுடிசிலமூடித் தனுப்பினலே
கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனன்
விண்ணுடிப்பாராத குற்றம்குற்றம்
வேறுமண்ணுய்ப்போச்சுதவன்வித்தையெல்லாம்
ஒண்ணுனமவுனமென்ற யோகம்விட்டால்
ஒருபோதுஞ்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணுர்தன்னுசைதன்னை விட்டுவந்தால்
பேரின்பமுத்திவழி பேசுவேனே. 2

பேசுவேனிடகலையே சந்திரகாந்தம்
பின்கலைதானுதித்த ஞதியாச்சு
நேசமதாய்நடுவிருந்த சுடந்தாநீங்கி
நீங்காமலொன்ருன லதுதான்முத்தி
காதலாய்ப்பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோட்சங்
காணுதபோக்கென்ன காமதேகஞ்
சோதனையாயிடகலையி லேறவாங்கி
சுழிமுனையில்கும்பித்துச் சொக்குவீரே. 3

வாங்கியந்தப்பனிரண்டி னுள்ளேரேசி
வன்னிநின்றவிடமல்லோ சூரியன்வாழ்க்கை
யோங்கியிந்தரெண்டிடமு மறிந்தோன்யோகி
உற்றபரமடிதானே பதினறுகுந்
தாங்கிநின்றகாலடிதான் பன்னிரண்டு
சார்வானபதினறில் மெள்ளவாங்கி
யேங்கினதைபன்னிரண்டில் நிறுத்தியூது
எழுந்தபுரியட்ட மடங்கித்துப்பாரே 4

பாரையாகுதிரைமட்டம் பாய்ச்சல்போச்சு
பரப்பிலேவிடுவதே சந்தந்தன்னை
நேரய்யாரெண்டிதழி னடுவேவைத்து
நிறைந்தசதாசிவனுரைத் தியாணம்பண்ணு
கூரையா அங்குலந்தா னுலுஞ்சென்று
குறிக்குள்ளே தானடக்கிக் கொண்டுதையா
ஆரையாஉனக்கிடு சொல்லப்போரேன்
அருமையுள்ளவென்மகனென் றழைக்கலாமே.

அழைப்பதுவுநல்லபிள்ளை யானுல்நன்று
ஆகாதசீடர்களைச் சேர்ந்தால்தோஷம்
பிழைப்பதற்குவழிசொன்னல் பார்க்கமாட்டான்
பெண்டாட்டிமனம்குளிரப் பேசுமாடு
உழைப்பதற்குச்செனனமெடுத் தானேயல்லால்
உதவிதனக்கெவ்வளவு முண்டோவில்லை
யிளப்பமிவன் பேச்சையடிக் கடிதானுகு
மேதுக்குச்சொல்லுகிறே மினிமேல்தானே. 6

மேலென்னவிருக்கையிலும் நடக்கும்போதும்
வேறுரையால்சாரங்கள் விடாமலேற்று
நாலென்னவேட்டென்ன வெல்லாமொன்று
நவமான அஷ்டாங்க மப்பியாசித்துக்

காலென்னபிராணுய மூன்னேசெய்யில்
கணக்காகப்பூரகமாங் கும்பகமேநாலு
கோலென்னரேசகந்தா னென்றுமூன்று
குறையாமற்சரபீசங் கூட்டித்தீரே. 7

கூட்டியேபழகினபின் சரபீசத்தில்
குறையாமல்சாதித்தால் பிரமாந்திரங்
காட்டிவிக்குமல்லாமல் விழிக்குறியினுலே
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரு
மூட்டிவிக்குமாதார மாறுந்தானே
மூலவட்டகணபதிநான் முகத்தோன்மாயன்
தாட்டிகமணிப்பூரங் கையன்வட்டந்
தணலானருத்திரனுந் தணலுமாமே 8

தணலாகும்விசுத்தியறு கோணவட்டஞ்
சதாசிவனுர்வட்டமல்லோ குருபீடந்தான்
மனேயானபதியினிலே குறித்துப்பார்க்க
மத்தியமுதல்கரிகொண்டு தூங்குந்தூங்குங்
கனலேறிகொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு
காற்றைவெளிவிட்டாக்கால்; கருமதிதான்
புனலூறும்வழிபாதை யிந்தமார்க்கம்
பொல்லாததுரோகிக்குப் பொய்யாமன்றே 9

செலுத்துவது உண்ணுக்கி லண்ணுக்கையா
சென்றேறிப்பிடரிவழித் தியாணந்தோனும்
வலுத்ததடா நாலுமுனக் கமுதமாச்சு
மவுனமென்ற நிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
சொலித்திருக்கும் பன்னிரண்டி லிருத்தியூது
சோடசமாம்சந்திரகலே தேய்ந்துபோச்சு
பலித்ததடாயோகசித்தி ஞானசித்தி
பருவமாய் நாடிவைத்துப் பழக்கம்பண்ணே.

மூடாமல்சிறிதுயன முகபாடம்பண்ணி
முழுதுமவன் வந்ததுபோல் பிரசங்கித்து
வீடேது உடலேது யோகமேது
வீண்பேச்சாசொல்லிபல்லோமாண்டுபோனார்
காடேறிமலையேறிநதிகளாடிக்
காய்கிழங்குசருகுதின்று காமதீயால்
சூடேறிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி
சொரூபமுத்திபெற்றவர்கள் சுருக்கமாச்சே.

சுருபமுத்திக்கையாள மேதென்றாக்கால்
சுடர்போலேகாணுமடா தூலதேகம்
அருபமுத்தியிடமல்லோ பிரமஞான
மபராட்சமென்றுசொல்லுஞ் சிரவணந்தான்
பருபதத்தை அசைப்பனெனச் சிற்றெறும்பின்
பழங்கதைபோலாச்சுதிந்த யோகம்விட்டால்
வெறுங்கடத்திலீப்புகுந்த வாறுபோலே
வேதாந்தமறியாத மிலேச்சர்தானே. 12

ஓமென்றகெட்டபுத்தி மாணுக்காளே
உலகத்தில்மானிடற்குஆண்டுநூறு
ஆமென்றுஇருபத்தோ ராயிரத்து
அறுநூறுசுவாசமல்லோ ஒருநாளைக்குப்
போவென்றுபோனதினால் நாள்குறைந்து
போச்சுதுபோகாவிட்டால் போரதில்லை
தாமென்றுநினைக்கையிலே தெய்வமொன்று
தானினைந்ததன்மையல்லோ விதிகள்தானே. ()

உரோமரிஷி ஞானம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருமூல நாயனார் ஞானம்.

காப்பு-விருத்தம்.

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமெனு மெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருளுந்தானாகி முதலுமாகிப்
படியாகிமுப்பாழற்றுப் படிக்குமப்பாற்
படிகடந்தபரஞ்சோதிப் பதியுமாகி
அடியாகுமூலமதே அகாரமாகி
அவனவளாய்நின்றநிலை யணுவதாமே. 1

அணுவாகியவனவளா யல்லாமாகி
அடிநடுவுமுடிவாகி யகண்டமாகி
பொதுவாகிப்பல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்
புகலிடமாயெப்பொருட்கு மூலமாகி
பதுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி
பலராகிமணமாகி மதிக்கவொண்ணு
அவராகுஅகாரமதே மூவமாகி
அண்டமெல்லாந்தாங்கிநின்ற மம்பரமூலம்மே

மூலமென்னுமாதார வட்டந்தானே
முகசுடருமுக்கோண மூன்றுனடி
சீலமென்னுஞ்சிவலிங்கபாதத்தீர்த்தக்
திருவடியுந்திருமேனிநடனமாகும்
கோலமுடனண்டமெல்லாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டகம்பமதாய் மேலேனோக்கி
ஆலமுண்டரண்டமெல்லாந் தானாய்நின்ற
அகாரமுதல்வவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே.

அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகும்
அறிவுடையஉகாரமே சிற்பரமதாகும்
பிறந்ததுவுமுலகமெல்லாஞ் சமையந்தானாகும்
பேதமெனுங்கருவிவகை யெல்லாமாகும்
அறிந்ததுவும் அகாரமெனும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே.

நோக்கமுடன்மூலமெனும் பாதந்தன்னை
நாட்பொருளாஞ்சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந்
தீர்க்கமுடனாதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனம்நாசினெற்றி நடுவேபார்த்துப்
போக்கரிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லர்
புரிசடையோன்றன்னுடைய புதல்வராவர்
ஆக்கமுடனருட்சுடர்போற் குருவைத்தானே
அனுதினமும்நோக்கிநிற்பா ராசானமே. 5

ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகு
மவனவளுமொன்றாகும் அதுதானாகும்
பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்
நேசாருங்கலைகளெல்லாந் தானேயாகும்
நிலையானஓங்கார பீடமாகும்
யீசானையாசானைக் காணும்பேர்க்கு
யின்பமுடன்கயிலாச மெய்தலாமே. 6

எய்தரியபரமசிவத்தின் மூலந்தன்னி
லிருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகி
மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியென மேவிநிற்கும்
இவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருநேரமற்றிடத்தே யிரஞ்சிகாணே. 7

காண்பதுதான்பேரொளியின் காட்சியாகும்
காணரியபொருளாகுங் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணாய் அலியாகிஅடியுமாகி
அப்பாலைக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
வீண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காணு
வெறும்பாழதாகியே மேவிநின்றார்
சேண்பயிலும்செகசோதி மூலந்தன்னை
தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துனேக்கே. 8

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
சிற்பரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி
அளிவரியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொருவரியமுதலாகி மூலமாகி
மூச்சுடருந்தானுகி முடிந்தசோதி
சுழியினிலேமுனையாகிக் கோபமாகிச் [ர்
சொல்லரியவெழுத்தென்றே தொகுத்துப்பாரி

தொகுப்பதுதான்மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
வகுத்துடனேயிதையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகானஉடலுயிரை வகையாற்கண்டு
பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
பரகதிக்கிவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகர்ப்பமில்லாமூலமதில் நின்றசோதி
மேலானபாதமென்றே மேவிநில்லே. 10

மேவியதோசற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல்காயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
அத்தனர்வடிவமென்றே அறிந்துக்கொண்டு

பாவினையுளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
 பகலிரவும்மற்றிடத்தே கருத்தைவைத்துச்
சீவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
 திருமூலர்பாதமென்றே திடமாய்க்காணே. 11

திருமூலநாயனார் ஞானம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கருவூரார் பூஜாவிதி.

காப்பு.

தெளிவுதனில்தெளிவுதரு மருளுங்காணும்
 க்ஷணத்திலே சிவமயஞ்சேரத்தாணும்
மழியதனில்நல்லவழி ஞானங்கூடும்
 மகத்தானவேதாந்தஞ் சித்திகாட்டும்
ஒளிவுதனிலொளிவுதரு முறுதிசொல்வா
 ருற்பனத்திலுற்பனமா யுறுதிதோணும்
வெளியதனில்வெளியாகி நாதத்துள்ளே
 விளங்கிநின்றவாலைப்பெண் ணதிகாப்பாமே.

நூல்

ஆதியந்தம்வாலையவ ளிருந்தவீடு
 ஆச்சரியம்மெத்தமெத்த வதுதான்பாரு
சோதியந்தநடுவீடு பீடமாகிச் [த்தாள்
 சொகுசுபெற வீற்றிருந்தாள் துரைப்பெண்ணா.

வீதியந்த ஆறுதெரு வமர்ந்தவீதி
விளையாடிநின்றதிரு மாளிகண்டாய்
பாதிமதிசூடியே யிருந்தசாமி
பத்துவயதாகுமிந்த வாமிதானே 1

வாமியிவள்மர்மம்வைத்துப் பூசைபண்ண
மதியுனக்குவேணுமடா வதிகமாக
காமியிவள்வெகுசாமி சிவகாமிரூபி
காணரிதுசிறுபிள்ளை கன்னிகன்னி
ஆமிவளையறிந்தவர்கள் சித்தர்சித்தர்
அறிந்தாலுமனதடக்க மறியவேணும்
நாமிவளைப்பூசைபண்ண நினைத்தவாறு [னே.
நாட்டிலேசொல்ல வென்றால் நகைப்பார்கா

காணப்பாவிவளுடைய கற்புமெத்த
கண்டவர்க்குப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்
ஊணப்பாவமிர்தமவளூட்டிவைப்பா
ளுள்வீட்டுக்குள்ளிருந்து மேலேயேற
பூணப்பாமனமுறைந்து வாவாவென்பாள்
புத்திரனேயென்மகனே யென்றுசொல்லி
வேணப்பாவேணதெல்லாந் தருவேனென்பாள்
வேதாந்தசூட்சமெல்லாம் விளங்குந்தானே. 3

தானென்றவாலையிவள் ரூபங்காணச்
சமர்த்துண்டோவாண்பிள்ளை தானுமுண்டோ
பானென்றவாமத்துக் குள்ளேயப்பா
பராபரையாள் பலகோடிவிதமுமாடி
தேனென்றமொழிச்சியிவள் சித்தர்க்கெல்லாஞ்
சிறுபிள்ளைபத்துவய துள்ளதேவி
ஊனென்றவுடலுக்குள் நடுவுமாகி
யுத்தமியாள்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே. 5

உண்மையிவள் நாணமில்லா திருந்தவீடு
ஊருக்குள்நடுவீடு உற்றுப்பாரு
செம்மையாய்கண்டவர்க ளுண்டோவப்பா
ஜெகஜலவித்தையிவ ளாடும்வித்தை
உண்மையடாபஞ்சவர்ன மாகிநின்ற
உலகதனிலலைந்தவர்கள் கோடாகோடி
நின்மயமாய்க்கண்டவர்கள் சொல்லாரப்பா
னேசமுடனெனக்குரைத்த நிசங்கண்டேனே.

கண்டதொருபூரணத்தில் மகிமைகேளு
கால்மேலுந்தலைகீழும் நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவர்களுங் கண்டுபோற்ற
ஆதவனுமம்புவியு மதிலேநின்ற
தொண்டுபண்ணுமைவர்களில் நாலுபேர்கள்
சுகம்பெறலாமென்றுசொன்ன வாசல்நாலு
கொண்டவர்கள்கண்டுவந்த தொண்ணூற்றாறு
கொள்கையெனக்காத்திருந்த குறியைப்பாரே.

பார்த்தவர்கள்செய்தொழிலே மனதுவேறாய்ப்
பலநூலைப்படித்துப்படு குழியில்வீழ்வார்
ஏற்றபடிமனம்போனாற் புத்திபோச்சு
ஏழைமதிபோகாதே யென்தாய்பாதம்
போற்றுதற்குஐவரையு மனதிலொன்றாய்ப்
புத்திசித்தமோர்நிலையில் நிறுத்திவாசம்
பூத்தமலரெடுத்துதிருப் பாதம்போற்ற
பொறியைந்துகருவிகர ணாதிபோமே 7

போச்சுதடாமனமாய்கை வீறுபோச்சு
பொறியைந்துகருவிகர ணாதிபோச்சு
ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறக்கலாச்சு
எனக்கொருவரிணையில்லை யென்றபேச்சு

வாச்சுதடாமனமடங்க வங்கென்றோர்சொல்
வாய்பேசாமவுனத்தை யதிலேசேர்க்கக்
காச்சுதடாபூத்தமலர் கருத்தையூனு
கனியாகுமக்கனியைக் கண்டுகொள்ளே. 8

கொள்ளுதற்குஇன்னமொரு குறிப்பைக்கேளு
கொடியிடிமின் முழங்குங் கண்ணைமூடு
விள்ளுதற்குமனமடக்காப் பூதங்காணும்
விள்ளாலேயுள்ளபடி சிங்கென்றோர்சொல்
விள்ளவுமேயுபாயமதா நடுவேநில்லு
வேகமல்லாமொடுங்குமடா சுத்தம்போச்சு
கள்ளரைப்போல்மயங்காதே மவுனத்தூனு
கண்ணையுநீதிறக்காதேகருதிப்பாரே. 9

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
பாங்கானகாலேது வெளியுமாகும்
நாரேதுபூவேது வாசமேது
நல்லபுட்பந்தானேது பூசையேது
ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
ஓகோகோவதிசயந்தா னென்னசொல்வேன்
ஆரேதுகுளமேது கோயிலேது
ஆதிவஸ்தையறிவினு லறியலாமே 10

ஆமெனவும்ஊமெனவு மிரண்டுகூட்டி
யப்பனேஓமென்ற மூன்றுமொன்றால்
நாமெனவுந்தாமெனவு மொன்றேயாகும்
நல்லவர்க ளறிவார்கள் காமிகாணூர்
வாமம்வைத்துப்பூசைபண்ண விந்தமார்க்கம்
வந்தவர்க்குச்சத்திசிறு பிள்ளைவாலை
சோமநதியமிர்தமுண்ண வாவாவென்பாள்
சுகமுனக்குப்பரமசுக மருள்செய்வாளே 11

செய்குவாய்பூசையது செய்யும்போது
செய்குறிகள்தவறுமல் நடக்கவேணும்

உய்குவாய்பெண்ணரவம் கடியாவண்ணம்
ஊமையென்றநடுத்தீயை யதிகங்கொண்டால்
பைகுவாயரவுவிஷம் புசிங்கிப்போகும்
பங்கமுனக்கில்லையடா அங்கமீதில்
ஐகுவாயுள்ளடங்கிப் பேச்சைவிட்டு
அழைத்திடவேயஞ்சுமது கொஞ்சுங்காணே.

காணாதகாட்சியெல்லாங் கண்ணிற்காணும்
கலங்காதேமெய்மயக்க மெத்தவாகும்
பூணாதபணிபூண்டு சிறுபெண்ணாகப்
போதமெனும்பொருள்பறிக்கவருவாள்கண்டா
வாணளைமடக்கியிவள் ரூபங்கொண்டு [ய்
மயங்காதேமவுனத்தில் நில்லுநில்லு
கோணாதமுக்கோணக் குறியைப்பாரு
கூசாதேகண்கூசுங் கூசுகாணே. 13

கூச்சமற்றுப்பார்க்கையிலே யிருள்போல்மூடுங்
கொள்ளிக்கொண்டு கொளுத்தியதைவெளிச்ச
வாய்சமர்த்து பேசாதே மவுனத்தூணு (ம்போடு
வாவாவென்றேநீயும் வருந்திக்கூவ
சூட்சமதுவிருந்தவிடஞ் சொல்லலாமோ
சொல்லுதற்குவாய்விட்டுச் சொல்லலாமோ
பாராய்சமர்த்துப்பாராதே தாயைப்போற்று
சற்குருபோலுற்பனத்தைத் தாய்சொல்வாளே

சொல்வதற்குஇவளையல்லால் சுகம்வேறுண்டோ
சூட்சமெல்லா மிவளைவிடச் சூட்சமுண்டோ
நல்லவர்க்குநடுவில்வினை யாடும்வல்லி
நாதவிந்துஓங்கார நிலையுங்காட்டி
வல்லவர்க்கும்வல்லவளும் நானேயென்பாள்
வரமவர்க்குவேணுமதெல்லாம் வழங்கும்ரூபி

புல்லருக்கு ஆயுதமும் புல்லேயாகும்
புத்திகெட்டலோபிகட்குப் புகலொண்ணுதே.

புகலுவார்வேதமெல்லாம் வந்ததென்று
பொய்பேசிசாஸ்திரங்கள் மிகவுங்கற்று
அகலுவார்பெண்ணுசை விட்டோமென்று
அறிவுகெட்டு ஊர்தோறுஞ் சுற்றிச்சுற்றி
சகலமுமேவந்தவர்போல் வேடம்பூண்டு
சடைமுடியுங்காஷாயந் தன்னைச்சாற்றி
இகலுமனமடங்காமல் நினைவுவேருய்
எண்ணமெல்லாம்பெண்ணுசை பூசைதானே.

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி
புத்திகெட்டுக்கைம்முறையின் போக்கைவிட்டு
* பாசையதுமிகப்பேசிப் பாட்டும்பாடிப்
படிப்பார்கள்மந்திரத்தின் பயனைக்காணுர்
ஆசைபெண்ணுசை மயக்கத்தாலே
யங்கிருந்தவாமத்தைப் பங்குபோட்டுப்
பேசையிலேமனம்வேருய் நினைப்பான்பாவி
புரட்டுருட்டாய்நினைவு தப்பிப்பேசுவானே.

பேச்சென்ருல்வாய்ச்சமர்த்தாய்ப் பேசிபேசி
பின்னுமுன்னும் பாராமல் மதமேமீறி
நீச்சென்றும்நிலேப்பென்று மேதுங்காணுர்
நிர்மூடரனேகவித ஜாலங்கற்று
ஆச்சென்ருலதனலே வருவதேது
ஆத்தாளேப்பூசித்தோ னவனேசித்தன்
மூச்சென்னசெய்யுமடா நரகிற்றள்ளும்
மோசமது போகாதே முக்கால்பாரே. 18

முக்காலும்பொருந்துமென்று சொன்னபோதே
மோசமில்லேசூட்சமது மொழிந்துகூடும்

---

* பாசை-பாஷையெனக்கொள்க

தக்காமற்போனபே ரனேகருண்டு
சமர்த்தறிந்தாலவன்யாமி யவனேசித்தன்
எக்காலும்நடந்திருநீ காலுமுன்னி
யிருந்தடங்கியுள்ளிருந்து வெளியிற்போன
அக்காலேகாணும லலேந்தேயோடி
அழிந்துகெட்டுப்போனவர்க ளறிந்துகொள்ளே.

அறிந்தகுறியடையாளங் காணவேணு
மக்குறியிற்சொக்கிமனந் தேறவேணும்
மறிந்தவன்போலடங்கிமன மிறக்கவேணும்
மலகையதுவழிபாதை யறியவேணும்
மறைந்தவரைநிறைந்தவரை நீர்தான்காண
மயக்கத்தைக்கண்டுனேயு மதிக்கவேணும்
நிறைந்தமதிகுறைந்தவகை யறியவேணும்
நிச்சயத்தையறிவர்க்கு முத்திதானே. 20

முத்திதருமென்றுமனம் புத்தியற்று
மோசமதுபோகாதே பாசங்கையில்
சித்தமதில்சந்திரனே நிந்திக்கொண்டு
செந்தீயிலுன்தீயை நடுவில்வாங்கி
சத்தியுடன் ஆதியந்த மனதில்வைத்துச்
சொல்லாதமந்திரத்தின் தீயைமூட்டி
நித்தியமலரர்ச்சனேசெய் பாதம்போற்றி
நீயுமதிமதியுமதி லதிகமாமே. 21

மதிபெருகுங்கெதிபெருகும் வாதம்வாதம்
வருந்தாதேயந்தமுறை யாகாதப்பா
நீதிபெருகுமிவள்குறியே வாதமாகும்
நிர்மூடரறியாமல் வகாரம்பேசி
நதிகள்தனேயறியாமல் சலத்தில்மூழ்கி
நானேநானென்றுவாய் மதங்கள்பேசி

உரியபொருளுள்ளதெல்லாஞ் சுட்டுசுட்டு
உட்பொருளைப்பாராம லழிந்திட்டாரே. 22

இட்டகுறிநாதவிந்து ரூபங்காண
யியலறியாச்சண்டாளர் சுட்டுமாய்வார்
விட்டகுறைவந்ததென்றால் தானேயெய்தும்
விதியில்லார்க்கெத்தனை தான் வருந்தினாலும்
பட்டுமனவாயதல்லால் வேறொன்றில்லை
பதியில்லார்க்குரைத்து மனம்பாழ்போக்காதே
திட்டமாய்ப்பாணம்வைத்துத் தேவிபூசை
சீர்பெற்றார்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே. 23

எட்டிரண்டுமொன்றுமது வாலையென்பா
ரிதுதானேபரிதிமதி சுழினையென்பார்
ஒட்டிமுறிந்தெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்
உதித்தெழுந்த மூன்றெழுத்தையறியாரையே
கொட்டுமொருதேளுருவாய் நிற்கும்பாரு
கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும்
சுட்டசுடுகாடுமது வெளியுமாகும்
வேதாந்தசூட்சமது விளங்குந்தானே. 24

சூட்சமிவள்வாசமதுநிலைத்தவீடு
சொல்லுதற்குளங்குமாய் நிறைந்தவீடு
தேசமதில்போய்விளங்கு மிந்தவீடு
சித்தாந்தசித்தரவர் தேடுவீடு
ஓசைமணிப்பூரமதிலுதிக்கும்வீடு
ஓகோவதிசயங்க ளுள்ளவீடு
ஆசுகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
அவனவளுங்கூடிவிளையாடும்வீடே 25

வீடுமதுதலைவாச லதுமேல்வாசல்
வெளியானசுழிக்கதவு அடைக்கும்வாசல்

தேடுகிறமூவருமே வணங்கும்வாசல்
திறமானபன்னிருவர் கார்க்கும்வாசல்
ஆடுகிறபுலியாகி நின்றவாசல்
அரகரசிவசிவா வாசிவாசல்
கூடுகிற முக்கோணப் பரங்களாகிக்
குறுமதி பெருகுமதி கூறெண்ணாதே. 26

ஒண்ணாகி இரண்டாகி விளைவுமாகி
உத்தமியா ளுட்கருத்தை யறியப்போமோ
திண்ணாத விடக்கெடுத்துத் தின்னச்சொன்னாள்
செத்தசவந்தோலிருந்து செபிக்கச்சொன்னாள்
பண்ணாதபணக்கோடிப் பண்ணிவைத்தாள்
பார்த்திருந்து கழுத்தறுக்கப் பார்த்தாள்பாவி
எண்ணாது மெண்ணிமனம் ஏங்கினாலும்
எனக்கபய மேதெனவே யெழுந்திட்டானே

எழுந்திட்ட திவள்பார்த்துத் தொடர்ந்துகூடி
என்னையுமேயிழுத்துமடி பிடித்துக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டு வளர்ந்தெரியு மனலைமூட்டிக்
குடிகேடி சத்துருவம்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனே முந்தியினி யந்தவீரி
லரகரா துணையெனக்கு யாருமில்லை
எழுந்திட்டா ரெல்லோரு மோடிப்போனார்4
என்செய்வேன் தனித்திருந்துஏங்கினேனே

ஏங்கினேன் வீடழிந்தேன் வீடுமற்றேன்
என்னைத்தான் கண்டவர்கள் சீசீயென்ன
தூங்கினேன் காலறிந்து மடக்கமாட்டேன்
துணையெனக்கு யாருமில்லை சூழ்ச்சியாக
வாங்கினேன்காலறிந்து மடக்கவேண்டும் (ள்
வகையானவெனக்கொருத்தி யுறுதிச்சொன

தேங்கினேன் முன்னுமவள் பின்னுமாகத்
திடமெனக்குச் சொன்னதிந்ததெளிவுதானே
தெளிவதற்குச் சூட்சமிது தெளிவாய்ப்பாரு
சிவனிருந்துவிளையாடுந் தெருவைப்பாரு
மொழிவதற்கிந் நூலைவிட வேறென்றில்லை
முன்னாதியந்தமொடு நடுவுஞ்சொன்னேம்
சுழியதற்குள் சுழியிருந்த சூட்சம்சொன்னேம்
சொல்லாதே மவுனமுதற் கருவுஞ்சொன்னேம்
ஒளிபிறக்குமுறுதியிந்த வுறுதிசொன்னேம்
உற்பனமாய் பார்த்தவர்கள் சித்தர்தானே.

கருவூரார் பூஜாவிதி

முற்றிற்று.

சிவமயம்

சங்கரனார் திருவுளமகிழ்ந்து

உமாமயேஸ்வரிக்கு அருளிச்செய்த

ஞானசர நூல் சாஸ்திரம்.

மூலமும்-உரையும்.

காப்பு

நேரிசை வெண்பா.

வாழ்த்துவாமுள்ளம் வருவிப்பா நெஞ்சமுன்பிற்
சூழ்த்துவாமென்மேற் றுதிசெய்வாந்-தாழ்த்த
பாநூலைமுற்றுமறப்!பாலித்தருள் கூட்டுஞ்
சரநூலையோதமுன்னோன் றாள்.

நாமகள் துதி.

உமைமாதுக்கீச னுரைத்தசரநூலில்
அமையாப்பொருளு மமையு-மெமையாளும்
புவிமடைந்தைபூமடைந்தை போதமெய்ஞ்ஞானக்
கவிமடந்தையிக்கலைக்கோர் காப்பு.

அவையடக்கம்.

செய்யமனந்துனிந்து சீர்முன்னோர் சொற்சரநூ
லைய்யமறவோத வருள்புரியைங்-கையரென்றன்
முன்னிற்பாறென்று மொழிந்தேன்போற்கற்றுணர்ந்
மன்னிப்பாரென்று மனு. [தோர்

இந்நூற்பயன்.

ஆசரியவிருத்தம்

சந்திரபா னிலக்கணமுங் கோளுநாளிர்
தயங்கிய பக்கங்கரண மியோகம்வாரம்

வந்துசொல்லுஞ் சோதிடத்தை யறியாதார்காண்
மனநினைவா யறியும்வகை யுளதோவென்ன
விந்தவுடலுயிர்நிலைபை யறியாதாருக்
கியாமறிய வியம்புவகை யாதோவென்னிற்
பைந்தொடியே யான்சொலுஞ் * சரநூறன்னைப்
பரிந்துநீ பாரென்று பரமன்சொல்வான்.

இ-ள் சந்திரன்-சூரியன்-கோள்-நாள்-பக்ஷம்-கரணம்-யோதம்-வாரம் இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்டசோதிடவிலக்கணத்தை யறியாதவர்கள், தத்தம் மனநினைவினலே யறிந்துக்கொள்ளுமார்க்கம் உள்ளதோ உண்டாயின் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று உமையவள்கேட்க. சங்கரனர்சொல்லுகிறுர், அழகிய வளையல்கள் பூண்டகைகளையுடைய பெண்ணேயான் சொல்லுஞ் சரநூலாகியவிந்தச்சாஸ்திரத்தைப் பரிவுடன்பார்ப்பாயாக, பார்க்கில் நன்றுணர்வையென்றுசொல்லுகிறுர். 1

சொல்லரு நெடுங்கயிற்றின் வருணமான
சூரத்தினர் துவக்கெனுமா சீமந்தன்னி
னல்லாரு மூக்கணுங் கயிறுகோத்து
நலந்தீங்காய் வருகின்ற நஞ்சுட்கொண்டு
பொல்லாத காலப்பாம் புண்டுமிழ்ந்து
பூதலத்திற் பிறந்திறந்து போவரேனு
மெல்லாரு மியாஞ்சொல்லுஞ் சரநூறன்னை
யிகழாதார் சுரர்மூங்க ரிகழ்வோர்தாமே.

இ-ள் சொல்லப்பட்ட நாற்புரிகூடிய நீண்டகயிற்றைப்போல் பரம்பரையாய் விர்த்தியாகி வராநின்

---

* சரம்-என்பது,காற்று-மனம்-சீவன்-சுவாசம்-மூச்சு-பிராணன்-ஆவி-உயிர்-உயிர்ப்பு-இவை முதலாச்சொல்லப்பட்டவைதான் என்றறிக.

பிர்ம-க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திராதி - வருணாசிரமம் பெற்ற இந்தமானிட தேகத்தில் இச்சரம் நாசிகையின் வழியாய் நின்று எருதுக்கு :ஒருமூக்கணாங்கயிரிருந்து ஆட்டுவிப்பதுபோல் நன்மைதீமையென்னு நஞ்சினை யூட்டுவிக்கும் அப்படிப்பட்ட நஞ்சினையூட்டக்கொண்டு கொடியகாலமென்னும் பாம்பானது உணவுமுமிழவுந் தாமுட்பட்டு இருவினைக்கிசைந்தவராய்ப்பிறந்து மிறந்துபோவார்கள், ஆயினும்நான் சொல்லிவருஞ் சரநூலை யிகழாமல் குருமுகாந்திரத்தில் அறிந்து அனுபவித்து, அந்நெறியி னிற்பவர்கள் யாவரேனு மொருங்கே தேவராவார்கள் அப்படி யறியமாட்டாதவர்கள் ஊமைகளுக்குச் சரியாவார்கள்.

சரம்பார்க்க ஆசனவிதிகூறுகின்றார்.

மூங்கிற்பாய் மிடிகல்லு நோய்மண்டுக்க
முறுபலகை நன்மையிலைமுடைந்தபுல்லு
நீக்கிவிடுங் கீர்த்திதழை மனநடுக்க
நிகரில்கலைத் தோல்ஞான நிறைபுலித்தோ
லோங்கியசெல்வம்வீடு முன்குகைப்பு
லொலிர்தூசு நன்மையுயர் படந்தானென்று
தூங்கிய தூக்கம்போக்கு நன்மையாகத்
துலங்கியவாதனத்திருந்துதோகைசொல்வாம்.

இ-ள் மூங்கிற்றடுக்குஆதனம்-வறுமை, கல்வியாதி மண் ஆதனமில்லாமல்வெறுமணலில் (உளுக்கார்ந்த கொண்டால்) துக்கம், உடைந்த அல்லதுஅறுபட்ட பலகை மணை நன்மையில்லை, கோரைப்பாயல்கள்முதலிய புற்பாயல்கள் கீர்த்திநாசம், பச்சிலைதழைமன நடுக்கம், மான்றோல் ஞானம், புலித்தோல்செல்வம், தர்பாசனம், மோக்ஷம், வெள்ளை வஸ்திரம் தீமையில்லை,சித்திராசனம்அல்லது இரத்தகம்பளம்நன்மை

இவைகளில் நன்மையாக விளங்கும்படியான ஆதன த்திலிருந்து(சரம்பார்க்கவேண்டும்)மற்றுஞ்சொல்லு கிறேன் கேள் மயில்போலும் அழகிய பெண்ணே என்றவாறு. 3

சரம்பார்க்கு மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

சொல்லியவா தனங்கள்பல வவற்றுணன்றிற்
றுய்பரங்க யாதனமா யிருந்துதோன்று
மல்லலறுத் தேகமன மாக்கியொட்டி
யானபந்த பிரா்ணுய மங்கள்பண்ணி
மெல்லையிலுந் தியின்கீழா மெழுத்தைப்பற்றி
யெழுபத்தீ ராயிரநா டியிலீறைந்து
நல்லனவா யதின்மூன்று நாடியோடு
நலந்தரும்பே ரவ்வெழுத்தை நவிலப்பாரே.

இ-ள். முன் கூறப்பட்ட வாதனங்கள் பலவுண்டு அவைகளில் தீங்கில்லாத ஒரு ஆதனத்திற் பதுமா தன மென்னப்பட்ட அங்கமாயிருந்து (பார்க்கும் போது) மனதுக்கு மிகவும் நினைவினுல்அல்லல்வரும் அப்படிவரும் அல்லல்களை நீக்கி வேறு நினைவில்லா மல் ஒரே மனமாக்கி ஒட்டியாண பந்தமென்று சொ ல்லும் பிராணுயாமஞ் செய்து அதன்மேற்பார்க்கில் எல்லையில்லாத திருவருளுக்கிடமாகிய உந்தியின்கீழி ருக்கு மெழுத்தைத் தொடங்கி எழுபத்திராயிரம் நா டிகள் இந்தத் தேகத்திலுண்டானவை தெரியும்,அந் நாடிகளுள் பத்துநாடிகள் நல்லனலாம் அப்பத்து நாடிகளுள் மூன்றுநாடி நல்லன அம்மூன்றின் வழி யாய்த்தான் சரம் எளிதிற்காணவோடும் இவையறி யப் பெரிதாகிய நன்கினையளிக்குமவ்வெழுத்தைப் பார் மான்போலுங்கண்களையுடையபெண்ணேஎ-று

அன்றியு மிதன்விவரத்துக்கு மற்றும் வருவன வற்றுள் 35-வது, கவியைப்பார்க்க. 4

நவ்விழியா யிதய கமலந்தன்னி
னன்றுக வசவையுயிர் நடக்கும்போதுஞ்
செவ்வையுடன் மீளும்போ திருபத்தோரா
யிரத்தறுநூற் றச்செபிக்கி லொருநாளாகு
மவ்வியமூலா தாரஞ் சுவாதிட்டான
மணிபூரக மநாகதம் விசுக்தியாக்ஞை
பவ்வமற யாஞ்சொல்லுஞ் சரநூறன்னை
பார்ப்பவரே பராபரத்தின் பயன்பார்ப்பாரே.

இ-ள். மான்போலும்விழிகளையுடையபெண்ணே இருதய கமலத்தின் வழியூடுருவிக்கொண்டு யாதொரு தீங்குமில்லாமல் அசுவை யுயிரென்னப்பட்ட இச்சரம் நாசிகையின் வழியாய் போகும்போது (4-அங்குலங்கள் போக) மற்றவை செவ்வையாய்த் திரும்பி வரும்போதும் (கணித்துப் பார்க்கில்) இருபத்தோராயிரத் தறுநூறுதரம் நடக்கும், அது 60-நாழிகை சேர்ந்த ஒருநாளாகும் அப்பரிசெல்லாம் மூலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி ஆக்ஞை என்று சொல்லப்பட்ட பரநிலையின் பரிசுதான் (அங்கிருந்து உண்டாயினவெனுங் கருத்து) இதனைக்காணும் வழியாதெனில், யான் சொல்லுஞ் சரநூலை மயக்கமறப் பார்ப்பதுதான் அப்படிப்பார்ப்பவர் பரமாகவும் அபரமாகவும் விளங்குகின்றஒரு வஸ்துவினு லுண்டாகும் பிரயோசனத்தை யறிந்து கொள்வார் எ-று. 5

சந்திரர்-சூரியர்-சுழிமுனை இலக்கணமும் மற்றும் யாத்திரைபலனுங் கூறுகின்றார்.

பார்க்கிலிடை யிடமதுவே திங்களாகும்
பகலவனும் பின்கலையே வலமதாகும்
மேற்கவுரை சுழிமுனை தான்டுவாமங்கி
யிடையான சந்திரனே யமுதமாகுந்
தீர்க்கமுடன் பொருள்விளைக்குங் கரியவண்ணந்
திரராசி யாமவனே செப்புங்காலை
வேற்றடங்கண் மடமாதே விரும்பிக்கேளாய்
விரிவாகவிவையனைத்தும் விளங்கச்சொல்வாம்.

இ-ள். ஆராய்ந்துபார்க்கில் இடகலையென்பதுவே யிடதுபக்கம் நாசியில்வருஞ் சுவாசம் அதுவேசந்திர கலை யென்னப்படும், பின்கலையென்பதுவே வலது பக்கம் நாசியில்வருஞ் சுவாசம் சூரியகலை யென்னப் படும், யாவருக்கும் ஒக்க சொல்லுங்காலத்தில் சுழி முனையென்பது நடுவாகும், அக்கினியென்னப்படும், பின்னும் அந்தச்சந்திரனை சொல்லுமிடத்தில் அமு தம் தீர்க்கமாக எப்பொருள்களையும் உண்டாக்கு வன் நிறங் கருத்ததன் ராசியில் திரராசி. வேல்போ லுங் கண்ணினையுடைய பெண்ணே மற்றமுண்டா கிய வனைத்தும், பரிஷ்காரமாகச்சொல்ல அதனைநீவி ருப்பமுற்றுக் கேட்பாயாக எ-று.

அறியும் அச்சுழிமுனை இரண்டு நாசிகையிலும் பரவியோடும் அதற்குப் பூரணமென்றும் பெயர்.

இதுவுமது.

சொல்லுங்காற் கதிரவனுஞ் சுகவியாபி
சுத்தநிறம் வெண்மைசர ராசியாகுங்

கொல்லுமெலாக்கருமங்கள் கொடியவன்னி
கூறுங்கானிறஞ்சிவப்பா முபயராசி
நல்லவிடைதெரிந்துணர்கிற் றிங்கள்பெண்ணும்
நலம்பயில்பின்கலைகதிரோகன் புருஷனுகுஞ்
செல்லுமிருபதின்காத வழிக்கப்பாலாந்
திசைக்கிடமாய்ச்செலவலமூர் சேரக்கேளே.

இ-ள். சூரியனுடைய குணகுறிகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அந்தச்சூரியன் உலகத்தில் வியாபகமுற்றவன், பரிசுத்தமான வெண்மை நிறத்தையுடைவன் ராசியில் சரராசி, சுழிமுனையென்னும் அக்கினியை சொல்லவென்றுல் சகல கருமங்களையும் யழிக்கும் பொல்லாது நிறம் அக்கினிச் சிவப்புராசியில் மேற் சொல்லிய விரண்டுராசியுங் கூடியது இன்னமும்நன் ருய்த் தெரிந்துபார்க்கில் இடைகலையென்று சொல்லப்பட்ட சந்திரன்பெண்டால் பின்கலையென்றுசொல்லப்பட்ட அந்தச்சூரியன் ஆண்பால் (சுழி முனையென்னப்பட்ட அந்த உபயராசியானது அஃறிணைப்பால் அல்லது அலியாகும்) அன்றியும் இருபதின் காதவழிக்குமேற்பட்ட தொலைவான தேசத்துக்குப் போகும்போது சந்திரகலை யோடும்போது புறப்பட்டுச் சூரியகலையோடும்போதுஅத்தேசத்தில் போய்ச் சேரவேண்டியது இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள் எ-று. 7

சந்திரனிலக்கணம் அதிலும் அச்சந்திரன
டக்கும்போது இன்னவைசெய்ய
லாமென்று கூறுகிருர்.

கேட்கிலிடந்துதாடை யணிபொன்பூணற்
கிளர்க்குணமடிமைகொளற் கீழ்நீர்காண்டால்

வாழ்க்கைப்பனையெடுத்தல்குடி புகுதவிற்றள்
மன்னவனரக்காணலுண்மை மருவல்சாந்தி
வேட்கைதெய்வப் பதிட்டைசுரம்வெறுப்புத்தீர்த்த
வித்தைபெறற்றனம்புதைத்தன் மிகவுமீத [ல்
ஞட்கமலமலர் முகத்தாய் நரகந்தீர்த்த
னன்றேயாமிவையெல்லா நயந்துபாரே.

இ-ள் சந்திரகலை இடதுநாசிகையினடக்கும்பொழுது எந்தெந்தகாரியங்கள் செய்யலாமென்றுவினவிக்கேட்கில் அந்த இடகலையில் ஒருவரைத்தூதனுப்புதல், தூதுதானேபோகுதல் புதியவஸ்திரந்தரித்தல், ஆபரணாதிகள் பூண்டுகொள்ளல், விவாகஞ்செய்துக்கொள்ளுதல் (தாலிகட்டல்) ஒருவனையடிமையாகப்பெற்றுக்கொள்ளல், கிணறுமுதலிய குளம் ஏறிவெட்டுதல் வாழும்படியான வீடுமனைவாங்குதல் ஒருவீட்டிற்குக் குடிபோகுதல், ஒருவஸ்துவை விற்குதல், நூதனமாய் அரசரைக்காணல், தனக்கு ஒருபடிமேற்பட்டவரானலுஞ் சரிதான் உண்மையாகிய வஸ்துவைச்சார்த்தல், சாந்திகழித்தல், இஷ்டதெய்வ பிரதிஷ்டைசெய்தல், சுரந்தீர்த்தல், வெறுப்புத்தீர்த்தல், (ஒருவனைச் சமாதானஞ்செய்தல்) கல்விகேட்டுக்கொள்ளுதல், தனந்தானியமுதலிய ஆஸ்திசேர்த்துவைத்தல், தியாகங்கொடுததல் பாபவிமோசனஞ்செய்தல், இவையெல்லாம் நன்மையாகும் மற்றக்காரியங்கள் மத்திபமென்றறிக, அன்று மலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலு முகத்தினையுடையபெண்ணே.

இன்னமு மிதிற்செயலறிய வென்றால் 48-ங்கவியையும் 47-ங் கவியையும் பார்க்க.

சூரியனிலக்கணம் அதிலும் சூரியடக்ன
கும்போது இன்னவை செய்யலா
மென்று கூறுகின்றார்

பார்க்கில்வலதுபதேசம் வித்தசேவை
படையோட்டல் பயிர்செட்டுககளவுசூது
பேர்க்கவொணுவழக்குரைத்தல் கரிபரிதேரூர்தல்
யிறங்குமெழுத்திடுதல்சங் கீதம்பாடல்
வார்த்தைபகைபங்கள்கோள் பசாசுதீர்த்தன்
மந்திரஞ்சாதித்தன்மருந் துணவுறங்கற்
கோத்தபுனலாடல்கொல் விடங்கடீர்த்தல்
கொடும்பிணித்தம் பனயோகங்குறிக்குங்காலே

இ-ள். வலதுநாசிகையில் சரமோடும்போது எவை செய்யத்தக்கவை யென்று விசாரித்துப் பார்க்கும் போது, குரவுபதேசம்பெறல், தாமொருவருக் குபதேசம்பண்ணல், வித்தைபாராயணஞ்செய்தல், வித்தை ஒருவருக்கோதல், ஒருவனை வணங்கல், எதிரியின்படை துரைத்தல், பயிர்விளைத்தல் வியாபாரஞ் செய்தல், திருடல், சூதமாடல், ஒருவனுலுந் தீர்த்தற்கரிதாகிய வழக்குபேசல், யானை-குதிரை-தேர்-இவைகளிலேறி சவாரிபோதல், விளங்கிவரும்படியான எழுத்தெழுதல், சங்கீதம்பாடல், பேசத்தொடங்கல், பகைமையுண்டாக்கல், ஒருவனைப் பங்கம் பண்ணல், கோள்சொல்லுதல், பசாசு ஓட்டுதல் மந்திரசிட்டை சாதித்துதல், மருந்து சாப்பிடுதல்,போசனம் புசித்தல், நித்திரைசெய்தல், ஸ்நானஞ்செய்தல், கொல்லுதற்கேதுவாகிய விஷயங்களை நிவர்த்திசெய்தல், கொடிய வியாதியைத்தீர்த்தல், தம்பனயோகசாதனஞ் செய்தல், இவைகளையெல்லாங்குறித்தனுபவித்துப் பார்க்கில் நன்மையாகும் எ-று. 9

மற்றிச்சூரிய சந்திரர் இருவருக்கும் விபரம் 46 ங் கவியையும் 48-ங் கவியையும் பார்க்க

சுழிமுனை பூரண சூனியபலன் கூறுகின்றார்.

காலிரண்டுமொத்தக் காற்சமாதிநன்றாங்
கருதியதொன்றாகாது காணுமெனிற்காணு
சீலமிகுந்தவமுடையாய் நன்மையில்லை
தீயானவாங்கருமஞ் சேரக்கூறுஞ்
சாலநிறைபூரணத்தில் வழக்குவாது
தர்க்கம்போரங்கமன்னர் தம்மைக்காண்டன்
மூலமறுஞ்சூனியத்தி னிறுத்தில்வெல்வர்
முயல்வதெல்லாங்கயல்விழியால் முயலலாமே.

இ-ள். சுழிமுனையா யிரண்டு சரமும் ஓத்தோடு கையில் என்னவை செய்யலொமன்றால் சமாதியோகஞ்செய்தல், (கருவிகரணங்களோயச் சும்மாவிருக்குதல்) நன்மை, நினைத்தகாரியம், ஒன்றேனுமாகாது அப்போது ஒருவன்வந்து இப்பொரு ளகப்படுமோவென்றால் அது அகப்படாது, சீலம்பொருந்தியதவமுடையபெண்ணே, இந்தச்சுழிமுனைநடக்கும்போது நன்மையேகிடையாது, கெட்டகாரியங்களெல்லாம் பலிக்கும், இதுஇங்ஙனம்நிற்க (சரம்) மூக்கில் எந்தப்புழையில் ஓடுகின்றதோ அந்தப்பக்கம் பூரணமென்றும், சரம்ஓடாதபக்கம் சூனியமென்றும்பேர் இப்படியான குறைவில்லாத பூரணபக்கத்தில்நின்று வழக்கும்பசுகிறவர்களை, தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களை சண்டைபண்ணுகிறவர்களை, ஒருபோய்க்காணும்அரசனை (அல்லது) தமக்குமேற்பட்டவனை இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களை இதனுல் காணலாமென்று ஒரு சாட்சியும் இல்லாதபடி சரமோடாத பக்கமாகிய சூனியபக்கத்தில் நிறுத்தினுல் பூரணபக்கத்தி லிருக்

கிறவன் வெல்வான், அல்லாமலும் ஒருவன் இப்படிப்பட்டவர்களைத் தனக்குச்சரமோடாத சூனியபக்கத்தில் நிறுத்தினால் அவன்பேச்சே மேலாய் வெல்வன், எவ்வெவற்றை எவ்வெவ்வாறு நாட்டமுற்றறிய வேண்டுமோ அவ்வவ்வாறே யறியலாம் சேல்மீன்போலுங் கண்களுடைய பெண்ணே எ-று.

யாத்திரை பிரயாணம் போகும்போது சாரம்

இசைவு பிசகாயிருந்தால் அதற்கு

உபசாந்தங் கூறுகின்றார்.

முயலுங்கரமற்பூரணத்தி லிடத்திலிரண்டடிபோ
முன்வலமென்மூன்றடிபோமொழியும்யாத்திரைக்கு
கயலடருங்கண்மடவாய் கருமமதுமுற்றுங்
கருதுவடக்குங்கிழக்கு மிடத்தேபோகி
லியலுமொருபகையுண்டா மீளமாட்டா
ரிசைந்தவலந்தெற்குமேற் கேகவென்னிற்
புயலடரும்புனல்புகுந்து மரணம்மாவார்
புணர்முலைக்கச்சிறுமிடையாய் போற்றிக்காணே

இ-ள் பின் 19-ங்கவியில் சொல்லியபடி மேற்றிசையும், தென்றிசையும், சந்திரன்றிசைவடக்குகிழக்கும் சூரியன்றிசை, இது இங்ஙனம் நிற்க சொல்லப்பட்ட யாத்திரைபோக நாடியவன் சந்திரனில் சந்திரன் திசையே போகவேண்டியது, சூரியனில் சூரியன் திசையேபோகவேண்டியது, அல்லாமலும்முன் ஏழாங்கவியிற் சொல்லியபடி இருபதின் காதவழிக்கப்புறமான தலங்களுக்கும் சந்திரனில் புறப்பட்டுச் சூரியனில் ஊர்போய்ச்சேர வேண்டியது, அப்படி சேரத்தருணபேதமாய்ச் சரமுமிசைவுபிசகாய் மாறியோடினால் அதற்கு (உபசாந்தம் யாதெனில்)

சூரியகலையிற்போக வேண்டியதிக்கின் யாத்திரைக்குச் சந்திரகலையாயிருந்தால், அந்தச்சந்திரன் சுவாசத்தையேற வுள்ளேயிழுத்து பூரணமாக்கி இந்தக் காலையே இரண்டுதரம் முன்னிட்டுவைத்து பின்பு, சுதாவாய்நடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது. இதுசாந்தி சந்திரன் பலன்கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சந்திரன்கலையிற் போகவேண்டிய திசையின் யாத்திரைக்குச் சூரியகலையாயிருந்தால் சூரியன் சுவாசத்தை ஏறவுள்ளேயிழுத்து அக்காலையே மூன்றடி முன்னிட்டுவைத்துப் பின்பு சுதாவாய்நடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது. (இது அதற்குச்சாந்தி) சூரியன் பலன் கெட்டுப்போகும் ; தீமையில்லை சேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்ணே போகிறகாரியம் ஜெயமாகும், இப்படியல்லாமல் வடக்குத்திசையும், கிழக்குத்திசையும், (யாத்திரை) சந்திரன் நடக்கும்போதுபோனல் போகிறவிடத்தில் ஒருவனுக்கொருவன் விரோதப்பட்டுப்போவான், திரும்பமாட்டான், மேற்குத்திசையும், தெற்குத்திசையும் சூரியகலைபாயும்போது யாத்திரைபோனல் சலத்தினல் அல்லது மழையினல் இறந்துபோவார்கள் கச்சினலிறுகி நெருங்கிய தனங்களையும் இப்போதுதானற்றுப்போவதுபோற் றேற்றுகின்ற இடையினையு முடைய பெண்ணே விசுவாசித்துப்பார் எ-று. 11

ஒருவனுக்கு நன்மைதீமை சொல்லு
மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

காணவொருகருமத்தைக் குறித்துவந்தேன்
கருதியமுன்னுமிடமு மேலுமிந்து

பேணுவலமுங்கீழும் பின்னும்வெய்யோன்
பேசியசொல்லெழுத்திரட்டைசோமனுகு
மாணுமெழுத்தொற்றையேற் கதிரோனுகு
மதிக்குமவன்பூரணத்தில் வந்துகேட்கிற்
பூணவுரைத்தனவெல்லா நன்றேயாகும்
பொல்லாதுசூனியத்திற் புகனுவோர்க்கே.

இ-ள். நாம் விழையுங்காரியம் நன்றோ தீதோ கண்டறிவோமென்று வந்தவன்முன் 10-ங் கவியிற் சொல்லியபடி சூரியகலைநடக்கும்போது, அவன் அப்பூரண பக்கமாகவே யிருந்தானுகில் அவன் பொருந்தச்சொன்ன காரியங்களெல்லாம் அவனுக்குச் சித்திக்கும் அப்படியில்லாமல் வலதுபக்கத்தில் நின்ருலும் சரம்பார்க்கிறவன் மேலிருக்கவந்தவன் கீழிருந்து கேட்டாலும், நேர்நேரே பின்னிருந்து கேட்டாலும் அச்சூரியகலைக்குடைய பலிதமே சொல்க. சந்திரகலை நடக்கும்போது அவன் அப்பூரண பக்கமாகவேயிருந்து வினவினுகில் அவன் சொன்ன காரியங்களெல்லாம் அவனுக்குப் பலிக்கும், அப்படியில்லாமல் இடதுபக்கத்தில்நின்ருலும், நேர்நேரே முன்னேநின்ருலும், மேலிடத்திலிருந்தாலும், அச்சந்திரகலைக்குடையகுணமேசொல்க, இதுதவிர சரம்ஓடாத சூனியபக்கத்தில்நின்று கேட்பானுகில் அவன்கேட்டகாரியம் பொல்லாதாகும், பலிக்கமாட்டாதென்க. அல்லாமலும் அவன்முதல் வாய்திறந்துசொன்ன வார்த்தையின் எழுத்தை எண்ணிப்பார்த்து ஒற்றைப்பங்காகில் சூரியனுடைய குணஞ்சொல்க, இரட்டையாகில் சந்திரனுடைய குணம்சொல்க, மேல் கீழ் என்றது மெத்தைவீட்டையும், கிணறுமுதலிய பள்ளக்குழிகளைக் குறித்ததென்றறிக, இப்படியாக 5-6-வகையிற் சொல்லியிருக்கின்றதே இவையெல்

லாமேககாலத்தி லொத்திருக்கவேண்டுமென்பதில்லை ஏதாவது ஒன்றைப்பார்த்துச் சொல்லலாமென்பது கருத்து, மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க இன்னமும் விரித்துச் சொல்லுமளவில் சந்திரனுடைய திசையும் பக்கமும் அது பூரணமானாலுஞ்சரிதான், கிஞ்சித்து மத்திபம், சூரியனுடைய திசையும், பக்கமும், அது சூனியமானாலுஞ்சரிதான் திரணமாயினும் நன்மையுண்டேயல்லது வியர்த்தமாகாது இதற்குப்பிரமாணம் 6-ங்கவியிலும் எ-ங்கவியுலும் சந்திரனைத்திரராசியென்றுஞ் செப்பியிருப்பதனையறிக. இக்கவிகளில் உரி பண்பு அல்லது, அடைமொழிகளைச்சோரவிடாமல் பதவுரையாய்ச்சொல்லிவருவோமென்றால், விரிவுரைக்கு இசைவுபட்டு வருவதரிது ஆயினும் அவ்வுரிகளை மாத்திரம் சேர்த்துக்கொண்டு வருவோமென்றால் ஒரு ஸ்ரீயானவள் தன்புருஷனுக்கு அமளியிற் சம்போககாலத்தில் கால் கை படுதல் முதலிய கற்புவமைதவறுதல் கூடாதென்று அங்குமவைகளையிருக்கக்காண்பிக்கப்புகுவாள், புகுந்தால் அச்சதிபதிகள்கொண்டகருத்து ஒருமித்துத்தடையின்றி நிறைவேறுமோ எருதுபோல் இங்கும் விகாரமில்லாமல் உரை புணர் வறமாட்டாததலால் சமயவுச்சிதமாய் நேர்படுத்தவும் நிரர்கரிவுமாயிற்று.

இதுவுமது.

அதினும் முன் 10-ங்கவியிற் சொல்லிய பூரண சூனியங்களின் விகற்பங்கூறுகின்றார்.

கேடொன்றேன் பறிகொடுத்தோ னஞ்சுதின்றேன்
கிடையினிற்சாவென்றேன் கிளர்நோய்கொண்டோன் [டோன்
பாடொன்றுமில்லைசூ னியத்தேயாகிற்
பலித்துவிடும்பூரணத்திற் பகர்ந்ததெல்லாம்

ஆடும்பையாவென்ன வல்குலாளே
  யடுத்தொருவன்வந்ததிசை சோமனுகி
நீடுஞ்சொல்லிரவியாய் நிற்குமாகில்
  நினைத்தமொழியாகாது நின்றுபாரே.

இ-ள். ஒருவன்வந்து நானின்னதனுல் கெட்டுப்போனேனென்றுலும் நானின்னதைப் பறிகொடுத்தேனென்றுலும் விடங்கடித்தது அல்லது விடமுண்டேனென்றுலும், இதோபடுக்கையிற்றுனே பிராணன்போகின்றது என்றுலும், அல்லது இவை முதலாகச்சொல்லப்பட்ட, அபாயகுணகுறிகள்எவையாயினுஞ்சரிதான் சரம்ஓடாத சூனியபக்கமாய் வந்து நின்றுனுகில், ஒரு வருத்தமுமில்லை நிவர்த்தியாகிப் போகுமென்க, அப்படியல்லாமல், சரம்ஓடுகிற பக்கமாகிய பூரணபக்கத்தில் வந்துநின்று சொல்லுவானுகில், வந்தவன் எப்படி எப்படிச் சொன்னுனே அப்படி அப்படியே லபித்துப்போகும், பறிபோனபொருள்வராது, நஞ்சுமீளாது, படுக்கையினுேபாளி தேறுன், அன்றியும் சூனியத்தில் எவனுவது வந்து எதையாவது சொன்னுனுகில், அது ஒருகாலத்தில் அபதமான வார்த்தைகளானுலுமாகும், பூரணத்திற் சொன்னசொல் உண்மையாயிருக்கும் இதல்லாமலும் ஆடும்பையரவென்ன வல்குலையுடைய பெண்ணே வந்தவனுடைய திசையும் 12-ங்கவியிற் சொல்லிய படி எழுத்தையும், எண்ணிபார்க்கில் அவன் திசை சந்திரன் கூறுகவும், முதற்சொன்னசொல் சூரியன் கூறுகவுமிருந்தால் மேற்சொல்லிய காரியங்களுக் கிஞ்சித்து மத்திபமாயினும் முழுமோசமல்ல இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்.

கருப்பக்குறி கூறுகின்றார்.

கேட்டவனுருயிர் தன்னி லேறிநிற்றற்
கிளர்கையி லுயிருளவை பிடித்துநிற்றல்
வாட்டமறவருவதலே யிடத்திற்பெண்ணும்
வலமாகினின்றுரைத்தல் மைந்தனுகு
மீட்டமில்சூனியத்துரைக்கிற் கேடேயாகு
மிருஞ்சுழலேமேலுரைக்கி லலியேயாகு
நாட்டுமொழிசூனியம்பூ ரணத்தேயாகி
நடுக்கமுடன்மகவுயிர்க்கக் கிடைக்குமன்றே.

இ-ள். ஒருவன் கர்ப்பத்தைக்குறித்துக் கேட்குங்காலத்தில் வந்தவன் ஒரு சீவன் பேரிலேறிக்கொண்டிருந்தானானாலும்; எயிருள்ள யாதொன்றை கைப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தானானாலும், ஒரு சீவனைத்தொட்டு நின்றானானாலும், அவன் நின்ற பக்கம் வலமாகில், அதிலும் பூரணமானற்றான் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமென்க. இடமாகில பூரணமானற்றான்பெண்ணென்க அப்படி பூரணபக்கமில்லாமல் சூனியபக்கமாயிருந்து எதனைத்தொட்டுநின்றாலும், சமமாநின்றாலும் வலமாகில் ஆண்தான் இடமாகில்பெண்தான் ஆனால் பிறக்கிறபிள்ளைசாகும் அப்போது சரம்பார்க்கிறவனுக்கு சுழிமுனையாயிருந்தால்பிள்ளை ஆணுருவினதல்லாமலும்பெண்ணுருவினதல்லாமலும், அலியாகுமென்க, இப்படியாகவந்தவன் முன்வலத்தில் நின்று அவன்வந்தகாரியத்தைச் சொல்லிக்கொண்டபின் இடத்தில்வந்து நிற்கில் தாய்வயற்றி லிருக்கிறபிள்ளை வருத்தப்பட்டு பின் பிறக்குமென்க எ-று. அன்றே அசை.

கெற்பக்குறியும் போர்வெல்லுங் குறியுங் கூறுகின்றார்.

கிடைக்கின்றமைந்தனுஞ் சூனியத்திற்கேடாங்
கெடாதிருவர்போருவது சூனியத்திலோது

வடக்கின்றமொழியின்முதற் சொன்னேரேற்பயன்
மருவியபூரணத்தின்பின்பு சொன்னேரேற்பயன்
நடக்ின்றசுழிமுனையில் வேட்டலர்கள்போர்கித
ணட்பாகும்வலயத்தியங்க நடப்போன்வெல்வன்
இடத்தியங்கிலேந்தடிபோ யெதிர்த்தோன்வெல்வ
னிருஞ்சுழினை நிற்கிலிடரில்லைபாரே.

இ-ள் இதற்குமுண்கவியில்சூனியத்திற்கேட்ட பிள்ளை மரிக்குமென்றாலும், போர்வழக்கு வாதைக் குறித்து ஒருவன்வந்து இன்னவன் இன்னவன் எவன்வெல்வானென்றால், வந்தவன் சூனியபக்ஷத்தி லிருந்து சொன்னானாகில், முன்சொல்லப்பட்டபெய ரையுடையவன் தோற்பன், பூரணமாகில் பின்புசொ ல்லப்பட்டபெயரையுடையவன்தோற்பன் அப்போ து சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சுழிமுனைநடந்தாள் அவ் விருவருமொருமித்துப்போவார்கள், இதல்லாமலும் சண்டை வாதுவழக்கு நேர்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலையாயிருந்தால்வெல்வன் சந்திரகலையாயிருக் கிறவன் தோற்பவன் சுழிமுனையாகில் ஒருமித்துச் போவார்கள், அப்படிசந்திரகலை நடக்கப்பெற்றவன் முன் 11-ங் கவியிற் சொல்லியபடி சரத்தைவுள்ளி ழுத்துப் பூரணமாக்கி அச்சரம் நடக்கிறகாலையேமு ன்னிட்டு ஐந்தடி போய்ப் பின்பு நேர்நடந்தால் வெ ல்வன்.

சந்திரன் ஸ்பரிசங் கூறுகின்றார்.

பார்ங்குங்காலிடமெனும் வலமெனினுமொக்கும்
பஞ்சபூதந்தியக்கம் பகருங்காலை
சாற்றியதண்டுடன்சேரிற் பிரிதிவியாங்
தப்பாமலப்பினுக்குத் தாழ்வோடு

மேற்றிசையைநோக்கியெழு மயங்கிவாயு
மெய்யுணர்ந்தோர்புறத்தோடு மேன்மைகுன்று
நீர்த்துரையாநாற்றிசையுஞ் சிதரியோட
னெடுவானென்றுறைத்திடுநீ நிலத்துளோர்க்கே.

இ-ள். இடைபின்கலைசுழிமுனை என்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூன்றுகலைகளையும் அவற்றின் பயன்களனுபவத்தையும், பரிக்ஷித்துப்பார்க்குங்காலத்தில் ஒத்துவரும் அந்தந்தநாடிகளுக்குள் பஞ்சபூதியங்கள்நடப்பதுண்டு, அவற்றைத்தோத்தரித் தனுபவிக்பதே அரியதாகும் யாதெனில், மூக்கிலிருந்து வருகிறசரம் அம்மூக்குத்தண்டைச் சார்ந்துவந்தால் பிரிதிவின்கூறென்றறிக, கீழ்நோக்கியோடில் அப்புவின் கூறென்றறிக, மேலாகப்பாய்ந்தால்தேயுவின்கூறென்றறிக. அத்தண்டிற்குநேராகிய மற்றொருபுறத்தைச் சார்ந்துவீசினல் வாயுவின்கூறென்றறிக இப்படிநான்குபக்கங்களுள் ஒருபக்கமல்லாமல் அந்நான்குபக்கமும் கலந்துநடந்தால் அது ஆகாயத்தின் கூறென்றறிந்து உலகத்துள்ளவர்களுக்குச் சொல்லென்றவாறு இப்பஞ்சபூதியம் இடத்திற்கும் வலத்திற்கும். ஒன்றுதான். எ-று. 16

சரத்தின் வடிவமும் நிறமும் அச்சரத்தின்

ரசக்கியமும் கூறுகின்றார்.

நிலம்பொன்மையிரதநெடுங் கோணநான்கா
நீளம்பன்னிருவிரலா நீர்தான்வெண்மை
இலகுபிறைவடிவுகண்டந் துவர்த்திருக்கு
மெட்டிரண்டுவிரலோடு மெரிதான்செம்மை
நலங்கொண்டமுக்கோண மழற்சிமேலாய்
நாலிரண்டுவிரலோடு நளிர்கானீலத்

துலங்குபுலியறுகோண மொருபக்கத்திற்
றுய்யநால்விரலோடுஞ் சொல்லுங்காலே.

இ-ள். பஞ்சபூதியசரம் நடப்பதை இன்னமெப்படிக்கண்டு தெளியலாமெனில் பிரதிவுபசரம் பொன்மை அப்புச்சரம் வெண்மை, தேயுச்சரம் செம்மை வாயுச்சரம் கருமையாயிருக்கும் (அப்போது கண்டத்தில் எவ்வித உணர்ச்சியாகுமெனில்) பிரிதிவிக்கு கண்டந்தித்திக்கும், அப்புவிற்கு துவர்க்கும் தேயுவுக்கு உவர்க்கும், அல்லது அழற்சியாயிருக்கும், வாயுவுக்கு, புளிக்கும் (எப்படிவா யிருக்குமெனில்) பிரிதிவு எண்கோணம், அப்பு எட்டுநாள் பிறைபோலிருக்கும், தேயு முக்கோணம், வாயு அறுகோணம் அன்றியும் அத்துஓடுகிற நீட்சியைச்சொல்லுங்கால் பிரிதிவு பன்னிரண்டங்குலம் ;அப்பு-16-அங்குலம் தேயு-8-அங்குலம் வாயு - 4 - அங்குலமென்றறிக. இதல்லாமலும் ,இக்கவியில் இரதமென்று தனியே போட்டபடியினல், முதல் இரசமாகவே வைத்துக்கொள்ளலாயிற்று, உலகத்தவருக்குச் சொல்லுங்காலத்தில் இப்பேதங்களை யவர்களறிவது அரியதென்று ஒருபூதியத்திற்கு நான்கு குறிசொல்லி யிருக்கின்றார் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் மற்றென்றிலாவது தெரியவேண்டியது. எ-று. 17

இதுவும் அதுவுடன் அப்பூதிய நடக்கையில்
செய்கருமங்களின் குணகுணங்
கூறுகின்றார்.

சொல்லியவான்வடிவதுதான் வட்டமாகுந்
துய்யதொருவிரனுசி யெல்லாஞ்சுற்று
மொல்லைநிறம்படிகங்கைப் பிரதம்வாயு
மோடிவரும்பூதங்கட் குளதோசொல்க

மல்லநிலநீர்க்கு பயனுஞ்செந்
மத்திபமாம்பகர்காலும் வானுந்தீதாம்
பல்வளையாய்சரம்பார்ப்போன் றன்னைபோற்றி
பாசிலையென்றோதியிட்டுப் பணிந்துபாரே.

இ-ள். ஆநாயபூதியம்நடக்கும்போது நிறம்படிகம் இரசம் கண்டங்கசக்கும், வடிவு-வட்டம்-நீட்சி-ஒராங்குலம் ,இப்படியாக பூதியங்களின் குணுகுணங்களைச்சொல்லவெனில்பிரிதிவிக்கும்-அப்புவுக்கும் உத்தமம், தேயு-மத்திபம், வாயுவும் ஆகாசமும் தீதாம் வயல்களைத் தரித்த கரத்தையுடைய பெண்ணேசரம்பார்த்து குறிசொல்லுகிறவனுக்குத் தாம்பூலமுதலானவைகள்கொடுத்து உபசாராதிகள்செய்து பின்கேள் இங்ஙனம் நிற்க, 'முன் 7-8-ங்கவியிற் சொல்லியபடி சூரியசந்திரகலையிற்செய்யவேண்டிய கருமங்களும் இக்கவியையனுசரிக்கவேண்டியது 48 - 49-ங்கவியைப்பார்க்கவேண்டியது அதிலுசரம்பார்க்கிறவன் தாம்பூலந் தரித்துக்கொள்ளுகையில் வினவிக் கேட்கிறவனுக்குஞ் சொல்லுகிறவனுக்கும் நன்கு ஒருவன் பேரைக்குறித்து வினவில், அவனுக்குரியவைகளைக் கூறுகின்றூர். எ-று. 18

பார்க்குமுதுகுநீர் காலதாகும்
பைந்தழல்பார்வனங்கைப் படர்வான்சென்
பேராமல்வினவினபோ துதித்தபூதம்
பேர்படைத்த விடங்களிலேபிழையில்லாம
லோகும்பூரணமாம் பக்கந்தன்னி
லேறிலெட்டுங்கோங்படுத லிசைந்ததெல்லா
கூராழிமான்வந்து விலக்கினுலும்
குறையாமல்யடுப்படிங்காண் குறிக்குங்காலே

இ-ள். முன் 15-ங் கவியிற் சொல்லியபடி இருவரைக் சுட்டிக்காட்டாமலும்! சூனியபக்கத்தி லிராமலும் பூரணபக்கமாகவிருந்து சண்டைக்குப் போகிறவன் என்னுவானெனில், ஆயுதங்களினுல் காயம்பட்டு வருவானென்றுசொல்ல அதிலும் அப்போது பிரிதிவுநடந்தால் முதுகில்படு என்க. அப்புவாகில்காலில் தேயு-மார்பு, வாயு-கை, ஆகாயமாகில் தலையில் படுமெனச்சொல்க, விஷ்ணுதேவன்வந்து விலக்கினுலுந் தப்பித்துக்கொண்டு வரமாட்டானென்க எ-று

இந்தவிந்தப் பூதிபத்துக் கிந்தவிந்த ஆயுத
மெடுத்துப் போகுகவெனவும் அதற்கிவ்விடத்தி
னிற்கவெனவுங் கூறுகின்றனர்.

காலமூலைதொடங்கியழன் மூலையேறக்
கயிறெனவேகிறிமதி கதிரோனுகி
கோல்மேற்குந்தெற்குமய் நிலமாக்கொள்க
கொழுங்கதிரோன்கிழக்கு வடக்காகக்கொள்க
சேல்போலுநெடுங்கண்ணுய் பவிக்குங்கத்தி
சேர்ந்தசலம்வானழற்குச் சிலைநாலுக்கு
மேற்றண்டாம்வானுக்கா யுதங்கல்லேந்தி
வித்தநிலத்திற்பொருதல் வெற்றியாமே.

இ-ள் மேற்கூறியபடி சமர்செய்யவேண்டிய வாயுமூலைதொடங்கி அக்கினிமூலையளவாக ஒருகயிறுபிடித்தாற்போற் சரியாய்ப்பாவனைசெய்து அதின்மேற்கையுந்தெற்கையுஞ் சந்திரன்கூருகவும், வடக்கையுங்கிழக்கையுஞ்சூரியன் கூருகவுங்கொண்டு போர்செய்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலை இயங்கில்தான் அச்சூரியன் றிசையிற்ருனேநின்று எதிரியைச் சந்திரன்றிசையில்நிறுத்திச்சமர்செய்யவேண்டியது அப்படிச் செய்கையில் சந்திரனுனுலுஞ் சரி சூரியனுனு

லுஞ் எடுத்தெறிமாயுதங்கள் எவையெனில் சேல் மீன்போலும் நீண்டகண்களையுடைய பெண்ணே பிருதியாகில்-கத்தி, அப்புவாகில்-வாள், தேயுவாகில் வில், வாயுவாகில்-தண்டு, ஆகாயமாகில்-கல், இப்படியாக அந்தவந்தபூதியங்களுக்கு அந்தவந்த ஆயுதங்களேந்தி விதிப்படி அந்தந்தநிலத்தினின்று சண்டை செய்தால் வெற்றியடைவன் எ-று

நோய்க்குறி கூறுகின்றார்.

ஆகியநோய்புருடருக்காய் புருடர்லலங்கேட்கி
லாறுமென்கமாதருக்கு மாதரிடங்கேட்கிற்
சோகமிடும் முறைதப்பிற் பொல்லாதென்க
தொலையாதுநாட்சென்று மீளுமென்க
தோகைநிலநாட்செலுநீர் கடுகுமீளுஞ்
சுடுதழனுண்மூன்றுதப்பிற் றுஞ்சப்பண்ணு
மேகிடுங்காளிரண்டின் மிகுந்தாற்கொல்லு
மெழில்வானமென்றுதப்பி லிறக்கும்பின்னே.

இ-ள். புருடன்கொண்ட பிணிக்காகப் புருடனே வந்துசாரம்பார்க்கிறவனைக்கண்டு இன்னேய்லகுவாகு வாமாவென வினவிலுமந்நோய் தாவிளையாம், சாரம் பார்க்கிறவனுக்கு வலது பக்கத்தில் நின்றுகேட்கி[illegible]ம் நிவர்த்தியாகும் ஐயமில்லை ஸ்திரீகொண்ட நலி[illegible]காக ஸ்திரீயே வந்து வினவினலுங் குணமாகும் வ[illegible]தவள் அவனுக்கு இடதுபக்கத்தில் நின்றுகேட்கி[illegible] மீளும், சமுசியமில்லை (முன் பதின்மூன்ருங்கவி[illegible] சொல்லியபடி சூனியபக்கமாகவேயிருந்தாலு முத்[illegible]மம்) இப்படியல்லாமல் ஆணுக்குப்பெண்வந்தாலு[illegible] பெண்ணுக்கு ஆண்வந்தாலும் அவ்வியாதி தீர்வ[illegible]துல்லபம் அன்றியும் ஒருவன்வலதுபக்கத்தினின்[illegible]

குறிகேட்டுக்கொண்டே இடதுபக்கத்தில்வந்துநின்ருலும், ஒருத்தியிட பக்கத்தில் நின்றுகுறிகேட்டுக்கொண்டே வலதுபக்கத்தில் வந்துநின்ருலும், நோய்போக்கு கடினம் ஆயினும் மெல்லென நாட்சென்று சொஸ்தப்படும் அப்படியப்படியே சரியாய்வந்துகேட்கில் அவன்நோய் நீங்குமென்க. அதிலுமெப்போது தீருமெனில் அந்நேரம் பூதியம்பிருதிவாகில் கொஞ்சநாட்செல்லுமென்க. அப்புவாகில் விரைவிலென்க, அக்கியாகில் மூன்றுநாட்களில் விமோசனமென்க மிகுந்தாற் கொல்லும் வானமாகில் அன்றைக்கே நோய் பிரிந்துகாணும் மிஞ்சில்மறுநாள் மறிக்குமென்க. எ-று. 21

(இதின் முன்கவிபிற் சொல்லிய வியல்பும் அதன்மேற் கவிகளிற்செய்பியபூதியங்களின்குணமும்முன் 9-ங் கவியிற் கூறியபடி சாம்பார்க்கிறவன் ஒரிடத்துக்குப் போகவேண்டியது இத்தருணமென்றும் பேசவேண்டியது இத்தருணமென்றுங்கூறுகின்ருர்.)

இறக்குமுமபந்தனக்கைந்து நாளிலேகினக்காற்
சாவில்லை யிதுவுண்மெய்யே
பிறக்குமொரு பூதத்திலேந்துபூதம்
பிரிந்தோடுமதுவுடன் பேசக்கேட்டுச்
சிறப்புடையபயனறிவ தெல்லா நூலின்
செயலதனுற் றேவர்களுந் தெரியமாட்டா
நிறக்குமதிக்கிருந்தழைத்தால் வந்துகேட்டா
னீள்வெயிலரச்செல்சொல்க நினைந்துகேளே.

இ-ள். இதற்குமுன் கவியிற்கூறிய பூதியங்களினியற்கையாகிய குணங்களுக்குரியவை சொல்லக்கூடாது அதற்குமுன் 10-ங்கவியிற்சொல்லியபடிசுழிமுனைநடக்கில் ஆகுமென்பது ஆகாது, ஆகாதென்

பது ஆகும்போல இப்போதும் ஒருவன் நோயைக் குறித்துக் கேட்கும்போது சுழிமுனை நடந்தால், அந் நோயாளி ஐந்து தினங்களுள் மரிக்கும் அப்படி மரிக்கும் அப்படி மரிக்காமல் தப்பினுல் அவனுக்கினி யொரு விபத்துவருமளவுஞ் சாகான் இதுமெய்மை, அன்றியும் முன் 14-ங் கவியிற் சொல்லியவண்ணம் ஒருபக்க மோடுகிற சரத்தில் ஐந்துவகைப்பட்ட பூதியங்களுண்டு அப்பூதியம் ஒவ்வொன்றிற்குள்ஐந்து பிரிந்து நடப்பனவுண்டு அவை எவையெனில் பிரிதிவுக்கு பிரிதிவிற்கு பிருதிவியல்பு, பிருதிவிற்றேயு, பிருதிவில்வாயு, பிருதிவில் ஆகாயம், இப்படி இவ் வைந்துக்குள் ஊேந்தாயோடும், இதனையும் மற்றினார் பயன்யாவையும், குருமுகாந்திரத்திலறிந்து கொள்வ தல்லால், தேவர்களேயானுலுந் தனியே சுருதியைக் கொண்டு வருவதள்ளிச்சுபானுபவத்தால் இந்நூலைக் கொண்டே அறிவது கூடாது. அல்லாமலும் சரப் பார்க்கிறவனை ஒருவன்வந்தழைத்தால் அவன் சூரிய கலை யியங்கும்போதே போகவேண்டியது, பேசுகிற ஞலும் சூரிய னியங்கும்போதேசொல்லவேண்டியது மற்றபடி கூடாது மிஞ்சிநடக்கில் மத்தியமென்றறி இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுகேள்.

முன் 16-ங் கவிற் சொல்லிய பூதியசரக்களி னியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளிதனை நிலத்திற்கு நீரிற்குங்குணமாங்
கெற்பமெனிலாணுகுங் கிளர்ந்தொருவன்வினவி
ஞளின்மிகுலாபங்கள் சாந்திபோக்கு
நனயநன்ருகுமங்கித னிலங்கம்வெல்லும்
வாளமரிற்பொல்லாது கெற்பங்கேடாம்
வாயுவெனிற்பெண்ணுகு மற்போற்தோர்க்கு

நீள்விசும்பிற்றனுவித்தை யோகந்தானு
நீடுமிகசெற்பமெனி லலியாய்வீயும்.

இ-ள். பெண்ணே கருதுற்றுக்கேட்பாயாக, முன் 16-ங் கவியிற்சொல்லிய பூதியசரங்களி னியல்பு கூறுமிடத்தில் பிருதிவும் அப்பும் நன்மைகளையே தருவன இதன்பின் 33-ங் கவியிற் சொல்லியபடி ஐந்து நாழியிருக்கு மிஞ்சி நடக்கையில் இவ்விரண்டு பூதியங்கள் அதிகமாக நடந்தால் லாபமுண்டுவேண்டில் 18-ங் கவியையும் பார்க்கில் ஈதிங்ஙனம் நிற்க முன் 14-ங் கவியிற்சொல்லியபடி ஒருபிராணியைக் கைப்பற்றுமலும் அதின்பேரிலூர்ந்து நில்லாமலுந் தனியேவந்து சூனியத்தினில்லாமல் பூரணத்தில் நின்று செற்பக்குறி கேட்டால் அப்போது சரம் பிருதிவாவது, அப்புவாவது நடந்தால் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமென்க 6-வதுகவியிற்சொல்லியபடி சாந்திபண்ணுதல் போக்குகழித்தல் செய்யவேண்டியது அங்ஙனஞ்சொல்லியகலையில் இவ்விரண்டு பூதியங்களிலேதாவது நடக்கும்போது செய்தால் பலிக்கும் இதன்றித் தேயுபூதியம் நடக்கையில் பொராங்கம் புரியில் வெல்லும் அப்போரில்வாளெடுத்தால் மத்திபமாம், அப்போது செற்பத்தைக் கேட்டால் அது அழிந்துப்போகும், வாயுநடக்கையிற்செற்பம்பெண்ணுமென்க, மற்போர் தோல்விபடையும், ஆகாயமாகில் விற்சமர்செயிக்கும் இப்போரி லக்கனஞ்செப்பிய 20-ங் கவியையும் 18-ங் கவியையும் 10-ங் கவியையும் பார்க்கவும் 9-ங்கவியிற்சொல்லிய யோகம் புரிய நன்மை ஆகாயச்சரம் நடக்கையில் செற்பங் கேட்டால் அலியாய்ப் பிறக்கும் பிறந்து மிறக்கும் என்க. எ-று. 23

திதிவாரம் நடத்திய காலசரபன் முன் 4-ங் கவியிலும் 35-ங்கவியிலுஞ் சொல்லியபடிபிராதகாலத்திற் சரம்பார்க்கவேண்டியகிரமத்திலும் விசேஷமாய் பார்க்கவேண்டியது இதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

வீயாதபித்தமைமுதல் விளங்கும்பக்கம்
விரவிவருமுப்பதிறு மும்மூன்றாக
மாயாதுவருஞ்சோம னிடமதாக
வருகின்றவருக்கனுக்கும் வலமதாகச்
சாயாதுபுதன்வெள்ளி திங்கண்மூன்றுந்
தப்பாதுசந்திரனுஞ் சாற்றுங்காலை
தேயாதுகதிர்செவ்வாய் சனிவியாழஞ்
செங்கதிரோன் றினமென்றுதேறுநீயே.

இ-ள். முன் 4-ங் கவியிலும் பின் 35-ங் கவியிலுஞ் சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் சரம்பார்க்கவேண்டிய கிரமத்திலும் விசேடமாய்ப்பார்க்கவேண்டியதெதுவெனில்பொழுதுவிடிய 5-நாழிகையிருக்கையில் எழுந்து மேல் 4-ங் கவியிற் சொல்லியபடி சரம் பார்க்கும்போது வளர்பிறை பிரதமைக்கும், துவிதிகைக்குந் திரிதிகைக்கும் சந்திரகலையுதித்தது நடக்கவேண்டியது இப்படி இம்முன்நான்கு பன்னிரண்டுபோக, தேய்பிறையில் பிரதமைக்குந் துவிதிகைக்குந் திரிதிகைக்குஞ் சூரியகலையுதித்து நடக்கவேண்டியது பொழுதுவிடிய 5-நாழிகையிருக்கையிலுதித்த சரம், மற்ற வைந்து நாழிகையுங் கலங்காதோடவேண்டும், திதியோகவாரங்களி லெவைநிகழவேண்டிவெனில், ஞாயிறுக்குஞ்செவ்வாய்க்குஞ்சனிக்கும் வியாழத்திற்கும் சூரியகலையுதித்தோடவேண்டியது திங்களுக்கும் புதனுக்கும் வெள்ளிக்குஞ் சந்

திர னுதித்தோடவேண்டியது, [இப்படி யுனிக்குஞ் சரம் எந்தப்பூதியத்திலுதிக்கவேண்டியதெனில்.பின் 45-ங கவியைப்பார்க்கவேண்டியது இதில் பூதியங் கள் அதிகமாய்க்கதித்தோடில் பயன்கள் என்னவை யாமெனில் மூன் 23-ங் கவியிற்றெரியும் அன்றியும் விபரம் 33-ங் கவிற் காண்க எ-று 24

இதனுள் நக்ஷத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசரமும் இதன்மேற் கவியிற்கூறிய வாரங்களுக் குரியனவாகிய காலசரங்கள் சரிவரில் இடரில்லை பிழைக்கில் இன்னவின்ன நிகழுமென்றுங் கூறுகின் றார்.

தேறிடுநீயொன்பதுநாள் பூரமாதி
சிறந்தரோகணிசதய முத்திரட்டாதி
கூறிடுஞ்செங்கதிரோனு ளாகக்கொள்க
கூறுனளடையமதிக் கென்றுகொள்க
வீறிடுஞ்செங்கதிர்பிழைக்கி னேய்காரிக்கு [சாவாய்
மிடித்திடுமண்டலஞ்செய்விக்கும் வெம்போர்ச்
பாறிடும்பொன்பிழைக்கின்மன்னர் கேடாம்புந்தி
பதிக்கதிபன்கெடுமிந்து கிளைஞர்போக்கே

இ-ள். பெண்ணே திதிவாரமென்றஇரண்டு வேறு பாடாய்க் கூறினேனென்று தியக்க வேண்டியதில்லை விபரம் மேற்கவிகளிற்றானே சொல்லியிருப்பதனைக் காண்க இவ்விரண்டினுள் கீழ்வரும் நக்ஷத்திர பல ளுகிய மூன்றினுள்ளும் ஏதேது கஷ்டமோ அதிலும் ஏதேது இஷ்டமோதெரிந்து அதிலும் வீக்கந் தூக் கம் நோக்கிப் பார்ப்பதென்று காண்க கண்டு தேறி யிரு அஃநக்ஷத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய கால சரமாம் ஏதெனில் பூரம்-உத்திரம்-அஸ்தம்-சித்தி

ரை-ஸ்வாதி- விசாகம்-அனுஷம்-கேட்டை-மூலம் உ ரோகணி-சதயம்-உத்திரட்டாதி - இப்பன்னிரண்டி லுஞ் சூரியனடக்க வேண்டுமெனக்கொள்ள-மற்றப் பதினைந்திலுஞ் சந்திரனடக்கவேண்டும், அல்லாம லும் மேற்கவியிற்கூரிய வாரங்களுக் குரியனவாகிய காலசரங்களில்ஞாயிறுதப்பில் வியாதி-சனி-வறுமை செவ்வாய், சண்டை-சாவு-வியாழம்-தன் மன்னனுக் குக்கேடாம் புதன்-அவ்வூரதிகாரிக்குக்கேடு திங்கள் சுற்றத்தாருக்கேடுவரும் (தன்மன்னனென்பதும் அ வ்வூரென்பது சரம்பார்ப்பவனுக்கு குறியெனவாம்) வெள்ளியின் கவியிற் காண்க சனி கருமையுடன் தான்காண்க சனி-வறுமையுடன் தன்கையிலிருப் பதும்போகும் பொன் பிழைக்கில் மன்னர்கேடா மென்பதில் தன் தாவிற்கு வருத்தம்வரில்-தனக்கு எப்படிப்பொருள்வரும் வராது பதிக்கதிபன் கெடு மென்பதில் அவனிவனால் பறிகொடுக்கப்பட்டானெ னவரும் எ-று. 25

(இதன்மேற் கவியிற் கூறுதவெள்ளி பிழைக்கில் நிகழ்வன விவையெனவும் மற்றதன்மேற்கூறிய திதி பிழைக்கில் நிகழ்வன விவையெனவுங் கூறுகின்றுர்)

போக்கரியபுகாபிழைக்கி லூர்விட்டேகல்
பொருந்தியதோர் வெய்ந்நோதல்யுணர்ந்தோர்
லாக்கமதிலிடராமுற் பக்கந்தன்னி [சாத
ரெருங்கலகமிரண்டாகி லர்த்தநாச
மூக்கமுடன்மூன்றதனிற் போக்குண்டாகு
முரைத்தநான்கிற்கிளைஞர்க் குறுநோயுண்டாக்
தேக்கியவைந்திற்றேச மலையுமாறிற்
செகத்தரசர்கெடுமேழிற் சேருநோவே

இ-ள். வெள்ளிதப்பில் தான்வசிக்கும் பதியைவிட்டு ஒழிந்து போதலாகவேணும் அவ்வெல்லையை விட்டு மற்ருேறெல்லையைப்போய் மதிப்பதாகவேணும் வரவரும் தேகநலிவரும் தன்மனைவிக்குச் சாவுவரும் (சாவென்பதில் சண்டை. பிணக்குநோய் முதலிய வருத்தமாதலையும் சதிபதிகளுக்குப் பொருத்தம் போதலையுங்காண்க) நூலாசிரியர் புணர்ந்தோர்சாதலென்றும் சாமுடிவரைக்கும் வருத்தம்வருமென்று துணிந்து கூறினமையால் நன்மையதேவருக அட்டமாசித்தி மட்டும் பெருகுமென்ற கருத்துக்கண்டு இதன்மேற்கவியில் கூரியதுகாண்க. மற்றதனிற்சொல்லியபடி ஊருக்கும் மன்னனுக்கும் அதிகாரிக்கும் வந்தாலும் வரும் இதன்றியில் வளர்பிறைகாலத்தில் பிரதமை தப்பில் யாதேனுமிடர்வருவது விதிகை-கலகம்-திரிதிகை-பொருட்சேதம் சதுர்த்தி போக்குண்டாகும் (சகலவிதநஷ்டத்துக்குங்காண்க) பஞ்சமி பந்துக்களுக்கு வியாதி-சஷ்டி-அத்தேசத்தாருக்கும் அரசனுக்கும் வருத்தம் சத்தமி-நலி-அரசனுக்குந் தேசத்தாருக்குமேயுண்டு தனக்கில்லையென்றே மாத்திருத்தற் கூடாவாகுந்தன்னுலே யவர்களுக்குவருத்தம்வந்ததென்று அவதாருனபொச்சாப்பினலாவது தான்வருத்தப்பட வருமென்ற விவாம் மேற்கவியிற்ருனே செப்பியிருப்பதனைக்காண்க எ-று.

திதிபிழைக்கில் நிகழ்வன்வினைவயென்றும்

சந்திரசூரியரியல்புங் கூறுகின்ருர்.

நோவுடனேசாவுமா மெட்டாகின்மற்ற
நுவலாதபக்கமுமிம் முறையேகொள்க
தாவில்வெங்கதிரவனின் மதியமுண்டாஞ்
சந்தினுள்வெங்கதிருந் தப்பாதுண்டா

மோவரியவிவர்சளேயே யுணரும்போதி
ஹுற்றசரங்குருமுகத்தா னுணர்ந்துகொள்க
தேவர்பிரானுரைத்தருள யுமையாள்கேட்டச்
செவ்வியிதன்முறைமைதனைத் தெளிந்துதேறே

இ-ள். அஷ்டமிபிழைக்கில் நோவுஞ் சாவும்வரும் வளர்பிறை யிங்ஙனமிருக்கத் தேய்பிறைக்கு மிம்முறையேகொள்வது இதல்லாமலும் சூரியனுக்குள்சந்திரனும் சந்திரனுக்குள் சூரியனுமொன்றுக்கு ளொன்று கரந்து தோன்றுவதுமுண்டாம் உமையவளே தன் சுயவல்லமையினால் தெரிந்துகொள்ளவல்லவல்லவளாகிப்பின்சங்கரனருளினால்தெரிந்துக்கொள்ளத் தக்க சிறப்பினதாகில் இந்நூலை யார்தான் தம்மாற்றுமே தெரிந்துக்கொள்வர் கொள்மாட்டார்கள் ஆதலாற் குருவருளினாற்றெளிக எ-று. 27

மேற்கவிகளிற் கூறியசரம் பிழைக்கில் இடர்

வரும் வந்தாலும் அதற்கு உபசாந்

தங் கூறுகின்றார்.

தெளிகதிர்சேய்மூன்றடியாந் தெற்குமந்தன்
செம்பொன்மூன்றடிமேற்குத் திங்கள்வெள்ளி
இளதியநாலடிவடக்குப் புந்திமுன்போ
லிரட்டையனுகிழக்கிரவி யெழுதன்முன்னே
வளமுடனேபூரணபக் கத்திற்சென்று
வந்திருந்துநமைநினைந்து வழுத்தல்செய்தே
உளமகிழ்ந்துபோகிலெல்லாம் பலிக்குந்துன்ப
முண்டாகாவிவையனைத்து முணர்ந்துதேறே.

இ-ள். பெண்ணே மேற்கவியிற் சொல்லியபடி காலசரஞ் சரிப்பட்டுவருமோ வராதே ஊழ்வினைப்படிக்கல்லவோ நடக்கும் அதை நம்முடைய வசமாக்

இலேசோ, எனத்தளர்வுற் றிருக்க வேண்டியதில்லை சரம்பார்க்கிறவன் முன்கவிகளிற் சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் அருணோதயத்திற்கு முன்னெழுந்து ஞாயிறு-செவ்வாய்கிழமைகளுக்குத் தென்புரமாய் மூண்றடிமண் 11-ங்கவியிற் சொல்லியபடி சரத்தை பூரணமாக்கி யக்காலேயே முன்னிட்டுக் கொண்டு போகவும் சனிவியாழங்களுக்கு மூன்றடிமேற்கேபோகவும், திங்கள்வெள்ளிக்கு நாலடி வடக்கே போகவும் புதனுக்கு இரண்டடி கிழக்கே போகவும் இப்படியாகப்போய்வந்து ஒரு திவ்வியமாகிய ஆதனத்திலிருந்து என்னைநினைத்து துதிசெய்து பின்னெழுந்து எங்கேசென்றாலும் அல்லது அங்கேயிருந்தாலும் முற்கவிகளிற் கூறிய துன்பங்கள் யாதேனுமடாரது.

(இதன்மேற் கவிகளிற்கூறிய ஒருவாரத்திற்குச் சரந்தப்பில் இன்னவையாமெனவும்ஏழுநாட்களுஞ் சரிவரில் இன்னவையாமெனவுங் கூறுகின்றார்.)

தேறுநீயிவையெலாஞ் செவ்விதாக
செங்கதிரோன்றன்னுளிற் றிங்களோடி
மாறிவருங்கதிரவனுஞ் சோமநாளின்
மறிந்தோடிவருங்கிழமை யேழுமாறிற்
கூறுபடவடலுயர்விட் டேகுமென்க
குணமாகுமிக்கிழமை கோணுதோடிற்
சிறிவருங்காலனையும் கஜயிப்பர்மற்றச்
சித்தயோகத்துநிலை சித்தியாமே.

இ-ள். இவையெல்லாந் தேர்ந்தறி ரியனடக்க வேண்டியநாளிற் சந்திரனடந்துசந்திரனடக்கவேண்டியநாளிற் சூரியநடந்து இப்படியாகிய மாறுபட்டு ஒருவாரமுழுதும் நடந்தால் மரித்துப் போவன்

அப்படியல்லாமல் கிழமை எழுந்தவருமல் மேற் கண்ட நாழிகையுங் கோணுமல் திக்குநோக்கிச்செல் வதுடன் பிராணயாமமு மாருமல் நிகழ்ந்துவருமா கில் இயமடைரான் பிராணனுக்கழிவில்லை சீவன் முத்தனய் வாழ்ந்திருப்பன் அஷ்டமாசித்தியு மவ னுக்குச் சித்திக்கும். 29

குறிசொல்மார்க்கங் கூறுகின்ருர்.

சித்தமுடனிரேசகத்தில் வந்துகேட்டாற்
செப்பியவப்பொருள்களெல்லாந் தீதேயாகும்
உத்தமமாம்பூரகத்தில் வந்துகேட்டா
னுரைத்தபொருளத்தனையு முண்மையாகு
மெத்தியகும்பத்துரைக்கி னன்றேயாகும்
வேண்டாரைரேசகத்தில் விளியப்பார்க்க
வைத்தமலம்வாயுநீர் கழிபோதென்னின்
மாற்றலாதாங்கெடுவரிது மாறிலாதே.

இ-ள். சரம்பார்க்கிறவன் ரேசகஞ்செய்போதில் வந்துகேட்டால் கேட்ட காரியஞ் சித்தியாது பூரக த்திலென்னில் நன்மை யவன் சொல்லுகிறது முண் மையாயிருக்கும் கும்பகஞ்செல் காலத்திலாகில் நற் காரியம் அது சித்திக்கும், மலம்-சலம்-வாயு-கழியும் போதானல் பகைவர் கெட்டுப்போவார்கள் இன்ன மிதற்குவிபரம் குருமுகாந்தரத்திற் றெரிந்துகொள் ளவேண்டியது அல்லாமற்றெரியாது. எ-று. 30

சனிவியாழன் பகல் கூறுகின்ருர்

மாறிவளர்பக்கங்குறையும் பக்கமதி
நாடிகதிர்நாடி வளர்பொன்னேடிற்
பேறுமிகவுண்டாகும் பிராணனிற்கும்
பின்புரைத்தகாரியங்க ளெல்லாமேறுங்

கூறுகின்றசனிநாளிற் பகலிரவிற்
குலவுசரம்வலமிடத்திற் கோணுதோடி
னுறுமலர்ப்பொருந்திருவே சொன்னேமிந்த
ஞாலமெங்கும்புகழ்பெறவே நடக்குமென்றே.

இ-ள். வளர்பிறை வியாழத்திற்குச் சந்திரனுந் தேய்பிறை வியாழத்திற்குச் சூரியனுந் தப்பாமல் நடந்துகொண்டே வந்தால் சிறந்தபேறுண்டாகும், ஜீவன்முத்தனுய்த் தளர்வின்றிவாழ்வான், இதல்லாமல் சனிக்கிழமைக்கு இரவிலும் பகலிலும் சந்திர சூரிய சரங்கள் மாறுபாடில்லாமல் நடக்கவேண்டியது நடந்தால் இவ்வுலகமெங்கு மெச்சத்தக்க கீர்த்தி வந்துறும் மற்றும் முன் காலசரஞ்சொல்லிய கவிதை நோக்கவேண்டியது. எ-று. 31

குறிசொல்மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

நடப்புடையவொருவனெங்கே யென்றொருவன்கே
ணிலத்திலகத்திருப்பு னன்னீர்முற்றம் [ட்கில்
அடக்குமுழுவாகிலுள்ளூர் வாயுவேற்றா
ரப்பலமென்மலேமேற் றுயிலலாகும்
விடப்போனன்புவிக்குநிலே நீக்குமீண்டான்
வெவ்வழற்குவருகின்றான் வெயில்காலுக்கு
மடற்குழாயூர்வந்தான் வானமாகில்
வருவனொருநாழிகையின் மாறிலாளே.

இ-ள். ஒருவன்வந்து இன்னனெங்கே யிருக்கிறானெனில் அப்போது சரம்பிருதிவாகில், வீட்டுக்குள்ளிருக்கிறான் அப்புவாகில், முற்றத்திலிருக்கிறான் தேயுவாகில் அக்கிராமத் தெல்லேக்குள்தானே யிருக்கிறான் வாயுவாகில் எலலேக்கப்புறப்பட்டான், ஆகாயமாகில் மலேயேறுகிறான் அல்லது தூங்குகின்று

ன்என்றுசொல்லவேண்டியது இதுவிட புறத்தேசம் போனவனைக் குறித்துக் கேட்டபோது பூதியமைந்தில் முதலாகில், அவ்வூரில் தானே நிலையாயிருக்கிருன் இரண்டாகில், திரும்பிவருகிருன், மூன்றுகில் திரும்பினவன் நில்லாமல் நடந்துவருகிருன், நான்காகில் அவளிருக்கு மூருக்குள் வந்தான் ஐந்தாகில் ஒரு நாழிகைக்குள்வந்து வீடு சேர்வா னென்று சொல்லவேண்டியது. எ-று. 32

இச்சரம் மனதுடன் லயப்பட்டால் இன்னவையாமெனக் கூறுகினுர்.

மாறிவருவாயுமனே வலயந்தன்னின்
 மயக்கவுமிர்சித்திநிற்க வதுதானிற்கும்
கூறுசமயங்கூற்றூர் பயமுமில்லை
 குறித்திருமண்ணென்றரை நாழிகையாக்கொள்க
தேறுபுனற்கொன்றேகால் வன்னிக்கொன்று
 சீவன்முக்கால்வானமரை சிறந்தநாடி
பாருமைந்துநாழிகைக்குள் வரிநற்குன்றிற்
 பழுதுபடுமுடம்பிலிறு பற்றிப்பாரே.

இ-ள். இடது பக்கத்திலும் வலதுபக்கத்திலும் ஒன்றைவிட்டொன்றை மாறிமாறி நடக்கு மிச்சரமானது தேகத்தினூடே லயப்பட்டுப் போகுமேயானல் பிராணனுக் கழிவில்லை அப்படி லயப்பட்டுநிற்கில் மனமுதலிய வந்தக் கரணங்களுக்கும் வேலையில்லை அசைவுற்றிருப்பனவாகும் பின்பு மற்றெச் சமயத்தாராலும் பயமில்லை யமனாலும் பயமில்லை முன் சொன்னபடி இடதுபக்கமும் வலதுபக்கமும் மாறியோடுஞ்சரம் ஒவ்வொரு பக்கத்தி லென்னேரந் தரித்து நடக்குமென்னில் ஐந்துநாழிகையாம் அதிலும் பூதியங்களின் கூறுக்கெவ்வாறு பகுப்பதெனில் மண்ணில் ஒன்றரை நாழிகையும் நீரில் 1-ம் நெருப்பில்

1-ம் காற்றில் ஐ-ம்வெளியில்-௨-ம் ஆக நிறைந்தோ டும் இப்படியாகிய பூதியங்கள் கூறுகொண்ட ஐந்து கடிகைகளும் ஒவ்வொரு பக்கத்திற்குச் சரியாய்ச் சிதையா தோடவேண்டியது இதைவிட குறைந்தா லும்வளர்ந்தாலும் தேகநலிபாம் சரம்லயப்படும்வழி தேடவேண்டியது தேடில் முண்கண்ட பயனுண்டா மில்லையேல் நாலடியொன்றுக்கு ஐந்து நாழிகையும் பூதியங்களினளவே சிதருமல் நடப்பிக்க வேண்டும் அதுமின்றெனில் தேகநலியேவரும்.

தத்தமது வாழ்நாட்பிரமாண மறியும்படி

அயனசங்கற்பங் கூறுகின்ருர்.

பற்றினுஞ்சொன்னபடி மயானமுன்னுட்
    பாலொருபோ துண்டுபரி சுத்தனுகி
மற்றைநாளுத்தரமா மயானந்தன்னின்
    மாறியிடந்தனிலோடும் வலந்தெற்காகும்
பெற்றதொருநான்கைதா னைந்துநூரும்
    பெறுங்கடிகைதனிற்குறையிற் பிராணநிலை
முற்றெருமாநாழிகைக்கோ ராண்டுதாழு
    முமையேநான்சொன்னகணக் குண்மைதானே

இ-ள். சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சென்ற நாட்கள் போக மற்றும்நின்ற நாட்கள் எவ்வளவோ என்னுங் கருத்துக்கொண்டு பார்த்துத் தெளியுமாறு யாதெ னில் அயனசரமாம் அதனைப்பார்ப்ப தெவ்வாறெ னில் தைமாதமுதற்றேதியில் உத்தராயணகாலம் ஆ டிமாத முதற்றேதியில் தக்ஷணயனகாலம் இவ்வ யனகாலத்திற்கு முன்னுள்பகலில் ஒருபொழு தன் னமுண்டு தத்துவங்களைப் பரிசுத்தமாக்கித் தேக மெலிவதனுல் மனதுக்கும் மற்றவாயுவாதி கரணங்க

ளுக்கும் வருமிடையூறினைநிருவி தைமாத முதற்றே
தியில் பொழுதுவிடிய ஐந்து நாழிகையிருக்கையில்
பார்க்கும்போது சரம்வாரம்-திதி நட்க்ஷத்திரங்களை
த்தள்ளி இடதுபக்கத்தி லுதித்து முன்கவிகளிற்
சொல்லியபடி ஐந்து நாழிகைகளுஞ் சிதறுமல் ஓடு
மதனைப் பார்க்கவேண்டியது இதுபோக ஆடிமாத
முதற்றேதியில் இதே பிரகாரமாய்ப் பார்க்கவேண்
டியது, அப்போது சரம்வலதுபக்கத்திலோடும் அப்
படியோடியசரம் முற்கூறியவண்ணம்ஐந்துநாழிகை
களுஞ் சிதறுமலோடினுல் சரம்பார்க்கிறவன் தான்
செய்யும் பிராணுயாமவுதவியினுல் அன்றுதொட்டு
வரும்நூறுவருஷகாலம்வாழ்ந்திருப்பன் இதுவின்றி
குறைந்தால் அவ்வைந்துநாழிகையை நூற்றெருரும
ஐந்தாக நூருக்கிக் குறைந்தநாழிகை ஒருமாவோ
இரண்டுமாவோ, அல்லதைதன்மேற் ருகைப்பட்ட
வையோ அதற்கு ஒவ்வொருவருஷத்தைக் கூட்டிப்
பார்த்து குறைந்த ஒவ்வொருமாநாழிகையின்பேரிற்
கணக்காக்கிக் கொள்ளவேண்டியது, முழுவதுமே
தப்பிச் சரம் இடத்திற்கு வலமாகவும் வலத்திற்கு
இடமாகவும் ஓடில் அவனுக்குட் சீணகாலமென்
றறிக. எ-று 3

போசனவிதி கூறுகின்ருர்.

உண்பவனுக்கப்புவிட பசிக்குவெய்ய
வுவர்த்தனகைத்தனகார்வ லுண்கமுன்னே
பண்மயில்செங்கதிற்குநெய்பால் புளித்தல்கன்னல்
பாகுடனேதுவர்த்தனமு னுண்டுபார்க்க
நண்பனமவயிற்றிற்குச் சோறுபாதி
நன்னீர்கால்நாற்றுக்கா லாகநல்கிக்
கண்பயினுடிகள்சுத்தி பண்ணிதூபங்
காட்டிமலர்சூட்டியிருள் கழியுங்காதே.

இ-ள். முன்கவியிற் சொல்லியபடி சரம்பார்க்கிற வன் சூரியகயிலையங்கி வருகிறமட்டும் போஜனமில் லாமற் மற்றதனுக்காக காக்கவேண்டியதில்லை, சந்தி ரன் நடக்கும்போதுஞ்சாப்பிடலாம் எப்படியெனில் ஊஷ்ணமான பண்டங்களும், உப்பு, கசப்பு, காரலா கிய பண்டங்களைவைத்துக்கொண்டு தாகபானத்தை நிறுத்தி யுண்ணவேண்டியது, சொல்லியபடியே சூரி யனடக்கில் நெய்-பால்-புளித்தல்-தித்தித்தல, துவ ர்த்தலாகிய பண்டங்களுடனே சாப்பிடலாம் தாக பானமுமப்போதே செய்யலாம், சந்திரனுக்கு அப் போது கூடாதாயினும் பின்பு சூரியனடக்கில் சாப் பிடவேண்டியது ;இதுமாறினாலும் ஆத்திரத்தினாலு ம் அவாவினாலுஞ் சூரியனுக்காக காத்திராமல்அடுத் தடுத்துச் சந்திரனிற்றானே தின்றுகொண்டு வந்தா லும் நலியாம் இப்படியாகச் சாப்பிடுகிறதாயினும் அவ்வுணவ வயிற்றிற்குப் பாதிதானாகும் மிஞ்சிலா காது மற்றப்பாதிக்கு சலங்காலாகவும் கொள்ளவே ண்டியது கொண்டு தசநாடிகளையும் பிராணயாமமு ன்னிலையில் சுத்திசெய்து ஏகாக்கிரசித்தனாய்ச் சரம் பார்க்கவேண்டியது.

சரத்தை யேறவொட்டாமலுங் குறையவொட்
டாமலுந் தன் வசப்படுத்திக் கொள்ளு
மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

கால்கொண்டுகணக்கறிவார்க் கியாதுந்தப்பா
    கருதரியவெல்லாமுடியுங் காண்போர்க்கெல்லா
மேற்கொண்டபுவியுடனே யப்புவன்னி
    விளங்கியகால்வானமுடன் வினவுவாற்குப்
பால்கொண்டமொழியாளே பவனங்கட்டிப்
    பற்றியவாராதாரம் பரிசுபார்த்துச்

சால்கின்றமுதனடி தன்னுணின்ற
தபனன்மதிசெந்தழலாந் தண்மைபாரே.

இ-ள். பால்போனுமினியசொல்லையுடையபெண்ணே, சரம்பார்க்கிறவனுக்கு அநுபவமிந்நூற்சொல்லியபடி வருமோ மற்றவ் விதிப்படிபிறழாது போஜனமுறைமையும் வந்தொத்துக்கொள்ளுமோ மிகினுங்குறையினும் நோய்செய்யுமே எளிதிற் சரிப்படவராதெனில் தானெப்படி நன்கடைவன் வினவுவார்களுக்கெவ்வாருய் நன்றெனவுந் தீதெனவு மூழறிந்தெடுத்தோதுவ னென்று ஐயமுறவேண்டியதில்லை சரம்பார்ப்பான் பாம்பார்ப்பானென்பதுபோல் சரத்தைக் கணக்கின்படியறிந்து பார்க்கிறவனுக்குயெந்தகாரியமானாலுந் தப்பிப்போகாது அவனைக்கண்டபேர்களுக்கும் நினைத்தகாரியமெல்லாமுடியும் அதெப்படியென்னில், பிரிதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயமாகிய பஞ்சபூதியங்களின் கூறுகூடிய வாயுவினைப் பாழ்போகாமல் மனமறிவுடனேகட்டி ஆராங்கரத்தினுள்ளேபரிசினையறிந்து தசநாடிகளுக்கும் முதனடியாகிய பிராணநாடியினின்றுமற்றங்கிருந்துதித்தோடுஞ் சந்திரன் சூரியன் அக்கினியென்னு மிம்மூன்றினுடைய குணங்களையும்பார்த்தால் கைக்கனிபோல் இலேசிற்றெரியவரும். எ-று.

சரம்பார்க்கிறவனுக்கு நன்மைதீமை மரணகால மறியும்படி சாயாபுருஷ தெரிசனங் கூறுகின்றார்.

பாரிலொத்தநிலத்தகல்வான் களங்கமற்றுற்
பத்தடிக்குளேந்தடியாம் பருவந்தன்னிற்
சீரியமெய்நிழல்கழுத்து கைகால்சென்னி [ற்
சிமிட்டிப்பார்த்திமையாமற் றிகழ்வான்பார்க்கி

கூருருவம்பொன்கண்டாற் செல்வம்வெள்ளை
குறவிலுயிர்மெய்மையுயி ரிளைக்குங்குற்றம்
காருருநோயாறுபிறை கைகால்குன்றிற்
கங்குறையின்முப்பிறையிற் காட்டுஞ்சாவே.

இ-ள். பூமியிலே மேடுபள்ளமில்லாத இடத்தில் ஆகாயத்தில் மேகமறைவில்லாமல்வெயில்காயும்போது தன்னிழல் ஐந்தடிநீளமுதல் பத்தடிக்குட்பட்ட தருணத்தில் தான் அந்நிழல் முகமாய்நின்று கைகளிரண்டையுந் தொங்கவிட்டு கண்களிமையால் அந்நிழல்களை கழுதது, கைகள், கால்கள் இவ்வுறுப்புகளிலொன்றைப்பார்த்து அப்படியே இமையாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்தாலங்கே அவனுருவம்தோன்றும் அவ்வுருவம் பொன்னிறமாயிருந்தா லவனுக்குச் செல்வம் வரும், வெண்மையெனில்பிராணபயமில்லை ஆயுள்வளரும் செம்மையாகில் ஆயுள்தேயும் அதற்கொரு குறைவுவரும், கருமையேல், நலி இதுவிட அவ்வுருவில் கைகளாவது கால்களாவதுதோன்றும லிருந்தால் ஆறுமாதங்களுள் மரணம் இதுவன்றித் தலையேகாணமல் கவந்தமாய்த் தோன்றில் மூன்றுமாதத்தில் மரணம் இல்லாமலுஞ் சந்திரனிலுமிப்படியே பார்ப்பதுமுண்டு இதனை சாயாபுருஷ தெரிசனத்தை விடாமல் பன்னிரண்டு வருஷம் பார்த்துக்கொண்டுவந்தால் தன்முன்னிற்கு மந்நிழல் தன்னுடன்பேசும் பேசில், அதன்முகாந்தரமாய் அஷ்டமாசித்திபையும் பெறலாகும் பெருவதன்றிப் பின்னுஞ் சிலநாட்களில் அந்நிழல் ஓராளுருவமாகித் தன்னுடனேதிரியும் படுத்தால் தானும் படுக்கும் எழுந்தாலு

டனே எழும்பும் இவனுக்கு வருநன்மை தீமைகளை முன்னதாகவுணர்த்தும் இன்னமு மிப்படிப்பட்ட அனேக வற்புதங்கள் விளக்குமென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள் எ-று. 37

மரணவிலக்கணம் வில்லுருவின்

பயன் கூறுகின்றார்.

காட்டியகானிழற்றனக்கு முன்பின்னேகக்
  கடிபுனல்வாய்கொண்டகல்வான் களங்கமற்றால்
பூட்டியநீர்துகள்பிறக்க வுமிர்ந்தால்வானிற்
  பொருந்தியவில்லைந்தருவாய் பொலிந்துதோன்று
மீட்டியவில்லுருவுளதே லாண்டுவாழ்வ
  இதுமுறியிலவ்வாண்டி னிறந்துபோவான்
கோட்டியவில்லுருமுறிய வணங்குதோன்றிற்
  கொண்டுபோம்பிறையாறிற் குறித்துக்கூறே.

இ-ள். வானிற்களங்கமில்லாமல் சூரியனெறிக்கையில் மரநிழல் வீட்டுத் தாழ்வாரநிழல் இப்படிப்பட்ட யாதொரு நிழல்தனக்கு முன்னிருக்கச் சரம்பார்க்கிறவன் பின்னின்று வாய்நிறைய சலங்கொண்டு அந்தநிழலருகில் துகள்பரந்து அணுப்போல்பறக்க ஓரேதரமாய் உமிழ்ந்து அத்துகளைப்பார்த்தாலதிலிந்திரதனுசு அமைந்து வானங்களுடனே தோன்றும்தோன்றில் பார்க்கிறவனுக்கு அன்றுமுதல் ஒரு வருஷமட்டுக்குஞ்சாவில்லை இல்லையேலதுவரும்வருவதிலும் அவ்வில் நிறமாறி அங்ஙனே ஒருபெண்ணுருத்தோன்றில் ஆறுமாதங்களிலிறப்பன். எ-று.

சந்திர சூரியரைப்பார்க்கு மிலக்கணங்

கூறுகின்றார்.

குறிகொண்டநிறமதியங் குறைமதியந்தன்னிற்
  குலவியதோர் செப்பகலில்கோநெய்யைவிட்

டெறிகின்றமதிக்கதிரைப் பகற்கதிரைபார்த்தா
லியல்வெண்மைசெம்மைபொன்மைபசுமைகறு
நெறிகொண்டவுயிர்வாழ்கெடநோய்கா [ப்பென்னி
னிறைநிறையேயறியிதனிற் றெற்குமேற்கு
மறிகின்றவடக்குடனே கிழக்குநடுகுறைந்தா
லாண்டுதிங்களாறுமூன்றொன்று நாட்பத்தழிவே.

இ-ள் ஒரு செப்பகலில் பசுவின்நெய்யையுருக்கி விட்டு அதிற்பூரணச்சந்திரனையல்லது அமாவாசையின்போது சூரியனைப்பார்த்தால் அதிற்றோன்றுகிற சந்திரன் அல்லது சூரியன்-வெண்மை-செம்மை-யெனில் வாழ்வுண்டாம் பொன்மையாகில் கேடு-பசுமையானால் நோய், கருமையோ சாவுவரும், அதிலுமப்படிச் சாகிறவனுக்குக் காலமெப்போதெனில், தென்புறவட்டங்குறைந்தால் ஆறுமாதம் வடபுறம் மூன்றுமாதம் கிழ்ப்புறம் ஒருமாத நடுவே தொள்ளையாயிருந்தால் பத்துநாள் நிறைமதியம்பௌரணை குறைமதியம் அமாவாசை யென்றறிக. எ-று.

சரீரபழுதுமுதலான மரணவிலக்கணங்

கூறுகின்றார்.

அழிந்திடுங்கைகானெற்றி கன்னந்தம்மி
லடர்ந்துதுடிப்புறிவரண் திங்களாறு
மொழிந்ததிங்கண்மூன்றுநாள் மத்திலாவி
முடிந்துவிடுமிதுவொழிய செவியிலோசை
யொழிந்திடுனேழுகண்ணி லொளிதானேந்தா
முயர்ந்கமணமூன்றிரண்டி லுரைவேறானல்
கழிந்திடுநல்லுயிரென்று கருதிமீசன்
கழலிணையைப்போற்றில்வினை கழிந்துபோமே.

இ-ள். கை-கால்-நெற்றி-கன்னம்-இவைஅடர்ந்து துடித்தால் மரணகாலம் வந்ததென்றறிக, அதிலும் கை துடிக்கில்-ஒருவருஷம், கால்-ஆறுமாதம்-நெற்றி, மூன்றுமாதம், கன்னம், பத்துநாள் என்றுகொள்ளவேண்டியது இதுவொழிய காதுகேளாவிட்டால் ஏழுநாளில் மரணம் கண்பார்வை மழுங்கினல் ஐந்துநாள்மூக்கில்கந்தம்போனுல் மூன்றுநாள்வாய்குழறிப்பேச்சழிந்தால் இரண்டுநாள் இதையறிந்துகடவுளுடைய பாதங்களை நினைத்து போற்றி செய்தால் வினையென்பதிராது அங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும். எ-று. 40

உசுவாச நிசுவாசங்களின் பயனுங்கூறுகின்றார்

போம்வாயுசிவமுள்ளே புகுதற்சத்தி
போகில்விடப்புகிலமுதம் புகன்றவெல்லாம்
ஆம்வாயுபுதிற்போகி லல்லவாகு
மடங்கில்விடங்கெடுப்போநி லகலுமப்பாந்
தேமேவுசத்தியிரண் டொற்றையீசன்
செவியிற்போவார்வருவர் சரமீனமாகில்
ஓமேவுமுயிர்போகி ஞெயா:மற்ற
துட்புகிஞெயாகாவெய் யுரைத்தோநாமே.

இ-ள். உசுவாசம்-நிசுவாசம்-அல்லது ரேசகபூரக காலபலனைச் சொல்லுமிடத்தில் உடலைவிட்டுப்போகிறவாயுவே சிவம் உட்புகுவதுசத்தி சரம், வெளிப்பட்டுப்போவதெல்லாம் விடமுண்பதற்குச்சரி சரம் உட்பட்டுப்போவதெல்லாம் அமுதமுண்பதற்குச் சரிசரம் உள்ளேபோகும்போது ஒருவன்சொன்னது அல்லது நினைத்தகாரியம் ஆகும் வெளி கொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயுகும்பத்தடங்கில் உண்டவிடங்கெடுமெனச் சரி அடங்கியது நடு நாடிவரு போகில் பாவமென்பதில்லை இதன்றியில் ஒருவன் வந்து குறிகேட்கையில் அவன் முதற்சொன்ன

சொல்லின் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில் ஒற்றை யாகில் சிவன்கூறென்றும் இரட்டையாகில் சத்திகூறென்றுங் கொள்ளவேண்டியது சரம்வெளியேபோகும்போது ஒருவன்வந்து இன்னான் போவானோவெனில் போவான் வரான் உட்புக்கையில் வருவான் சரம்போகும்போது வருவானோவென்றும், புகும்போது போவானோவென்றும், மாறுபட்டு வினவில் சரிப்படாது போகும்போது போவானே யல்லது வாரான் புகும்போது வருவானேயல்லது போகான் சரம்போகும்போது நோய்தீருமோவென்னில்தீராது புகும்போது தீருமெனக. எ-று, 41

குறிசொல்லவும் போர்புரியவு மார்க்கங்
கூறுகின்றார்.

உரைத்தொருவனிறைவிற்போய் குறைவிலுறநீதாம்
 உயிரில்புறத்துறைத்துநிறைபுறத்துறமத்திபமாம்
நிறைத்துநிறைபகத்தினின் றிடினன்மையதாம்
 நிறைமதியந்தனிலேகி நேர்ந்திடும்போர்களத்து
சுதைத்தசெழுங்கதிர்வெட்ட வல்லவனேதோற்பன்
 வாகானசந்திரனே வெல்லமாட்டான்
விரித்தகதிரினிலேகி வெங்கதிரில்வெட்ட
 மேனியிலும்வடுப்படான் வெல்வான்றானே.

இ-ள். குறிகேட்கவந்த வொருவன், தன்காரியத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே முன்னர்பூரணத்தில்வந்தாலும் பின்னர்-சூனியத்தில்வந்துவிடுவானாகில்,அக்காரியம்தீதாம் மூன்பு சூனியத்தில்நின்று பின்புபூரணத்தில்வருவானெனில் மத்திபம் இவ்விரண்டுமாறுபாடுமில்லாமல் வந்தவன்கதழாமல் பூரணபக்கத்திற்றானே யிருந்து தான் வந்த காரியத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுவானெனில், அக்கருமம் நன்கினதாம்

என்றறிக. போர்க்குறியைச் சொல்லுமிடத்துசந்திர கலை யியங்கும்போது சென்றுசூரியனியங்கும்போது களத்திலேனேரி எதிரி எப்படிப்பட்டவனானாலுந் தோற்பன் இப்படியல்லாமல் சந்திரனியங்கும்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்றனே போர்கலக்கில் தோற்பன் இதுநிற்க சூரியனிற்றனே புறப்பட்டு அச்சூரியனிற்றனே போரில்வெல்வதினாலும் தன்மேலொரு படைபடாமல் வென்றுவருவான் எ-று.

போர்வெல்லுமார்க்கங்கூறுகின்றார்

வெல்வனேமரிருவர்பே ரெழுத்தினையுமெண்ணின்
மிகுந்தவெழுத்துடைய அ-இ-உ-எ-ஒ-வென்னு
நல்லவெழுத்துடனே ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஓ-கூட்டி
நலந்திகழ்பாலன்குமர னரசனேவிருத்தன்
சொல்லுமவர்பேரின்முத லெழுத்திலுபிரெழுத்தை
துலங்கியவத்தானத்திற் றுகளறவேகூட்டில்
எல்லைமுதற்றனத்தி லெழுத்துடையோன்வெல்வ
னிருவரையுமிவரார்காமிரட்டையெழுத்தோனே.

இ-ள் அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஒ-ஓ-இவை மு லானது பாலன்கூறெனவும், இரண்டாவதுகுமரன் கூறெனவும், மூன்றுவது அரசன் கூறெனவும் மற் விரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண் யது, இதில்சண்டைகாரனுடையபேரில் முதலெழு த்தைப்பார்க்கும்போது ஆ- வொலியே லாவுடன் யும் ந-யொலிய லீயுடனேயும், ஒ வொலியே லே வுடனேயுங் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ்வெழு த்துக்களின்படி பாலன்-குமரான்-அரசன்விருத்த க்கி-பாலன்-குமரனையும் -அரசனையும் வெல்வா

னவும், விருத்தன், மற்றவர்களால் படுவானெனவுஞ் சொல்லவேண்டியது, அதிலும் எ-ஏ-ஒ-ஓ-விருத்தன் கூறு இவ்விரண்டெழுத்துக்களைக் கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான், எ-று, 43

கருப்புக்குறியின்முறை கூறுகின்றார்

இரட்டையாமுபயத்திற் கேட்டபிள்ளை
யினியபூரணத்திலான்சூனியத்தினாற்பெண்ணால்
மருக்குழலாளிடத்துயிரை விடியற்கால
மகிணன்வலத்தயிரதனால் வாங்கநட்பாந்
தரிக்குநிலம்புதன் வெய்யோ னப்புமந்தன்
சந்திரன்றீ வியாழஞ்சேய் தன்கால்வெள்ளி
நெருக்கியவம் பரம்பூதங் கிழமையிந்த
நெறிநிற்கினமைமிசு நிகழுந்தானே,

இ-ள் முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளு மல்லாம லிதுவுமொன்றெனக்காண்க, யாதெனில், உபயசரங்கள் நடக்கும்போது கேட்கப்பெற்றபிள்ளை இரட்டைபேறெனலாம் எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூண பக்கம் ஆண்-சூனியபக்கம் பெண் ஆனாலும்மேற்கவிகளிற்சொல்லிய பயன்றானுகுமெனக்கொள்க இதுநிற்க வைகறைப்பொழுதில் மனைவிக்குச்சரம் இடது பக்கத்தில் நடந்து பெண்ணுக்கு வலத்தில்நடந்தால் அதை அம்மகிணன் அவ்வலச்சரத்தாற்றனே வாங்கியுட்கொள்ளு மப்பியாசஞ்செய்துகொண்டுவருவானெனில், மனைவியிவன் வயமாவாள் பிறன்முக நோக்குக்கருத்து விழையாள் அப்படி வாங்குவது பன்னிரண்டுதரம் வாங்கி யுட்கொள்ளவென்றுஞ்சொல்லுவார்கள், அல்லாமலும் வாரசங்கள் எந்தெந்தப் பூதியங்களிலுதிக்க வேண்டுமெனில் புதன்-பிருதிவி

யில், ஞாயிறு அப்பில், சனியுந் திங்களுந் தேயுவில், வியாழமுஞ் செவ்வாயும் வாயுவில், வெள்ளி ஆகாயத்திலுதிக்கவேண்டியது உதிக்கில் அவ்வாரஞ் சரியாய்நடந்து அதனால்வரும் நன்மைகள் மிகுபலனை விளக்கும். எ-று. 44

இன்னதற்கு மூல மின்னதென்றுங் கூறுகின்றார்.

நிகழ்புவிக்கு மூலநீர்வாயுசீவ
நெரிதாதுகனல்விண்ணு நினைக்குங்காலை
புகழுடனே பூதத்திற் குளவேசொல்க
பொருவில்சரராசிவெய்யோன் புதுவெண்டிங்கள்
மகிழ்கொள்திரராசியா முபயராசி
மறங்கிளருஞ்சுழிமுனையாம் வாரந்தோறு
பகுதல்படர்துயர்பலிக்கு நிலைமைதன்னைப்
பங்கயவாதனத்திருந்து பரிந்துபாரே

இ-ள் பிருதிவிற்கு மூலம் அ-வா-வா-சீவன் க-ஆ-தாது-இப்படி நிரைநிரையே ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாய்வரும் அவை கலைவிளங்க விங்ஙனம், விபரமாய்ச் சொல்லவில்லையாயினும் இதனையும் சரராசியெனப்பட்ட சூரியனையும் திரராசியாகியசந்திரனையும், உபயராசியாகிய சுழிமுனையையும்- மற்றவற்றின் பயன்முதலிய கூறுபாட்டையும் பங்கயாதனத்திலிருந்து பரிவுற்று சிவயோகஞ் செய்தாலல்லது நன்குணர்தலரிது, உயிர்பாழ்போகாது சீவன் முத்தனாதலுக்கு அதுமார்க்கம் இல்லையெல் அவம் போகுமென்றறிக எ-று 45

மூன்றுநாடிகளின் முறைமைகூறுகின்றார்

பாதரினைக்கதிர்மதிச்சுதன் வாழ்வுகேடு
பண்டைநிலை யிம்மூன்றும் பரிந்துகேட்கில்

மோடருஞ் செல்வம்வரும் வெய்யோனுகில்
வெண்மதியங்கேடாகும் விரைந்துவாயு
தீரமிகுசுழிமுனைதா னுகில்முன்பிற்
சிறுகாலும்பெருகாது தேவரானோர்
போரருகில்வருமெனினு மதியில்வாரார்
பொங்கியசெங்கதிர்வருவர் புகன்றேநாமே.

இ-ள். நாம்சொன்ன இச்சுரநூலைப் பரிவுடன்பார்ப்பாயாக சூரியன் சந்திரன் சுழிமுனையென்னு மிம்மூன்று நாடிகளுள்ளும் வாழ்வு கேடு நிலைமையென்கிற மூன்றுதரும நிதானப் பலன்களைக் கேட்குமிடத்தில் சூரியனுகில் நன்மையையும், மிகுந்த செல்வத்தையு மடைவார்கள் சந்திரனுகில் கேடுமுதலிய கன்னியக் குறைவாகும் சுழிமுனையாகில் முன்உள்ளபடி ஏராமல் குறையாமல் நிறைவாகும் அன்றியுந்தேவாதி தேவர்களாலே வசீகரிக்கப்பட்டவனுகிலும் ஜெயாசெயத்தின் முன்னிலையில் வருவோமென் றுறுதியாகச் சொல்லினுஞ் சந்திரனே யதிகமாக வியங்கிடில்வாரார் சூரியனே யதிகப்படில் வருவாரென்று காண்க எ-று.

இதுவுமது உபசாந்தங் கூறுகின்றார்.

நாமுரைத்ததொகையளவுஞ் சூரியனோடாம்
னன்மதியமேல்வாயு நடக்குமாகிற்
றுமிளைத்தல்கிளையிணைத்தல் பொருகேடாதல்
சாகுவருண்டாதலிவை தப்பதாகும்
போமிடத்தின்மதியாகின் மருந்தைப்போக்கிப்
பொருந்துமடியிரட்டித்துப் போகநன்றாந்
தேமருவு கதிராகி னுயிருள்வாங்கித்
திகழும்வலக்காலொற்றிச் செய்கநன்றே.

இ-ள். முன்சொன்னபடி சந்திரனே யதிகமாய் நடந்தால் நமக்கு கேடுவருவதல்லாமலும்பந்துக்களு க்கு மதுவேவேறும் சத்துருக்கள் தோன்றி வருவது தப்பாது சந்திரனிற் போகவேண்டியகாரியமல்லாத காரியார்த்தமாய்ப் போகும்போது சந்திரனடந்தால் சரத்தை நீளவெளிவிட்டு அப்பக்கக்காலையே இரண் டு மூன்றடி முந்திவைத்துக்கொண்டு போகவேண்டி யது சூரியனிற்போகவேண்டிய காரியமல்லாத காரி யார்த்தமாய்ப் போகும்போது சூரியநடந்தால் அ சரத்தையேற வுள்ளேவாங்கி அவ்வலதுகாலை முன் னிட்டுக்கொண்டு போகவேண்டியது அப்படிப்போ கில் போங்காரியம் நன்று எ-று.

சந்திரகலையில் நடக்கும் பூதியங்களைக்

கூறுகின்றார்.

செல்லுமதிதனிலேறி சஞ்சரித்திடவுவாய்வு
சிவாலயங்கணதிமதிற்செய காலில்லங்கட்ட
நல்லமுடிசூட்டல்குடி புகுதல்போக்கும்
நயந்துமாம்வைத்தனன்று நளிர்நீதன்னி
லொல்லைநறும்வாவிகுணஞ் சோலைவைக்க
வழருரைக்கமணமுளதே லுவக்கவாகு
நல்லழலிற்றீப்பிணியாங் காற்றிலானை
நற்பரிதேரொட்டகங்க ளவாயோட்டே.

இ-ள். சந்திரகலையில் பிருதிவுநடந்தாள் சிவால மதிள் வீடுகட்டல் குடிபுகுதல்போக்கு சாந்திகழி தல் மரம்வைத்தல் இவை நன்றாம் அப்புவாகில் குள முதலிய வெடுத்தல் சோலைவைத்தல் நிலத்தை உழு தல், விரைக்குதல் விவாகஞ்செய்தல் நன்றாம் தேயு வாகில் பிணிதீர்த்தலாம் வாயுவாகில் குதிரைமுதல் தேர் கப்பல் ஓட்டலாம் எ-று.

இதுவுமது,

ஒட்டியவானத்திற்செபிக்க விற்போர்செய்ய
வுள்ளன்பின் கலைக்குமொக்கு மீதேசொல்க
நாட்டுமதிவெயிற்கதிரோ னறிக்கிலந்த
நாடிகளிற்பூரணச்சேர் னன்றேயாகு
மீட்டுதிசைபிடித்தவைகள் செயல்களாண்பெண்
ணியங்கிடலுஞ் சூனியபூ ரணமெழுத்தும்
வாட்டமற மதித்தெண்ணி நிருமித்தற்கு
வல்லவனே சரம்பார்க்க வல்லனென்றே.

இ-ள். ஆகாயத்தில் மந்திரஞ்செபிக்க விற்போர் செய்ய நன்று இது சூரியகலைக்குமொக்கும் இதுமிற் கச் சந்திரன் றிசையானாலும் அல்லது சந்திரனேயா னாலும், சூரியனேயானாலும் வந்தவன் பூரணபட்சத் தினின்றால் அவன் வந்தகாரியம் நன்றாம் இதுபோக திசை ஆண், பெண், சூனியம் பூரணம் எழுத்து இ வைமுதலாய்ச் சொல்லப்பட்ட இச்சரகூலின் நுட் பப்பொருள்களைக்கண்டு இது இன்னதென்றும்அது இன்னதென்றும் நிருமிக்கவல்லவன் சரம்பார்க்கவல் லவன் அல்லாதவ னல்லாதவனென்றறிக, 49

சரம்பார்ப்போ நியல்பு.

நன்றானமறைவல்லோர் குலமானுளென்
னுமுரைத்தசரநூலி னடைதப்பாம
லென்றாரும்பார்ப்பவரே பூமிதேவ
ரிசைந்தமானிடப்பிறப்பி னின்பங்கொள்வர்
குன்றாதமாபறவை யெரும்புதாரும்
கொடிமருந்தினளவறிந்து கொண்டுவாழ்ந்து
பொன்றாததெய்வீகம் பொருந்துவார்கள்
புகுவார்முன்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

இ-ள். நல்ல பிராமண குலத்தவராய்ப்பிறந்தா லுமென்னும், அல்ல திழிந்த குலத்தவராய்ப்பிறந்து மென்னும், இச்சரநூலுணர்ந்து இதனடை தப்பா மல் பார்ப்பவரே பிராமணராவர்சராசரங்களினுடை ய தன்மைகளை யறிந்தவராக இப்பூமியின்கண் இவ ரே தேவரென யாவராலும் பூசிக்கப்பட்டு வாழ்ந்து பரம்பொருளிற் சாயுச்சமடைவர் பார்க்கமாட்டாத வர் இழிந்த குலத்தினராய்ப் புண்பிறப்பிறந்து கொ ண்டிருப்பார்கள் எ-று. 50

பிறக்கினுஞ் சற்குருமுகத்தாற்
பொருந்தியயிச்சரநூலைப் புகலக்கேட்டு
நன்குணர்ந்துநெறிநடப்போன் யாவரேனு
நாகலனென்றிரண்டில்லை நல்லாகேட்கின்
மின்பிறக்குஞ்செந்தழலை யடுத்தவெல்லா
மிக்கதழல்வடிவான விதமேபோலத்
தன்பிறப்பிலினிபிறவான் வசமேசாகான்
சடைமேனுமணிந்தசந் திரனொப்பானே.

இ-ள். இழிந்த குலத்திற்பிறந்தவனானாலுங்குரு முகாந்தரமா யிச்சரநூலை சொல்லக்கேட்டு இதனை யுணர்ந்து இவ்வழிநடப்பவன் யாவனானாலும் அவன் யாமேயாவன் வேற்றுமையில்லை நெருப்புந் தன்னை யடைந்தவற்றையும் தன்னுருவாக்கிக்கொள்ளுமியல் புபோல அவன்யாமே யாவன் அவமாய்ப் பிறந்திர வான், இன்னம் விசேஷமாய்ச் சொல்லுகையில்சடா பாரத்தில் நாமணிந்திராநின்ற சந்திரன்போன்றஎன் முடிமேல் வீற்றிருப்பான் எ-று. 51

ஞானசர நூல சாஸ்திரம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்

சிவாநந்தபோதம்.

காப்பு.

வெண்பா.

சிவானந்தபோதமாஞ் சித்திமுத்திதந்த
பவானந்தமானவினை பாழாம்-சுவானந்த
ஈசனே தானாகு மென்வடிவுத்தாளிணையைப்
பாசமுமின்றேழுவார் பார். 1

தியாகரருள்போதஞ் சிவசுந்தரன்சொல்
தயாபரிடெ ன்றாய்வடிவந்தானும்-செட ■வெனவே
பொய்யாவினையகனும் பொற்குருவான்சண்முகனும்
அய்யாவுமென்னுள்ளே யாம். 2

முத்திபெறுமென்னெஞ்சு மூர்க்கருடனேவணங்கி
சித்தந்ததும்பிச்சிதறுமன்-முத்தனும்
பட்டினத்தார்சாக்ஷிப் பகுத்தறிதலிந்நூலைத்
தொட்டவர்க்குமுண்டாஞ் சுகம். 3

பணியறுத்தாளாகப் பரபோகங்கொண்டு
துணிவுறுத்தநெஞ்சுக்குச்சொல்லின்-அணியாய்
படபடென்னும்நெஞ்சம் பகருசிவானந்தத்
திடமுறுவார்தானே சிவம். 4

சிங்காதனமுடைய செல்வவடியார்கள்
தங்காற்சிரமேற் றரித்திட்டேன்-பொன்காள்
ஏற்றிப்புகழ்ந்தன்பா லிந்நூலென்புன்வியால்
சாற்றத்துணிந்தேன் சரண். 5

நூற்பயன்.

விருத்தம்.

அறிவதனைமனங்கேட்கச் சிவானந்த போதத்தையறியநன்ருய், நெறியுடையமுத்தர்கள் தன்திருவடியிற் பணியவருள் நிலைக்கக்காட்டிக், குறியுடனே யனுபவத்து வழியடைந்து, கதிபெறவே கூறவென்றும் பிரிவறவே வாழ்ந்துசிவப் பேரானந்தம் பெருகப்பேசுமிந்நூல், 6

ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி.

நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிற்குணமாய் நிர்மலமாய் நித்தனுகித்,துறந்தமனத்துடையோற்குந் துரியனுமாயதீதனுமாய்ச் சோதியாகிக், கறந்தமுலைப்பாலாகிப்பாலினுள்ள ருசிகாட்டுங் கர்த்தனுகிச், சிறந்தகுருமாணிக்கசுவாமிகளை யெம்முளத்திற் ருெழுதல்செய்வாம். 7

சமயாசாரியர் மூவர் துதி.

இசைக்குருகிப்பரந்தானே யெழுந்தருளி வேண்டியதோ ரின்பந்தந்து, இசைக்குளவா யெதிர்த்தவரை மதித்திடாச் சிவசமய மேலாய்ச்செய்து, இசைக்குளவோர் புகழ்ந்தேத்தச் சிவாலயத்திற்றேவாரஞ் சிறக்கவோதிப், பசைக்கருதியருள்பெருகுமூவரிணை மலரடியிற் பணிகின்றேனே. 8

பஜவண்ணர் அல்லமாய் பிரபு துதி.

பத்திநிலைதவருமற் கிருபையுமேவழுவாமற் பாரின்மீதே, யுத்திசிவகணேசருக்குப் போதமுற்றுப் பூசைசெய்து கந்துஞானத், தத்துவமேயுணர்ந்துசிவந்தாருகும் பஜவண்ணர் சாக்ஷாத்கார, முத்திதருமல்லமாப் பிரம்மமீசரிருவர்தான் முடிகொள்வாமே

மருத்துமலைதேசிகர்துதி.

பன்னுபறை சாத்திரங்களாகமங்கள் விரிந்தநூ
ற்பலத்திற்சென்றே, யுன்னிகின்ற மனத்தாலேபிறப்
பிறப்பாம் நோய்பலவற்றுற்றிடாமற், பொன்னுடை
யவம்பலவர் கழற்பணியச்சிந்தையற்றுப் பூஜைசெய்
ய, வென்னவென்றே எனையாண்ட மருத்துமலைத்
தேசகன்றாளிறைஞ்சுவோமே. 10

நூல்

* அறிவுக்கும் மனதுக்கும் வாக்குவாதம்

அறிவுகூறுதல்

ஆனநெஞ்சவே யிமைப் பொழுதாகிலுமல்லவறு
த்திருந்தாயோ, போனநாளிலே நடந்ததுமிருந்தது
ம்புதுமைகளறியாயோ,ஈனமாகியகவலையைநீக்கிஐ
ம்பொறியினிலிணங்காமல், தரனமொத்துநான்சொ
ன்னமொழிகேட்டுநீ சரியென்றுமகிழ்வாயே. 1

மனங் கேட்குதல்.

(அவதாரிகை) ஏதேது விபரீதமாக இருக்கிற து இமைப்பொழுதாகிலும் பிரியாமலிருந்த நீ யிப் போதென்னை அனியாயமாகக் குறித்து சொற்படி கேட்கச்சொன்னதும் சந்தோஷமாயிற்று ஆகிலும் உதவியான காரியமாக விருப்பிற் கேட்கவேண்டுந் தானே, ஆதலால் சொல்கவென்று மனங்கேட்க வறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

முத்துபெறுமழகான நெஞ்சகமே பணிய றுத்
தன் மொழியக்கேணீ,சத்துசித்தானந்தபராபரமோ
கெதியென்றுஞ் சார்ந்திடாமன், முத்தர்களுமோதி

* பாக்கள் அறிவுசொல்வது, வசனம் மனது சொல்வது

வைத்தநூலதனையாராய்ந்து முனைந்திடாமற் பத்தி நிலைநில்லாமற்சிந்தனையு மோயாமற்பார்ப்பதென்னே.

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆபினியாதோ பரத்தைச் சாரவில்லையெனவும், நூலினுட்பொருளையறிந்து முனைகொள்ளவில்லையெனவும், பத்திநிலையினிற் களில்லையெனவும் சிந்தனைகளையறுக்கவில்லையெனவும், சொல்லுகின்றனவற்றைஎக்காலத்திலு மியானறியாதவனாக விருக்கிறேன், இஃதந்தரங்கப்பாஷையாக விருக்கின்றது. மாடு, மக்கள் பெண்டீர், சுற்றம், வாணாள் முதலியனவே பொருளென்றுன்னியிருந்த வெனக்கிப்போது திடீரென்று நான்குவகையிற் சிந்திக்கச்சொன்னீர் ஸ்பஷ்டமாகப் புலப்படுமாறு புகல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

மாடுமக்களுஞ் சுற்றமும் பெண்டிரு மாளிகையுடன்வாழ்வும், நாடுராச்சியமாண்டிடும் புகழ்ச்சியுநம்மதென்றேதேகத்தி, னூடு சென்றுநீயெனதுடலியானெனவுழன்றனுத்திடுநெஞ்சே, வீடுவிட்டுயிரோகிடும்போதினில் வினைவழி நுழைந்தாயே 3

மனங் கேட்குதல்

அ-கை. தேகத்தினுள்ளேபுகுந்து, மாடுமக்கள் சுற்றம், பெண்டீர், உயர்வாழ்வு, தேசாதிபத்தியப்புகழ்ச்சிமுதலியவை சதமென்றும் தேகம்நான் எனது என்று பாராட்டிஉழலுகிறுயென்றும், முடிவுகாலத்தில் வினைவழியிலே உயிரை நுழைக்கிறு யென்றுஞ்

சொல்லுகிறாய் நீஇதுகாறும்கூட இருந்தையா இல்லையா இதுகாறும்யாதும் புகலாதிருந்த வாறென்னே இப்போது இங்ஙனஞ் சொல்லுதற்குக் காரணமென்னே என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்

கேணிநெஞ்சேமேயுன்னிடவயதிலேகிடந்துலேந்தன மின்னாள், வீணிலேபலசெனனமு மெடுத்ததின்மெலிந்திடும்போது, ஊணிலேனென்னே யானறியாமலேயுத்தமர்நோக்கத்தாற், காணுமிப்படி மானிட தேகமுங் கண்டதுமறிவாயே.

மனங் கேட்குதல்

அ-கை அனேகந்திரேகத்திற் பிறந்து பிறந்திரக்கின்றதாகவுஞ்சொன்னீர், அவற்றுளிம்மானிடதிரேகமருமையாக பெரியோர்கிருபாநோக்கத்தாற்கிடைத்ததாகவுஞ்சொன்னீர், அதுதெரியும்படிக்குச்சொல்லுமென மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு

நாலுவகையோனியிலு மெழுவகையின் றேற்றத்துளினமாக, மேலுகந்தமானிடந்தா னெடுப்பவேயருமையாய்மெய்யணுகி, பாலுபோன் மனமுடைத்தாய் புண்ணியமேமிகுந்து பவங்கீழாய்த்தள்ளி, நாலுணர் வதருமைநெஞ்சே யிருவினையி லொருவினையை நொறுக்கித்தானே. 5

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. ஆனல்மானிட தேகமெடுப்பதருமையென்றுசொன்னீர், அதிலும்மெய்ய ணுகிக்கள்ளமற்றுபாவம் போக்கி புண்ணியமிகுந்து நாலுணர்வ

தருமையென்றுங் காட்டுகிறீர். அப்படியானால் மானிடதேகத்திலேதானே பலவிதமா யருமையாகிய தேகமுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

மனிதரிலும் பறவையுண்டு விலங்குண்டு கல்லுண்டு மரமுமுண்டு, மனிதரிலுநீர் வாழுஞ்சாதியுண்டு அநேககுல மனிதருண்டு, மனிதரிலுமனித ருண்டு வானவரு மனிதராய் வருவதுண்டு, மனிதரிலே பிறப்பறுக்கவந்ததே யருமையெனவகுத்தார்முன்னோர்

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனால் தேகமெடுப்பது எவ்விதம்வினையென்பது ஒன்ரோ இரண்டோ, இதில் சகாயவினையெது வினைவழியாய் தேகமெடுக்கிறது யாராலேயென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல்

எழுவகையின்றோற்றமாய்க் கடந்தோறும் பலவிதமாயின்பமுற்றே, பழுதறவே தேகம்வரும் பேய்மனமே நீசெய்த பண்பினாலே, உழிதருமிக்காலத்துமொழியாமலிருவினையாலுகந்துநிற்கும், கழி தருமிவ்விருவினையிலொருவினையை நோக்குவதுகடினந்தானே.

மனங் கேட்குதல்

அ-கை. ஆனால் என்னாளே வினையுண்டாகிற தென்றும் வினையினாலே தேக மெடுக்கிறதென்றுசொன்னீர், வினைவழியாய்ப் பலயோனிதோறும் எப்படிப்புகுந்து ஜனனமரண முண்டாகிறதென்று மனங்கேட்க அறுவுகூறுகின்றது. 8

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

மனவாக்குக்காயத்தான் மருவுஞ்செய்கை
மலர்மணம்போலுறுஜன்ம மயக்கத்தாலே
இனமாக்கும்பிறவியினி லிழுத்துக்கொண்டே
யெத்தனையோஜன்மத்தி லிறக்கச்செய்யும்
தனவாக்காய்பிரம்மாவுஞ் சிருஷ்டிசெய்ய
தாண்முனேவளர்ந்திந்தத் தரணிமீதே
இனமாக்குவெம்பாசந் தன்னிற்சிக்கி
யிறந்தார்கள்பிறந்தார்க ளின்னம்நெஞ்சே

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் பிறந்தாலு மிறந்தாலும்வேதாகமசாத்திரச்சொற்படி நடந்தால், தேவேந்திரபதவி பிரமம்பட்ட முதலானது மடையலாமென்றுசொல்லுகிறார்களே, அது சுகமல்லவோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு,

முந்தஜன்மமாம் புண்ணியமிகுந்திடின் முக்கியமுண்டாகும் பிறந்தஜன்மமாம் பாவமே மிகுந்திடிற் பெரியதோர் துயராகும், அந்தரெண்டையு மறுத்திடிலொளிதரு மரன்கழற்றுணையாகும், பந்தமானதோர்புராணம் வேதங்கள் படைத்ததையறிவாயே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் மும்மூர்த்திகள் பட்டமாயிருந்தாலும், தேவேந்திர புகழ்ச்சிபெற்றாலும், பின்னும் பூலோகத்திலே பிறப்பதுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வாழுமாலய னுருத்திரனிந்திரன் வானவரானுலும், சூழுமாயுகம் பிரளயந்தன்னிலுஞ் சுகமுடன்வாழ்ந்தாலும், தாழுமான தொல்லுலகில்வந்துறுவர்கள் தரணியோர் புகழ்ந்தேற்ற, வீழும்நெஞ்சமேயரனடி சேர்ந்திடில் வினைக்குழி விழந்தாயே. 10

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களுண்டாக்கிவைத்தார் அவற்ருலே என்னபிரயோஜனம் என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ராஜன்மத்தையெடுத்தும் பலத்தினில் நழுகிடா திவ்வண்ணமே, திரமதாகவே யீசனுத்தரவிற் செய்பவர் புண்ணியமென்றே வரமுடைத்தநல் வியாசருஞ்செய்தவர் வழங்கிடுமதனுலே, பரவடியையுறுமுத்தர்க ளிழுவினைப்பற்றறப் பார்த்தாரே. 11

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் ஒருவர் செய்கிற பாவபுண்ணியவொருவருக்கு உண்டென்கிறது எவ்விதமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

ஒருவர்செய்த பாவபுண்ணிய மொருவர்க்
குண்டென்றுசொல்லுகின்ற வூமைநெஞ்சே
தருகுமவரவருயிர்க்குத் துணையார்சொல்வாய்
தந்தைதாய்பெண்டுபிள்ளை துணையுமாமோ

வருகுமந்தவியாதிகளும் வினைதானல்லோ
மக்கள்பெண்டுதந்தைதாய் வாங்கிக்கொண்டு
திருகுமவர்பின்னொருவர்க் கீந்ததுண்டோ
திருஷ்டாந்தங்கண்டுநீ தெளிந்திடாயே. 12

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அப்படியானால் புராணங்களிலே ஒருவர் செய்த பாவபுண்ணியம் மற்றொருவருக்குண் டென்றுபொய் சொல்லவேண்டிய தென்னவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பாசபந்தமானதொரு மூடர்க்கிந்தப்
பற்றுதலை வையாட்டால் நம்பமாட்டார்
ஆசைகொண்டுசெய்யார்கள் விகாதஞ்செய்வார்
அதனாலேபொருத்தம் வைத்துச் சொன்னதல்
நேசமிதுபோலவே பகைத்தார்பாரு [லால்
நீங்கினால்வேறுகெதி நிலத்தோர்க்குண்டோ
மோசமிதுநம்பாதே நெஞ்சேகேளு
முனைந்தவருக்குச்செய்தபலன் முடியுந்தானே

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் நன்மை துன்மைக் கூட்டுறவில்லையே அப்படியிருக்க ஒருகுடும்பத்திலே பந்துஜனங்களில் தாங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பிறவற்றிற் கிடங்கொடாமல் உள்ளுக்குள்ளே அநேகவிகற்பத்தோடு மனம் பேதித்து வாழ்கிறார்களே, எந்தப்பற்றுதலைக்கொண்டு ஒன்றுபோலிருக்கிறார்களென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பெண்ணாலும்பொன்னாலும் பூமியாலும்
 பெருக்கவேயிச்சைகொண் டொன்றுக்கொன்று
தின்னுற்களுறவாடிச் செத்தாரல்லாற்
 சேர்ந்துமனமொன்ருகிச் சிறந்திட்டாரோ
கண்ணாலேபார்த்துநீ சுகங்கண்டாயே
 கவலைக்கேயாளாகிக் கருத்திழந்துப்
புண்ணாகிப்பிறப்பிறப்பிற் புகுந்திட்டாய்நீ
 பூமலர்த்தாடுணையென்று புகழ்வாய்நெஞ்சே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் வினைவழியே யுயரித் தேகத்தை விட்டினிமேற்றேகமெடுக்கிற தெந்ததேகமோவதை த்தெரியும்படியும் இத்தேகத்தை விடும்போது யாதொருகுறிகளுண்டாவென்றும் மனங்கேட்கஅறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

தேகந்தனிற்பொறியுஞ் சீராம்புலன்கரணம்
ஆகந்துறக்குமப்போ தந்நேரம்-போகமது
எவ்விடத்துச்சென்றதோ யேற்குங்கடவடிமை
அவ்விடத்தைநன்ரு யறி.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் வினைப்பயனு மறிந்தேன், இந்த அருமையாகிய மானிடதேகம் வந்தது மறிந்தேன், வேதாகமபுராண சாத்திரங்களது, கட்டுப்பாடு மறிந்தேன், பிறப்பிறப்பென்கிற விவரமுமறிந்தேன், வினைவழியே தேகமெடுக்கிற தென்னும்விவரத்தையும்

என்னுல் வினையுண்டாகிற தென்பதையுமறிந்தேன் ஒருவருக்கொருவர் நன்மை-தீமை-உதவியில்லை யெ ன்பது மறிந்தேன், ஒருகுடும்பத்திலே பலஜனங்க ளொன்றுபோற்கூடி வாழ்கிறபாதத்தையு மறிந்தே ன், எல்லாமுள்ளபடி ஒத்துக்கொண்டேன், அரன து திருவடி நிழலையடைகிறதே சுகமென்றுரை கொ ண்டேன் இத்தனைநாளாக வென்னை நம்பியிந்த குடு ம்பத்தாரெல்லாம் இளமைகளாக விருக்கிறபடியினு லேயவர்களை விட்டுவிட்டால் வேறுகெதியின்றி அவ ர்கள் வருந்துவராதலாலவர்கள் பக்குவகாலபரியந்த மிருந்து காக்கவேண்டுமென்று பரிதாபப்படுகின்ற மையா லதற்கொருவயணஞ் சொல்கவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

விருத்தம்

அவரெல்லாமிருக்கவிப்போ தன்மைமேம
னழைத்துவிடியிலியா துசெய்வா யழகுநெஞ்சே
யிவர்களுக்குப்பிழைக்கும்வகைத் திரும்பிவிந்த
யேதுவாய்முடிப்பதுண்டோ வெண்ணிப்பாரு
தவறிநீகடம்விட்டுப் போகும்போது
தான்கூடமாண்டாரோ பிழைப்பில்லாமல்
அவரவர்க்குச்சிவன்றுணையென் றெண்ணிடாம
லையத்தாலிப்படியே யலைவுற்றாயே. 16

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனலறியலானேன், இனிமேற் பாசபந் தத்தில் வீழ்வேனே திருவடியை யடையாமலிருப் பேனே ஆனுலின்னுங் கொஞ்சக்காலம் பொருத்து தான் திருவடியையடைவதற்கேது பண்ணிக்கொள்

ளக்கூடாதோ இப்போது தானே துணிந்துகொள்ள வேணுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

காயமனவாக்குதான் றளர்ந்தபோது
கருத்தழிந்து வுறுதியற்றுப்பாசமீறி
நேயமந்தமாய்கையினிற் பற்றிக்கொண்டால்
நெற்றிக்கண்படைத்தவர்தா னிலைப்பிப்பாரோ
மாயமனயிந்தக் காயந்தானும்
வல்லமையோவெத்தனைநாள் வாழுமோசொல்
காயமதுநிலையல்ல வென்றுமுன்னோர்
கண்ணிணொளிமழுங்குமுன்னே கதியுற்றாரே

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அப்படியானுற் சாலவு மச்சங்கொண்டேன் இனி திருவடியடையவதற்குப் போன்றவழிசொல்லென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

முந்திப்பரிபூரனமாய் முத்தியடைந்தவர்கள்
சிந்தைமகிழ்ந்தோதுஞ் சிவநூலை-யுந்தியுந்தி
பார்த்தறிநீநன்றாய் பகுத்துப்பகுத்துநெஞ்சே
சேர்த்தறிநீ யென்வசத்திற்சொல்.

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. அப்படியே சொல்லுகிற சில நூல்களைப் பார்த்தேன், திருவள்ளுவநாயனார் முப்பால்வைத்துக்குறள் சொன்னதிலே துறந்தார்க்குந் துறவாதவருக்கு மிறந்தாருக்கு மில்வாழ்வா னென்பான்றுணை என்று சொற்றன ரஃதென்னகாலெனமனம் வினவவவற்றிற் கறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

விருத்தம்.

யாவரிருக்குகிலேயதனே யவர்க்கேயதனினிலேயமர, மூவர்முதலாம்ரிஷியோர்க்கு முழுக்கத்து மந்தோர் காமியாக்குந், தேவரீர்க்குந்திறமுதலாய் சிறக்கக்கா ட்டுங் கண்ணெளிபோல், நாவிலிருந்தே அஞ்சனமா ய்நவின்ற மொழியென் னுடகமே 19

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் முத்திநிலேயைமாத்திரம் தனிமை யிற் பேசுகின்ற நூல்தா னெவ்விதமாகச் சொல்லு மென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

தேகமெடுத்ததுவுஞ் சிந்தையுடைத்ததுவும்
போகசமுசாரத்திற் புக்கதுவும்-தாகமது
கொண்டுதவிர்த்ததுவுங் கூறுங்கனவெனவே
கண்டுசொல்லும் நூலதனேக் காண் 20

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் அந்தநாலும் பார்த்தேன் அதிலு ள்ளபொருளேச் சங்கையற இப்படியிருக்குமென்று தெரிந்துகொண்டாற் போதுமோவென்று அதிவின யத்துடன் மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

விருத்தம்

அறிவுக்கேசாட்சிகொண்டு நூலேப்பேசி
அங்கைத்தை தானழித்து அகத்தைநோக்கு
குறிவைத்தபடியிருந்து மெய்யைப்பொய்யாக்
குற்றமென்றேபொய்யைத்தான் பொய்யாய்கண்டு

நெற்றியுற்று இருவினையும் நீக்கிப்போட்டு
நேசமுடனீசனுடன் பாசம்வைத்து
பிறிவற்றுஒன்ருகி வாழலாகும்
பேதித்துப்போகாதே பேணிச்குடே. 21

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அந்தப்படிதானே யனுபவிக்கிறதா மற்ஞெருவருடைய சகாயமும்வேண்டி யிருக்குமா என்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு

புகர்சமயமாகின்றபலசமயந்தன்னிலே புகுந்திடாமல், அகச்சமயமாகின்றசிவசமயத்திச்சைக்கே யகப்பட்டால் நீ, மிகப்பெரிதாம் புத்தியைநீ படைத்திருந்தும் பெரியோரைமேவிடாமல், தகப்படுவே பிறவியென்ற நோய்க்குள் சிகித்தான் தளர்வதேனே.

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. ஆனுல் பெரியோர்களைச் சாரவும் வேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

பெரியோரைச்சாராம லவர்களுக்கேயன்பு செய்துபேசிடாமல், துரியமாதீதத்தில் சிவபூஜைசெய்யாமல் சுற்றிசுற்றி, அறியயனுங்காணுத பரமசிவமென்றதையு மறிந்திடாமல் சரியென்று வினைப்பயனுங் கொண்டதுவே கோலமாய்ச் சாதித்தாயே. 23

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனுல்தெளிந்த பெரியோர்களுக்கு ஜகத்திலே பிரயோஜன மில்லையே எவ்விடத்திலிருப்பார்களோ அவர்களைக்கண்டு தரிசிக்கலாமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

தெளிந்த துறவியிகந்தனிலே தேகப்பிராரத்துவப் படிக்கு, பொழிந்தேகரணத் தனுபோகப் புவனத் திருந்து மெச்செயலும், ஒழிந்துசிந்தை தெளிவுற் றே ஒன்றேசிவமென் றிருப்பார்க, ளிழந்தபேருமவ ரைக்கொண்டேறுவார்க ளிகத்தோரே. 24

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் இகத்தில்சஞ்சரிக்கிறதினால் பெரி யோர்களுக்கு இடறுவாராதோவென்று மனங்கே ட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

கருவியகன் றிவ்வுலகத்தைக் கனவென்றிருக்கக், கருத்ததனுள்ளுருவைக்கண் டொப்புவமையற்றுள் ளும் புறம்பு மொன்றாகிக், குருவைப்பணிந்து பூர ணத்தில் குலாவுமடியார் ஜகந்தனிலே, மருவப்பொ ருந்தி வாழ்ந்தாலும் மாசற்றிருப்பார் வல்லவரே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் விபரீதமிருந்து வந்ததானால் அ தை நீக்கிக்கொள்ள வல்லமையுண்டோ வென்று ம னங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

முந்தவிருந்தவஞ்ஞான மூடமான சத்தியையும் பந்தமறவேதுணிந்து பராபரனைத்தினமுங் கைக் கொண்டு, சிந்தைதெளிந்தே குருபரனைச் சிவமென் றெண்ணுந்துணிவதனால், தொந்தமறுத்துச் சிவான ந்தச்சோதியதுவாய்ச் சுகிப்பாரே. 26

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை அப்பேர்ப்பட்ட பெரியோர்கள் எந்தச் சாதியாயிருந்தாலும் தொண்டுபடலாகுமோ வென்றுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சாதிபேதந்தனைக்குறித்துத் தயங்கி மயங்கித்தளராதே, சாதியாவதெவரறிவர் சருவவுடலுமொன்றுச்சே, சாதியாவரெவரொன்னில் தன்னையறிந்து சிவமான, சாதிபெரியசாதியென்று சார்றுமறைகள் சத்தியமே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனல் பெரியோர்களை சாதிபிரித்துசொல்லுகிறதினலே குற்றமுண்டோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஞானம்பதியா விழிகுலத்தோர் நாட்டிற்பிரித்தே சாதிதன்னை, யினசாதியாரென்றே யிகழ்ந்தார் முத்தர் பத்தரையும், ஆனபெரியோர்தங்களையு மவரிலொன்றாய்க் குறித்துக்கொண், டீனமுரைத்தேயருநரகி லிழிந்துபோனு ரிகத்தோரே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. இப்பேர்ப்பட்ட பெரியோர்கள் ஜகத்தோரிகழத்தக்கதாக திரிவானேன், ஜகத்தோரிகழுவானேன் இதனல் யாவருக்குத்துன்பம் யாருக்கு இன்பமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

பெரியோரைப்பித்தரென வுலகத்தோர்கள்
பேயரென்னவிகழ்வதென்ன பிரித்துக்கேளு

திரிவார்களிச்சைபடி ஜகத்தோர்பார்த்து
தீவினையும்நல்வினையும் திரட்டிக்கொள்வார்
சரிவாச்சென்றிருவினையு மொழித்துப்போட்டு
சச்சிதானந்தமென்ற பதத்திற்சார்ந்து
துரியாதீதப்பொருளைப் பெற்றுமந்தச்
சுயஞ்சோதியாகியே சுகமுற்றாரே. 29

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனல் பெரியோர்க ளிருவினையும் ஜகத்தோருக்குஒப்பித்துசுகம்பெற்றார்களே அவர்களையிகழ்ந்தவுலகத்தாரென்னலாபம் பெற்றார்களென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

பெரியோரையிகழ்ந்தவர்கள் பெற்றலாபம்
பேசக்கேள்நெஞ்சகமே பெருமையாக
பரியேறிபோனவன்றன் றீயில்வீழ்ந்து
பதைத்துபோவடிவைபற்றில்நெருப்பைகூட்டி
நரிவாயில்பொருள்பறிக்கு மின்பம்போல
நகைத்திகழ்ந்தே எரிவாயினரகம்புக்கு
விரிவானவெழுநரகில் விழுந்திளைத்து
மெலிந்திடுவாரென்றுமறை விசுந்தானே. 30

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் பெரியோர்கள் மகத்துவமிப்படியென்றுமறியலானேன், அப்படிப்பட்டமகாத்துமாக்கள்தெரிசனங் கண்டுகொள்ளுகிறதற்கு மார்க்கமுண்டோவென்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

குற்றமேதுங்குறியாமல் குணமும்பலவாய் விரியாமல்; ஒத்தபொறிகள்புனைந்து முறவாய்நீயுமுக

ந்திதனை, பத்தும்பதனமாகத்தான்பட்சமிகவும்வை த்துரைத்தாற், சித்தமதனைச் சிவமாக்குஞ் சிவானந் தபோதமிதே. 31

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனு லெவர்களிடத்திலும் சாத்திரத் தின்கேள்விகேட்டுத் தெரியும்படிச்செய்துகொள்ளு கிறதுதானே, அவர்களாக்கினைக்குட்பட்டுகொண்டு பண்ணவேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

ஐயமின்றியுடன்பொருளு மாவிமூன்று
மாண்டவனேயுன்னதென் றளித்துப்பின்னுந்
துய்யகுருநாதனுக்கே யடிமையாகிச்
சொன்னபடிகேட்பதற்கே தொண்டனுகி
மெய்யனென்றேயவர்மனமுங் களிக்குமட்டும்
வேண்டினதோர்சோதனைக்கு மிதத்திடாமல்
செய்யதிருமலரடியிற் காத்திருந்தார்
செவியதனிலுபதேசம் செய்வார்தாமே. 32

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனல் வெகு பிரயாசையா யிருக்கும் போலே இருக்கிறதே சாத்திரங் கேள்வி மாத்திரங் கேட்டுக்கொண்டு யுக்தியினலே யனுபவித்து முத்தி யடையக்கூடாதோ குருசமுகத்தில் தொண்டுபட்டு தான் முத்தியடைய வேண்டுமோ வென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

இருவினையுஞ்சமமுடைத்தே யெழுந்துவந்த
வென்குருவாமாணிக்க வீசனார்க்கும்
குருவடிவாயம்பலவ ருபதேசித்த
குருப்பைத்தானறியாயோ குருட்டுநெஞ்சே
மருவுமிந்தவுடலுக்கு ளுடலைக்காட்டி
வாக்குக்குவாக்கருளி மனமுமொத்து
திருவடியிலடையகுரு முகூர்த்தமல்லாற்
சிவானந்தபோதமுந் தெளிந்திடாதே 31

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அப்படியானல் ஞானசாரியரிடத்தில் அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாதோ சாத்திரமும் பார்க்கவேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

சேறுபோல்தளதளென வலைபூமிக்குள்
திடமானகம்பத்தை நாட்டினுக்கால்
மாறுகொண்டுவிழுந்திடுமென் றதனைச்சுற்றி
மணற்கல்லைக்கெட்டித்து முறைக்குமாபோல்
கூறுகின்றசாத்திரத்தின் சாட்சிதந்து
குலைத்திடாத்திடமுற்றுக் குறித்துநின்று
வீறுகொண்டுநெஞ்சேநீ யனுபவத்தால்
மெய்ஞ்ஞானவீடதனில் விளங்குவாயே. 34

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் சாத்திரம் தெரியாதபேர்கள்சற்குருவினிட முபதேசம்பெற்று சாதித்து அனுபவமடைந்தபேர்கள் பெற்றகாட்சி நூலிலுள்ளபொரு

ளுக்கு ஒத்துக்கொள்ளுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

உறுதிகொண்டபிள்ளையென்று லாசான்வைத்த
உபதேசங்கேட்டளவி லுறுதிகொண்டே
இருதயத்தில்நாட்டினது நழுவிடாம
லெப்போதும்குருபக்தி தவிறிடாம
மறுகவலைசாராம லூன்றப்பெற்றால்
வழங்குநூல்ப்பசுகின்ற வனமைக்கொக்கும்
கிருபைதரும்முத்தியே யடையலாகும்
கிட்டினவர்க்கேதுகுறை கேடில்நெஞ்சே. 35

மனங்கேட்குதல்.

அ-ஸை, ஆனல் ஞானனுபோகம் ஒருவர் பெற்றிருந்தால் பெருதவர்கள் அந்த வனுபோகத்தைச் சொல்லென்றும் காட்டென்றும் சொன்னலவர்களுக்கு ஒத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லலாமோ அப்படி இப்படியென்றுங் காட்டாலாமோ ஆகிலும் மெய்ப்பொருளினிட பிரகாசத்தைப் பேசினல் மனமொத்து களிப்பார்களோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

ஒருவர்தினமொருவர் சொரிந்துற்றபோது
வுற்றவர்க்கோசொரிந்தவர்கோ வுற்றுப்பாரு
மருவுமந்தசொப்பனத்திற் கண்டகாட்சி
மகிழ்தவர்க்கோகேட்டவர்க்கோமதித்துப்பாரு
உருசியுடனறுசுவைகொண் டுண்டவர்க்கோ
உகமையுடன்கண்டவர்க்கோ வுன்றிப்பாரு
தெரிசன முங்கண்டு சிந்தையற்ற
சிவஞானமவரவர்க்கே தெளியுந்தானே. 36

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனல் மெய்ப்பொருளினுடையபிரகாசம் அவரவர்கள் கண்டு களிக்கப்பட்டது தானேவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

நீதானேயறிந்தல்லோ நிலைக்கவேண்டும்
நிட்டூரர்சொல்லுகின்ற நெறியிற்சென்றால்
போதாதுபோதாது பொந்துக்குள்ளே
புலியிருக்குதென்னப் புகுந்துபார்த்தால்
வேதாளமென்றதொரு மயக்கந்தீரும்
மெய்யடியார்மனங்களிக்க மேவிவாழ்வான்
வாதாடிமுத்தர்களை விட்டிடாதே
மனமேநீயுள்ளபடி வணங்குவாயே. 37

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனற் றனித்தனியே சுகமடைவதாயிருக்க, பெரியோர்களொருவக்கொருவர் குடிக்கொண்டானந்த மிகுந் துறவாடுகின்றார்களே அஃதெவ்விதகாரணம் பற்றியென மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

மறப்பானமூன்றுடனு மிழந்தமுத்தர்
மனவெளியாம்பெருவெளியில் மருவலாலே
துறப்பானவாகாச மொன்றுந்தன்னில்
சூரியன்றன்பிரகாசத் தோற்றம்போல
சிறப்பாகத்தேகத்தி லிருந்தமுத்தர் [கள்
திருஷ்டியினாற்கலந்தொன்றாய்த் தியானிப்பார்
மறப்பானதில்லைநெஞ்சே கண்மணிக்குள்
வன்னியொளிமருவுமந்த வண்மைபாரே. 37

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனாற் சாத்திரங்களிலே சரியை, கிரியை, யோக. ஞானமென்று சாற்றுகின்றதே யவற்றுள் முன்சொல்லிய முத்தொழிலுஞ்செய்து முடிந்த பின்னரன்றோ ஞானமறியவேண்டியது அப்போதன்றோ ஞானசாரியர் கிருபாகடாக்ஷம்வேண்டியதென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சரியைமுதன்முத்தொழிலுஞ் செய்கின்றோர்கள்
சாயுச்சியமுத்திரையைப் பணியவேண்டும்
உருசியுடனமுதளித்துப் பாதபூசை
யுண்மையுடனுபசாரஞ் செய்யவேண்டும்
பரிசைகொண்டுசோதித்து நிந்தைசொல்லி
பகைத்துவிடினகைத்திடுவார் பலனேபாழாம்
விரிவுகொண்டுமயங்காதே யுற்றுப்பாரு
வீணருடன்கேள்விவிட்டு மெய்மைப்பாரே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனாலவ்வளவு மகத்துவமிருக்கிறபடியினாலே யம்முத்தொழிலினது லாபமுஞ் சுளுவிலே முடித்துக்கொள்ள லாகாதோவென மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சாயுச்சியமுத்திரையை யுடுத்துச்காத்துச்
சங்கையற்றுத்திருவுளத்துப் பாக்குக்கொத்தால்
நீயுச்சியமாகவென்று கிருபைநோக்கில்
நேரானமுத்தொழிலி னிலாபநேர்ந்து

மாயுச்சியமாகவே யம்பலத்தான்
மலரடிக்கேயன்பாகச் செல்வாய்நெஞ்சே
பாயுச்சியமாகவே பெற்றோருண்டு
பராபரத்தையடைந்ததின் பண்பித்தாமே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆறலித்தகை யனுபவத்தை, யில்லறத்தினின்று பெற்றுளரெவரேனு முண்டுகொல்லோ, அன்றேல் துறவறம்பூண்டு, சந்நியாசியாய் பற்பலவிரதவைராக்கியமும் சர்வசங்கநிவர்த்தியுஞ் செய்து, ஜெகசஞ்சாரத்தை விட்டகன்று, ஆரணியசஞ்சாரமுற்று வருபவர்களின் ஞானமென்னு மறிவுபிரகாசமாகி ஸ்பஷ்டப்பட்டுளரோ வென்றும், இவர்களிலுங் தன்மனதுட்குடிகொண்ட வஞ்ஞானாந்தகாரத்தையோட்டும் வன்மையிலராகி மூடராதலு முண்டோவென்றும் மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சன்னியாசியானதிலு மூடருண்டு
சமுசாரஞ்செய்வதிலு ஞானியுண்டு
முன்னாலேயே துவாம் பிராரத்துவங்கள்
மூட்டிவிட்டுஞானிக்கு முறைதப்பாது
பின்னாலேயிருவினையுந் தொடரச்செய்து
பெற்றிடுவாராசான்றன் கிருபைகொண்டு
பின்னுபின்னங்களா லென்றெண்ணாதே
பெருஞ்சோதிமுத்திரையைப் பேணிக்கூடே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் இல்லறத்திலேயிருந்தும் ஞானமு பற்றுக்கொள்ளலாமென்கிறது சுளுவாகவிருக்கிறதே உலகத்திலுள்ள பலரும் ஞானாசிரியரிடத்தனு

க்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு முத்தியையடைய தரு மையாயிருக்கிறதே, அதிலென்ன பிரயாசையென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

யாவர்களும்பெரியோரை யடுத்துக்காத்து
அவரடிக்கேபணிந்துமிக வன்புசெய்து
ஆவலுடன்பன்னிரண்டு வருடங்காத்து
மப்போதுபக்குவத்தை யச்சோதித்துத்
தேவர்முதன்மூவர்களுந் தேடிக்காணுத்
திருவடியுமுடிநடுவுந் தெரிசிக்கத்தா
னுவதனுபதேசஞ் செய்வார்நெஞ்சே
நல்லறிவால்வெகுபூசை நவின்றதாமே. 42

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் புண்ணியமிகுந்து, சிவசாரபக்தி நேயம் சிவார்ச்சனை வெகுகாலஞ்செய்து பின்னே நல்லறிவு பிரகாசித்திருக்கும் பேர்களுக்குப் பெரியோர்கள் தெரிசனங்கிட்டும், அப்பேர்ப்பட்டவன் ஆசான்திருவுளத்துப் பாங்குக்கொத்து னடந்துபரகதியடைவானென்று சொன்னது மறியலானேன், ஆகிலும் பெரியோர்களையடுத்து, அவர் திருவுளத்துக்குப் பாங்குபோல்நடந்து, தீக்ஷையும் பெற்றுக்கொண்டு சாத்திரத்திலுள்ள பூட்டை அனுபோகத்துக்கும் ஒப்பும்படி தெரியவுங் கேள்விப்பட்டுக்கொண்டு ஆசாரியரைக் கவனியாமல், மதங்கொண்டு, ஆசாரியார் திருவடிசூட்ட மகிழ்ச்சியிலலாமலும், பூரணதீக்ஷையாகாமலும், தட்டிப்போகிற துண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

அடியருக்குத்தொண்டாவ தருமைநெஞ்சே
யவரவர்க்குவிட்டகுறை யடுத்தகாலம்
பிடியாமலிருப்பாரோ தொட்டுக்கொள்வார்
பேதமைகளாலுலகம் பிணக்குவந்து
குடியாகுமதனாலே நழுகிப்போவார்
குற்றமறச்சற்குருவைக் குறிக்கச்சொல்லும்
விடியாதகாலத்தி லிருளேயாகும்
விடிந்தபின்புகண்ணுக்கு வெளிச்சமாமே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. நீர் உலகவிபரீதம் வருகிறதாகவும், அத னாலே ஆசானைவிட்டு நழுகும்போது ஆசானைக்குற்ற மாகக்குறித்துக் கொண்டுபோகிறதாகவுஞ் சொன் னீர் அறியலானேன், ஆகிலுமிவ்வளவிலே நழுகினா லும், இன்னொருதேகம் புண்ணியமிகுந்தமானிடமா யெடுத்து, சடுதியிலே விட்டகுறை முடியும்படி ஞா னசாத்திரியார் கிருபையடைந்து, முத்தியடைவார் களோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

இவ்வளவுந்தொட்டேகும் போதுமீண்டும்
இகபோகவிபரீதம் வந்தாலுந்தான்
அவ்வளவுந்தான்குருவின் றிருவுளத்துக்
கன்புதவறுமலே யகன்றானகிற்
றெவ்வளவாய்விட்டகுறை தாக்குஞ்சேர்க்குந்
தேசிகனைக்குற்றமென்னில் தெளிந்துமேலா
நவ்வளவாயிழிந்துவிடும் பின்னுமந்த
ஞானகுருத்துரோகமுற்று நரகெய்வாரே.

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் ஞானசாரியரிடத்தி லொத்தாப் போலிருந்து தெரிந்துகொண்டு, ஞானகுருத்துரோ கி தானே தான் றெளிந்தவன்போலே பேசுகிறானே உலகத்தார்களுஞ் சிறிதுபேர்கள் ; அதைக்கேட்டு ம யங்கி ஒத்து வணங்குகிறார்களே அவர்களுக்குமிவர் களுக்கு மென்னலாபங் கிடைக்குமென்று மனங்கே ட்க அறிவு கூறுகின்றது.

புலித்தோலைபசுவுரித்துப் போர்த்துக்கொண்டு
　　புலியென்றாற்புலியாமோ வின்னுங்கேளு
பலிப்பாகபெண்போலே புருடன்வேடம்.
　　பகட்டினாலவனுருவம் பாவையாமோ
சலிப்பானநரகத்தில் வீழுமாண்பர்
　　சற்குருவின் றன்னிடத்திற் கற்றுக்கொண்டு
நலிப்பாகப்புலிபாயு மியல்புபோலே
　　நானிலத்தோர்வணங்கினதா லீனமாச்சே

அ-கை. ஆனாலவன்றானுங் குருத்துரோகியான படியினாலே எவ்வளவு தெளிவாய்பேசினாலும்முத்தி விலக்க னென்பதுசரியே, அவன் நிச்சயவானென்று நேசிக்கிறவர்கட்கு என்ன விலாபமென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

மரப்பாவின்முலையதனிற் பாலுண்டாமோ
　　மலாடிக்குச்சுதனுடைய மகிழ்ச்சியுண்டோ,
துரத்தறியாத்தண்ணீர் பாம்பதன் தலையிற்
　　திலங்குமணியிரத்தினமுந்தோன்றுமோசொல்

பரத்தினிடமிலையதனைக் குருமுன்பாகப்
பதியாதமூடனையே பணிந்ததாலே
வியர்த்தமேயல்லாம லுதவிசெய்ய
மெஞ்ஞானமுண்டாமோ விளங்குநெஞ்சே.

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. ஆனாலறியலானேன், ஸ்ரீகட்குஞானம் வாராதென்றும், புருடர்க்கு மாத்திரம் ஞானமுண் டெனல் எதனாலே, அஃது விளங்குமாறு சொல்க வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

அஞ்சுகின்றபெண்ணென்று மாணென்றுந்தா
னஞ்சுபஞ்சபூதத்திற் பிரிந்ததுண்டோ
நெஞ்சிலுள்ளவஞ்சகங்கள் வேறுமுண்டோ
நிறம்வேறேகுணம்வேறே நேசம்வேறே
மிஞ்சுகின்றவுயிர்தானும் பெண்ணென்றுண்டோ
மெய்கண்டநூலதிலே பிரித்ததுண்டோ
சஞ்சலத்தாற்சொற்கேட்டு மயங்கிடாதே
சங்கையதமுன்னூலைச் சார்ந்துபாரே.

மனங் கேட்குதல்

அ-கை, ஆனாற் பேதமையென்பது மாதர்கணி கலமென்றும் ஔவையார் கூறியதென்கோ லென் றறிவு வினவ மனங்கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

ஆணுக்கும்பெண்ணுக்கு மவ்வொன்றேபாம்
ஆனாலும்பேதைகுணம் பெண்ணுக்குண்டு
வீணுக்குளடுத்தசென்ம மனந்தங்கோடி
விவேகமுத்தியடைந்தவர்க ளதிலுமுண்டு

ஊனுக்குத்தேடியுண்டு வுறங்கிச்செத்த
வுலுத்தருண்டுபுருஷரிலே யனந்தங்கோடி
தானுக்குஏகசரா சரந்தாநெஞ்சே
சற்குருவுக்கப்படியே சார்ந்துபாரே 48

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனாலதுவு மறியலானேன், நான்கேட்கப்பட்ட சங்கைக்குச் சரியெனும்படி சமாதானங் கொடுத்து நன்றாக அருமையாய் தெளிவுடனேயார் சொல்லப்போகிறார்கள், இனிமேல் நடக்கவேண்டிய தென்னவென்று குதூகலங்கொண்டு மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

இன்னமின்னம்பிறவிதனிற் பிறந்தநன்றோ
யினிமேலும்பிறவாம லிருக்கைநன்றோ
வுன்னுகின்றநினைவேது கருத்தங்கேது
வோதுகின்றவாக்கேது செவிதானேது
பன்னுகின்றகலையேது பண்தானெங்கே
பாடுகின்றசத்தந்தான் தொனித்ததெங்கே
முன்னிலையாய்ஞானகுரு மொழிந்ததேது
முத்திநெறியாய்மனதே முனைந்துபாரே.! 49

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனா லெவ்விதத்திலேயும் பார்க்குமளவில் இந்த குடும்பச்சேற்றில் உழைத்துக்கொள்ளுகிறதும், அதற்கொத்தாசை யுலகத்தார் சொல்லை விசுவாசமாய் ஒத்துக்கொள்ளுகிறதும், துக்கமே யொழிய வுள்ளயடி குடும்பத்தார் என்மேல் பிரியமாயிருக்கிறதேயில்லை எப்படியெனில், நான் சில நாள் சம்பாதனையில்லாமலும், தேகசௌக்கிய மில்

லாமலும், ரோகஸ்தனுகவிருக்கும்போது சர்வத்திர பேர்களும் என்மேல் மனது சலிப்புற்றிருந்ததுகண் டேன், ஏவல்பணிவிடையில் வெறுப்பானதுங் கண் டேன், சாலவும் பிரக்ஞைதப்பி யிருக்கும் போது பெண்டு பிள்ளைகளை எதிர்வீட்டார் ஆஸ்தியைக்கே ட்கச் சொன்னதுங் கண்டேன் அவரவர்களழும் போது, ஒப்பனைசொல்லி அழுகிறவயனமுங் கண் டேன், எல்லாம் பொருளையிச்சித் திருப்பதென்று மறியலானேன், எனக்கு உரிமையமானபேர் ஒருவ ரையுங்காணேன், அல்லது சிலதுநாளுழைத்து மக் கண்முதலாகியபேர் சம்பாதிக்க சாமார்த்தியம் வரு ந்தனிலும் உழைத்துப்போட்டு அதன்பின் சும்மா யிருப்போமென்றாலும் என்னிச்சைப்படி நடக்கவு மாட்டாது அதுவும்மறியலானேன் ஆகையால் சத் துருவாகிய இந்தப்பேய்க் கூட்டங்களைவிட்டு காய ந்தளராமுன் சிவன்றிருவடி யடைவதற்கு நீசொன் னபடி சத்தியமாய் நடப்பேனென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

பனியறுத்தல் முற்றிற்று.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு

பொன்னிநெஞ்சமே சொற்படி கேட்கவும்பொரு ந்தியநன்றுக, இன்னமின்னமும் பேதமைகொள்வை யோ வில்லறந்தனைவிட்டு, தன்னைத்தா னறியாமலு ஞ்சிவனடி சார்வதுமிழந்தாக்கால், பின்னம் பின்ன

மாயிரண்டுங் கெட்டானென்றே பேதமை கொள் வாயோ. 50

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. இதனுல் நான் தெளிந்தவிதத்திலே பேத மையென்ப திருக்குவிடமுங் காணேன், சர்வபணியு மறுத்துவிட்டேன் ஆனுல் தெளிவாய்க் கேட்பதற் குத் தெரியும்படி செய்யுமுதவி வேண்டுமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

சுத்தநெஞ்சமே சற்குருமலரடி தொழவகைகேட் பாயேல், பத்தனுகியே மானுபிமானமும் பற்றறவிட் டேநீ, குற்றமேதுற் றெவ்விடங்காண்கினுங் கூறு டற்களிப்புற்று, பற்றுமாகியே திருவடிகெதியெனப் பண்புடன் பணிவாயே. 51

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. ஆனுல் மானுபிமானம்விட்டு, குருவையெ வ்விடங்காண்கினு மனோவாக்குக்காயம் ஒத்து அன் புகளிகூர்ந்து எண்சான் தேகத்தை இருகையாக்கி நன்மலரால் அவர் திருவடிக்குச்சாத்தி தீர்க்கத்தெ ண்டம்பண்ணச்சொன்னீர் அதற்குச்சந்தேகமில்லை இவ்வளவுமிழுந்து நான் இதற்குஅஞ்சுவேனே அப் படியே செய்வேன் ஆனுல் அதிகமாக உலகத்தார் இகழத்தக்கதாக குருமிகுந்த அசங்கிய ரூபமாக விருந்தால் நான் பணியுமனவிலேந்தி நிர்ப்பார்களே

அல்லது அவ்வாறிருக்கினும் அப்படிதான்செய்தல் முறைமையோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறு கின்றது.

அறிவுகூறுதல்

குவலயத்தோர் செள்கின்றகேல்வியாலே
கூசுகின்றநெஞ்சகமே கூறக்கேளு
அவலமாங்கடலுக்கு ளாழுமான்பார்
அபிமானம்வந்துன்னை அண்டித்தானல்
சவலையாய்நழுகிடுவாய் முத்திமார்க்கந்
தான்கிடைப்பதருமையதைச் சார்ந்தேநீதான்
சிவனடியையடைவதற்கு சற்குருத்தாள்
திருவுளத்துக்கொத்தவழி சொல்லுவாயே

மனங்கேட்குதல்

அ-கை, ஆனல் சற்குருவின் திருவடியில் சரண ஞ்செய்வதற்கு மார்க்கமுண்டோவென்று மணங்கே ட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்

ஓம்நமசிவாயவென்ற வக்ஷரத்தை
உச்சிகண்புருவம்வாய் மூக்குநாசி
தாமதங்களில்லாமல் முக்காலுந்தான்
சற்குருவின்திருவடியில் தானமுத்தி
நேமமாயிப்படியுஞ் செய்வதுந்தான்
நேராணசரணத்தின் தீக்ஷைபாகும்
ஆம்பின்னேயென்றெண்ணி யிருந்திடாதே
ஐயனுள்ளங்களித்திடவே யாசைவைப்பாய்

மனங்கேட்குதல்

அ-கை ஆனுல் சரணதீகைஷயு மறிந்தேன் செய்யவுந்துணிந்தேன், கருத்தில்செய்யும்படி குறித்தால் போதாதோ, காயத்தினுலு மிகுதியாய் வணங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று மனங்கேட்க :அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்

காயமானவாக்கினு லடைந்தகன்மங்
 காயமானவாக்கினுற் கடக்கவேணும்
காயமனவாக்கினு லொன்றொளித்தால்
 கடமெடுக்கமேதுவாங் கண்டுபாரு
நேயமுளவைம்புலனுற் சூழ்ந்ததுன்பம்
 நீக்குதற்குமுறையிதுதா னிலைத்துப்பார் நீ
மாயாவித்தையாமென்று நழுகிடாதே
 வஞ்சகத்தைநீவிட்டு வணங்குவாயே. 54

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனுலப்படியே செய்கிறேன் இன்னஞ்சற்குரு திருவுளத்துக்குப் பாங்காய் நடக்குமார்க்கங்கள் சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

வஞ்சனைபொய்சூது கபடங்கணீக்கி
 மானபிமானமுதற் பெருமைநீக்கி
யஞ்சுகின்றகோப மாங்காரநீக்கி
 ஆசையதைப்பாதியடி யோடேநீக்கி
துஞ்சவேசோதித்துப் பார்த்தாலுந்தான்
 துணிவாகித்திருவடியே கெதியென்றெண்ணி

தஞ்சமென்றேயையனது நிழல்போற்காத்து
சரணத்தினேவல்செய்து தழைத்திடாயே

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை அப்படியே தொண்டுசெய்கிறதற்கு மாளானேன், எத்தொழிலுமில்லாமல் சர்வ ஆசையுமிழந்து நிரந்தரமாயிருக்கிற பெரியோர்களிடத்தில் தொண்டு பட்டிருந்தால், வயிற்றுப்பசிக்கு அன்னம்வேண்டியிருக்குமே யதற்கென்ன வயணமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

இச்சையுடனெத்தனை நாளிவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலுமிடரே சொல்வார், நச்சைவருமிதனுலே தெளிவுற்ற மனதென்று நல்லோர்சொல்வார், சச்சடியைவிட்டுவிடு முப்பொருளையோர்ப்பொருளாய்த் தனித்துப்பாரு, பிச்சையென்னவிசாரமென்ன தலைமேலே சுமந்துவரப் பெருமனுண்டே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை அப்படியிருக்கச் சிவசொரூபத்தைப்பெற்றிருக்கின்றபேர்கள், ஆகாரத்துக்காகப் பலவிதங்களான தொழில் செய்கிறதும், சித்துகள் வித்தைகள்செய்கிறதும், பொய்சொல்லுகிறதும், சிவசின்னவேடத்தைக் கபடாகத் தரித்துக்கொள்ளுகிறதும் என்னவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஆனைமுதலெறும்புகடைக் கமுதளித்துக் காக்குமொருவரனையல்லால், சேனைவிமமாக விந்த மானிடர்கள் செல்வமெல்லாஞ் செகத்தின்மாயை, ஊனைமுதல் சுமந்தவரா உண்டபின்பு களித்தவரார் உற்

றுப்பார்க்கில், தேனையுண்டு ருசிகண்ட திருமனைத் தான் கண்டவர்க்குத் தெரியுந்தானே. 57

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனாலறியலானேன், பெரியோர்களிடத்தில்பக்தி வைராக்கியத்துடனே நிமிஷநேரமாகிலும் பிரியாமல் சரணடைந் தேவனுஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு எந்தபதவிகிட்டும், என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

வேறு.

ஆசான்கிருபை மிகுத்தவனாலந்தவுடற்போய்மறுவுடலில், கூசாதிருந்துந் தன்னண்டை குறைவொன்றில்லா நிறைவாத், தேசரநேசா சூழ்ந்திருக்கத் திருவோலக்கஞ்சேவிக்க, ஈசாவென்றே மறைபோற்ற வெய்தும் பரமபதம் நெஞ்சே. 58

மனங்கேட்குதல்

அ-கை, ஆனாலும் நிழற்போற் பிரியாமல் சரணத் தேவனுஞ் சலியாமலும் செய்கிறேன் ஐயோ வெத்தனைபிறவியோ எடுத்துவந்து நொந்திருக்கிற நான் இன்னுமோர் பிறவி பிறப்பேனோ, முழுதும் பிறவாமலிருக்கிற மார்க்கமுண்டோ அதைச்சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

வேறு.

உடல்பொருளுமாவியுஞ் சற்குருநாதற்கே
வுண்மையுடனுதகத்தால் தாரைவார்த்து
நடமாடுமிம்மூன்று மெனதென்றெண்ணி
நாயகனுஞ்சிவனையே யடிமையாக்கு

திடவாக்குத்தவறுமல் நிலைந்துநெஞ்சே
தேகந்தானொழியளவு முதவிசெய்தால்
படமாடுமரவத்தை யணிந்தவீசன்
பதம்பெறுவாயுள்ளபடி பகர்ந்திட்டேனே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் நல்லதாயிற்று,இதுவரைக்கும்நானே உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுக்கு முடையவனென்று நீர்சொன்னபடிகேட்டு சருவசங்கையு மிழந்து நிருவிகாரியாய் என்னகெதியென்று கேட்குமளவிலே சீவனுண்டென்றும் சீவனுக்கு உடல்பொருளாவி தொந்தமென்றும் அதைக்குருவுக்குத் தத்தஞ்செய்து சீவனை அடிமையாக்கி ஆசான் சொற்படிநடந்து சீவசனுகிறதாய்ச் சொன்னீர், மகாசந்தோஷமாயிற்று அப்படியே சீவன்முத்தி யடைகிறதானல் நானித்தனைப் பிரயாசை படவேண்டிய தென்ன, நான் நீயார், இவ்வளவு நான் சந்தேகமற்றுத் தெளிவுகொண்ட லாபமென்ன வாகப்போகிறதென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சிவனேநீயாகு மறிவுநீயாஞ்
சிவன்றானேநீயாகும் பரமுநீயாம்
தாவுகின்றசெயலுடனே மனதென்றுன்னை
சாற்றியதோர்நாமமாஞ் சர்வசங்கை
மேவவேமொழிகிறது முனதால்நெஞ்சே
மெல்லமெல்லச் சொற்படியேமேவினக்கால்
நாவுதனிற்பிரிக்கின்ற பேதமற்று
நாம்சிவமாய்வாழலாம் நாடிப்பாரே. 60

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனு லறியலானேன், இனி உடல்பொரு ளாவிமூன்றும் குருவுக்குத் தத்தம்பண்ணச் சொன் னீர், இந்த மூன்றையுந் தெரியப்படுத்துமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்,

உடலென்முற்சடாதார உடலேயாகும்
உயிரானபிராணனே யாவியாகும்
திடமாகவிரண்டையுந் தானெனவெதன்றுற்ற
ஜீவனேசிற்றம்பலம் பொருளதாகும்
அடவாகவிம்மூன்றுங் கொடுத்துத்தன்னை
அடிமையெனச் சத்தியமாயிருந்தால்நெஞ்சே
இடமானகதிபெறவே யுபதேசிப்பார்
இப்படியேகுருபதத்தி லிஷ்டம்வையே 61

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அப்படியே செய்யலுற்றேன், இனி தீ க்ஷையென்பதும், நூலென்பதும், குருசொல்லென் பதும், சாதக மென்பதும், முத்திவீடு என்பதும், தெரியச் சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறு கின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

தீக்ஷயது நூலாகும் நூல்விளக்காம்
திறமானசற்குருசொல் லுபாயமாகும்
தாக்குகின்றசாதகந்தா னேணியாகும்
சபையென்றவெளிதானே வீடதாகும்
மார்க்கமென்றதிதுநெஞ்சே முன்னோர்கூட
வாழ்ந்தவருமிப்படியே மருவிப்பாரு
நோக்கையிலேயிதிலொன்று நழுவிற்ருனல்
நொந்துநொந்துபிறவியினி நழைக்கும்பாரே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. எல்லாம் உள்ளபடியென்றறிந்து கொண்டேன், இனிமேல் சற்குருவினுடைய திருவுளமகிழ்ந்து நான் கடைத்தேறும்பொருட்டாய் உபதேசஞ் செய்யும்படி சொல்க வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

அப்படியேசெய்விப்போ மழகுநெஞ்சே
யாசான்றிருவடிக்கே யன்பதாக
யெப்படியாகிலுமுன்னை மாயைகிட்டி
யிதம்போலாம்ஜெனனமதற்கிடங்கொடாதே
செப்படிபோல்வந்ததொரு ஜெனனநீங்கி
சிவாநந்தபோதகமாய்த் தெளிவாய்நீயும்
மைப்படியுங்கன்னிபங்கன் குருவாய்வந்து
வாதனையைத்தீர்த்திடுவார் வணங்குவாயே.

பொது கவனிப்பு.

அகை. இதுவரையிலுஞ் சீவனைப்பின்னிட்டு மனதைமுன்னிட்டு, சற்குருவை பின்னிட்டு, அறிவு முன்னிட்டுக்கொண்டு மனத்தினுடைய பணியறுத்துசற்குருகடாக்ஷம் பெற்றுகொள்ளும்வகை கூறினது, இனிமனதைப் பின்னிட்டு ஜீவனைமுன்னிட்டு ஜீவனுக்குள் மனமொடுங்கி முத்தியடையத்தக்கதாக அறிவைப்பின்னிட்டுசற்குருவை முன்னிட்டுஅறிவைசீவனுக்குப்போதித்து நீ நானென்றுஇரண் டில்லாத பரிபூரணமாய் ஆக்கும்பொருட்டு சீவனுக்குக் குருசிவானந்தம் போதிக்கு மார்க்கம் கூறுகின்றது.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

ஆதியேயந்தமே யருமையான
வருட்கடலேயையனே யகண்டமுற்ற

ஒப்பவேயுடற்பொருளு மாவிமூன்று
முதகத்தால்தாரைவிட்டு வுனைநானென்று
செப்பவுந்தானுவிழுந்தே யடிமையாகிச்
சிந்தையுற்றுச்சிவமாகி வாழ்கநீயே. 67

ஜீவன் சொல்லுதல்

பாக்கியங்கள்பெறவேண்டி குருவடிக்கு
பதறியேவந்ததொரு பாரிலுள்ளோர்
வாக்கினுல்மனத்தாலுஞ் சாதகத்தின்
வருத்தத்தாற்சிதறின்பே ராராரையா
நோக்கினதிற்றவருமற் பிடித்துமுத்தி
நுண்ணறிவாற்பூரணத்தை யடைந்ததாரோ
தாக்கியேதோர்மைந்தர்களை யறியச்சொல்லும்
தயாபரனேகுருமூர்த்தி சொல்வாய்நாதா 68

குருசொல்லுதல்.

எத்தனையோமைந்தர்களைப் பெற்றேனப்பா
வெடுத்துரைப்பேன் மதலையேயின்பமாக
பத்திவைராக்கியமு நழுகிடாமல்
பாரிலுள்ளோர்தங்களுக்குச் சொந்தமாக
முத்திபெறுமனக்கண்ணும் பிரகாசித்து
மூதறிவால்தத்துவத்தை முழுவுமாள
சத்துசித்தானந்தமுமாய்ப் பூரணத்தைச்
சார்ந்திட்டான்குழந்தையென்ற தங்கந்தானே.

ஆமென்றவந்தவர்க ளின்னமுண்டு
அவரவர்க்குத்தீக்ஷைவைத்தோ மன்பதாக
ஓமென்றமுத்திநெறிக் கொவ்வுவாரோ
ஒதுங்கியேபதுங்கியே யோடுவாரே
நாமென்றவகங்கொண்டு நழுவிப்போருர்
நாதனையேதூஷித்து நலம்பெறுமல்

சோதியேசொரூபமே சுகத்தைக்காட்டும்
சுத்தனேசித்தனே சுயம்பிற்பொங்கும்
பாதியேபரமனே பாரின்மீதே
பரம்போகச்சுதந்தரமா யெழுந்துவந்த
நீதியேயென்னுடைய பிறவிநீக்கும்
நிச்சயமேதிருவடிங்குச் சரணென்றேனே 69

குருசொல்லுதல்

தீக்ஷமுறையாகவே சரணஞ்செய்த
செல்வனேஞானமென்ற தீரம்பெற்று
பாக்கியமாய்மெய்ப்பொருளைக் கொள்ளவேண்டிப்
பாரினிலேவெகுபேர்கள் பதைத்துவந்தார்
பாக்கியத்தாற்சிதறினர் சிலதுபேர்கள்
பாழ்மனத்தாற் சிதறினர்சிலதுபேர்கள்
தாக்கியதோர்சாதகத்தில் தாளாமற்றான்
தவறுண்டேபோயினர் சங்கையுற்றே 70

சங்கையதுவிட்டாபோற் றெண்டுபட்டு
சாத்திரத்தின்பூட்டுகளைத் தெரிந்துகொண்டு
மங்களமாய்தீக்ஷதனைப் பெற்றுநன்றாய்
வையகத்தின்சுழலினிலே மயங்கிச்சென்று
பங்கயமாயபிமானத் தொழிலேசெய்து
பதுங்கினர்குருமுகத்துக் காகாமற்றான்
திங்களணிசடையார்தன் பாதஞ்சேர
தீவினையில்மெலிந்திட்டார் சிலதுபேர்கள்.

அப்படியேநீநழுகித் தடத்தைவிட்டே
யம்பலத்திற்கேகாமற் காலன்பாசந்
தப்பவகையறியாமற் பிறவிதன்னிற்
சாருவையோநிலைகொண்டு சாதிப்பாயோ

போமென்றேதள்ளவில்லை யவர்கள்தானே
 பொல்லாங்கைக்குறித்தல்லோபோய்விட்டாரே
நிலைக்கவென்றுவந்தவரில் தவறிப்போன
 செஞ்சரைச்சொல்லக்கேள் நினைவாய்நீயு
மூலகருதிக்கைப்பிடித்துப் பாலுண்ணுமல்
 மூடத்தால்நானென்ற மகத்தையுற்று
கலைகருதிநில்லாமற் சாதிக்காமல்
 கற்றபொருள்போதுமென்ற பெருமைகொண்டு
கொலைகளவாய்வஞ்சகத்தை விடாமற்றானே
 குலைந்திடான்வைத்தியலிங்கன் குருரன்றானே.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்பனேமைந்தர்கள்தன் றிரத்தைக்கேட்டு
 அறிந்திட்டேன்முத்திபெற்றோர்க் கடியேன்று
செப்பமாஞ்சரணங்கள் கோடிசெய்தேன் [னே
 சிதறினவர்பால்மனமுஞ் சொல்லவொட்டேன்
கொப்பெனவேயெனையாள விங்குதந்த
 கொற்றவனேயுனைப்போலத்துலக்கங்காணேன்
இப்பவேயடிமைகொண்டு காக்கவேண்டி
 யிரங்கியேயருள்புரிவா யெந்தன்கோவே. 72

அறிவாளனாகியே பணியறுத்து
 அச்சங்களெல்லாந்தா னறுத்துப்போட்டு
குறியாளனாகவே துணிந்துவந்த
 கொடும்பாவியெனையாளக் கூச்சமென்னே
தறியாளனாகின்ற வுலகத்தேதான்
 சங்கையதுவந்தாலுந் தாளமாட்டேன்
முறியாளவந்தகுரு நாதாவுந்தன்
 முகிழ்மலர்த்தாள்கதியென் றுமுனைத்திட்டனே

குருசொல்லுதல்.

நிலமதனைச்சலத்தினாற் சுத்திசெய்து
நிராமயமாங்கணபதியை நாட்டிவைத்து
பலமுடையசோதிமலர் சாத்திமிக்கப்
பரிவானபுகைதூபங் காட்டிப்பின்னுந்
தலமுடையவெளியதனை நிவேதனஞ்செய்
சரணஞ்செய்யென்மகனே யுபதேசிப்போம்
பிலமுடனேயிடம்வலமாய்ச் சுற்றிவந்து
பெருவிரலைப்பற்றிக்கொள் பேரின்பத்தே. 74

அன்புடனேயுடல்பொருளு மாவிமூன்றும்
அறுதியாயளித்துவிட்டு நீதானையா
தென்புடனேயடிமையெனச் சத்தியஞ்செய்
சிதறுமல்நில்லப்பா தீக்ஷைவைப்போம்
பின்புந்தன்செவிதானே யோனியாக
பேசுமெந்தனுவுதா னிலிங்கமாச்சு
இன்பமுடனனுபோகத் திருக்கவென்றே
இருசெவியிலுபதேச மேற்றுவோமே. 75

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்படியேபஞ்சசித்தி பூசைசெய்தேன்
அழகாகச்சரணங்கள் பிரகாரஞ்செய்தேன்
செப்பினதோர்பெருவிரலைப் பற்றிக்கொண்டேன்
தேகமுடன்பொருளாவி தத்தந்தேன்
ஒப்பதுவாயானுமே யடிமையானேன்
யுகமுழுகத்தடைவரினு மசையாநிற்பேன்
தற்பரனே தீக்ஷைசெய்யுங் கருணைவைத்து
சற்குருவேதிருவடியிற் சரணென்றேனே. 76

குருசொல்லுதல்.

ஞானமென்பதில்நால்வகையுண்டதைநாமுரைத்திடக்கேளாய், தானமுற்றனர் சரியையுங் கிரியை

யுஞ் சாருமேசிவயோக, மோனமுற்ற மெய்ஞ்ஞான மோனான்கதாமுடிவதைப்பெறுவாயே, யீனமற்றவெ ன்மைந்தனே யுன்னிடவின்பமேதுரைப்பாயே. 77

ஜீவன் சொல்லுதல்.

தேசிகாவிந்த நால்வகையென்றதை தெரியவு முரைத்திட்டால், மோசமாயின்ப முற்றிருப்பது தனை மொழிந்திடுமெனக்கேட்பேன், ஆசையற்றதா யிருந்திடி லுழைத்திடவதிசயங்கொள்வேனுன், நேச முற்றதிற்பத்தியேயுறைத்திடில் நிலைத்திடுமையாவே.

குருசொல்லுதல்.

அங்கசுத்தியுமாலையந்தொழுவதுஞ் சரியையெ ன்றறைவார்கள், மங்களத்துட னட்டமாவத்தியும் வரையுஞ்சக்கரபூஜை, பொங்கமானது, கிரியையாம் வாயுவையிரண்டிடா திழுத்திட்டு, தங்கிநின்றதோர் யோகமென்றிதனையே சாற்றிடுமறைதானே. 79

ஞானமேதெனக் கேட்டிடின்தத்துவ நானெனன வுணர்ந்திந்த, ஊனேநானெனன வுரைத்ததையகன்று பின்னெழிவறத்தனைக்கண்டு, மானம்வெட்கமுந் து க்கமுங்கவலையும் வஞ்சனைதான்போக்கி, யீனமற்று நான்சிவமெனத்துணிந்தது மிழந்ததுமுடிவாமே.

ஜீவன்கேட்கக் குருசொல்லுதல்.

இந்தநாளினி லின்பமுற்றிருக்கையி லிச்சடம் விழுந்திட்டால், தொந்தமானதோர்பலனென்னதெ ரிந்திடச்சொல்லுவாய் குருமூர்த்தி, சொந்தமாகவே கேள்மகனேமதன் சுகமதையறிவிப்போம், தந்தனங் களாய் விடாமலேகேட்பது சரியெனமகிழ்ந்தேனே.

சரியையென்பது குறைவறச்செய்துமே தன்க டம் விழுந்திட்டால், கிரியைசெய்யவேயெடுத்திடுங்

கடமதுகிரியையுமுடிந்தேகில், உரிசையாகிய யோக மேசெய்யவுமுடலெடுத் துழைக்குங்காண், பரிகொ ளயோகமு முற்றவு முடிந்துடற் பாரினிலுருவாமே.

ஞானமேபெறவெடுத்திடுமவ்வுடல் நழுகிடா துரைத்திட்டா, வீனமாகிய செனனமு போக்கிடு மீசனே தானாகி, வானமுற்றதோர் சச்சிதானந்தமாய் வாக்குரைக்கெட்டாத, மோனமுற்றுதானெங்குமா ய்நிறைந்தது முத்தியென்றுணர்வாயே. 83

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்பனேயெனை யடிமையாய்க்கொண்டவோர ழகுள்ளகுருமூர்த்தி, தப்பவேகெதிவே றெனக்கில் லை நின்றாலதுகெதியென்றே, ஒப்பவே ஞானமு மூ ணர்ந்திடிலுகந்ததி லூன்றிக்கொண், டிப்பவேபரவீ டதிலேகுவ னீசனேயருள்வாயே. 84

குருசொல்லுதல்.

வேறு.

தத்துவமேயுடல் தானெனுமானது தன்னையறி ந்திடுநீ, சித்ததுவாய்பிராணனிரானதில்திரண்டதை க்கண்டிடுநீ, கற்றுமேகாணுக்கண்மணியானதைகண் டுதெளிந்திடுநீ, முற்றுசிவானந்தத்தைபோதகமான து முத்தியுமிதுதானே.

வேறு.

அறிவுபோதகமென்ற நூலைப்பாரு
அதற்குமுன்னஉடலறியும் விளக்கம்பாரு
பிறிவின்றிமேவின்றி மறைப்புமின்றிப்
பேரின்பவமுதமழை பெய்தநூல்தான்
நெறிகொண்டவந்நூலை யிசைந்துபாரு
நிலைக்கவேயப்படியே தீக்ஷைவைப்போம்

பொரிவிட்டுசபைபுகுவாய் புக்கோயில்லை [ள் (
பெரும்பொருளைக்கொண்டுபிழைத்துகெ.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்படியேபோதித்த முத்திபெற்றேன்
அரியயனுங்காணாத வடிவுங்கண்டேன்
தப்பியேயிளைக்காமற் பிழைத்துக்கொண்டேன்
சஞ்சலத்தையிழந்துநான்சுகத்தைபெற்றேன்
ஒப்புவமைசொல்லவொரு வரையுங்கானேன் (
உனைப்போலதெளிவுரைக்குங்குருவுங்காணே
செப்பவேநாவிழந்தேன் பரமானந்தத்
தீவிலேசேர்ந்திட்டேன்வாழ்ந்திட்டேனே. 87

ஞானியென்றபெயர்களையே கண்கொள்ள
நல்லதொருகண்பெற்றேன் பேசவென்று
வீனமறச்சொற்கற்றேன் சிரவணத்தால்
ஏகாந்தபரகவன மெய்தலானேன்
மானமற்றவடியருட ஞைசைகொண்டேன்
மருவுமுடல்குருவுக்கே வணங்கிப்பெற்றேன்
தானமுற்றேன்சிவானந்தத் தனிலேநின்றேன்
சச்சிதானந்தமென்றே தழைத்திட்டேனே.

வாழ்வுமுதற்சம்பத்தை மதித்திடாமல்
மலைமேலேயேறினதோர்பறவையானேன்
தாழ்வுகளாயுலகோர்சொல் நிந்தையெல்லாம்
சகாயமென்றேயெண்ணிச் சந்தோஷமானேன்
வீழ்வதருனரகிலுள்ள மாண்பர்க்கெல்லா
வீழாமலேமனிதர் மேலுமானேன்
ஏழுலகும்மேலேழும் நானேயானேன்
ஏகாந்தத்தீவினிலே யிறங்கினேனே. 89

குருசொல்லுதல்.

மைந்தனேயுனைப்போல வோடிமெள்ள
வாதனையேதீர்ந்துமதி மயங்கிடாமல்